

சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகள் (அகப்பாடல்கள்)

முனைவர் பட்டத்திற்காக
திருச்சிராப்பள்ளி, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
வழங்கப்பெறும் முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்

ம.பானுமதி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்.,
Ref. No. 07351 / Ph.D-K6 / Tamil / Full Time / April 2016

நெறியாளர்

முனைவர் ஆ.அங்கமுத்து

எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை

அரசு கலைக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 022

தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 022.

ஜூலை - 2021

நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் ஆ.அங்கமுத்து

எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,
உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 022

‘சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்
(அகப்பாடல்கள்)’ என்னும் தலைப்பில் திருமதி ம.பானுமதி
(Ref. No. 07351 / Ph.D-K6 / Tamil / Full Time / April 2016) அவர்கள் மேற்கொண்ட
இவ்வாய்வு பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்டத்திற்காகத்
துவாக்குடி அரசு கலைக் கல்லூரித் தமிழாய்வுத் துறையில் முழு நேரமாக
அவர் ஆய்வு செய்த காலத்தில் தன்னியலாக எழுதப்பட்டது என்றும்
இவ்வாய்விற்காக வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு
அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் சான்று அளிக்கின்றேன்.

இடம் :

நாள் :

முனைவர் ஆ.அங்கமுத்து

நெறியாளர்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

முனைவர் ஆ. அங்கமுத்து

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத் துறை

அரசு கலைக்கல்லூரி

திருச்சிராப்பள்ளி - 620 022

கருத்துக் களவின்மைச் சான்றிதழ்

(Plagiarism - Free Certificate)

என் மேற்பார்வையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்ட ம. பானுமதி (Ref. No. 07351/Ph.D-K6/Tamil/Full Time/April 2016) அவர்கள் தம் ஆய்வேட்டில் சான்றுகளுக்கு மட்டுமே அறிஞர்கள், வல்லுநர்கள் போன்றோர் கருத்துக்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அச்சான்றுகள் மிக இன்றியமையா இடங்களில் மட்டும் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழக விதிமுறை 10.3-இன் படி (Urkumd Analysis Result) மென்பொருள் சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டு பெறப்பட்ட அறிக்கை இவ்வாய்வேட்டின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்று சான்றளிக்கிறேன்.

இடம் : திருச்சிராப்பள்ளி-22

நாள் :

நெறியாளர் கையொப்பம்

Urkund Analysis Result

Analysed Document:	Banu whole pdf.pdf (D109685898)
Submitted:	6/25/2021 10:21:00 AM
Submitted By:	bdulib@gmail.com
Significance:	1 %

Sources included in the report:

<https://opensource.apple.com/source/cups/cups-91/doc/translation.pdf.auto.html>
https://www.michigan.gov/documents/pfasresponse/Map-Grayling-PFHxS_723766_7.pdf
<https://www.yumpu.com/xx/document/view/10569956/cross-stitch-pattern-cnklzkfncw>
https://kupdf.net/download/hans-zimmer-the-dark-knight-rises-complete-score_590a2d8fdc0d60037a959eaa_pdf
<https://ru.wikipedia.org/wiki/%C3%95>
http://www.alupar.com.br/wp-content/uploads/sites/4/2017/08/Alupar_DF_2016_port-1.pdf
http://database.centralbaltic.eu/sites/default/files/Visitor%20surveys%20report%2031052016_NATOURS_0.pdf

Instances where selected sources appear:

9

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

ம.பானுமதி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்.,
(Ref. No. 07351 / Ph.D-K6 / Tamil / Full Time / April 2016)
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (மு.நே.)
தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 022

‘சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்
(அகப்பாடல்கள்)’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த இவ்ஆய்வேடு
துவாக்குடி அரசு கலைக் கல்லூரித் தமிழாய்வுத் துறையில் முழுநேர
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளராக இருந்து, என் சொந்த முயற்சியில்
உருவாக்கியதென்றும் இதற்கு முன் வேறு எந்தப் பட்டத்திற்கும்
இவ்ஆய்வேடு அளிக்கப்படவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

இடம் :

நாள் :

முனைவர் ஆ.அங்கமுத்து
நெறியாளர்

ம.பானுமதி
ஆய்வாளர்

நன்றியுரை

சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகள் (அகப்பாடல்கள்) என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்கிய பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், தேர்வு நெறியாளர் ஆகியோருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நான் ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு எல்லா வகையிலும் உறுதுணையாக இருந்த துவாக்குடி அரசு கலைக் கல்லூரி முதல்வர் அவர்களுக்கும், தமிழாய்வுத்துறைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றும் தமிழாய்வுத்துறைப் பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றியினை மகிழ்வுடன் பகிர்கின்றேன்.

ஆய்வு நெறியாளராக இருந்து அவ்வப்பொழுது எழும் ஐயங்களைப் போக்கி நம்பிக்கையையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்திய எனது நெறியாளர் முனைவர் ஆ.அங்கமுத்து அவர்களுக்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

முனைவர் பட்ட மூதறிஞர் குழு உறுப்பினராக இருந்து என் ஆய்விற்கு மேலான கருத்துக்களை வழங்கிய மன்னர் சரபோஜி கல்லூரி தமிழாய்வுத்துறை உதவிப்பேராசிரியர்கள் முனைவர் த.இளஞ்செழியன் அவர்களுக்கும், முனைவர் சோ.கண்ணதாசன் அவர்களுக்கும் நன்றியினைக் கூறிக் கொள்கின்றேன்.

என் ஆய்விற்கு பல தரவுகளைத் தந்துதவிய அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும், துவாக்குடி அரசு கலைக் கல்லூரி நூலகத்திற்கும் எனது நன்றிகள்.

உலகில் அழியாச் சொந்தான கல்வியை முதலில் தந்த எனது பெற்றோர் **திரு. ம. மலைச்சாமி - திருமதி. ம. போதும்பொண்ணு** அவர்களுக்கும், எனக்கு மெய்யாக விளங்கி, இப்பட்டம் பெறும் அளவிற்கு அனைத்து செயல்பாடுகளிலும் என்னை மேம்படுத்திய எனது கணவர் **திரு. கண்ணன்** அவர்களுக்கும், ஆய்வு தொடர்பான அனைத்து உதவியும் செய்த **சகோதரர் திரு. குமார், சகோதரி திருமதி கா. ராதாருக்மணி** அவர்களுக்கும், உடனிருந்து உதவிய எனது **சகோதரிகள் அகிலா, மீனா** அவர்களுக்கும் என் நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தெளிவாக அச்சாக்கம் செய்து, ஆய்விற்கு உயிர் தந்துள்ள சகோதரி **ப.அமுதா** (விஷண் கிராபிக்ஸ்) அவர்களுக்கும் ஆய்வேட்டைச் செறிவாகக் கட்டமைப்பு செய்து தந்த **தி. பிரிண்டிங் ஹவுஸ் நிறுவனத்திற்கும்** என் நன்றி.

ம.பானுமதி

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத்.	-	அகத்திணையியல்
அகம்.	-	அகநானூறு
இளம்.	-	இளம்பூரணர்
இ.உ.	-	இளம்பூரணர் உரை
இ.ப.	-	இரண்டாம் பதிப்பு
உ.ஆ.	-	உரையாசிரியர்
ஐங்.	-	ஐங்குறுநூறு
க.ம.	-	கட்டுரை மலர்
களவு	-	களவியல்
கற்.	-	கற்பியல்
கலித்.	-	கலித்தொகை
குறள்.	-	திருக்குறள்
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
சொல்.	-	சொல்லதிகாரம்
தெ.இ.	-	தென்னிந்திய சைவசித்தாந்தக் குழு
தொ.ஆ.	-	தொகுப்பாசிரியர்
தொல்.	-	தொல்காப்பியர்
தொ.உ.	-	தொகுப்புரை
நற்.	-	நற்றிணை
நூ.	-	நூற்பா
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
பா.	-	பாடல்
பா.எ.	-	பாடல் எண்
புறம்.	-	புறநானூறு, புறத்திணையியல்
பொருள்.	-	பொருளதிகாரம்
ம.பதி.	-	மறுபதிப்பு
மு.ப.	-	முதற்பதிப்பு
மூ.ப.	-	மூன்றாம் பதிப்பு
மு.கு.நூ.	-	முன்னர் கூறப்பட்டுள்ள நூல்
மேற்படி	-	மேற்படி கூறப்பட்டுள்ள நூல்

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1-7
1	சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள்	8-70
2	சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்	71-110
3	சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்	111-160
4	சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்	161-197
5	சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்	198-233
	முடிவுரை	234-238
	துணைநூற்பட்டியல்	239-251
	ஆய்விதழில் வெளியான கட்டுரைகள்	
	பின்னிணைப்புகள்	

முன்னுரை

சொல் வளமையும், மொழி ஆற்றலும் நிறைந்த தமிழ் மொழியானது மனித உணர்வுகளை நடப்பியல் பாங்கோடு எடுத்துரைப்பதிலும் இயற்கையுடன் அமைந்திட்ட எதார்த்த வாழ்வியலைக் காட்டுவதிலும் தனிச்சிறப்புடையதாக விளங்கி வருகிறது. இவ்வுலகில் படைக்கப்பட்ட எல்லா உயிரினங்களின் வாழ்வியல் கூறுகள் மற்றும் தகவமைப்புகளுடன் பொருந்தி வாழ்ந்திடும் சிந்திக்க தெரிந்த உயிரினமாக மனிதர்கள் உள்ளனர். மனிதர்கள் காதல் நயத்துடனும் அன்புடனும் கருணையுடனும் இருக்கும் மாண்பு நிலை மாறாத பண்புடைமையைக் கொண்டவர்கள் என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் நவில்தொறும் நயத்தினையும், செம்மாந்தக் கருத்தினையும், மாட்சிமையுடைய செயல்களினையும், அன்புடன் கூடிய இரக்கத்தினையும் உடைய சங்க மனிதர்களைப் பற்றியதாகும்.

‘மனமிருந்தால் பறவைக் கூட்டில் மான்கள் வாழலாம்’ என்ற முதுமொழிக்கேற்ப சங்ககால மனிதர்கள் இப்பூமியில் படைக்கப்பட்ட அனைத்து உயிரினங்களையும் போற்றி பாதுகாத்திட்ட தன்மையைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் செம்மையுறக் காட்டுகின்றன. அதனில் பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களின் வகைமையைக் காட்டுகின்றது. இதனைப் புலவர்கள் தமது கற்பனைத் திறத்தால் வருணித்துப் பாடியிருப்பதைத் தலைமக்களின் வாழ்வியலில் பார்க்கமுடிகின்றது.

அக இலக்கியம், புற இலக்கியம் இரண்டிலும் எண்ணற்ற வகைமையில் அமைந்திட்ட உயிரினங்கள் பற்றி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அறம் பொதிந்த வாழ்வியல் நிலைகளுடன் ஒழுகும் தலைமக்களின் இல்லற இனிமையையும், அன்பிற்கினிய அகமகிழ்வு வாழ்வின் எல்லையைக் குறிப்பதற்கும், வீரத்தின் வெளிப்பாட்டிற்காகவும், மனம் சார்ந்த அவத்தைகளுக்குத் தீர்வினைத் தரும் பொருட்டும் உயிரினங்களின் வாழ்வியலை மானுட வாழ்வியலுடன் புலவர்கள் புனைந்துப்

பாடியுள்ளனர். மனஉளவியலின் வெளிப்பாடாய் புலவர் பெருமக்கள் சங்கப் பாடல்களில் பலவகை உயிரினங்களின் அன்பு, காதல், சூழல், தோற்றம் ஆகியவற்றை மானிடர்களின் வாழ்வியலுக்கு உவமைகளாகப் பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

சங்ககால புலவர்ப் பெருமக்கள் இயற்கையைக் கூர்ந்து கவனித்தும் ஒன்றியும் வாழ்ந்திட்டதின் வெளிப்பாடு இவ்வுயிரினங்களின் பதிவுகளாகும். பாடல்களில் வரும் உயிரினங்கள் மனித வாழ்வியலுக்கு உவமையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் புலவர்ப் பெருமக்களின் நுண்ணிய அறிவாகும். தமிழர்கள் தன் தனித்துவத்தின் அடையாளத்தைக் காட்டுவதாகவும் இது அமைகின்றது. சங்ககால மக்கள் இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ்ந்திட்டதினால் பெரும் நன்மையை அடைந்துள்ளனர். அவர்களுடைய வாழ்வியலில் மன இறுக்கமும் தளர்ச்சியும் இருந்ததில்லை. நீண்ட நெடிய பிரிவுகளுக்குப் பின்னரும் இனிமையை அனுபவித்துள்ளனர். இன்றைய காலம் அதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாய் உள்ளது. இயற்கையை அழித்தும், மன இறுக்கமும் உடல் இறுக்கமும் பெற்றுள்ள மக்களால் எதார்த்த வாழ்வியலின் இனிமையைக்கூட அனுபவிக்க முடியவில்லை.

அகம், புறம் என்றிரண்டிலும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் மனித இனம், அதனைத் தாண்டி இயற்கையையும் அதனில் வசிக்கும் உயிரினங்களையும் பார்க்குமிடத்து மனமகிழ்ச்சியும் மாற்றமும் அடைவதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கவினுறப் பதிவு செய்துள்ளன. அனைத்து உயிரினங்களுக்கும் சொர்க்கமாய் இப்பூமி இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சான்றாதாரமாய் நின்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அகப்புற வாழ்வில் துன்பங்கள் ஏற்படுமிடத்து அதனை உறுதிப்பாட்டுடன் எதிர்கொள்வதற்கு உயிரினங்கள் துணைநின்றுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது. அத்தகைய சிறப்புமிகு பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களின் வகைமையையும் அவை புலவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விதத்தினையும் சங்க இலக்கியத்தின் வழி நின்று இவ்வாய்வு விரித்துரைக்கின்றது.

ஆய்வுத் தலைப்பு

பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களில் உயிரினங்கள் குறித்த செய்திகள் நன்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதனை ஆய்வதன் பொருட்டு

‘சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்’ என்பது ஆய்வுத் தலைப்பாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வின் நோக்கம்

சங்ககாலம் பண்பட்டதொரு சமூக சூழலையும், நெறி பிறழாத மக்களையும், அறத்தினைக் காத்திடும் மேன்மையையும் உடையதாய் காணப்பட்டுள்ளது. வளமையும் செல்வமும் மிக்கவர்களாய் வாழ்ந்திட்ட சங்ககால மக்கள், அறத்தையும் அருளையும் தம் எண்ணங்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளனர். எண்ணத்தால் உயர்வுடையவர்களாக வாழ்ந்ததினால், அவர்கள் தன்னைச் சார்ந்து வாழ்ந்திட்ட உயிரினங்களுக்குத் தீமைகள் ஏதும் செய்யாமல் (1) தாவரங்கள் (2)விலங்குகள் (3) பறவையினங்கள் (4) பிற உயிரினங்கள் என அனைத்தையும் போற்றிப் பாதுகாத்து, இயற்கையுடன் இணைந்த அமைதியான, இன்பமான வாழ்வியலை வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை எதிர்வரும் இளந்தலைமுறையினருக்கு எடுத்துரைப்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு எல்லை

சங்க இலக்கியங்களாகக் காணப்படும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகையில் அக நூல்கள் இவ்வாய்விற்கு மூலமாகவும் எல்லையாகவும் அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியம் சார்ந்த பிற ஆய்வு நூல்கள் மற்றும் திறனாய்வு நூல்கள், தமிழிலக்கிய நூல்கள் துணைமை ஆதாரங்களாக இவ்வாய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கருதுகோள்

இன்றைய காலத்தில் இயற்கையின் அமைப்பு பெருமளவில் மனித இனத்தினால் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. ஐந்து திணைகளில் எண்ணற்ற உயிரினங்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றன. தற்போது அவற்றில் பெருமளவிலான உயிரினங்கள் அழிந்துபட்டு உள்ளன என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஆய்வு மேற்கொண்டதின்வழி அறியமுடிகின்றது. சங்க காலத்தின் சிறப்பு, இயற்கையின் அமைப்பு, உயிரினங்களின் வாழ்வியல் குறித்த பதிவுகள், சங்ககால மக்கள் இயற்கையைப் பாதுகாத்திட விழையும் ஆர்வத்தையும் எண்ணத்தையும் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் வளர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற தலையாய நோக்குடனும், வரும்

சந்ததியினருக்கு ஆரோக்கியமானச் சுற்றுச்சூழலை இளம் தலைமுறையினர் விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையும் இவ்வாய்வுக்குக் கருதுகோளாக அமைகின்றது.

சான்றாதாரங்கள்

சங்க இலக்கிய நூல்களாகத் திகழ்ந்திடும் பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும் முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாகும். தொல்காப்பியம், திருக்குறள், தமிழிலக்கிய நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வு மலர்கள், கருத்தரங்க கட்டுரைகள், இதழ்கள், அறிஞர்களின் கருத்துரைகள், களஞ்சியங்கள், அகராதிகள், இணையதள ஆய்வுகள் ஆகியன ஆய்விற்குரிய துணைமை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள உயிரினங்களின் வாழ்வியலைப் பகுத்துக் கூறுவதினால் பகுப்புமுறையும், தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், பிற உயிரினங்கள், மனிதர்கள் என தொகுத்துரைப்பதினால் தொகுப்புமுறையும், உயிரினங்களை விளக்கியுரைப்பதுடன், வரும் தலைமுறையினர் அதனைப் பாதுகாத்திட விழைதல் வேண்டும் என்ற சமூக ஆர்வத்தினை வெளிப்படுத்துவதினால் சமூகவியல் அணுகுமுறையும் இவ்வாய்வில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சங்க இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வேடுகள் இவ்வாய்வுக்கு முன்னோடி ஆய்வுகளாகத் திகழ்கின்றன.

1. பி.எல்.சாமி - சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள்
2. திருமலை முத்துசுவாமி - சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும்

போன்றவைகளாகும்.

ஆய்வேட்டின் அமைப்புமுறை

இவ்வாய்வேடு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஐந்து இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளாவன:

- இயல் 1** சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள்
இயல் 2 சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்

இயல் 3 சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்

இயல் 4 சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்

இயல் 5 சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்

என்பவைகளாகும்.

இயல் 1

‘சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள்’ என்னும் முதலாவது இயலில் பண்டைய தமிழர்களின் மேம்பட்ட அறிவு, இயற்கையும் தமிழர்களும், பழந்தமிழரின் பெருவாழ்வு, இயற்கையின் சிறப்புகள், தொல்காப்பியரின் தாவரங்கள் குறித்த வகைப்பாடு, உயிரினங்களின் வகைப்பாடு, தாவரங்களின் இன்றியமையாமை, இயற்கைச் சூழலும் திணையும், தாவர வளர்ச்சிக்கு நீர், நீர் வளமும் தாவரங்களும், நீரின் தன்மையும், நிலைகளும், நில அமைப்பும் மானுடர்களின் ஒற்றுமையும், தாவர சொற்பொருள் விளக்கம், இலக்கணத்தில் மலர்கள், சங்க இலக்கியத்தில் மலர்கள் - மரங்கள், காடுகள் - கொடி வகைகள் - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலைத் திணைகளில் தாவரங்கள், காளான்கள் (பூஞ்சைகள்) ஆகிய தலைப்புகளில் கருத்துக்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 2

‘சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்’ என்னும் இரண்டாவது இயலில் அகத்திணை-புறத்திணை விளக்கம், தொல்காப்பியர் கூறிடும் விலங்கினங்களின் வகைமை - ஆண்பால் விலங்கினங்கள் - பெண்பால் விலங்கினங்கள் - குறிஞ்சித்திணையில் விலங்குகள் - யானை, புலி, கரடி, காட்டுப்பன்றி, குரங்கு ஆகியன பற்றியும் முல்லைத்திணையின் விலங்குகளான பசுக்கள், காட்டுப்பசு (ஆமான்), காளைகள், குதிரைகள், ஆடுகள், மான்கள், முயல்கள், உடும்புகள் பற்றியும்; மருதத் திணையின் விலங்குகளான எருமைகள், நீர்நாய்கள், ஆக்கள், முதலை, எருதுகள், கழுதைகள், காட்டுப்பூனைகள், பூனைகள் பற்றியும்; நெய்தல் திணையின் விலங்குகளான சுறாமீன்கள், கடற்காக்கைகள் பற்றியும் பாலைத்திணையின் விலங்குகளான வெருகுப்பூனை, செந்நாய் போன்ற விலங்குகள் குறித்த செய்திகள் இவ்வியலில் ஆராயப் பெற்றுள்ளன.

இயல் 3

‘சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்’ என்னும் மூன்றாவது இயலில் நிலத்தின் அமைப்பியல் - தமிழும் தன்னுணர்ச்சி பாக்களும் - ஐவகை

திணைகளின் பறவைகள் - பறவைகளின் வாழிடங்கள் - நிலம் விளக்கம் - தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ள பறவையினங்கள் - மரக்கிளைகளில் வாழ்ந்திடாதப் பறவைகள் - சங்க இலக்கியத்தில் பறவையினங்கள் - கிளி, தூக்கணாங்குருவி, மயில், குருகினங்கள், பூநாரை, குயில், கோழி, கோழியின் பல்வேறு வகைகள்: (அ)வீட்டுக்கோழி (ஆ)காட்டுக்கோழி, அன்றில் பறவை, வானம்பாடி பறவை, ஆறுகால் பறவை, கணந்துள் பறவை, வங்கா, எழால், பருந்து, அன்னப்பறவை, காகம், மகன்றில் பறவை, ஆந்தை, புறா ஆகியவை குறித்த செய்திகள் இவ்வியலில் ஆராய்ந்து தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் 4

‘சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்’ என்னும் நான்காவது இயலில் பிற உயிரினங்கள் - விளக்கம், பிற உயிரினங்களின் வகைப்பாடு - எறும்புகளின் வகைகள் : கட்டை எறும்பு, கருப்பு எறும்பு, சிவப்பு எறும்பு, வளை எறும்பு, பிள்ளையார் எறும்பு, நெருப்பு எறும்பு போன்றன - தேனீக்களின் வகைகள் : பெருந்தேனீ, மலைத்தேனீ, சிதர்கள், தும்பிகள் - மூதாய்ப்பூச்சிகள், மின்மினிப் பூச்சிகள் - ஈசல்கள் - குளவிகள் - சிலந்தி வகைகள் - ஞிமிறு - சுரும்பு (வண்ணத்துப்பூச்சி)- வண்டுகள்-பேன்கள்- இவையனைத்தும் ஒட்டுண்ணிகள் மற்றும் பூச்சியினங்களாகும். இவற்றுடன் பிற உயிரினங்களான முதலை, பாம்பு, உடும்பு, மீன், மீன்களின் வகைகள்:சுறா மீன், ஆரல் மீன், இறால் மீன்கள் பற்றியும், நண்டுகள், ஆமைகள் ஆகியவை பற்றி சங்க இலக்கியப் பாடல்களின்வழி விரிவாக ஆராயப்பட்டு நிரல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இயல் 5

‘சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்’ என்னும் ஐந்தாவது இயலில் மனித உயிர்கள் விளக்கம்-மனிதர்களின்பெயர்கள் - பெயர்ச்சொல்லிற்கான இலக்கணம் - உயிர் திணைப் பெயர்கள், அகத்திணை, புறத்திணை நெறிகள் - திணையும் மக்களும், சங்க இலக்கியமும் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை நில மக்கள்) - புறத்திணை இலக்கணங்களில் மக்கள், ஆக்கப்பெயர்கள் (மனிதர்கள்) - ஆடவர்கள் - ஆடவர்களின் வீரம் - வள்ளல் தன்மை மிக்கவர்கள் - ஐந்திணையில் வாழ்ந்திட்ட மனிதர்கள், தலைவன், பாங்கன், பாங்கியர்கள்,

பெண்கள், பெண்களின் முக்கியப் பங்களிப்பு, அன்பு காட்டிடும் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் - பரத்தையர்கள் (சேரி பரத்தையர், பொது பரத்தையர்கள், காதற் பரத்தையர்கள்) - காமக்கிழத்தியர்கள் (ஒத்தக் கிழத்தியர்கள், இழிந்த கிழத்தியர்கள், வரையப்பட்டார்) - பரத்தன்கள், பாணர்கள் மற்றும் பாடினியர்கள் - கூத்தர்கள் - விறலியர்கள் - இளையோர்கள் - மழலைச் செல்வங்கள் ஆகிய தலைப்புகளில் மனித இனம் குறித்த செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தின் வழி தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கோள் விளக்கம்

ஆய்வின் தலைப்பிற்கேற்பவும், கருதுகோளுக்கு இணையாகவும் ஆய்வுக் கருத்திற்கு அரண் சேர்க்கும் வகையிலும் சான்றாதாரங்கள் மேற்கோள்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன. மேற்கோள்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தொடர் எண் இடப்பட்டு, ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் சான்றெண் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு இயலின் முடிவிலும் இயலின் தொகுப்புரையும் ஆய்வேட்டின் இறுதியில் ஆய்வு முடிவுகளின் முடிவுரையும் இடம்பெற்றுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்கள் அனைத்தும் அகரநிரல் வரிசையில் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுத் துணைநூற்பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ளன.

ௐ

இயல் - 1

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள்

முன்னுரை

இறைவன் படைத்துள்ள உயிரினங்களின் வகைப்பாட்டை ஆராய்ந்தோமானால் அதனின் எண்ணிக்கையை அளவிட முடியாது. இவ்வுலகினில் பல்வேறுபட்ட உயிரினங்கள் வாழ்ந்தும் மறைந்தும் இருந்தும் வருகின்றன. ஓரறிவு உயிரில் தொடங்கி ஆறறிவு பெற்ற உயிர்வரை இம்மண்ணுலகில் வாழ்கின்றது. அதனில் தேவர்களும் அசுரர்களும் மனிதர்களும் ஆறாவது அறிவு பெற்றவர்கள் என்பது ஆன்மீகர்களின் கருத்தாகும். உயிரினங்களின் வகைப்பாடுதனில் முதலாவது அறிவு பெற்ற ஓரறிவு உயிராக எண்ணப்பெறுவது தாவரங்கள் ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள் பற்றிய பதிவுகள், உயிர்ப்புநிலை, செயல்பாடு, மனித வாழ்வியலும் இயற்கையும், இயற்கை வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகள், தாவரங்களின் சிறப்பு, தாவரங்கள் உணர்த்தும் அறச்சிந்தனை தமிழர்கள் தாவரங்களைப் போற்றியுள்ள விதம், தமிழிலக்கியங்களில் தாவரங்கள் குறித்த பதிவுகள் இவற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து எடுத்துரைப்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

பண்டைத் தமிழர்களின் மேம்பட்ட அறிவு

உலகளாவிய பரந்துபட்ட சிந்தனைக்குரியவர்கள் தமிழர்கள். அவர்களுடைய மேம்பட்ட அறிவினை, ஆற்றல் சான்ற புலமையினை எடுத்துக்காட்டுவது தமிழிலக்கியங்களாகும்.

“பூமி, வானம், இயற்கை, செயற்கை, அறிவியல், வரலாறு, கலை, நாடகம், காலம், வாழ்க்கை, நேயம், உணர்வுகள் என்ற நிலைதனில் இலக்கணம் - இலக்கியம் இவற்றினில் வாழ்க்கைக் கூறுகளை எடுத்தியம்பியவன் தமிழன்”¹

என்ற முனைவர் சாவித்திரியின் கூற்று பண்டைத் தமிழர்களின் திறன்மிகு அறிவுக்குச் சான்றாகும்.

1. ஐந்து பொறிகள்
2. ஐந்து வகையான திணை பகுப்பு

3. ஐந்துபூதங்கள்

4. ஓரறிவு தொடங்கி ஆறறிவு வரை உள்ள உயிரினங்கள் வகைமை

5. வானுட சாஸ்திரம்

6. மானுடவியலின் தத்துவம்

7. இயற்கையும் வாழ்க்கையும்

8. இறைமைக்கொள்கை

என்றனைத்து வகைமைகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுவது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

இயற்கையும் தமிழர்களும்

இயற்கை மனித மனங்களின் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிடும் கருவியாக, தவறினைத் தாக்கி உறுத்திடும் உணர்வு நிலைப்பாடாக இருந்துள்ளது என்பதனை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“ஒவ்வொரு அகத்துறையும் காதல் நினைவும் - இயற்கையுடன் உறவுடையது. பண்டைத் தமிழினத்தின் காதலுள்ளத்தோடு கலந்திட்ட ஓர் அகவுறுப்பாகப் புறவியற்கை விளங்கிற்று”²

என்கிறார் வ.சுப.மாணிக்கம். இக்கூற்று பண்டைத் தமிழர்களுக்கும் - இயற்கைக்கும் இயைந்து இருந்த தொடர்பினைக் குறிப்பதாகும்.

“நின்னே போலும் மஞ்சை ஆலநின்

நன்னுதல் நாறும் முல்லை மலர

நின்னே போல மாமருண்டு நோக்கு

நின்னே யுள்ளி வந்தனென்

நன்னுதல் அரிவை காரினும் விரைந்தே”³

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் அகத்துறையின் சிறப்பு கூறப்படுகிறது. வினைமேற்சென்ற தலைவன், தான் மிக விரைந்து வந்ததற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறான். அதனில்,

மயிலின் தோற்றம் - நின் சாயலையும்

முல்லை மலரானது - நின் கூந்தலையும்

மானின் கண்கள் - நின் பார்வையின் மருட்சியையும்

நினைவுபடுத்தின என்பதும்,

“இயற்கையெல்லாம் நின்னுணர்வை எனக்கு மிகுந்தமையின்,
வேறொன்றையும் நினையாது நின்னையே நினைத்து ஓடிவந்தேன்”⁴

என்கிறான் தலைவன்.

தலைவனின் உள்ளத்து உணர்வுகள் அனைத்தும் இயற்கையின்
வாயிலாக வெளிப்பட்டு நிற்பதை அறியமுடிகிறது.

“நலமாண் எயிற்றி போலப் பலமிகு

நன்னல நயவர வுடையை

என்னோற் றனையோ? மானின் தளிர்”⁵

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் தலைவன் பொருளிட்டச் சென்று திரும்பிடும்
வழியில் மாமரத்தைக் காணுமிடத்து மாந்தளிரின் நிறத்தை தலைவியின்
நிறத்தினுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான். இத்தகைய மாந்தளிர் நிறமானது “**என்
தலைவியின் மேனியின் நிறத்தைப் போன்று தவங்கிடந்து பெற்றது**”⁶ என்கிறான்.

தலைவன் தலைவியின் அகவாழ்வானது இயற்கையின்பாற் பட்டதாக
இருந்திடுவதைக் காணமுடிகிறது.

இயற்கையைப் புனைந்திடும் போக்கினைச் சங்ககாலப் புலவர்கள்
தமது பாடல்களில் பாடியுள்ளனர். இயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்தையும்
புனைந்துப் பாடுவதில் வல்லமைப் பெற்றவர்கள் தமிழர்கள் என்பது
தனிச்சிறப்பிற்குரியதாகும். இயற்கையும் மனித வாழ்வியலும் ஒன்றுடன்
ஒன்று கலந்திட்ட நிகழ்வினை அகப்பாடல்கள் சான்றுகளாக நின்று
விளக்குவதைக் காணமுடிகிறது.

“நிலம், தீ, நீர், காற்று, வானம், ஞாயிறு, மலை, கடல்
போன்றவைகளுடன் செடி, கொடி, கிளி, மயில், புறா, யானை, புலி
போன்றனவும் கருப்பொருளாக அமைக்கப்பட்டு, வருணனை
நோக்கிலும், மானிட உணர்வுக்குப் பின்புலமாகவும் கவிஞர்களின்
உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திடும் களமாகவும் அமைந்துள்ளன”⁷

என்று இயற்கையைப் புனைந்திட்டு புலவர்கள் பாடிடும் முறைமையைக்
கூறுகிறார் முனைவர் ச. அருணாச்சலம்.

இயற்கையின் அழகு தந்திடும் இன்பத்தைத் தனது தலைவியின் அழகுடன் ஒப்பிட்டு பெருமிதம் கொள்ளும் இன்பத்தை,

“உள்ளினே னல்லனோ யானோ முள்ளெயிற்றுத்

திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்

எமதும் உண்டோர் மதிநாள் திங்கள்

கல்பிறங்கு மாமலை யும்பேரஃதெனவே”⁸

என்ற நற்றிணைப் பாடல் விளக்குகிறது. பொருள்வயிற் சென்று திரும்பிடும் தலைவன், நினைத்துப் பார்க்கிறான்.

“யானையின் பெருமூச்சு வீட்டதுபோன்று காற்றடிக்கும் மூங்கிற் மரக் காடுகளின் வழியே பயணம் சென்றேன். அப்போது ஒரு நினைவு தோன்றியது. ‘எனக்கு ஒரு சொந்த திங்கள் இல்லை என்று குன்றே’ உலகத்து ஒரு திங்கள் தான் உள்ளது. அது நம்மிடத்து மேலுள்ளது என்று செம்மாக்காதே; திலகம் பொலியும் உயர்திணை திங்களானது ஒன்று உண்டு காண். அது எனக்கே சொந்தம் என்று இறுமாந்து இன்புற்றேன்”⁹

என்று தலைவியின் அழகுநலத்தை திங்களுடன் ஒப்பிட்டு, திங்களைவிட மேன்மையானவள்; அழகு பொருந்தியவள் எனது தலைவி என்று கூறுகின்றான். இயற்கையுடன் இயைந்திட்ட, இயற்கையுடன் ஒன்றிய அன்பினைத் தலைவியின் மீதுக் கொண்டுள்ளதேக் காரணம். தலைவனின் உள்ளம் இவ்விடத்து வெளிப்படுத்துகின்றது.

பசுமை வாய்ந்திட்ட மரம், செடி, கொடிகள், கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்துக் குலுங்கி நிற்கும். இயற்கையின் எழில் ஓவியத்தை இக்கால கவிஞர்களும் புனைந்துப் பாடுவதில் தனியிடம் பெற்றுள்ளனர்.

“ஒளிதழுவிய வள்ளிக் கொடியும் மலர்

உறைவண்டு சிதறும் பொன்பொடியும்

களிசெய்திடும் உலகுக்கு நன்மடமானே நமைக்

காதல் செய் வைத்தது மெய்தானே”¹⁰

என்கிறார் பாவேந்தர். மலர்களில் தேனினை உண்ட வண்டினங்கள் இசைபாடுவதுடன், மகரந்தத்தை வாரித்தூவிடும் மாட்சிமையையும் காணுமிடத்து அவை இன்பத்தைத் தருகின்றன. அவ்விற்பமே தலைவிக்குக் காதல் உணர்வுகளாக மலர்கிறது என்கிறார். மேலும்,

“இயற்கைப் பொருள்கள் காதல் உணர்வைத் தோற்றுவித்தலும் முன்னர் தோன்றிட்ட உணர்வை கூர்மைப்படுத்தலும் ஆகிய தன்மையை புலப்படுத்துகின்றன”¹¹

என்கிறார் மு.அருணாச்சலம். தாவரங்கள், செடி, கொடிகள், பறவையினங்கள், விலங்கினங்கள் என்றனைத்தும் இயற்கையின் மீதான இன்பநாட்டத்தை உண்டாக்குவதுடன், தமது துணையை நாடிடும் விருப்பத்தையும், காதலையும் அதன்வழி உணரலாகும் அறத்தையும் எடுத்தியம்புவதாக உள்ளன.

“வெட்டியிலே போகுதடி பொன்னான நேரம்

வேறெங்கோ நோக்குவதேன்?

என்னேடி செய்தேன்?”¹²

என்று கூறிடும் தலைவன், வேலையில்லா நேரங்களில் இயற்கையின் அழகினை ரசித்திடும் இன்பத்தினை உடையவன் என்பதை காட்டுகிறது வாணிதாசரின் இக்கவிதை. சங்ககாலம் தொடங்கி இக்காலம் வரை அனைத்து கவிஞர்களின் பாடுபொருளிலும் இயற்கை அதீத இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

பழந்தமிழரின் பெருவாழ்வு

ஐந்திணைப் பகுப்பு முறையைக் காணுமிடத்து அவை இயற்கையுடன் இணைந்திட்டப் பெருவாழ்வினைக் காட்டுகிறது.

“நால்வகைத் திணைப் பிரித்து மலையொடு காடும், கழனியும்
கானலுமாகிய அவ்விடத்திற்குரிய பொருள்களைப் பின்னணியாக்கி,
இயற்கையைக் கண்டும் கேட்டும் அவற்றின் பயனை உண்டும்
உயிர்த்தும் அதன் தன்மைகளை உற்றறிந்தும் பழந்தமிழர் வாழ்ந்தனர்”¹³

என்கிறார் பொன்.செல்வக்குமார். ஐந்திணைகள், பஞ்சபூதங்கள், இவற்றுடன் மேலும், மழை, வறட்சி போன்ற வளங்களும் முன்னிறுத்தி பாடப்பட்டுள்ளன.

“நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழில

தான்நல்கா தாகி விடின்”¹⁴

உலக உயிர்கள் உயிர்ப்பித்து வாழ்வதற்கு மழைமேகங்கள் ஒரு கருவியாக செயலாற்றி வருவதுடன், மழையின்றி பொய்த்துப் போகுமிடத்து விரிந்து பரந்து நிற்கும் கடலானதும் தமது நிலையிலிருந்து குன்றிவிடும் என்கிறார்

வள்ளுவர். இப்பூமியில் மக்கள் மற்றும் பிற உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக முதலில் காணப்படுவது நீர்வளமாகும்.

மேகத்தின் தோற்றம் பற்றி கம்பன்,

**“நீலநிறப் பெருங் கரிநிரைத்த நீர்த்து என
சூல் நிற முகிற் குலம் துவன்ற”**¹⁵

என்றும், மேகங்களின் தோற்றம் நீல நிறம் வாய்ந்த யானைகளைப் போன்றுள்ளது என்றும்,

**“முழங்கின முறைமுறை மூரி மேகம், நீர்
வழங்கின, மடைவன, மன யானைகள்
தழங்கின, பொழி மதத் திவலை தாழ்தரப்
புழுங்கின, எதிர் எதிர் பொருவ போன்றவே”**¹⁶

என்பதில் மேகங்கள் மழையைப் பொழிகின்றக் காட்சி யானைகளின் கவுள்களிலிருந்து வழிகின்ற மதநீரைப் போன்றுள்ளது என்று வருணனை செய்வதன் மூலம் இயற்கைக்கும் மானுடவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பினைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

இயற்கைச் சூழலானது மானிட வாழ்வியலை மாற்றியமைக்கும் திறன் படைத்ததாகும். ஆடவர், பெண்டிரின் இயல்புகள், வேட்கை உணர்வுகள், விருப்பங்கள், என்றனைத்தையும் முதல், கரு, உரிப்பொருள் என்ற மூன்றினுக்குள் அமைத்துப் பாடியுள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள்.

குறுந்தொகைப் பாடலில் வரும் தலைவி ஒருத்தி தலைவனுடனான காதலைத் தோழியிடம் விளக்குமிடத்து,

**“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆர் அளவின்றே சாரல்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே”**¹⁷

என்று கூறுகின்றாள். தலைவியின் அறிவுநுட்பமானது இப்பாடலில் புலப்படுகின்றது. தனது காதலுக்கு உவமையாக நிலம், வானம், நீர் மூன்றையும் பயன்படுத்தியும், தீ, காற்று பற்றிக் கூறாமையும் இடம்பெற்றுள்ளது. ஓரிடத்தில் நிற்காத காற்றும், அணைந்து போகக் கூடிய

தீயும் தூய்மையான நட்பிற்கு அடையாளமன்று என்று நினைத்துள்ளார் புலவர். அதனால்தான் வாழ்க்கைச் சூழலுக்கேற்ப இயற்கையை உவமித்து பாடுவதில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளனர் பண்டைத் தமிழ் மக்கள்.

இயற்கையின் சிறப்புகள்

இறைவனின் திருவருளால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுலகம்தனில் மகத்தானது உயிரினங்களின் படைப்புகளாகும். மனிதர்கள் மட்டுமின்றி எண்ணற்ற உயிரினங்கள் இப்பூமியில் வாழ்ந்து வந்துள்ளன. இன்றைக்கு இருக்கும் மக்கள்தொகையின் பெருக்கமும், இயற்கை வளங்கள் அழிக்கப்பட்டமையும், புவி வெப்பமயமாகி வருவது போன்ற காரணங்களால் எண்ணற்ற உயிரினங்கள் அழிந்துவிட்டன. வரும் காலத்தில் உயிரினங்கள் வாழ்ந்திடுவதற்குத் தகுதியானதாக இப்பூமி இருந்திடுமா? என்ற அச்சமும் பயமும் கலந்த கேள்விக்குறி மக்களின் மனதில் எழுகின்றன. சங்க காலத்தில் அவ்வாறில்லை. எண்ணற்ற உயிரினங்களின் வாழ்வியல் தகவமைப்புக்கேற்ப திணைகளின் பகுப்பு முறையை அமைத்திருந்தனர்.

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்

மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்

பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும்

என்று பகுக்கப்பட்டுள்ளதை வைத்து ஆராய்ந்தோமானால், தமிழர்களின் ஆழமான அறிவு புலப்படும். ஒவ்வொரு திணையிலும் ஓரறிவு உயிரினில் தொடங்கி ஆறறிவு உயிர்வரை வாழ்ந்திடுவதை நோக்க முடிகிறது. பாலை திணையின் இயல்பினைத் தொல்காப்பியர்,

“நடுவன் ஐந்திணை நடுவணது ஒழிய

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே”¹⁸

என்கிறார். முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய நிலங்கள் தமது முறைமையினின்று மாறி, இயற்கையின் தன்மையில் பிறழ்ந்திட்டபோது, கொடிய வெப்பத்தினையும், வறட்சியையும் உடையதாக மாறுகின்றது. கொடிய விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல், ஆறலைக் கள்வர்களின் அத்துமீறல், ஓமை

மரங்களின் தன்மை, வெப்பம் என்று இவையனைத்தும் மக்களை மிகவும் துன்புறுத்துவனவாக உள்ளன. இதனை இளங்கோவடிகள்,

“முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து

நல்லியல்பு இழந்து நடுங்குதுயர் உற்று

பாலை என்பதோர் படிமம் கொள்ளும்” ¹⁹

என்கிறார். பாலை நிலத்தினில் காணப்படும் மரங்கள் வறட்சியில் கிளைகளும் இலைகளும் இன்றி, மொட்டை மரங்களாக நிற்பதை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன. மேலும்,

“மண் திணிந்த நிலனும்

நிலன் ஏந்திய விசும்பும்

விசம்பு தைவரு வனியும்

வனித் தலை இயதீயும்

தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு

ஐம்பூத்து இயற்கை போல” ²⁰

என்ற புறப்பாடலில் இயற்கையின் சக்திகளாக விளங்கக்கூடிய ஐந்தையும் பாடியுள்ளனர். நிலம், தீ, காற்று, நீர், ஆகாயம் என்ற கூறுகளில் ஒன்று குறைந்தாலும் உயிரினங்களால் உயிர் வாழ்ந்திட முடியாது. இதனை கருத்தில் கொண்டுப் பஞ்சபூதங்களைத் தெய்வங்களாக்கி வழிபாடு செய்திட்ட இறைகொள்கையை உடையவர்கள் பண்டைத் தமிழர்கள்.

“ஞாயிறு போற்றதும் ஞாயிறு போற்றதும்

திங்களைப் போற்றதும் திங்களைப் போற்றதும்

மாமழைப் போற்றதும் மாமழைப் போற்றதும்” ²¹

என்கிறது சிலம்பு. இயற்கைக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை அளித்திட்ட மாண்பினைத் தமிழிலக்கியங்களும் இலக்கணங்களும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

தொல்காப்பியரின் தாவரங்கள் குறித்த வகைப்பாடு

தமிழர்களின் ஒப்பற்ற அறிவுக்குச் சான்றானப் பெருந்தகையாளர் தொல்காப்பியர். அவரின் பேரறிவும் நுண்ணறிவும் ஈடில்லாதது. ஆழங்கால் பட்டதாகும். நுண்ணிதின் ஆராய்ந்தறிந்து முடிவினைச் செப்பிடும் தன்மையுடையதாகும். அதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு உயிரினங்களின் வகைப்பாடும் (மரபியல்) எழுத்துக்களின் பிறப்புமுறை (பிறப்பியல்)

போன்றவைகளாகும். இவை போன்று நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து அறிந்து வெளிப்படுத்தியதுதான். 1.எழுத்ததிகாரம் 2.சொல்லதிகாரம் 3. பொருளதிகாரம் என்ற இலக்கண நூல்களாகும். அத்தகு சிறப்புமிகு இலக்கணம்தனில் தாவரங்களின் வகைப்பாட்டினை எடுத்தியம்பியுள்ள விதம் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

உயிரினங்களின் வகைப்பாடு

கண்ணுக்குத் தெரியாத நுண்ணுயிரில் தொடங்கி, பல்கி பெருகிய பேரினம் வரை வாழ்ந்திடும் உயிரினங்களின் வகைமையைப் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் நுணுகி ஆராய்ந்துள்ளனர். அத்தகு, அறிவு நிலைப்பாட்டிற்குச் சான்றானவர் தொல்காப்பியர்.

“ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே”²²

என்ற நூற்பாவினில் உலகத்தினில் படைக்கப்பட்ட பல்வகையான உயிரினங்களும், அதனின் அறிவின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப் பட்டிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

1. உடம்பினால் (தொடு உணர்வு) அறிவது - ஓரறிவு உயிர்
2. உடம்பினாலும் + வாயினாலும் அறிவது - ஈரறிவு உயிர்
3. உடம்பினாலும்+வாயினாலும்+மூக்கினாலும் அறிவது-மூவறிவு உயிர்
4. உடம்பினாலும் + வாயினாலும் + மூக்கினாலும் + கண்ணினாலும் அறிவது - நான்கறிவு உயிர்
5. உடம்பினாலும் + வாயினாலும் + மூக்கினாலும் + கண்ணினாலும் + செவியினாலும் அறிவது - ஐந்தறிவு உயிர்
6. உடம்பினாலும் + வாயினாலும் + மூக்கினாலும் + கண்ணினாலும் + செவியினாலும் + மனத்தினாலும் அறிவது - ஆறறிவு உயிர்.

இவ்வாறு தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தியதை விளக்கமுற்பட்ட இளம்பூரணர்,

“உடம்பினால் (அ) வெப்பம் (ஆ) தட்பம் (இ) வன்மை (ஈ)மென்மை அறியும். நாலினால் (அ) கைப்பு (ஆ) காழ்ப்பு (இ)துவர்ப்பு (ஈ)உவர்ப்பு (உ)புளிப்பு (ஊ) மதுரம் என்பன அறியும். முக்கினால் (அ) நன்னாற்றம் (ஆ)தீய நாற்றம் ஆகியன அறியும். கண்ணினால் (அ) வெண்மை (ஆ) செம்மை (இ) பசுமை (ஈ)கடுமை (உ)குறுமை (ஊ)பருமை (எ) நேர்மை (ஏ) வட்டம் (ஐ) கோணம் போன்ற வடிவங்களும் நிறங்களும் அறியும். செவியினால் ஓசை வேறுபாடும் சொற்படும் பொருளும் அறியும். மனத்தினால் அறியப்படுவது இ:துபோல் வேண்டுவனவும், இ:து செயல் வேண்டுமெனவும், இ:து எத்தன்மையெனவும் அனுமானித்தல்”²³

என்று உயிரினங்களின் செயல்பாட்டினுடன் அறிவுநிலையின் வகைப்பாட்டினையும் விரிவுபடுத்தியுள்ளார் இளம்பூரணர். இத்தகு, வகைப்பாடுதனில் தாவரங்கள் - ஓரறிவு உயிருள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே”²⁴

என்பதில் புல்லும் மரமும் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகை இனங்களானது ஓரறிவு உயிராக அறியப்பட்டுள்ளது. மேலும் ‘அக்கிளைப் பிறப்பு’ என்று கூறப்பட்டுள்ளதில்,

“பிற ஆவன கொட்டியந் தாமரையும்

கழுநீரும் என்பன”²⁵

என்கிறார் இளம்பூரணர்.

புல்லின் வகைகள் - புற உயிர்ப்பு உடையனவாகவும்

மரத்தின் வகைகள் - அக உயிர்ப்பு உடையனவாகவும்

கூறப்பட்டுள்ளன. தாமரை, அல்லி, அம்பல் போன்ற மலர் வகைகளும் ஓரறிவு உயிருள்ள தாவரங்களாகும். இத்தகைய தாவரங்கள் அனைத்தும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. மேலும்,

புல்லினது வகைமைதனில், 1.தெங்கு 2. பனை 3. கமுகு 4. மூங்கில் 5. வாழை 6.கழுநீர் 7.தாமரை முதலாயின அடங்கும் என்றும் இவை புறவுயிர்ப்புடைய - ஓரறிவு தாவரங்கள், ஆணிவேரன்றி சல்லிவேருடைய மரங்களாகும். இவற்றினுடன்,

“தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா
ஈர்க்கே குலையே நேர்ந்தன பிறவும்
புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர்”²⁶

என்று தொல்காப்பியர் கூறுவதில் உள் உயிர்ப்புடைய மரங்கள் இவையும் புல்லினது வகைமையில் அடங்குகிறது.

புறஉயிர்ப்புடன் கூடிய உள்உயிர்ப்புக் கூடிய மரங்களானது,

“இலையே முறியே தளிர் தோடே
சினையே குழையே பூவே அரும்பே
நனையே உள்ளூறுத் தனையவை எல்லாம்
மரனொரு வருஉங் கிளவி என்ப”²⁷

என்பதில் இலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட உறுப்புகளானது மரத்திற்கு அங்கமாக இருப்பதைக் கூறியுள்ளதுடன்,

“காயே பழமே தோலே செதினே
வீழோ டென்றாங் கவையும் அன்ன”²⁸

காய் முதலாக கூறப்பட்டுள்ளதில் பழமும் பூவும், தோளும், உடையனவும் மரங்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“தாழை - பூவுடைத்து என்பதினாலும்
கோடுடைத்து ஆகலானும் புறஉயிர்ப்பின்
மையினாலும் மரம் எனப்பட்டது
ஆயினும் புல் எனப்பட்டது பெரும்பான்மை”²⁹

என்கிறார் இளம்பூரணர். இவற்றினுடன்,

1. முருங்கை மரம்

2. தணக்கு மரம்

போன்றவையும் மரமெனக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தாவரங்களின் இன்றியமையாமை

இயற்கையின் முக்கியமானக் கூறுகளில் ஒன்று தாவரங்கள் ஆகும். இயற்கையுடன் இணைந்து வாழ்ந்திட்ட பண்டைத் தமிழரினம் பிற உயிரினங்களைக் காத்து வந்தமையுடன், அவை இப்பூமியில் பல்கி பெருகிடவும் வழிவகைச் செய்துள்ளனர். ஆனால் இன்றைய கால மக்களின் சூழ்நிலை அவ்வாறில்லை. இயற்கையை அழித்தும் இயற்கைக்கு மாற்றாகவும் வாழ்ந்திடும் முரண்பட்ட வாழ்க்கையை உடையவர்களாக உள்ளனர்.

இயற்கையின் இன்றியமையாதக் கூறுகளில் ஒன்று தாவரங்கள். தாவரங்களின் அடிப்படையில் நிலப்பகுப்பு முறை பண்டையக் காலத்தில் நடைபெற்றுள்ளது. குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டின் வெப்பநிலை, நீர் அமைப்பு போன்ற சூழலியல் காரணங்களினால் பசுமையை வரமாகக் கொண்ட எண்ணற்ற தாவரங்கள் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தென்னங்கீற்று வேய்ந்த கூரைகள், முற்றத்தில் மஞ்சள் செடி, வாசலில் பூந்தோட்டம், குடியிருப்புக்களின் கொல்லைகளில் பலாப்பழம், தெங்கு, இளநீர், வாழைப்பழம், நொங்கு, வைக்கோல் வேய்ந்த கூரை என்று இயற்கையுடன் இணைந்தும் இயற்கையை காத்தும் வாழ்ந்திட்ட வாழ்வியலைக் காணமுடிகிறது.

இயற்கைச்சூழலும் திணையும்

மலையும் மலை சார்ந்து காணப்படக்கூடிய குறிஞ்சி நிலம்தனில் இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலை மனிதர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். எண்ணற்ற தாவரங்கள் உணவுப் பொருளாகவும், மருந்தாகவும் அழகு செய்பவைகளாகவும், முற்றி காய்ந்தப் பிறகு விறகாகவும் பயன்பட்டு வந்துள்ளன. இயற்கையின் எழில்மிகுத் தோற்றத்தைக் குறிஞ்சி திணையில் கவினுற காணமுடிகிறது.

“மலைகளில் பொன் போன்ற வேங்கை மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கின.

அம்மலர்கள் வரிகளை உடையனவாய் விளங்கின. வான் மேகங்கள்

சோலைகளில் படிந்து அழகாகக் காட்சியளித்தன என்று வேங்கை

செடியானது குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களில் சிறப்பிக்கப்படுகிறது”³⁰

என்கிறார் முனைவர் மு.சுமதி. இக்கூற்று குறிஞ்சித்திணையின் இயற்கை வளத்தினையும், தாவரங்களின் அழகினையும் எடுத்தியம்புகிறது. மேலும்,

“பொன் இனர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிலுள்”³¹

என்றும்,

“வேங்கை நறுமலர் வெற்படை யாம் கொய்து”³²

“கொடுவரி வேங்கை”³³

“மஞ்சிவர் சோலை”³⁴

என்னும் வரிகள் குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள வேங்கை மரங்கள் பற்றி குறிப்பிடுகின்றன. இம்மரங்களையும் மலரினையும் வைத்து எண்ணற்ற உவமைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

“சங்க இலக்கியத்தின் மையம் மானிட வாழ்வே; இயற்கை அதற்கு உறுதுணையாய் இரண்டாம் இடம்பெறுகின்றது. வாழ்வில் முதன்மையானவற்றைச் சார்ந்துள்ள பிறவும் சில வேளைகளில் சிறப்பில் குறையாதனவாக இருப்பதுண்டு. சங்க காலத்தில் மனித வாழ்வியலுக்குப் பின்னிட்ட நிலையில் அமைந்துள்ளது இயற்கைக் காட்சிகளாகும்”³⁵

என்ற மு.வரதராசனாரின் கூற்று மனித வாழ்வியலின் இயக்கம் இயற்கையுடன் அமைந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. அத்தகைய சிறப்புமிகு இயற்கையின் வளம் என்று கூறப்படுவது தாவரங்கள் ஆகும். இதனை,

“இயற்கையின் கொடை, நம்மைப் பாதுகாக்கும் கவசங்கள்”³⁶

என்கிறார் முனைவர் அன்புகலா.

தாவரங்களின் அனைத்து உறுப்புகளும் பயன்தரக் கூடியது எனினும் அத்தாவரங்களைப் புலவர்ப் பெருமக்கள் பயன்படுத்தியுள்ள விதம் அன்புறவின் வெளிப்பாட்டினையும், இயற்கையின் மீதுள்ள காதலையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“பசையுள்ள பொருளில் ளலாம் பசையவன்காண்

பழமையினால் சாகாத இளையவன் காண்

நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளான்

நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பம் இல்லை”³⁷

என்ற பாரதிதாசனின் கவிதை வரிகள் இயற்கை அழகையும் தாவரங்களின் பசுமையையும் நயம்பட காட்சிப்படுத்துகிறது. மேலும்,

“வானத்து வெண்ணிலவும் வையத்தின்

ஓவியரும் தரும் வியப்பைத்

தேனாக்கப் பொழிந்ததுவும் தமிழன்றோ”³⁸

என்று பண்டைத் தமிழர்கள் இயற்கையை ரசித்து வாழ்ந்திட்ட உள்ளத்தின் உவகையையும் காட்டுவதுடன் இயற்கையை இயல்புடன் படைப்பாக்க விரும்பிட்ட புலவர்கள். தமது பாடல்களில் உவமை, உருவகம், உருவக்காட்சி, உள்ளுறை, இறைச்சி என்பனவற்றில் தாவரங்களை அதிகம் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை, ‘தமிழரும் தாவரமும்’ என்ற நூலின் ஆசிரியர் கு.வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி,

“மகளிர் பல்லுக்கு முல்லை, மகளிர் கண்ணுக்கு குவளை, காவீ,
நெய்தல், செங்கழுநீர், மகளிர் வாய்க்கு ஆம்பல், மகளிரின் முகிழ்ந்த
மார்புக்கு கோங்கு மொட்டு, மகளிர் விரலுக்கு காந்தள், மகளிர்
செவ்விதழுக்கும் சகிடிக்கும் இலவம் பூவின் இதழ்”³⁹

என்று இயற்கையின் படைப்புகளானத் தாவரங்களையும், அதன் உறுப்புகளான இலை, பூ, மொட்டு, காய், கனி என்று அனைத்தையும் பெண்மைக்கு உவமையாக்கிப் பாடப்பட்டுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. இதனைப் போன்று,

“மலைச்சாரலான குறிஞ்சி நிலத்திலும் முல்லை நிலத்திலும்
இயற்கையின் எழில் கொஞ்சும் அழகு ஆண்டின் சில திங்கள் பருவப்
பொலிவாகவும், மற்ற காலங்களில் நிலைபெறும் எழிலாகவும்
இருக்கிறது”⁴⁰

என்கிறார் முனைவர் ச.அருணாச்சலம். இவரின் கூற்று இயற்கையின் எழிலோவியத்தை முழுவதுமாக குறிஞ்சியும் முல்லையும் பெற்றிருப்பதைக் காட்டுகிறது. ஞாயிறு இன்றேல் இவ்வுலகினில் ஒளியில்லை என்பதை,

“வாழும்நின் ஒளிதான் இன்றேல்

வானிலா உடுக்கள் எல்லாம்

தாழாங்காய் கடுக்காய் கள்போல்

தழைவின்றி அழகி ழக்கும்

பாழ் என்ற நிலையில் வாழ்வைப்

பயிரிட்ட உழவன் நீ பைங்

கூழுக்கு வேரும் நீயே!

சூனிருக்கும் போர்வை நீயே”⁴¹

என்கிறார். இவ்வுலகினில் மரம், செடி, கொடிகள், பிற உயிரினங்கள் என அனைத்தும் தழைத்து ஒங்குவதற்கு சூரிய ஒளி. அடிப்படையானது என்றும், சூரிய ஒளி இல்லையேல் எதுவும் தழைத்து நிற்காது என்கிற உண்மையினை எடுத்தியம்புகிறது.

“கடலின் மீது கதிர்களை வீசிக்

கருகி வான்மிசை ஏறுதி ஐயா

படரும் வானொளி மின்பத்தைக் கண்டு

பாட்டுப் பாடி மகிழ்வன புட்கள்”⁴²

என்று ‘ஞாயிறுவின் வருகையை ஒட்டி மகிழ்ந்திடும் புற்கள்’ பாரதியார் பாடியிருப்பதிலிருந்து தாவரங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஞாயிறு (சூரிய ஒளி) அடிப்படையாய் அமைகிறது.

தாவர வளர்ச்சிக்கு - நீர்

சூரிய ஒளி இன்றியமையாதது போன்று, தாவரங்கள் உயிர்ப்பித்து எழுவதற்கும் வாழ்வதற்கும் அடிப்படை நீர் ஆதாரமாகும்.

இயற்கை இறைவனாகவும், ஐம்பெரும்பூதங்களும் அதனில் இடம்பெறுவதை திருவாய்மொழி,

“நீராய் நிலனாய் தீயாய் காலாய் நெடுவானாய்ச்

சீரார் சுடர்களிரண்டாய்”⁴³

என்கிறது.

“உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு திரிதரு

பலர் புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டாங்கு”⁴⁴

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை வரிகள் அதிகாலையில் சூரியன் எழுவது முருகப்பெருமானின் தோற்றம் என்று பாடியிருப்பதன்வழி, தாவரங்கள் மற்றும் பிற உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கு அடிப்படை ஆதாரம் இயற்கை ஆகும். அவ்வியற்கையை இறைவனாக்கி வழிபாடுச் செய்துள்ளனர் மூதாதையர்கள்.

“குன்ற குறவ ணர்ப்பி னெழிலி

நுண்ப லழிதுனி பொழியும் நாட”⁴⁵

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் உலக உயிர்கள் மற்றும் தாவர இனங்கள் செழித்து வளர்வதற்கு மழைநீர் அடிப்படை என்பதையும், பருவக்காலம் வந்தபோது மழைப்பொழியத் தவறியவிடத்து, மக்கள் மழைவேண்டி வழிபாடு செய்திட்டதையும் இவை காட்டுகிறது.

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து

உள்நின்று உடற்றும் பசி”⁴⁶

என்ற குறள்தனில் இவ்வுலகினில் மழைநீரானது இன்றேல், அனைத்து உயிரினங்களும் ‘பசி’ என்ற உள்ளுணர்வினால் மிகுந்த துன்பத்தினை அடைந்திடும். உலகம் உயிர்ப்பிக்க, தாவரங்கள் செழித்து வளர, மழைப்பொழிவு என்பது அவசியமாகிறது. அம்மழை கிடைத்திட வேண்டுமெனில், நிறைய மரங்களை வைத்து உண்டாக்கிடுதல் வேண்டும் என்ற தலையாய சிந்தனையை முன் வைக்கிறது வள்ளுவம். இதனைப் போன்று சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மழைவளம் வேண்டி மக்கள் செய்திடும் இறைவழிபாட்டுமுறையையும், சடங்குகளையும், நம்பிக்கைகளையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“குருடை நனந் தலைச் சுனை நீர்மல்க

பெருவரை அடுக்கத்து அருவி ஆர்ப்ப

தன் நறுஞ் சிலம்பில் துஞ்சும்

சிறியிலை சந்தின வாடு பெருங் காட்டே”⁴⁷

என்ற பாடலில் மூங்கிலின் நெல்லைத் தின்ற யானை மலைப்பக்கத்தில் தூங்குகின்றது. சிறிய இலைகளையுடையச் சந்தன மரக்காட்டில் அச்சம் கொண்ட இடமாகச் சுனைநீர்ப் பகுதி கருதப்பட்டதுடன் பெரிய மூங்கிலையுடைய காட்டாற்றுப் பகுதியில் வெள்ளம் பெருகுவதும், இடியேற்றோடு முழக்கம் செய்து முகில்கள் மழைப் பெய்ய மின்னும் காட்சியினில் உயர்திணை உயிர்களாகத் தலைவன், தலைவி, தோழியர் மற்றும் பிறர் படைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அஃறிணை உயிரினங்களாக விலங்குகளும், தாவரங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும்,

“காணமும் கம்மென்றன்றே வானமும்

வரை கிழிப்பன்ன மைஇருள் பரப்பி”⁴⁸

என்பதில் கரிய இருளுடன் காடுகள் காணப்பட்டுள்ளது. மேகம் தொடர்ந்து மழையுடன் இடியும் மின்னலுமாய் இருப்பதைப் பார்க்குமிடத்து சங்க காலத்தில் மரங்களும் காடுகளும் அதிகமாக இருந்ததால் அதிக மழையைப் பெற்ற இடமாக தமிழகம் இருந்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

நீர்வளமும் தாவரங்களும்

சங்கப் பாடல்களில் உயிரினங்கள் வாழ்ந்திட்டதற்கானப் பதிவுகளை ஆராயுமிடத்து அதற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக இருப்பது நீர்வளமாகும். பூமியில் 71 விழுக்காடு நீர் உள்ளது என்று அறிவியல் ஆய்வு கூறுகிறது. இப்பூமிதனில் உயிர்களின் இயக்கம் நீரினை ஆதாரமாகக் கொண்டும் மையமாகப் பெற்றும் அமைகிறது.

இவ்வுலகம் தோன்றிய நாள் முதலாய் நீர்நிலைகள் வற்றுமிடத்தும், மழைப் பொழிவின்றி நீர் ஆதாரம் குறையுமிடத்து, மரம், செடி, கொடிகள் போன்ற தாவர இனங்கள் கருகி அழிந்திடுவதைப் பாலைத்திணைப் பாடல்களும், பிற உயிரினங்கள் நீர்நிலைகள் இருக்குமிடத்தை நோக்கி புலம்பெயர்ந்துச் சென்றுள்ளதையும் அறியமுடிகின்றது.

இவ்வுலக வாழ்விற்கும், வாழ்வினது உயிர்ப்புக்கும் செம்மைக்கும் நீர்வளம் அவசியமாகிறது. இதனை அறிந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“நீரின்று அமையாது உலகு”⁴⁹

என்கிறார். உலகத்தின் அரணாகத் திகழக்கூடியதில் நீர்நிலைகளும் ஒன்றாகும்.

“ஒரு பொருள் எங்கிருந்து எடுக்கப்படுகிறதோ மீண்டும் அப்பொருள் எடுத்த இடத்திற்கே திருப்பி அனுப்பப்படுகிறது. பூமியிலிருந்து சூரிய வெப்பத்தால் உறிஞ்சப்படும் நீர் பின்பு மேகங்களால் உறிஞ்சப்பட்டு வான் எனும் வெட்ட வெளியில் வலம்வந்து மீண்டு மழையாகி மண்ணிற்கே வருகிறது”⁵⁰

என்கிறார் முனைவர் ச.மதுரா. இக்கூற்றினைத் தமிழிலக்கியங்கள் அறிவியல் சிந்தனையுடன் முன்னரே எடுத்தியம்பியுள்ளன.

“ஆழியுள் புக்கு முகித்து கொடு

..... ஆர்த்தேறி

வாழ உலகினில் பெய்திடாய்”⁵¹

என்கிறது ஆண்டாளின் திருப்பாவை. நீரின் இயல்புக்கும் தன்மைக்கும் ஏற்றவாறு திணைகளை மூதாதையர் பகுத்துள்ளனர். ஐந்து திணைகளையும் நீரினது இயல்பிற்கேற்ப தாவரங்கள், விலங்குகள், மனிதர்கள் என்று பகுத்தும் உயிரினங்களின் செயல்பாட்டிற்கும் வாழ்வியலுக்கும் ஏற்ப மண்ணின் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

அம்மண்ணிற்கும் திணையின் வகைமைக்கும் நீர் அமுதமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. இதனையறிந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய் தூஉம் மழை”⁵²

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

நீரின் தன்மையும் திணைகளும்

1. குறிஞ்சி நிலத்தில் - அருவியாகவும்
2. முல்லை நிலத்தில் - காட்டாறாகவும்
3. மருத நிலத்தில் - (அ) குளம்
(ஆ) குட்டை
(இ) ஆறு
(ஈ) ஏரி
(உ) வாய்க்கால்
(ஊ) ஊருணி
போன்றவைகளாகும்.
4. நெய்தல் நிலத்தில் - கடலாகவும்
5. பாலை நிலத்தில் - மணல் ஊற்றாகவும்

எனப் பல பரிமாணங்களை உடையதாய் விளங்குகிறது. இவ்வைந்து திணைகளில் நீர் உற்பத்தியாகிய இடமாகக் குறிஞ்சியும், பல்கி பெருகி

ஓடிடும் காட்டாறாக முல்லையும் இருக்குமிடத்து, நீரினைத் தேக்கி வைத்திடும் அமைப்பு உடையதாகவும், அதிக நீர்நிலைகளைக் கொண்டதாகவும் மருதநிலம் அமைகிறது. அதனால் மருத நிலம்தனில் தண்ணீர் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருந்ததினால் எண்ணற்ற வகையான தாவரங்கள் அங்கு இருந்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

“மலர்ந்த பொய்கை முகந்த தாமரை

தண்துறை”⁵³

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் வரிகள் மருத நிலத்தின் நீர்நிலைகளில் குவளை மற்றும் நெய்தல் மலர்கள் எப்பொழுதும் மலர்ந்திருக்கும் அழகினைக் கூறுகின்றன. மேலும்,

“பல்லிதழ் நலீமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்

தண்துறை”⁵⁴

என்பதில் குவளை, நெய்தல், உளைப்பூ போன்ற தாவரங்களின் பூக்கள் நிறைந்திருக்கும் நீர்நிலைகளில் உள்ள மீன்களை உண்பதற்காக நாரைகள் காத்திருக்கும் காட்சியினைப் பதிவு செய்துள்ளனர் புலவர்ப் பெருமக்கள்.

சிலவகையான நாரைகள் நீர்நிலைகளில் நிறைந்திருக்கக் கூடிய உளைப்பூ என்னும் செடியை உண்டு மகிழ்ந்து மருதமரத்தின் கிளைகளில் அமர்ந்திருப்பதை,

“கயலார் நாரை போரவிற்சேக்கும்

தண்துறை”⁵⁵

என்றும்

“உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குருகு இருக்கும்

தண்துறை”⁵⁶

என்றும் விளக்குகிறது. தாவரங்கள், மீன், முதலை, தவளை போன்ற உயிரினங்களின் வாழ்விடமாகவும் வாழ்வாதாரமாகவும் நீர்நிலைகள் உள்ளன.

மூங்கில் போன்ற நாணல் வகைகள், கோரைப் புற்கள், வயலைக் கொடிகள் அனைத்தும் நீர்நிலைகளின் கரைகளில் வளர்ந்துள்ளன.

“மனைநடு வயலை வேழம் சுற்றும்”⁵⁷

என்பதில் நீர்நிலைகளின் ஓரங்களில் வளர்ந்திருக்கும் நாணல், பூக்குமிடத்துக் காணப்படும் வெண்மை நிறம் வானில் பறந்திடும் வெண்மையான நாரையை ஒத்தது போன்றுள்ளது என்கின்றனர். மருத நிலத்தின் வயல்களில் காணப்படும் நெற்பயிர், பூத்துக் குலுங்குமிடத்து வயல்களிலுள்ள நண்டுகள் வரப்புகளின் வளைப் பொந்துகளில் அப்பூக்களைச் சேகரித்திடும் செயலினைச் சங்க இலக்கியங்களில்,

“புதல்மிடை நுடங்கும் வேழவெண்பூ
விசும்படு குருநின் தோற்றம்”⁵⁸

என்றும்,

“வேம்பு நனை அன்ன நெடுங்கண் களவன்
தண்ணக மன்னுளை நிறைய நெல்லின்
இரும்பூ உறைக்கும்”⁵⁹

என்றும் குறிக்கப்படுவதிலிருந்து நாணல் செடிகள் மற்றும் பூவினது தன்மை, நெற்பயிர்கள், நெற்பயிரின் பூவினை நண்டு சேகரித்திடும் செய்தியை அழகுறக் காணமுடிகிறது.

இயற்கையின் அழகிய காட்சிகளில் ஒன்று நீர்நிலைகள் மற்றும் அதனை சார்ந்துள்ள பசுமைநிற தாவரங்கள். நீர்நிலைகளை இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழக்கூடிய உயிரினங்கள் மற்றும் வானம், பூமி என்று பரந்து விரிந்து கிடக்கும் அழகினது சிறப்பினை உணர்த்தக் கூடியனவாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் உள்ளன.

“சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இயற்கை என்பது காதலுக்கானத்
தன்னிச்சை அமைவாக உள்ளது”⁶⁰

என்கிறார் முனைவர் அ.ஜான்சிராணி. தலைவியின் எல்லையில்லாத அழகினை வருணிக்க விரும்பிடும் தலைவன் அதனை மலர்களுடனும், பறவைகள் மற்றும் விலங்கினங்களுடன் ஒப்பிடுகிறான். இயற்கையுடன் இணைந்து மனம் ஒன்றி வாழ்ந்திட்ட அன்பு வாழ்க்கையைக் காட்சிப்படுத்துவதற்கு உயிரினங்கள் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன. தலைவன் மரம், செடி, கொடிகள் மற்றும் விலங்குகள், பறவைகள் இவற்றை

நோக்குமிடத்து அவனது மனம் வாழ்வு சார்ந்த ஒன்றைக் கற்றுக் கொள்வதுடன் மனதினில் ஏற்படும் அன்பினை உணர்ந்திடும் நுண்ணியச் செயலினையும் இயல்பினையும் உடையவர்களாகத் தலைமக்கள் மாறிடவும் வழிசெய்கிறது. இதனை பாரதிதாசன்,

“பொன்னலைகள் வீசுகின்ற கடலோ? - வானோர்

புதுநாடோ? மலைசெறிந்த காடோ? - வானோர்

அன்னை எழில் கலையரசி தீட்டுகின்ற

அழகு திரைச் சிலையோ! செங்குருதியாறோ?

பொன்பழுக்கும் பேரூலையோ? - அந்திவானம்

புதுமையடா புதுமை”⁶¹

என இயற்கையின் எழில்மிகு அழகினை வியந்துப் பாடியுள்ளார். இவ்வுலகினில் தமிழர்களின் இரசவாத உணர்ச்சி வெளிப்பட்டுள்ளது. பாரதிதாசனின் பாடல்களுக்கு மூலமாக சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் உயிரினங்களின் பதிவுகளாக இடம்பெறுவது கருப்பொருள்களாகும். கருப்பொருளில் ஒவ்வொரு திணைக்குரிய,

1. விலங்கு
2. மரம்
3. புல்
4. தெய்வம்
5. விளைப்பொருட்கள்
6. பயன்படுப் பொருட்கள்
7. உணவு
8. மக்கட்பெயர்
9. தொழில்
10. செய்தி
11. இசை

போன்ற பதினொரு விதமான செய்திகள் அடங்கும். தெய்வம், புல், மரம், மக்கள், விலங்கு போன்ற உயிரினங்களின் பெயர்களும், வாழ்வியல் முறை, தகவமைப்பு ஆகியன மட்டும் மாறியும் அமைகின்றன. தொல்காப்பியர்,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்”⁶²

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

(அ) காடுறை உலகம் - மாயவன் - திருமால்
(ஆ) மைவரை உலகம் - சேயோன் - முருகன்
(இ) தீம்புனல் உலகம் - இந்திரன்
(ஈ) பெருமணல் உலகம் - வருணன்

என்ற நான்கு நிலங்களைப் பற்றி காண முடிவதுடன் நிலத்திற்குரியத் தெய்வங்களைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார். இவைதான்,

“முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”⁶³

என்று ஐந்து திணைகளாக இடம்பெறுகின்றன. ‘காடுறை உலகம்’ என்பதற்கு இளம்பூரணர்,

“காடுறை நிலம் என்னாது உலகம் என்றதனால் ஐவகைப் பூதத்தானும்
ஐந்து இடம் என்பது உய்த்துணர வைத்தவாறு”

என்கிறார். முல்லை நிலம் என்று கூறாமல், முல்லை உலகம் என்று குறிக்கப் பெற்றமைக்குக் காரணம் ஐவகைப் பூதங்களும் காணப்படுவதாகும். மேலும்,

“நீரு நிலனுந்தீயும் வனியும்
மாசு விசும்பொடு ஐந்தும் உடனியற்றிய”⁶⁴

என்று சிலப்பதிகாரமும்,

“இருநிலனாய் தீயாகி நீருமாகி
இயமனாய் ஐறியங் காற்றாமாகி

அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி

ஆகாசமாய் ...”⁶⁵

என்று திருமந்திரமும்,

“பாநிடை ஐந்தாய் பரந்தாய் போற்றி

நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி

தீமிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி

வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி”⁶⁶

என்று மாணிக்கவாசகரும், போற்றிப் பாடியிருப்பது பஞ்சபூதங்களே ஆகும். இவ்வைந்தும் கூடப்பெற்ற நிலமானது சிறப்புடன் நோக்கப்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில்தான் முல்லை நிலம் என்பதை ‘காடுறை உலகம்’ என்று பதிவு செய்துள்ளார் தொல்காப்பியர்.

மனிதனால் படைக்க இயலாத ஒன்று இயற்கை அவ்வியற்கையில் முக்கிய இடத்தைக் காடுகள் பிடித்துள்ளன. நிலத்தின் செழுமையை எடுத்துக்காட்டுவதில் காடுகளும், அதனின் வளமும், அதனால் ஏற்படும் செல்வச்செழிப்பும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

நில அமைப்பும் மானுடர்களின் ஒற்றுமையும்

ஐந்து திணைகள் என்று நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு பிரித்து வகைப்படுத்தினாலும் எண்ணங்கள், சொல், செயல் என்ற அமைப்புதனில் ஒற்றுமை உடையவர்களாக சங்கத் தமிழர்கள் இருந்துள்ளனர்.

அன்புக்காட்டுதல், மனிதநேயம், இரக்கம், கருணை, விருந்தோம்பல், மகிழ்ச்சி, பேருவகை போன்ற செயல்வகைகளில் மனதளவில் உயர்ந்தும் சிறந்தும் ஐந்திணையில் வாழ்ந்திட்டத் தமிழர்கள் ஒற்றுமையுடன் மேலோங்கி இருந்ததைப் பொருநராற்றுப்படை,

“குறிஞ்சி பரதவர் பாட, நெய்தல்

நறும் பூங்கண்ணி குறவர் கூட

கானவர் மருதம்பாட, அகவர்

நீலநிற முல்லைப் பல்திணை நுவல”⁶⁷

என்கிறது. இப்பாடல் மிகச் சிறந்ததொருப் பண்பாட்டு நிகழ்வின் பரிமாற்றத்தை எடுத்தியம்புகிறது.

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை

செய்தியாழின் பகுதியொடு தொகைஇ” ⁶⁸

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா கருப்பொருளின் வகைமையைக் கூறுமிடத்து அதனின் உணவு, மரம், பூக்கள் என்றிவைகள் தாவரங்களின் குறியீட்டு வகைமையினைப் பெற்றுள்ளன. அதனால்தான் திணையின் பெயர்களான முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்றனைத்தும் தாவரங்கள் மற்றும் அதனின் உறுப்புகளாக விளங்கக்கூடிய, பூ, காய், கனி, மரம் போன்றவற்றை பெரும்பான்மையாகக் குறித்துள்ளது.

திணைகள், மற்றும் திணைகளில் வாழ்கின்ற உயிரினங்கள், தாவரங்கள் தங்களுடைய நில எல்லையைக் கடந்தும் விரவியும் வாழ்ந்திட்டு மகிழ்ந்திட்டதைத் தொல்காப்பியரின் தொல்காப்பியத்திலும், சங்க இலக்கியப் பாடல்களிலும் பெருமகிழ்வுடன் நோக்கமுடிகிறது. இதனை,

“எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்

அந்நில பொழுதொரு வாராவாயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்” ⁶⁹

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் வகைமையில் நோக்கிலும் தாவரங்கள் செடி, கொடி, மரம் எனப் பல பெயர்களில் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

“கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற

வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலான மூன்றும்

கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே” ⁷⁰

என்பதிலில் பண்டைத் தமிழ் மக்கள்,

(அ) கொடிநிலை - ஞாயிறு - சூரியனையும்

(ஆ) கந்தழி - பற்றுக்கோடற்ற நிலை - நெருப்பினையும்

(இ) வள்ளி - திங்கள் - சந்திரனையும்

தெய்வங்களாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். இவற்றினுடன்,

“இயற்கையின் சக்தியாக விளங்கிடும் மரங்களையும் தெய்வமெனக்

கருதி வழிப்பட்டு வந்தனர்” ⁷¹

என்கிறார் ந.மு.வேளாங்கண்ணி. பண்டைத் தமிழர்களின் தெய்வ வழிபாடுதனில் மரங்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

(அ) வேப்பமரம் - அம்மன்

(ஆ) அரசமரம் - விநாயகர்

(இ) ஆலமரம் - விநாயகர்

(ஈ) பனைமரம் - சிறுதெய்வங்கள்

(உ) வில்வமரம் - சிவபெருமான்

(ஊ) துளசி - பெருமாள்

(எ) அருகம்புல் - விநாயகர்

(ஏ) வெள்ளெருக்கு - விநாயகர்

(ஐ) நெல்லி மரம் - சிவன், பெருமாள்

என ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் செடிக் கொடிகளுக்கும் தெய்வங்களின் நாமத்தினைச் சூட்டி வழிபாடு செய்துள்ளதை இன்று வரை கண்கூடாக காணமுடிகிறது. இதனை,

“பூவைக் கடந்த வளரியல்பு நோக்கிலேயே மரம், செடி, கொடி,
நீர்த்தாவரம் என்ற அடிப்படையில் நானிலப்பெயரீடு அமைந்து
இருக்கலாம்”⁷²

என்ற நெடுஞ்செழியனின் கூற்று விவரிக்கின்றது. மேலும்,

“கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு

அவையல்ல நல்ல மரங்கள்”⁷³

என்ற பாடலில் அனைவருக்கும் பயன்பாடுடையப் பொருள் சிறந்தது. வளர்ந்து பருத்து, பெருகி ஒரு மரம் காட்டில் நிற்குமிடத்து அதனால் பயனடைவர் சிலரே என்று மன்னனின் ‘குறிப்பறியும் திறன்’ பற்றி கூறவிழைந்திட்ட ஒளவையார் மரத்தை உவமையாக்கியுள்ளார்.

தாவரம் - சொற்பொருள் விளக்கம்

ஆங்கிலத்தில் ‘Botany’ என்ற தாவரவியல் சொல்லின் மூலம் கிரேக்கத்திலிருந்து பிறந்ததாகும். தமிழில் ‘தாவரம்’ - என்பது ‘தாவர’ என்றும் அவை ‘ஸ்தாபர’ என்று அழைக்கப்பட்ட சமஸ்கிருதச் சொல்லிலிருந்து பிறக்கப்பட்டவை ஆகும்.

“சங்க இலக்கியத்தில் நிலத்தின் மீதும் நிலத்தை தழுவியும் மூடியவாறு
பரந்து பரவி, படர்ந்து விளங்கும் தாவரங்களைச் சுட்ட ‘தாஅ’ என்ற
வழங்கப்பட்டுள்ளது”⁷⁴

என்கிறார் முனைவர் ஆறுமுகம். ‘ஸ்தாபர’ என்ற சமஸ்கிருத
சொல்லினிலிருந்து வராமல் ‘தாஅ’ -என்ற மூலச்சொல்லில் ‘தாவர’ என்ற
சொல் வந்திருக்கலாம் என்றும் அனுமானிக்கின்றனர்.

‘தாஅ’ - என்ற சொல்லின் தன்மையைக் கு.வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி
குறிப்பிடுகையில், சங்க இலக்கியங்களின் பலப் பாடல்களில் ‘தாஅய்’
இடம்பெற்றுள்ளன என்கிறார். இதனை,

“வேங்கை தாஅய தேம்பாய் முற்றம்”⁷⁵

என அகநானூறும்,

“கம்ப லத்தன்ன பைம்பயிர் தாஅம்”⁷⁶

என நற்றிணையும்,

“புதல் ஞாழலொடு புன்னை தாஅம்”⁷⁷

என நற்றிணையும் தாவரங்களை - ‘தாஅ’ என குறிக்கப்பட்டுள்ளதைப்
பார்க்கமுடிகிறது.

தமிழில் மரம், செடி, கொடி, புல் முதலானவற்றை ஒருங்கே
தொகுத்துச் சுட்ட இன்று வழங்கப்படும் பொதுப்பெயர் தாவரமாகும்.
இத்தாவரம் என்ற சொல்லினை அடிப்படையாக வைத்து ‘தாவரவியல்’
என்ற அறிவியல் தமிழ் சொல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதை நோக்க முடிகிறது.
வே.நெடுஞ்செழியன் குறிப்பிடுகையில்,

“தாவரங்களின் வகைமையை நிகண்டுகளில் மரம்
பொதுப்பெயர்களுள் ஒன்றாகத் தாவரம் என்ற சொல்
இடம்பெறுதலின், இச்சொல் மரம், செடி முதலானவற்றைக் குறிக்க
இடைக்காலந்தொட்டு வழக்கிற்கு வந்திருக்க வேண்டும்”⁷⁸

என்கிறார். இக்கூற்று பண்டைக் காலத்தில் தாவரங்களைக் குறிக்க ‘தாஅ’
என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது என்ற கிருஷ்ணமூர்த்தியின்
கூற்றுடன் ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் தாவரங்கள்

தொல்காப்பியர் தாவரங்களின் பெயர்களை ‘மரப்பெயர்’ என்ற சொல்லினால் குறிப்பிடுவதை,

“அஆ என்னும் மரப்பெயர் கிளவிக்கு”⁷⁹

எனவும்,

“மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே”⁸⁰

எனவும்,

“மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை”⁸¹

எனவும் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணுமிடத்து மரம் என்ற சொல்லில் செடி, கொடி, புல் போன்ற அனைத்து தாவரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் இதனைப் போன்று மரம் என்ற சொல்லானது இடம்பெற்றுள்ளதை,

“மரம் பமில் சோலை”⁸²

என நற்றிணையும்,

“மரம் பமில் இறும்பு”⁸³

எனக் குறுந்தொகையும்,

“சாந்த மரத்த”⁸⁴

என ஐங்குறுநூறும்

“நல்மரம் துவன்றிய நாடு”⁸⁵

எனப் பதிற்றுப்பத்தும்,

“மரம் சா மருந்தும்”⁸⁶

என நற்றிணையும் மரம் என்னும் சொல்லை சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பதைக் காணமுடிகிறது.

மக்கள் தங்களுடைய வாழ்வியலுக்கும் பயன்பாட்டுக்கும் மரத்தை அதிகளவில் பயன்படுத்தி வருவதை அன்று முதல் இன்று வரை

காணமுடிகிறது. தொல்காப்பியத்தில் புறத்திணைகளின் நிலைப்பாட்டை உணர்த்த விரும்பிய தொல்காப்பியர் அகத்திணையின் பெயர்களுடன் எடுத்துரைப்பதை,

“வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே”⁸⁷

“வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே”⁸⁸

“உழிஞைதானே மருதத்துப் புறனே”⁸⁹

“தும்பைதானே நெய்தலது புறனே”⁹⁰

“வாகைதானே பாலையது புறனே”⁹¹

“காஞ்சி தானே பெருந்திணை புறனே”⁹²

“பாடாண்பகுதி கைக்கிளைப் புறனே”⁹³

என்பதன்வழி அகத்திணை, புறத்திணை இரண்டிலும் தாவரங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதையும் அதனின் தன்மையையும் தொல்காப்பியம் எடுத்துரைக்கிறது. இதனை போன்று,

“தாவரங்களிலிருந்து விலகாது, தாவரங்களுடன் இயைந்து தமிழர் தம் வாழ்வியல் தொடர்பையும் தாவரங்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளையும் சங்க இலக்கியம் விளக்கிக் காட்டுகிறது”⁹⁴

என்கிறார் கு.வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி. மரம் என்பது பொதுப்பெயராக அமைவது போன்று தாவரங்களின் இளமைப் பெயர்களைக் குறித்ததற்கும் பல்வேறு வகையானப் பெயர்கள் மரபுரீதியாக வழங்கப்பட்டுள்ளதை விக்கிப்பீடியா குறிக்கிறது.

(1) நெல்	-	நாற்று
(2) பனை	-	வடலி
(3) தென்னை	-	அ. கன்று
ஆ. பிள்ளை
(4) கழுகு	-	அ. கன்று
ஆ. பிள்ளை
(5) வாழை	-	அ. குட்டி
ஆ. கன்று

- (6) முங்கில் - அ. கன்று
 (7) மா - கன்று
 (8) பலா - கன்று
 (9) வேம்பு - கன்று
 (10) எலுமிச்சை - கன்று

எனவும்,

- (11) புகையிலை - நூற்று

எனவும் இளமைப்பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

மனிதன் தம்முடைய அறிவினால், இயற்கையுடன் ஒன்றியும் இயைந்தும் வாழ்ந்திட்டதுடன், உணவு, உடை, உறையுள் என்ற அடிப்படை வாழ்வியல் தேவை அனைத்திற்கும் மரங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

இலக்கணத்தில் - மலர்

புலவர்கள் இயற்கையைப் பாடுவதற்கும், மனித வாழ்வியலின் சிறப்பை விளக்குவதற்கும், மனிதர்களுக்கு மலர்களை உவமையாக்கிப் பாடியுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இதனைப் போன்று இலக்கணங்களிலும் மலர்கள் பாடப்பட்டிருப்பதை அறியமுடிகிறது.

“யாப்பிலக்கணத்தில் நாலசைச் சீர்களாகப் பதினாறு வரும். அவை தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் ஆகியவற்றுடன் தண்பூ, தண்ணிலல், நறும்பூ, நறுநிலல் ஆகியவற்றை முறையாக உறழ்ந்தால் கிடைப்பன. அவற்றுள் தேமாந்தண்பூ, புளிமா நறும்பூ, கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந்தண்பூ, தேமாநறும்பூ, புளிமாந்தண்பூ, கருவிளநறும்பூ, கூவிளநறும்பூ ஆகிய எட்டும் நேரீற்றுப் பொதுச்சீராக அமைந்திருக்கின்றன”⁹⁵

என்பதில் வருகின்ற சீர்களுக்கானப் பெயர்கள் அனைத்திற்கும் பூக்களின் பெயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும்,

“வெண்பாவில் இறுதிச் சீருக்கு ஓசையூட்டுகையில் காசு என்றும் நாள் என்றும் மலர் என்றும் சிறப்பு என்றும் நினைவு கூறுவர். வாழ்வியலில் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய நான்கு சொற்களுள் மலர் என்பது இடம்பெற்றுள்ளதுடன் மலரின் சிறப்புதனை இலக்கண ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளதின் மூலம் அறியலாம்”⁹⁶

என்கிறார் செ.வைத்தியலிங்கம். மலர்களின் சிறப்பினைப் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் நன்கு அறிந்துள்ளமையுடன், ஒரு பொருளை விளக்குவதற்கு அவை சிறப்புடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகிறது. இலக்கிய - இலக்கண வளம்தனில் மலர்கள் முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளன. தொல்காப்பியர் காலத்தில் தாவரங்களை அடியொற்றிய பெயர்கள் வழக்கிலிருந்ததை 'கா' - முதலான சொற்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தொல்காப்பியர் 'கா' என்பதை

(1) 'கா' - இடப்பொதுப்பெயர் என்றும் அவை,

- கா - 1. கானம்
2. சோலை
3. புறவு
4. படப்பை
5. சாரல்
6. கானல்

என்ற பொருளில் வழங்கப் பெற்றுள்ளன. இவை திணை நெறிப் பொதுப்பெயர்களாகும். இதனைப் போன்று, இடத்தினைச் சார்ந்து வெளிப்படக்கூடிய பொதுவானப் பெயர்களிலும் தாவர வகைகளின் பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

1. திருவெண்காடு
2. திருமறைக்காடு
3. கடம்பவனம் (மதுரை)
4. சந்தனதோப்பு
5. மாந்தோப்பு
6. புளியந்தோப்பு
7. காடுவெட்டி
8. அரசந்தோப்பு
9. மாங்காவனம்
10. பூங்கானவம்

போன்ற ஊர்கள் தாவர சமுதாயத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியதைக் காட்டுவதுடன், பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகம் இயற்கையை விரும்பியதும்

ஆர்வமுடன் இயற்கையைப் பாதுகாத்தும் வந்துள்ளதை இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இன்றைய காலத்திய மனிதர்கள் இயற்கையை ஆக்கிரமித்தும், அழித்தும் வருவதுடன் இயற்கையின் குறியீடுகளாக விளங்கும் மலை, குளம், ஆறு, ஊற்று, அருவி போன்றவற்றை அழித்து, ஆக்ரமித்து வருவதைக் காணுமிடத்து இவை வரும் காலங்களில் வரைபடங்களில் மட்டுமே இடம்பெறும் என்கிற அவலத்தை நோக்க முடிகிறது.

மலர்கள் பற்றிய சங்கப் பாடல்கள்

1. குறிஞ்சி

சங்கப் புலவர்கள் தலைவியின் அழகு மற்றும் தலைவன் நாட்டின் வளம், மலை, காடு, கடல், வயல் போன்றவற்றை வருணனை செய்வதற்கும், அந்நிலங்களில் விளையக்கூடிய மலர்களையும், பிறிது திணைகளில் விளையக் கூடிய மலர்களையும் உவமையாகப் பாடியுள்ளனர்.

“மலர் இயற்கையிலே மிகுந்த நறுமணத்தைக் கொண்டது. இதனால்தான் பெண்கள் விரும்பி சூடிக் கொள்கின்றனர். குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர் ‘ஒண்ணெங்காந்தள்’ என்று குறிப்பிடுவது மலையில் வாழ்கின்ற குறவர் இனமக்கள் சந்தனத்தை எரிப்பதினால் புகை உண்டாகி, அவை காந்தள் மலரில் காப்பதினால் தலைவிக்கு நறுமணம் கூடுகிறது. அதனால்தான் காந்தள் மலர் நறுமணம் உடைத்து என்கிறார் கபிலர்”⁹⁷

என்ற கா.பிரேமாவின் கூற்று பெண்கள் வாசனை மிக்க மலரினைப் பெரிதும் விரும்புவதுடன் அவற்றை மகிழ்ச்சியுடன் சூடிக் கொள்வதையும் காட்டுகிறது. கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டுக்கு ‘பெருங்குறிஞ்சி’ என்று மற்றுமொரு பெயரும் உண்டு. குறிஞ்சிப் பாட்டின் சிறப்புணர்ந்த உரையாசிரியர்கள் அதனை,

“வரைவீன்றிப் பூக்கள் பெருங்குறிஞ்சிதனில் விரவிக் கிடக்கின்றன”⁹⁸

என்று நச்சினார்க்கினியரும்,

“பெருங்குறிஞ்சியினின்று புறப்பட்டதுதான் பரிபாடல்”⁹⁹

என்று பரிமேலழகரும் குறிஞ்சிப்பாட்டின் பெருமையைக் கூறுகின்றனர். நச்சினார்க்கினியர் கூறியது போன்று 99 வகையானப் பூக்களைப் பறித்து

தலைவியும் தோழியும் விளையாடிவிட்டு, மாலையாகத் தொடுத்து அணிந்துக் கொண்டு மகிழ்வுடன் இருக்கின்றனர்.

கபிலர் வெகுசிறப்புடன் 99 வகையான மலர்களின் பெயர்களைத் தொகுத்திருப்பதைக் காணுமிடத்து, தாவர வகைப்பாட்டியலின் முன்னோடியாகக் கபிலர் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது.

“..... வள்ளிதழ்

ஒண்செங்காந்தள்¹ ஆம்பல்² அனிச்சம்³

தன்கயக்குவளை⁴ குறிஞ்சி⁵ வெட்சி⁶

செங்கோடுவேரி⁷ தேமா⁸ மணிச்சிகை⁹

உரிதுநாறு அவிழ்த்தொத்து உந்தூழ் கூவிளம்¹⁰

எரிபுரை ஏறுழம்¹¹ சுள்ளி¹² கூவிரம்¹³

வடவனம்¹⁴ வாகை¹⁵ வான்பூங் குடசம்¹⁶

எருவை¹⁷ செருவிளை¹⁸ மணிபூங் கருவிளை¹⁹

பயிணி²⁰ வாணி²¹ பல்இணர்க் குரவம்²²

பசும்பிடி வகுளம்²³ பல்இணர்க் காயா²⁴

விரிமலர்²⁵ ஆவிரை²⁶ வேரல்²⁷ சூரல்²⁸

குறிஇப்பூளை²⁹ குறுநறுங் கண்ணி³⁰

குறுகிலை மருதம்³¹ விரிபூங் கோங்கம்³²

போங்கம்³³ திலகம்³⁴ தேங்கமழ் பாதிரி³⁵

செருந்தி³⁶ அதிரல்³⁷ பெருந்தண் சண்பகம்³⁸

கரந்தை³⁹ குளவி⁴⁰ கடிகமழ் கலிமா⁴¹

தில்லை⁴² பாலை⁴³ கல்இவர் முல்லை⁴⁴

குல்லை⁴⁵ பிடவம்⁴⁶ சிறுமா ரோடம்⁴⁷

வாழை⁴⁸ வள்ளி⁴⁹ நீள்நறு நெய்தல்⁵⁰

தாழை⁵¹ தளவம்⁵² முள்தாட் தாமரை⁵³

ஞாழல்⁵⁴ மெளவல்⁵⁵ நறுந்தண் கொருடி⁵⁶

சேடல்⁵⁷ செங்கல்⁵⁸ சிறுசெங் குரவி⁵⁹

கோடல்⁶⁰ கைதை⁶¹ கொங்குமுதிர் நறுவழை⁶²

காஞ்சி⁶³ மணிக்குலை⁶⁴ கள்கமழ் நெய்தல்⁶⁵

பாங்கர்⁶⁶ மராஅம்⁶⁷ பசுபூந்தணக்கம்⁶⁸

ஈங்கை⁶⁹ இலவம்⁷⁰ தூங்கிணர்க் கொன்றை⁷¹
 அடும்பு⁷² அமர்ஆத்தி⁷³ நெடுங்கொடி⁷⁴ அவரை
 பகன்றை⁷⁵ பலாசம்⁷⁶ பல்பூம் பிண்டி⁷⁷
 வஞ்சி⁷⁸ பித்திகம்⁷⁹ சிந்துவாரம்⁸⁰
 தும்பை⁸¹ துழாஅய்⁸² சுடர்பூந்⁸³ தோன்றி
 நந்தி⁸⁴ நறவம்⁸⁶ நறும்புன்னாகம்⁸⁷
 பாரம்⁸⁸ பீரம்⁸⁹ பைங்குறுக் கத்தி⁹⁰
 ஆரம்⁹¹ காழ்வாய்⁹² கடிஇரும்புன்னை⁹³
 நரந்தம்⁹⁴ நாகம்⁹⁵ நள்ளி⁹⁶ ருள்நாறி⁹⁷
 மாவிருங் குருத்தும்⁹⁸ வேங்கையு⁹⁹ பிறவும்¹⁰⁰

என்பதில் தொண்ணூற்று ஒன்பது வகையான தாவரங்களையும் அதனின்
 பூக்களையும் தொகுத்துக் கூறியுள்ளமையுடன், பிறவும் என்றதின்வழி
 இவைப்போன்று இன்னும் பிற பூக்களும் உள்ளன என்று கூறியிருப்பது
 கபிலரின் தனித்துவத்தையும் குறிஞ்சிப்பாட்டின் தனிச்சிறப்பினையும்
 எடுத்தியம்புவதாகும். மேலும், குறிஞ்சிப்பூவினால் குறிஞ்சித்திணை என்று
 வரையறுக்கப்பட்டது என்பர் சிலர். குறிஞ்சித்திணையில் குறிஞ்சிப்பூ
 பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மட்டும் பூத்திடும் இயல்பினை
 உடையதாகும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை பூக்குமிடத்து,
 அந்நிலத்தின் தெய்வமான முருகப்பெருமானை வழிபாடு செய்து
 வணங்குகின்றனர். குறிஞ்சிப் பூவின் தன்மை யாதெனின் கருமையும்
 வலிமையும் தடித்தும் உள்ளதென்பது புலவர்ப் பெருமக்களின் கருத்தாகும்.
 அத்தகையச் சிறப்புமிசைக் குறிஞ்சிப்பூவினைப் பற்றி,

“கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு”¹⁰¹

எனக் குறுந்தொகையும்,

“கருங்கோற் குறிஞ்சி அடுக்கம் பாட”¹⁰²

எனப் புறநானூறும்,

“கருங்கோற் குறிஞ்சி நும் உறைவின் ஊர்க்கே”¹⁰³

என அகநானூறும்

“கடுங்கோற் குறிஞ்சி மதனில் வான்பூ” ¹⁰⁴

என நற்றிணையும்

“கடுங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற் பணிந்து” ¹⁰⁵

என மதுரைக்காஞ்சியும் குறிஞ்சிப்பூ என்னும் தாவர வகையைச் பற்றிக் கூறுகின்றன. மேலும்,

“கருங் கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந் தேனிழைக்கும் நாடெனாடு நட்பே” ¹⁰⁶

என்பதில் குறிஞ்சிப் பூக்களைப் பற்றி அறியமுடிகிறது.

“சுனைப்பூக் குற்றுத் தொடலை தைஇப்” ¹⁰⁷

என்ற வரிகளில் தலைவியைப் பிரிந்து வாழும் தலைவனின் உள்ள வேட்கை வெளிப்படுகிறது. நீர்ச்சுனையில் பூத்த காந்தள் மலர்கள் யாவற்றையும் பறித்து மாலையாக அணிந்துக் கொண்டவள் தலைவி என்கிறான். இதனில் காந்தள் மலர் பற்றி கூறப்படுகிறது. மேலும்,

“குறும்பொறைத் தடைஇய நெடுந்தாள் வேங்கைப்

பூவுடை அலங்குசினை” ¹⁰⁸

என்பதில் ‘குறுகிய கற்களின் இடையே பருத்து வளர்ந்த உயர்ந்த அடிப்பாகத்தினை உடைய வேங்கை மரத்தின் அடியில் அசையும் கிளைகளில் மலர்கள் நிறைய மலர்ந்திருக்கின்றன’ என்பதில் வேங்கை மரத்தினில் பூத்துக் குலுங்கும் மலர்களின் அழகு பற்றி பாடப்பட்டுள்ளதைக் குறுந்தொகையில் காணமுடிகிறது. மேலும்,

“புனவன் துடவைப் பொன்போற் சிறுதினை

கிளிகுறைத் துண்ட” ¹⁰⁹

என்பதில் தினைகளை அரிந்து பின்பு இடையில் உள்ள சிறுதினை மற்றும் அரிந்த தாள்களை கிளிகள் கடித்து உண்கின்றன. இதனில் ‘சிறுதினை’ பற்றிய தாவர வகைமையினையும் ‘பெருதினையினைப் பற்றியும் அறியமுடிகிறது.

மண் நசையால் வேந்தன் சென்றவழி, தலைவி ஆற்றியிருக்க முன்பணிக்காலம் மற்றும் பின்பணிக் காலம் வருமிடத்தும் தலைவி

ஆற்றாதவளாய் இருக்குமிடத்தும் தோழிக் கழிஉவகையாற் கூறுவதினைப் போன்று இடம்பெற்ற பாடல்தனில்,

“பிரிந்தவர் நுதலபோலப் பீர்வீய, காதலர்ப்

புணர்ந்தவர் முகம் போலப் பொய்கைப் பூப்புதிது ஈன”¹¹⁰

என்பதில் கணவரைப் பிரிந்த மகளிரின் நுதலினைப் போன்று பூத்துள்ள பீர்க்கம்பூக்கள் மற்றும் காதலரைச் சேர்ந்த மகளிரின் முகம் மகிழ்வாய் இருப்பதைப் போன்று பூத்துள்ள தாமரை மலர்கள், நீண்ட கரும்பின் செடிகளில் மற்ற பூக்களின் நிறம் கெடும்படி பூத்துள்ள பூக்கள் என்பதில்

(அ) பீர்க்கங்காய், கொடி (ஆ) தாமரைப்பூ (இ) கரும்பு ஆகியவை காணப்படுகிறது. இதனைப் போன்று,

“இலங்கு ஒளி மருப்பின் கைம்மா உளம்புநர்

புலம் கடி கவணையின் பூஞ்சினை உதிர்க்கும்”¹¹¹

என்பதில் யானை விரட்டுவதற்காகக் கவணையைப் பயன்படுத்தும்போது அக்கவணையினின்று வெளிப்படும் கல் பட்டு கொடியினில் உள்ள அனைத்து பூக்களும் கொட்டுகிறது. அக்கொடியினைப் போன்று,

“கைம்மா உளம்புநர் புலங்கடி கவணையிற்

பூஞ்சினை உதிர்க்கும்”¹¹²

என்னும் நிகழ்வினில் பூக்களைக் கொட்டும் கொடிவகையினை அகநானூற்றிலும் பார்க்க முடிகிறது. மேலும்,

“கதிர்நுழை கல்லா மரம்பயில் கடிமினை”¹¹³

என்பதில் கல்லா மரம் என்பதும், மரங்கள் பூத்துக் குலுங்குவதற்குத் தெய்வங்கள் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளதை,

“ஒரு குழை ஒருவன் போல்; இணர் சேர்ந்த மராலும்

பருதியும் செல்வன் போல் நனை ஊழ்த்த செருத்தியும்

மீன் ஏற்றுக் கொடியோன் மிஞிறு ஆர்க்கும் காஞ்சியும்

ஏனோன் போல், நிறம் கிளர்பு கஞலிய ஞாழலும்”¹¹⁴

என்பதில்

(அ) பலதேவனைப் போன்று விளங்கும் - வெண்கடம்ப மரங்களும்

(ஆ) கதிரவனைப் போன்று விளங்கும் - அரும்புமலர் செருந்தியும்

(இ) சுறாமீன் மற்றும் மன்மதனைப் போன்று கரிய வண்டுகள்
நிரம்பிய வழியும் - காஞ்சி மரங்களும்

(ஈ) மாறுபட்ட பூக்களை உடைய காமனின் தம்பி சாமனைப்
போன்று விளங்கும் - ஞாழல் மரங்களும்

கலித்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், இடபத்தினைக் கொடியாகக்
கொண்ட இறைவனைப் போன்று பூக்களால் நிரம்பிக் காணப்படும் **இலவ**
மரங்களும் சங்க காலத்தில் நிறைய இருந்துள்ளன என்பதை,

“ஏனோன் போல், நிறம் கிளர்பு கஞலிய

ஆன் ஏற்றுக் கொடியோன் போல் எதிரிய இலவமும்” ¹¹⁵

இவ்வரிகள் சுட்டுகின்றன. மரங்களைத் தெய்வங்களுடன் ஒப்பிட்டுப்
பார்ப்பதை,

“ஒரு குழையொருவன் போல் இணர் சேர்ந்த மராவும்” ¹¹⁶

என அகநானூற்றிலும், மேலும்,

“வெறித்துணர் மரம்புரை வெள்ளை மேனியான” ¹¹⁷

அகநானூற்றிலும்,

“வலஞ்சுரி மரவாத்துச் சுரங்கமழ் புகளி” ¹¹⁸

என்பதிலும்,

“திருமருத மூன்றுறை - தீம்புனல்

வையத்திருமருத முந்துறையால்” ¹¹⁹

எனப் பரிபாடலிலும் மரங்களைப் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில்
காஞ்சி, செருந்தி, ஞாழல், இலவம், கொன்றை, சுரபுன்னை போன்ற
பல்வேறுவகையான மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கியுள்ளன.

ஆயர்குலப் பெண்களிடம் மோர் வாங்கி உண்பதற்குப் பதிலாக,
மாங்காய் மரத்திலுள்ள காய்களைப் பறித்து ஊறுகாய் செய்து உண்பதை,

“..... ஊர்ப்பெண்டிர்
மாங்காய் நறுங்காடி கூட்டுவேம், யாங்கும்
எழுநின் கிளையொடு போக”¹²⁰

என்பதில் மாமரத்தினைப் பற்றியும் வெள்ளோத்திரம் என்னும் இலவ
மரத்தினைப் பற்றி ஐங்குறுநாறுதனில்,

“மால் வெள்ளோத்திரத்து மைஇல் வால் இணர்”¹²¹

என ஓதலாந்தையார் பாடியப் பாடலில் வெள்ளோத்திர மரம்தனில் வெள்ளிய
மலர்கள் பலவும் மலர்ந்திருக்கிறது என்கிறார். இதனைப் போன்று

“பரந்து படுகூர் ளரிகாணம் நைப்ப
மரம் தீயற்ற மகிழ்தலை அம்காட்டு”¹²²

நற்றிணைப் பாடலில் “தலைவன் பரத்தையை நாடிச் சென்ற இடமானது நெருப்பில்
எரிந்து மரங்கள் தீய்ந்த இடம்”¹²³ என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம்.
இதனில் காய்ந்த மரங்கள் பற்றியும்,

“நிரைத்த யானை முகத்து வரிகடுப்பப்
போது பொதி உடைந்த ஒன்செங்காந்தள்
வாழை அம் சிலம்பின் வம்புபடக் குவை”¹²⁴

என்பதில் யானை முகத்திலுள்ள கோடுகளைப் போன்று அரும்புகளும்
மலர்ந்த செங்காந்தள் மலரும், வாழை மரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளதை
அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“ஆடு அமை ஆக்கம் ஐது பிசைந்தனன்”¹²⁵

என்பதில் அமை என்பது மூங்கில் மரத்தைக் குறிக்கிறது.

முல்லை

முல்லை நிலம் என்பது காடுகளைக் குறிப்பதாகும். முதன்முதலில்
குறிஞ்சித் திணையில் வாழத்தொடங்கிய மனிதன் படிப்படியான சமூக
முன்னேற்றத்தை முல்லை நிலத்தில் காண்கிறான்.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்”¹²⁶

என்று தொல்காப்பியர் கூறுவது முல்லை நிலத்தை ஆகும். காடுகள் நிறைந்த
உலகமாக முல்லைக் காணப்பட்டதால் அங்கு மழைப்பொழிவு அதிகமாக

இருந்துள்ளது. மக்கள்தொகைப் பெருக்கத்தின் காரணமாக காடழிப்பு செய்து வருவதினால் எண்ணற்ற மரவகைகளும், தாவர இனங்களும் அழிந்து வருவதுடன் மழைப்பொழிவும் குறைந்து இன்று நாடு பாலைவனமாக மாறி வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

“இயற்கையைச் சமநிலையில் வைத்திருக்கப் பூமியின் பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகள் வேண்டும். ஆனால் நம் நாட்டில் 16% காடுகள் உள்ளன. இந்தியாவின் மொத்த நிலப்பரப்பில் 23.4% காடுகளும் என்று குறைந்தளவில் உள்ளன. ஜப்பானில் 67% காடுகளும், ரஷ்யாவில் 28% காடுகளும், அமெரிக்காவில் 33% காடுகளும் பெற்று இயற்கையின் செல்வச் செழிப்பாய் திகழ்கின்றன”¹²⁷

என்ற தேவதிருவருளின் கூற்று ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும். சங்ககாலத்தில் எண்ணற்ற தாவர வகைகள் நிரம்பியதைச் சங்கப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

சங்ககாலத்தில் கற்பு ஒழுக்கத்தினைக் கூற விரும்பிய புலவர்ப் பெருமக்கள் அதற்கு முல்லை மலரை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றனர்.

“முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்”¹²⁸

எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையும்,

“முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே”¹²⁹

என நற்றிணையும், அகநானூறு கற்பின் சிறப்பிற்கு முல்லை மலரைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

“கதுப்பிற் தோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றை”¹³⁰

என்பதில் அணிகலன்கள் அணிந்துள்ள மகளிரினைப் போன்று முல்லை நிலத்தில் பூக்களால் நிரம்பிய கொன்றை மரங்கள் இருப்பதை குறுந்தொகையும்,

“இழையணி மகளிரின் விழைதகப் பூத்த

நீடு சுரி இணை சுடர்வீக் கொன்றைக்

காடு கவின் பூத்த”¹³¹

கொன்றை மரங்களையும் அதனில் பூத்துக் குலுங்கும் மலர்களையும் பற்றி அகநானூறும் கூறுகின்றன.

“முகை முற்றினவே முல்லை; முல்லையொடு

தகை முற்றினவே”¹³²

என்பதில் முல்லைக் கொடிகளில் தோன்றிய அரும்புகள் முதிர்ந்து பூக்களாக மாறிடுவதையும்,

“பெருந்தண் மணி பேதைப் பித்திகத்து

அரும்பே முன்னும் மிகச் சிவந்தனவே”¹³³

மழைக்காலத்தில் செம்முல்லையின் அரும்புகள் சிவந்து காணுமிடத்து முல்லைச் செடிகளில்,

(அ) வெண்முல்லை (ஆ) செம்முல்லை என இரண்டு வகை உள்ளதைக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் காட்டுகிறது. அகநானூறில்,

“மலிபெயல் கலித்த மணிப் பித்திகத்துக்

கொயல் அருநிலைய”¹³⁴

என்பதில் பித்திகம் ‘பிச்சி’ என்பவை ‘செம்முல்லை’ என்று கூறப்படுகிறது. மேலும்,

“மணிப் பித்திகத்து நீர்வார் கொழு முகை”¹³⁵

என்று குறுந்தொகையும் முல்லை நிலத்தில் காணப்படும் செம்முல்லைச் செடியைப் பற்றி கூறுகிறது.

முல்லை நிலத்தில் காயாஞ் செடிகளானது மரங்களைப் போன்று வளர்ந்துள்ளதை,

“புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ்சினை”¹³⁶

எனக் குறுந்தொகையிலும்,

“கருநனைக் காயா, கணமயில் அவிழ”¹³⁷

என சிறுபாணாற்றுப்படையில் காயாம் பூக்கள் பற்றியும்,

“பிடவம் மலர, தளவம் நனைய”¹³⁸

என்பதில் பிடவம், தளவம் செடிகளில் பூக்கள் மலருவதையும்,

“குறும் பல்கோதை கொன்றைமலர்”¹³⁹

என்பதில் கொன்றை மரமும்,

“வண்டு தாது ஊத, தேரை தெவிட்ட
தண் கமழ் புறவின் முல்லை மலர்”¹⁴⁰

என்பதில் முல்லைச் செடியும்,

“பூத்த முல்லை பசுமுகைத் தாது”¹⁴¹

குறுந்தொகையும் காந்தள் மலரின் மணம் வீசுவதை,

“கருங்கோட்டு இரலைக் காமர்”¹⁴²

என அகநானூறும்,

“முல்லை அரும்பு வாய் அவிழும்”¹⁴³

என நற்றிணையும் முல்லை, காயா, கொன்றை, பிடவம், தளவம் போன்ற செடிவகைகள், கொடிகள், மரவகைகள், அதனில் பூக்கும் பூக்கள் பற்றியும் முல்லைத் திணைப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது. இதனைப்போன்று ‘கருவிளை’ என்று கூறப்படக்கூடிய கருங்காக்கணம்பூ மற்றும் பீர்க்கம்பூ ஆகியவைப் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன.

“கண்ணெனக் கருவிளை மலர பொன் என
இவர் கொடிப் பீரம் இரும்புதல்”¹⁴⁴

என ஐங்குறுநூறும்,

(அ) பகன்றைக்கொடி

(ஆ) ஈங்கை கொடி - இண்டங்கொடி என இரண்டு வகையான கொடிகள் உள்ளன என்பதை,

“..... பகன்றை மா மலர்
வெண்கொடி ஈங்கை”¹⁴⁵

என ஐங்குறுநூறும்,

“பகன்றை வான் மலர் பணி நிறைந்தது போல”¹⁴⁶

என அகநானூறும்,

“வாங்கு துளைத் துகிரின் ஈங்கைபூப்ப

இறங்கு போது அவிழ்ந்த ஈரம்புதல் பகன்றை”¹⁴⁷

என அகநானூறும் பகன்றைக் கொடி, இண்டங்கொடிப் பற்றி கூறியுள்ளன.
குருக்கத்தி மலர் பற்றி அகநானூற்றில்,

“துய்த் தலை இதழ் பைங்குருக்கத்தியொடு

பித்திகை விரவு மலர்”¹⁴⁸

என்பதில் குருக்கத்தி செடி மற்றும் சண்பக மலரின் செடியினைப் பற்றியும்
சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கூறுகின்றன.

மருதம்

ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் உரிப்பொருளாகக் கொண்ட
மருதநிலம்தனில் பல்வேறு வகையான தாவரங்கள் இருந்துள்ளன.

‘ஊடியும் கூடியும் பேசும் மருதநிலம்’ என்று அழைக்கப்பட்டாலும்,
வயல்வெளியாக அமைந்துள்ள வரப்பின் கரைகள் மற்றும் நீர்நிலைகளான
ஆறு, குளம், ஏரி, வாய்க்கால், இவற்றின் கரைகளின் ஓரங்களில் பல்வேறு
வகையானத் தாவரங்கள் காணப்பட்டுள்ளன.

“மருதம் சான்ற மலர்தலை விளைவயல்”¹⁴⁹

என பதிற்றுப்பத்து குறிப்பிடுவது, நீர்நிலைகளின் கரைகளில் மரங்கள்
இருந்ததையும், நீர் நிலைகளில் பெண்கள் நீராடியதையும் கூறுகிறது.

ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள மருதமரமானது நிழலினைத் தருவதுடன்
நெல்லடித்திடும் களமாகவும் உழவு வேலை செய்யும் பெண்கள் அமர்ந்து
ஓய்வெடுக்கும் இடமாகவும் இருந்துள்ளன. இதனை,

“..... ஆயமொடு

உயர்சினை மருதத் துறைஉறத் தாழ்ந்து

நீர்நணிப் படிகோடு ஏறி”¹⁵⁰

என புறநானூறும்,

“தொல் நிலை மருதத்துப் பெருந்துறை

நின்னொடு ஆடினன் தன்புன லதுவே”¹⁵¹

என ஐங்குறுநூறும்,

“பசும்பொந் அவிர் இழை பைய நிழற்ற
கரைசேர் மருதம் ஏறி”¹⁵²

என ஐங்குறுநூறும்

“மருது உயர்ந்து ஓங்கிய விரிபும்
பெருந்துறை பெண்டிரொடு ஆடும்”¹⁵³

என ஐங்குறுநூறும் மருதநிலத்தின் சிறப்புமிகு மரமான மருதமரத்தினைப் பற்றி உரைக்கிறது. காவிரியாற்றின் கரைகளில் மருதமரம் இருந்துள்ளதையும் அம்மரத்தின் நிழலின் கீழ்ப் பெண்கள் பலர் ஆற்றில் நீராடுவதை,

“பாம்புறை மருதின் ஓங்கு சினைநிழல்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றி”¹⁵⁴

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும்,

“..... காவிரிப்
பலநாடு பெருந்துறை மருதொடு பிணித்த”¹⁵⁵

எனக் குறுந்தொகையும்,

“உரும் இடி சேர்ந்த முழக்கம் புரையும்
திருமருத முன்துறை”¹⁵⁶

எனப் பரிபாடலும்,

“வருபுனல் வையை வார்மணல் அகன்துறை
திருமரு தோங்கிய விரிகாவில்”¹⁵⁷

என அகநானூறும்,

“மருது இமிழ்ந்து ஓங்கிய நறுஇரும் பரப்பின்
மணல்மலி பெருந்துறை”¹⁵⁸

எனப் பதிற்றுப்பத்தும் மருதமரத்தினைப் பற்றி உரைக்கிறது. மருதமரம் இரண்டு வகைகளில் உள்ளன என்பதை அகநானூறு,

“கலிதளிர் அணிந்த இருஞ்சினை மாஅத்து”¹⁵⁹

என்பதில் (1) செம்மருது (2) வெண்மருது என்பதை பார்க்க முடிகிறது.

“முடக்காஞ்சி செம்மருதின்”¹⁶⁰

எனப் பொருநராற்றுப்படையிலும்,

“நெடு வெண்மருதொடு வஞ்சி”¹⁶¹

என அகநானூற்றிலும் மருத மரத்தின் வகையினைக் காணமுடிகிறது.

“வெண்ணெல் அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப்

பழனப் பலபுள் இரியக் கழனி”¹⁶²

என நற்றிணைப் பாடலில் மருத மலர்கள் தொங்குகின்ற துணரில் விரியும் என்பதையும்,

“உளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக் குருகு இருக்கும்”¹⁶³

என்பதில் ‘உளைப்பூ’ என்று கூறப்படுவது விரிந்த மலர் என்பதையும்,

“ஐயனி யன்ன சிறுவீ ஞாழல்

செவ்வி மருதின் செம்மலொடு தாஅய்”¹⁶⁴

மருத மரத்தின் பூக்களைப் பெண்கள் அணிந்து மகிழ்வர்.

“துவர முடித்த துகளறு மூச்சிப்

பெருந்தண் சண்பகஞ்”¹⁶⁵

எனத் திருமுருகாற்றுப்படையில் மருத நிலத்தில் மருதமரமும், சண்பக மரமும் இருப்பதையும் இவற்றினுடன் புன்னை மரங்கள் தனித்த இடத்தைப் பிடித்துள்ளதுடன், புலவர்கள் பலரும் மரங்களை விரும்பிப் பாடியுள்ளதையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

நெய்தல்

நெய்தல் நிலத்து மரமாகப் பெரிதும் பாடப்பட்டுள்ளது புன்னை மரமாகும். புன்னை மரம் பற்றி நூற்றுக்கணக்கானப் பாடல்கள் உள்ளன.

‘நாகம்’ என்று குறிப்பிடப்படும் தாவர வகை ‘சுரபுன்னை’ ஆகும்.

“நாகம் திலகம் நறுங்காடி ஆரம்”¹⁶⁶

என்று மலைபடுகடாமில் ‘புன்னைப்பூ’ என்பது நாகம் என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் ‘புன்னை’ மரம்

கூறப்பட்டுள்ளதுடன் ‘ஞாழல்’ என்னும் மரத்தின் வகையுடன் இணைத்தும் பாடப்பட்டுள்ளது.

“..... புன்னையொடு
ஞாழல் பூக்கும் தண்ணம் துறைவன்”¹⁶⁷

என ஐங்குறுநூறும்

“ஒள்ளிணர் ஞாழல் முனையின் பொதியவிழ்
புன்னையம் பூஞ்சினை சேக்கும்”¹⁶⁸

எனவும்,

“பொன்னி ஞாழலொடு புன்னை விரிக்கும்”¹⁶⁹

என அகநானூறும் ‘புன்னை’ மரம் பற்றி கூறுகின்றன. மேலும் புன்னை மரம் தாழையொடு சேர்ந்து வளரும் தன்மையுடையது என்பதை,

“மன்றப் புன்னை மாச்சினை நறுவீ
முன்றில் தாழையொடு கமழும்”¹⁷⁰

என நற்றிணையிலும்

“தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇ
படப்பை நின்ற முடத்தாள் புன்னை”¹⁷¹

என அகநானூற்றிலும்

“தெரியிணர் ஞாழலும் தேங்கமழ் புன்னையும்
புரிஅவிழ் கைதையும் செருத்தியும்”¹⁷²

என கலித்தொகையும்,

“குன்றத் தன்ன குலவுமணல் அடைகரை
நின்ற புன்னை நிலந் தோய்ப் படுகினை”¹⁷³

எனக் குறுந்தொகையும்,

“கரையின புன்னையும்”¹⁷⁴

பரிபாடலும்

“வரவுத் திரை பொருத திணிமணல் அடைகரை
நனைந்த புன்னை மார்ச்சினை தொகூஉம்”¹⁷⁵

குறுந்தொகையும்

“பெருங்கடற் கரையது சிறு வெண்காக்கை
கருங்கோட்டுப் புன்னை தங்கும்”¹⁷⁶

ஐங்குறுநூறும்,

“எக்கர்ப் புன்னை இன்நிழல் அசைஇ”¹⁷⁷

அகநானூறும்

“மல்குதிரை உழந்த ஓங்கு நிலைப் புன்னை”¹⁷⁸

எனவும் கடற்கரை ஓரங்களில் புன்னை மரங்கள் நிறைந்திருப்பதைச் சங்க
இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. கடற்காற்றின் வேகத்தில் கிளைகள்
வளைந்திருப்பதை,

“புன்னை பூத்த இன்நிழல் உயர்கரைப்
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் துழைஇ

.....

மேக்குயர் சினையின் மிசைக் குடம்பை”¹⁷⁹

“விருந்தின் வெண்குருகு ஆர்ப்பின் ஆஆய்”¹⁸⁰

நற்றிணையிலும் புன்னை மரங்கள் பற்றி காணப்படுகிறது. புன்னை மரம்
நிறைந்திருப்பதினால் நெய்தல் நிலத்திற்குப் புன்னையை வைத்து பெயரிட்டு
மகிழ்ந்துள்ளனர் பண்டைத் தமிழர்கள்.

1. புன்னையங்கானல்
2. புன்னைத்துறை
3. புன்னையம் பொதும்பு
4. புன்னைய நறும்பொழில்
5. புன்னைய மூன்றில்

எனப் புன்னை மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல ஊர்களுக்குப்
பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

“எல்லி அன்ன இருள் நிறப்புன்னை”¹⁸¹

“பனிஅரும்பு உடைந்த பொருந்தாட் புன்னை”¹⁸²

“கருந்தாட் புன்னை”¹⁸³

“நீலநிறப் புன்னை”¹⁸⁴

“கருங்கோட்டு புன்னை”¹⁸⁵

“படுகாழ் நாவிய பராஅரைப் புன்னை”¹⁸⁶

“பரா அரைப் புன்னை வாங்குகினை தோயும்”¹⁸⁷

என நற்றிணையிலும், அகநானூறிலும் புன்னை மரத்தின் தன்மைப் பற்றியும் அம்மரங்களுக்குப் பின்னர் தலைவியும் தோழியும் மறைந்திருந்து தலைவனைக் காண்பதையும் அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“விழுமிய நாவாய் பெருநீர் ஒச்சநர்
நனைந்தலைத் தேஎத்து நன்கலன்”¹⁸⁸

என்பதில் எண்ணற்ற மரவகைகளை வெளிநாட்டிற்கு மரக்கலத்தில் ஏற்றிச் சென்றனர் என்ற குறிப்புள்ளது.

“பூந்தலை அன்றில்”¹⁸⁹

“பொரிப்புறப் பல்லிச் சினை என்ற புன்னை
வரிப்புற வார்மணல்”¹⁹⁰

“ஓதம் தொகுத்த ஒலிகடல் தண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயரும்”¹⁹¹

என்னும் ஐந்திணை ஐம்பதின் பாடல் வரிகளில் நெய்தல் நிலத்தில் முத்துக்கள் போன்று பரவிக் கிடக்கும் புன்னை மலர்களைப் பற்றி சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

பாலை

பாலை நிலத்தின் இயல்பு என்பது முல்லையும், குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்து காணப்படுவது ஆகும். தாவர இனங்கள் நீரின்மையால் வறண்டிருக்கும்போது அதன் தன்மைக்கேற்ப மாறியமைகின்றன. முல்லை நிலமாக இருக்குமிடத்து செழித்திருக்கும் ஓமை மரங்கள், பாலை நிலமாக இருக்குமிடத்து, (அ) புள்தாள் (ஆ)பொரிதாள் (இ) முடத்தாள் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓமை மரங்கள் நீரின்மையால் இலைகள் உதிர்ந்தும், வறண்டும்
காணப்படுவதை,

“கருங்கால் ஓமைக் காண்புஇல் பெருஞ்சினை” ¹⁹²

அகநானூறும்

“கருங்கால் ஓமை ஏறி” ¹⁹³

அகநானூறும்

“அலறு தலை ஓமை” ¹⁹⁴

ஐங்குறுநூறும்

“அத்த ஓமை” ¹⁹⁵

குறுந்தொகையும்

“ஓமை அம் காட்டு” ¹⁹⁶

நற்றிணையும்

“ஓமை நீடிய கான்றிடை அத்தம்” ¹⁹⁷

அகநானூறும்

“முனிந்த ஓமை முதையன் அம்காட்டு” ¹⁹⁸

நற்றிணையும் ஓமை மரங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. ஓமை மரங்களைப்
போன்று திணை ஒழுக்கத்தைப் பற்றி கூற விரும்பிய புலவர்கள் பாலை மரம்
பற்றிப் பாடியுள்ளனர். ஓமை மரங்களுடன் பாலை மரங்களும் இலைகள்
உதிர்ந்துக் காணப்படுவதையும் குறித்து போன்று காணப்படும் காய்கள்
காற்றினில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையுமிடத்து எழுகின்ற ஒலியானது
அருவியின் ஒலி போன்றுள்ளது என்பதை,

“பிடிபிளந்திட்ட நாரில் வெண்கோட்டுக்

கொடிறு போல் காய வாலிணர்ப் பாலை” ¹⁹⁹

என்கிறது நற்றிணை. பாலை மரம் மட்டுமின்றி பாலை என்பதில் பல
தாவரங்கள் இருந்துள்ளன என்பதை ‘தில்லை, பாலை, கல்லிவர், முல்லை’
என குறிஞ்சிப்பாட்டு பகர்ந்துள்ளது பற்றி முன்னர் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்
அடிப்படையில் பாலையின் வகைகளாக,

(அ) கொடிப்பாலை

(ஆ) கருடப்பாலை

(இ) ஏழிலைப்பாலை

(ஈ) வெட்பாலை

போன்ற தாவரங்கள் பாலை நிலத்தில் இருந்துள்ளன. சங்க இலக்கியம் பாலை பண்ணிற்கும் பாலை யாழிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளது. பாலை நிலத்தில் உள்ள மரமாக முருங்கை மரம் பாடப்பட்டுள்ளது. அனைத்து திணைகளிலும் முருங்கை மரம் இன்றும் காணப்படுகிறது.

“நாளில் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்”²⁰⁰

அகநானூறும்,

“நெடுங்கால் முருங்கை வெண் பூத்தா அய்”²⁰¹

அகநானூறும்

“களிசார் ஓமை, நார்ப்பூ நீள் முருங்கை”²⁰²

என்றும் மழைக்காலங்களில் இலைகள் அதிகமுள்ள முருங்கை மரமானது, வறண்டக் காலத்தில் இலைகளின்றி வெள்ளியப் பூக்களுடன் காணப்பட்டுள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றது. அறியமுடிகிறது. ஓமை, பாலை போன்ற மரங்களுடன் முருங்கை மரங்களும் பாலையில் பல்வேறு வகைப்பட்ட தாவரங்களும் செடிக் கொடி வகைகளும் பாலை நிலத்தில் காணப்பட்டுள்ளன.

மௌவல் (மனை மல்லிகை)

மல்லிகையும், முல்லையும் இலக்கியங்களில் இணைத்துப் பேசப்படுகின்றன.

“மனை நடுமௌவலொடு”²⁰³

என நற்றிணையும்

“எல்லுறு மௌவல் நாளும்”²⁰⁴

எனக் குறுந்தொகையும்

“மனைஇள நொச்சி மௌவல்”²⁰⁵

“தாழ்வின் நொச்சி சூழ்வன மலரும்

மெளவல் மாச்சினைக் காட்டி”²⁰⁶

என அகநானூறும்

“மண மெளவல் முகை யன்ன”²⁰⁷

“மாதரார் மெளவல் முகையன்ன

மண மெளவல்”²⁰⁸

எனக் கலித்தொகையும் மனையிடத்து வளரும் மல்லிகைச் செடியினைப் பற்றி கூறுகின்றன. முல்லைப்பூ, மல்லிகை இவை முல்லை, மருத நிலங்களில் அதிகம் பூத்துக்குலுங்கியுள்ளன.

பாதிரி

பாலை நிலப் பூவாகப் பாதிரி கூறப்படுகிறது.

1. அத்தப் பாதிரி

2. கானப் பாதிரி

3. வேனிற் பாதிரி

என்று வகைப்படுத்துவர். இது நிலப்பூ ஆகும். பாதிரிப் பூக்களின் அழகு பூமி எங்கும் பரவிக் கிடப்பதை,

“வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர்”²⁰⁹

என அகநானூறும்

“வேனிற் பாதிரி கூன் மலரன்ன”²¹⁰

எனக் குறுந்தொகையும்

“அத்தப் பாதிரி துய்த்தலைப் புதுவீ”²¹¹

என அகநானூறும்

“துகிலிகை அன்ன துய்த்தலைப் பாதிரி”²¹²

என நற்றிணையும் அரக்கு வண்ணத்தில் தோய்த்த துகிலிகை என பாதிரியை பெருங்கடுங்கோவும் கூறியுள்ளார். அனைத்துப் புலவர் பெருமக்களாலும் பாதிரி பூக்கள் விரும்பிப் பாடப்பட்டுள்ளன.

பலா

பலா மரத்தினைச் சங்கப் பாடல்கள் ‘பலவு’ என்று குறிக்கின்றது.

“சாரற் பலவின்” ²¹³

ஐங்குறுநூறு

“பல்கோட் பலவின் சாரல்” ²¹⁴

“முடவு முதிர் பலவு” ²¹⁵

என நற்றிணையும்

“பணிவரை நிவந்த பாசிலைப் பலவு” ²¹⁶

எனப் புறநானூறும்

“பலா அமல் அடுக்கம்” ²¹⁷

என அகநானூறு

குறிஞ்சியிலும், குறிஞ்சி நிலம் திரிந்து பாலையாகக் காணப்படுமிடத்து இம்மரவகை இருந்துள்ளதை ஐங்குறுநூறும் வெகுவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

“அத்தப்பலவின் வெயில் தின் சிறுகாய்” ²¹⁸

ஐங்குறுநூறு

“முடமுதிர் பலவின் அத்தம்” ²¹⁹

நற்றிணை

“முன்றில் நீடிய முழவு உறழ் பலவின்” ²²⁰

அகநானூறு

“முன்றிற் பலவின் படுகனை மரீஇ” ²²¹

நற்றிணை

“பலவின் முழுமுதல் கொண்ட” ²²²

பெரும்பாணாற்றுப்படை

“அலங்கு சினைப் பலவே” ²²³

மலைபடுகடாம்

“அகல்இலைப் பலவின்”²²⁴

குறுந்தொகை

“பலவின் இருஞ்சினைக்கலை”²²⁵

குறுந்தொகை

“..... பழவின் பழந்தூங்கு”²²⁶

ஐங்குறுநூறு,

“பைங்கறி நிவந்த பலவின் நீழல்”²²⁷

சிறுபாணாற்றுப்படையும் பலா மரம் பற்றிக் கூறுகின்றன. இதனைப் போன்று அத்திமரம், ஆலமரம் பற்றியும் பைங்கறி என்பதில் மிளகு கொடிப் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன.

தென்னை, வாழை

மருத்துவ குணங்கள் அதிகம் நிரம்பியதாக வாழை மரம் காணப்படுகிறது.

“கோள் தெங்கின் குலை வாழை”²²⁸

பட்டினப்பாலை சோழ நாட்டின் சிறப்பினைக் கூறுமிடத்து, தென்னை, வாழை மரங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

“வாழையஞ் சிலம்பில் வம்புபடக் குவைஇ”²²⁹

“படுநீர்ச் சிலம்பில் கலித்த வாழை”²³⁰

“வாழை ஓங்கிய வழைஅமை சிலம்பில்”²³¹

“வாழை மென்தோடு”²³²

என நற்றிணைப் பாடல்கள் வாழைமரம் தோட்டங்களில் வளர்க்கப்படுவதைக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

“அவல்எறி உலக்கை வாழைச் சேர்த்தி”²³³

அவல் இடிக்கும் பெண்கள் உலக்கையை வாழை மரங்களில் சாத்தி வைக்கின்ற காட்சி மிகவும் அழகாகும்.

வேங்கை, மூங்கில்

‘ஓங்குநிலை வேங்கை’, ‘பெருவரை வேங்கை’, ‘கருங்கால் வேங்கை’ எனப் பேசப்படுவது வேங்கை மரங்களாகும்.

“வாங்கமைப் பழுதிய நறவு உண்டு

வேங்கை முன்றிற் குரவையுங் கண்டே”²³⁴

என நற்றிணையில் குரவைக் கூத்தாடும் குறவர்கள் மூங்கிற் குழாயில் புளித்தத் தேறலைக் குடித்தனர் என்பதில் வேங்கை, மூங்கில் பற்றியும்,

“அரும்பு அற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை”²³⁵

எனக் குறுந்தொகையும்

“வாங்கடைப் பழுதிய தேறல் மகிழ்ந்து

வேங்கை முன்றிற் குரவை அயரும்”²³⁶

எனப் புறநானூறும்

“மெல்லிணர் வேங்கை”²³⁷

எனப் பதிற்றுப்பத்தும்

“விரி இணர் வேங்கை”²³⁸

என அகநானூறும்

“பொன்னிணர் வேங்கை”²³⁹

என நற்றிணையும்

“கருங்கால் வேங்கைச் செவ்வி”²⁴⁰

என நற்றிணையும்,

“கருங்கால் வேங்கைச் செம்பூ”²⁴¹

என அகநானூறும்

“வேங்கையம் படு சினை”²⁴²

என நற்றிணையும்

“வேங்கை பொன்மருள் நறுவி”²⁴³

என ஐங்குறுநூறும்

“அரும்பு வாய் அவிழ்த்த கருங்கால் வேங்கை”²⁴⁴

என நற்றிணையும்

“கார் அரும்பு அவித்த கணிவாய் வேங்கை”²⁴⁵

என நற்றிணையும்

“அகடுநனை வேங்கைவீ”²⁴⁶

எனப் புறநானூறும்

“நல்நாள் வேங்கை வீ நற்களம் வரிப்பசு”²⁴⁷

என அகநானூறும்

“பைம்புதல் வேங்கையும் ஒள்ளினர் விரிந்தன”²⁴⁸

என அகநானூறும் வேங்கை மரத்தினையும், அதனில் மலரும் வேங்கை மலர்கள் பற்றியும் உரைக்கின்றன. செம்மைக் கலந்த மஞ்சள் வேங்கையின் நிறம் ‘தகடு’ என வழங்கப்படுவதும் உண்டு.

காளான்

புழுதியாக உள்ள ஈரப்பசை நிறைந்த இடங்களில் காளான்கள் உற்பத்தியாகும். பல நாட்களாகச் சமைக்கப்படாத அடுப்பினில் காளான்கள் உற்பத்தியாவதுண்டு.

“ஆடு நனி மறந்த கோடுயர் அடுப்பின்

ஆம்பி பூத்த”²⁴⁹

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் காளான் - ஆம்பி என்ற பெயரினால் குறிக்கப் பெறுகிறது. இன்றைய காலத்தில் காளான்கள் நல்ல காளான்களாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, பெருமளவில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதனைக் காணுமிடத்து (அ) நல்ல காளான் (ஆ)நஞ்சு காளான் என இரண்டு வகை இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ சங்க காலத்தில் இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திட்ட மக்கள், இயைந்தும் நுகர்ந்தும் இயற்கையைப் பெரிதும் காப்பாற்றியும் வாழ்ந்துள்ளனர்.
- ❖ இயற்கையின் மீதுக் கொண்ட அதீத காதலின் காரணத்தினால் திணைப் பாகுபாடும், அதனில் நிகழும் உரிப்பொருளின் நிமித்தமும், கருப்பொருளின் வகைமையும் இயற்கையின் பாற்பாட்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

- ❖ தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியத்தில் தாவரங்களின் வகைப்பாடு குறித்த அறிவியல் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தாவரங்களின் அறிவு வகைமை, நிலைப்பாடு, பொதுப்பெயர், 'பிறவும் உளவே' - என்பதில் வரக்கூடிய எஞ்சிய தாவர வகைகளின் பெயர்கள் அனைத்தும் தமிழர்களின் அறிவு நிலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
- ❖ தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் வரும் மரப்பெயர் புணர்ச்சி, உருபியல், புள்ளி மயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல், அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் அனைத்திலும் தாவரங்கள் குறித்தச் சிந்தனை மிகவும் தெளிவாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.
- ❖ மரம் என்பதில் மரவகைகளாகத் தாவரங்கள் குறிக்கப்படுவதுடன், அதற்கு இனமான செடி, கொடி, புல் வகைகள் இயற்கையாக அமைந்த அதன் பெயரிலே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன.
- ❖ தமிழர்கள் தாவர வகைமையைப் பயன்படுத்தி இயற்கைவழி சித்த மருத்துவத்தை செய்து வந்துள்ளனர். சங்க காலத்திய மனிதர்களின் அகவாழ்க்கைக்கும் புறவாழ்க்கைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புடையதாய் தாவர வகைகள் அமைந்துள்ளன.
- ❖ மர வகைகளை மரங்களாக மட்டும் நோக்காமல், அதனை தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபாடு செய்து வந்துள்ளனர். அகத்துறையின் காதல் வாழ்வுதனில் மரவகைகள் சிறந்ததொரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. அகத்திணை புறத்திணைக்குப் புறனாக அமைந்தவிடத்தும், யாப்பிலக்கணம்தனில் வரும் வாய்ப்பாட்டு முறைமையிலும் பூக்களை அதற்குப் பெயராகச் சூட்டி நிலைநிறுத்தியுள்ளனர்.
- ❖ குறிஞ்சித்திணையில் அகில், காயா, சந்தனம், வேங்கை, பலா போன்ற மரவகைகள் இருந்துள்ளதையும் குறிஞ்சி பூக்கள் மற்றும் தொண்ணூற்று ஒன்பது வகையான மலர்கள் குறிஞ்சித் திணையில் மலர்ந்திருப்பதையும், அதனின் தாவர வகைமையினையும் தலைவியும், தோழியும் அதனைப் பறித்து விளையாடி அணிந்து மகிழ்ந்திடுவதைக் குறிஞ்சிப்பாட்டு எடுத்தியம்புகிறது.
- ❖ வேங்கை, குவளை, நெய்தல் போன்ற பிற மலர் வகைகளுடன் நீர் நிலைகளில், ஆம்பல், தாமரை, அல்லி போன்றவை மலர்ந்திருப்பதையும், வெள்ளெருக்கு போன்ற செடிகளுடன், கொடி வகைகளும் மருதம், நெய்தல்

ஆகிய திணைகளில் காணப்பட்டுள்ளன.

- ❖ முல்லை நிலத்தில் முல்லை பூக்களும், காடு வகைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. காயாஞ் செடிகளானது மரங்களாக மாறி காட்சியளிப்பதும், மூங்கில்கள், சண்பக மரம், குருக்கத்தி மரம் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளதையும் காட்சிப்படுத்துகின்றது.
- ❖ நெய்தல் நிலத்தில் குவளை, நெய்தல் மலர்களுடன் மௌவல் (மண மல்லிகை), புன்னை மரத்தின் வகைகள் (1) சுரபுன்னை (2) கொடி புன்னை (3) கொன்றை போன்றவை காணப்பட்டுள்ளதையும் கடற் காற்றின் தன்மைக்கேற்ப புன்னை மரங்கள் வளைந்தும் நெளிந்தும் இருப்பதை நெய்தல் நிலப் பாடல்களின் மூலம் அறியமுடிகிறது.
- ❖ தென்னை, வாழை, முருங்கை போன்றவை அனைத்து திணைகளிலும் இடம்பெற்றிருப்பினும் வாழையும் தென்னையும் முல்லை மற்றும் மருத நிலங்களில் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.
- ❖ பலா மற்றும் மூங்கில் வகைகள் குறிஞ்சித்திணையில் இடம்பெற்றுள்ளன. முல்லையும், குறிஞ்சியும் செழித்திருக்கும் காலத்து இடம்பெற்ற மரங்களாகும். பாலைத்திணையாய் வறண்டிருக்கும்போது அதனின் தன்மையில் மாற்றமடைந்து, இலைகள் எல்லாம் உதிர்ந்து ஓமை மரங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.
- ❖ பாலைத்திணையில் இடம்பெறும் முருங்கை மரங்கள்தனில் இலைகள் உதிர்ந்து, வெண்மையானப் பூக்கள் மட்டும் நிலம் முழுவதும் உதிர்ந்துக் கிடக்கின்றன.
- ❖ இவை மட்டுமின்றி மரங்களின் வகைகள், பூக்களின் வகைகள், செடிக் கொடிகளின் வகைகள் அனைத்தும் சிறப்புடன் இருப்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.
- ❖ காளான் குறித்தச் செய்தி புறநானூற்றில் இடம்பெற்றிருப்பதுடன், மக்களின் வறுமையினைக் காட்டுவதற்குப் புலவர்ப் பெருமக்கள் பூஞ்சை வகைத் தாவரமானக் காளானையும் உற்று நோக்கிப் பாடியிருப்பது சங்க இலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்புடன் புலவர்ப் பெருமக்களின் நுண்ணிய அறிவினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பி.சாவித்திரி, தொல்காப்பியத்தில் தாவரங்கள், வலைத் தமிழ்.காம்
2. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப. 159
3. ஐங்., பா.எ. 452
4. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப. 160
5. ஐங். பா.எ., 365
6. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப. 160
7. ச.அருணாச்சலம், தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் தாக்கம், ப. 105
8. நற்., பா.எ., 62
9. வ.சுப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப. 162
10. பாரதிதாசன், தேனருவி, பா.எ., 97
11. ச.அருணாச்சலம், தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் தாக்கம், ப. 107
12. வாணிதாசன், வாணிதாசன் கவிதைகள், ப. 77
13. பொன்.செல்வக்குமார், கம்பன் காட்டும் மேகங்கள் (கட்டுரை), ப. 7
14. திருக்குறள், குறள். 17
15. கம்ப., 4153
16. மேலது, 4170
17. குறுந்., பா.எ., 3
18. தொல்.பொருள். நூ. 3
19. சிலம்பு., பா. வ.
20. புறம்., பா.எ., 2:16
21. சிலம்பு., பா.வ. 1-3
22. தொல்.பொருள்.மரபியல், நூ. 571
23. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள்., ப. 176
24. தொல்.பொருள்., நூ.
25. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள்., ப. 177
26. தொல்.பொருள்., நூ. 633
27. மேலது., நூ. 634
28. மேலது., நூ. 635
29. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள்., ப. 637
30. மு.சுமதி, தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கைக் கூறுகள், ப. 6

31. ஐந்திணைஐம்பது, 18
32. மேலது., 13
33. மேலது., 21
34. மேலது., 26
35. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 75
36. அன்புகலா, தமிழிலக்கியம் இயற்கையும் (கட்டுரை), ப. 80
37. பாரதிதாசன், தமிழியக்கம், ப. 51.
38. மேலது., ப. 52
39. கு.வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, தமிழரும் தாவரமும், ப. 81
40. ச.அருணாச்சலம், தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் தாக்கம், ப. 67
41. பாரதிதாசன், அழகின் சிரிப்பு - ஞாயிறு, பா. 3.
42. பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள், ப. 127
43. நம்மாழ்வார், திருவாய்மொழி, பா.வ.
44. திருமுருகாற்றுப்படை, பா.வ. 1-2
45. ஐங்குறு., பா.எ. 25
46. திருக்குறள், குறள். 13
47. நற்றிணை, பா.எ. 7
48. மேலது., பா.எ., 154
49. திருக்குறள், குறள்.
50. ச.மதுரா, தமிழ் இலக்கியங்களில் நீர்வளம் (கட்டுரை), ப. 230
51. திருப்பாவை, பா.வ.
52. திருக்குறள், குறள்.
53. ஐங்குறு., பா.எ. 6
54. மேலது., பா.எ. 2
55. மேலது., பா.எ. 9
56. மேலது., பா.எ. 7
57. மேலது., பா.எ. 11
58. மேலது., பா.எ. 17
59. மேலது., பா.எ. 30
60. அ.ஜான்சிராணி, சங்க இலக்கியத்தின் தனித்துவம், ப. 21.
61. பாரதிதாசன், பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப. 168

62. தொல்.பொருள்., நூ. 5
63. மேலது., நூ. 5
64. சிலம்பு. மதுரை காண்டம், 453-454
65. திருமூலர், திருமந்திரம், பா.எ. 2340
66. மாணிக்கவாசகர், போற்றித் திருஅகவல், பா.அ. 137-141
67. பொருந., பா. வ. 179
68. தொல்.பொருள். நூ. 7
69. மேலது, நூ. 8.
70. தொல்.புறத்., நூ. 1034
71. ஆ.வேளாங்கண்ணி, தமிழ் இலக்கியத்தில் மரங்களும் மனிதர்களும் (கட்டுரை)
72. வே.நெடுஞ்செழியன், தமிழர்கண்ட தாவரவியல், ப. 43.
73. மதுரை, பா.எ. 13
74. அகம்., பா.எ. 142
75. அகம்., பா.எ. 78
76. நற்., பா.எ.24
77. நற்., பா. எ.93
78. வே.நெடுஞ்செழியன், தமிழர்கண்ட தாவரவியல், ப. 2
79. தொல்.எழுத்து, உருபியல், நூ. 120
80. தொல்.எழுத்து., உயிர்மயங்கியல், நூ. 218
81. மேலது., குற்றியலுகரப்புணரியல், நூ. 416
82. நற்., பா.எ. 192
83. குறுந்., பா.எ. 155
84. ஐங்குறு., பா.எ. 212
85. பதிற்று., பா.வ. 85
86. நற்., பா.எ. 226
87. தொல்.பொருள்.புறத்., நூ. 5
88. மேலது., நூ. 64
89. மேலது., நூ. 66
90. மேலது., நூ. 70
91. மேலது., நூ. 73
92. மேலது., நூ. 76
93. மேலது., நூ. 78

94. கு.வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, தமிழரும் தாவரமும், ப. 53
95. வே.நெடுஞ்செழியன், தமிழர்கண்ட தாவரவியல், பக். 9-10
96. செ.வைத்தியலிங்கம், தமிழ் பண்பாட்டு வரலாறு, ப. 421
97. மேலது, ப. 421
98. கா.பிரேமா, நற்றிணையில் இயற்கை (க.உ.), ப. 62
99. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் (உ.ஆ.), பத்துப்பாட்டு - 1, ப.
100. குறிஞ்சிப்பாட்டு.,
101. குறுந்., பா.எ. 3
102. புறம்., பா.எ. 344
103. அகம்., பா.எ. 308
104. நற்., பா.எ. 268
105. மதுரைக்காஞ்சி., பா.வ. 300
106. குறுந்., பா.எ. 3
107. மேலது., பா.எ., 103
108. மேலது., பா.எ., 134
109. மேலது., பா.எ., 137
110. கலித்., பா.எ. 131
111. மேலது., பா.எ., 23
112. அகம்., பா.எ., 292
113. புறம்., பா.எ., 21
114. கலித்., பா.எ. 26
115. மேலது., பா.எ., 21
116. அகம்., பா.எ. 83
117. மேலது., பா.எ., 83
118. மேலது., பா.எ., 82
119. பரிபாடல்., பா.எ. 22:15
120. கலித்., பா.எ.
121. ஐங்குறு., பா.எ. 301
122. நற்., பா.எ. 176
123. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 324
124. நற்றிணை, பா.எ. 175

125. மேலது., பா.எ. 176
126. தொல்.பொருள்., நூ.எ. 178
127. தேவதிருவருள், தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கைக் கூறுகள் (கட்டுரைத்
128. தொகுதி 1),
சிறுபாண்., பா.வ. 30
129. நற்., பா.எ. 142
130. குறுந்., பா.எ. 21
131. நற். பா.எ., 302
132. அகம்., பா.எ. 188
133. மேலது., பா.எ. 94
134. அகம்., பா.எ. 42
135. குறுந்., பா.எ. 168
136. மேலது, பா.எ. 183
137. சிறுபாண்., பா.வ. 165
138. ஐங்., பா.எ. 499
139. மேலது., பா.எ. 497
140. மேலது., பா.எ. 494
141. குறுந்., பா.எ. 223
142. அகம்., பா.எ. 74
143. நற்., பா.எ. 369
144. ஐங்., பா.எ. 464
145. மேலது., பா.எ. 456
146. அகம்., பா.எ. 219
147. மேலது., பா.எ. 243
148. நற்., பா.எ. 94
149. பதிற்று., பா.வ. 73
150. புறம்., பா.எ. 293
151. ஐங்., பா.எ., 75
152. மேலது., பா.எ. 74
153. மேலது., பா.எ. 3
154. பெரும்பாண்., பா.வ. 23-24
155. குறுந்., பா.எ. 258

156. பரிபாடல், பா.வ. 7-8
157. அகம்., பா.எ. 36
158. பதிற்று., பா.வ. 23
159. அகம்., பா.எ. 97
160. பொருந., பா.வ. 189
161. அகம்., பா.எ. 226
162. நற்., பா.எ. 350
163. குறுந்., பா.எ. 50
164. மேலது., பா.எ. 50
165. திருமுரு., பா.வ. 27
166. மலைபடுகடாம், பா.வ. 50
167. ஐங்., பா.எ. 103
168. மேலது., பா.எ. 106
169. அகம்., பா.எ. 70
170. குறுந்., பா.எ. 318
171. நற்., பா.எ. 49
172. அகம்., பா.எ. 180
173. கலித்., பா.எ. 127
174. குறுந்., பா.எ. 236
175. பரிபாடல், பா.வ. 11
176. குறுந்., பா.எ. 175
177. ஐங்., பா.எ. 161
178. அகம்., பா.எ. 20
179. மேலது., பா.எ. 200
180. நற்., பா.எ. 91
181. மேலது., பா.எ. 167
182. மேலது., பா.எ. 354
183. நற்., பா.எ. 87
184. மேலது., பா.எ. 231
185. மேலது., பா.எ. 4
186. மேலது., பா.எ. 67
187. மேலது., பா.எ. 278

188. மேலது., பா.எ. 240
189. மதுரைக்., பா.வ. 329
190. ஐந்திணைஐம்பது, பா.எ. 40
191. மேலது., பா.எ. 43
192. அகம்., பா.எ. 3
193. மேலது., பா.எ. 117
194. ஐங்குறு., பா.எ. 321
195. குறுந்., பா.எ. 207
196. நற்., பா.எ. 84
197. அகம்., பா.எ.
198. நற்., பா.எ. 84
199. மேலது., பா.எ. 198
200. அகம்., பா.எ. 01
201. மேலது., பா.எ. 53
202. திணைமாலை நூற்றைம்பது, 91
203. நற்., பா.எ. 115
204. குறுந்., பா.எ. 19
205. அகம்., பா.எ.
206. மேலது., பா.எ.
207. கலித்., பா.எ. 142
208. மேலது., பா.எ. 27
209. அகம்., பா.எ. 257
210. குறுந்., பா.எ. 147
211. அகம்., பா.எ. 191
212. நற்., பா.எ. 320
213. ஐங்., பா.எ. 214
214. நற்., பா.எ. 102
215. மேலது., பா.எ. 353
216. புறம்., பா.எ. 200
217. அகம்., பா.எ. 8
218. ஐங்குறு., பா.எ. 381
219. நற்., பா.எ. 26

220. அகம்., பா.எ. 172
221. நற்., பா.எ. 372
222. பெரும்பாண்., பா.வ. 77
223. மலைபடுகடாம்., பா. 144
224. குறுந்., பா.எ. 352
225. மேலது., பா.எ. 153
226. ஐங்., பா.எ. 216
227. சிறுபாண்., 42-46
228. பட்டினப்பாலை, பா.எ. 19
229. நற்., பா.எ. 176
230. மேலது., பா.எ. 188
231. மேலது., பா.எ. 222
232. மேலது., பா.எ. 400
233. பதிற்று., பா.வ. 29
234. நற்., பா.எ.
235. குறுந்., பா.எ. 26
236. புறம்., பா.எ. 121
237. பதிற்று., பா.வ. 14:1
238. அகம்., பா.எ. 38
239. நற்., பா.எ. 151
240. மேலது., பா.எ. 222
241. அகம்., பா.எ. 315
242. நற்., பா.எ. 317
243. ஐங்., பா.எ. 217
244. நற்., பா.எ. 257
245. மேலது., பா.எ. 373
246. புறம்., பா.எ. 390
247. அகம்., பா.எ. 133
248. மேலது., பா.எ. 211
249. புறம்., பா.எ. 164

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியக் காலம் தொடங்கி இன்றைய காலம் வரை மட்டுமின்றி இனி வரப்போகின்ற காலங்களிலும் சரி, மனித வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் உயிரினங்களின் பங்களிப்பு என்பது இயற்கையாய் நிகழ்ந்திடும் செயல்களில் ஒன்றாகும். அகம், புறம் என்றிரு நிலையிலும் தாவரங்கள், விலங்கினங்கள் என இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திடும் உணவு சங்கிலி முறையை உடையதாக மனித வாழ்வியல் அமைந்துள்ளது. மனிதர்கள் இயற்கைக்கு மாறாக வாழ்ந்திட எத்தனித்த காலம் தொடங்கி உயிரினங்களின் பங்களிப்பு குறைய தொடங்கியதுடன், உயிரினங்கள் அழிவுக்கு உள்ளாகும் அவலநிலை ஏற்படத் தொடங்கியதை இன்று கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். இந்நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகச் சங்ககாலம் இருந்துள்ளது. சங்க காலத்தில் மனித வாழ்வியலுடன் விலங்கினங்கள் இணைந்திருந்தப் பதிவுகள் குறித்தக் கருத்துக்களை இவ்வியல் எடுத்தியம்புகிறது.

அகத்திணையும் புறத்திணையும்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்து திணைகளிலும் நிகழ்கின்ற காதல், போர், வீரம், வெற்றி, புகழ், கொடை என்ற அனைத்து செயல்பாடுகளிலும் விலங்கினங்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையாக உள்ளுறை, இறைச்சிதனில் விலங்கினங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதுடன் உள்ளுறை உவமமாகவும் வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளன.

“உள்ளுறை, இறைச்சி ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையேயான ஒற்றுமை அவை கருப்பொருளை அடித்தளமாகக் கொண்டு கற்பனை பாங்குடன் கூறுவனவாகும்”¹

என்கிறார் தமிழண்ணல்.

“பொருளை விளக்கவோ, அழகுபடுத்தவோ, இயைந்துக் கூறவோ மற்றுமொரு பொருளை புலவர் கூறுவது உவமை அல்லது உவமானம் எனப்படுகிறது”²

உள்ளுறையாகவும், இறைச்சியாகவும் உவமையாகவும் விலங்குகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் அவை மனித வாழ்வியலில் முக்கியமானதொரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளன.

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புள்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப” ³

எனத் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ள கருப்பொருள்தனில் தெய்வம், உணவு, விலங்குகள், பறவைகள், பறை, தொழில், பண், பூ, நீர் என்னும் ஒன்பது பொருள்களும் குறிப்பிடப்படுவதில் விலங்கினங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கின்றன.

திணைதோறும் வாழ்கின்ற பறவை மற்றும் விலங்கினங்கள் மாறுபட்டும் காணப்படுகின்றன. குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை நிலத்தில் காணப்படும் விலங்கினங்கள் மருத நிலத்தில் காணப்படுவதில்லை. மருதநிலத்தில் வளர்ப்பு விலங்குகள் அதிகமுண்டு. குறிஞ்சி, முல்லை திணைகளில் காட்டு விலங்குகள் அதிகம் காணப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் கூறிடும் விலங்கினங்களின் வகைமை

தொல்காப்பியர் மரபியலில் விலங்கினங்கள் வகைப்பாட்டைச் சிறப்புறக் கூறியுள்ளார். விலங்கினங்களின் இளமைப் பெயர்கள், ஊர்வன, பறப்பன வகைமை, அறிவு நிலைப்பாடு ஆகியவை விலங்கினங்கள் குறித்து ஆய்வதற்கு அடித்தளமாக அமைகிறது. விலங்கினங்கள் ஐயறிவு - உயிராக வகைப்படுத்துவதை,

“ஐயறிவுயிராவது உடம்பினானும் வாயினானும் முக்கினானும்

கண்ணினானும் செவியினானும் அறிவது” ⁴

என்கிறார் இளம்பூரணர் தமது பொருளதிகார உரையில். தொல்காப்பியர் இதனை,

“மாவும் புள்ளும் ஐயறி வினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே” ⁵

என்பதில் நாற்கால் விலங்குகளும், புள் - பறவையினங்களும் ஐந்தறிவு என்றும், இதனில் ‘பிற ஆவன’ - என்றதினில் பாம்பு, நீரினுள் வாழ்கின்ற

மீனும், முதலையும், ஆமையும் ஐந்தறிவினைப் பெறுகின்ற உயிரினங்கள் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆண்பாற் பெயர் - விலங்கினங்கள்

விலங்கினங்கள் இரண்டு வகைகளில் காணப்படுகின்றன. 1.ஆண்பாற் பெயர் விலங்கினங்கள் 2.பெண்பாற் பெயர் விலங்கினங்கள் எனத் தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தியுள்ளதுடன்,

“எருதும் ஏற்றையும் ஒருத்தலுங் களிறும்
சேவும் சேவலும் இரலையும் கலையும்
போத்தும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப”⁶

என்பதில்

1. எருது - காளைமாடு
2. ஏற்றை - (அ)ஆண்சிங்கம் (ஆ) ஆண்கரடி
3. களிறு - யானை
4. சே - (அ) எருது (ஆ) காளை
5. சேவல் - ஆண் கோழி
6. சே - (அ) எருது (ஆ) காளை
7. கலை - (அ) ஆண் மான் (ஆ) யானை
8. மோத்தை - வெள்ளாடு
9. தகர் - செம்மறி ஆடு
10. உதள் - ஆடு
11. அப்பர் - ஆண் குரங்கு
12. போத்து - (அ)பெற்றம் (ஆ)மான் (இ) புலி
13. கடுவன் - குரங்கு
14. கண்டி - எருமைக்கடா

என்ற பதினான்கும் ஆண்பாற் விலங்கினங்கள் ஆகும். மேற்கண்டவைக்கு,

“யானை, காளை மாடு, ஆண்கோழி, ஆண்சிங்கம், கரடி, காளை,
எருது, மான், ஆடு, வெள்ளாடு, புலி, குரங்கு, எருமைக்கடா”⁷

என்று பொருள் தருகிறது கழகப் பேரகராதி. பண்டையக் காலத்தில் மனிதர்களை விடப் பல்வேறு வகையான விலங்கினங்கள் வாழ்ந்திட்டதை இவ்வகைப்பாட்டின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

பெண்பாற் விலங்கினங்கள்

விலங்கினங்களைக் கூர்ந்து கவனித்தால் மட்டும்தான் அதனின் பால் பாகுபாடு புரியும். அவ்வாறு வகைப்படுத்தப்பட்ட பெண்பாற் விலங்கினங்களைத் தொல்காப்பியர்,

“பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்

மூடும் நாகுங் கடமையும் அளகும்

மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்

அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே”⁸

என்கிறார்.

1. பேடை - பறவையையும்
2. பெடை - கோழியில் பெண்ணையும்
3. பெட்டை - (அ) ஒட்டகம் (ஆ) கழுதை (இ) குதிரை (ஈ) சிங்கம்
(உ) நாய் (ஊ) மரை (எ) பறவை - இவற்றில்
பெண்பாலையும்
4. பெண் - உயர்திணை மக்களில் பெண் என்பவளையும்
5. மூடும் - பெண் ஆட்டையும்
6. நாகும் - (அ) எருமை (ஆ) பசு - இவற்றில் பெண்ணையும்
7. கடமையும்-(அ)காட்டுப்பசு (ஆ)ஆடு (இ)மான்-இவற்றில்
பெண்ணையும்
8. அளகும் - (அ) காகம் (ஆ) கூகை (இ) கோழியில் பெண்ணையும்
9. மந்தி - (அ) குரங்கு (ஆ) கருங்குரங்கில் பெண்ணையும்
10. பாட்டி - வயதானப் பெண் மற்றும் (அ)நாய்
(ஆ)நரி-இவைகளில் பெண்ணையும்
11. பிணை - (அ) குதிரை (ஆ) கழுதை (இ) நாய் (ஈ) பன்றி
(உ)யானை - களில் பெண்ணையும்

12. பிணவு-(அ)மான் (ஆ)பன்றி (இ)நாய்-இவற்றில் பெண்ணையும்

13. பிடி - (அ) ஒட்டகம் (ஆ) கவரி (இ) யானை (ஈ) குதிரையில்
-பெண்ணையும்

எனப் பதின்மூன்று பெயர்களும் விலங்கினங்களில் பெண்பாலைக் குறிக்கக்கூடியது மட்டுமின்றி ஒவ்வொரு பெயரும் மூன்று விலங்கினங்களைக் குறிக்கக் கூடியதாக வகைப்படுத்தியிருப்பது தொல்காப்பியரின் கடலளவுள்ள ஆழ்ந்தறிவினையும் நுன்னுதின் உணர்த்தும் மேம்பட்ட சிறப்பினையும் எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

இளமைப்பெயர்களாகத் தொல்காப்பியர் கூறியிருப்பதை இளம்பூரணர் தமது உரையில்,

“பார்ப்பு, பிள்ளை-பிறவும், பறப்பன, ஊர்வனவெல்லாம் இவ்வகையினாற் கூறுப, நடப்பனவற்றுள், முங்காக்குட்டி, முங்காப் பறழ், வெருகுக் குட்டி-வெருகுப்பறழ், எலிக்குட்டி, எலிப்பறழ், அணிற்குட்டி, அணிற்பறழ், நாய்க்குட்டி, நாய்க்குருளை, நரிக்குட்டி, நரிக்குருளை, நரிப்பிள்ளை, பன்றிக்குட்டி, பன்றிக்குருளை, பன்றிப்பறழ், பன்றிப்பிள்ளை, புலிக்குட்டி, புலிக்குருளை, புலிப்பறழ், புலிப்பிள்ளை, குரங்குக்குட்டி, குரங்குப்பறழ், குரங்குக்குழவி, ஊக முசு வென்பனவும், இவ்வாறே கொள்க. யாட்டுமறி; குதிரைமறி, குதிரைக்கன்று, நவ்வி மறி, உழைமறி, புல்வாய் மறி, யானைக்கன்று, யானைக்குழவி, கழுதைக்கன்று, கடமைக்கன்று, கடமைக்குழவி, ஆண்கன்று, ஆண்குழவி, எருமை கன்று, எருமைக்குழவி, மரைக்கன்று, மரைக்குழவி, கவரிக்கன்று, கராகக்கன்று, ஒட்டகக்கன்று, மக்கட்குழவி, மக்கண்மக, தெங்கம்பிள்ளை, கழுகங்கன்று, கருப்பம் போத்து ஓரறிவுயிர்க்கட் குழவி”⁹

எனத் தொகுத்தளித்துள்ளார். இவை விலங்கினங்களின் இளமைப் பெயர்களின் பட்டியலாகும். தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தியுள்ள விலங்கினங்கள் அனைத்தும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் விலங்கினங்கள்

ஓங்கி உயர்ந்துக் காணப்படும் மலைகளின் பிறப்பிடம் குறிஞ்சித் திணையாகும்.

“இயற்கை எழிலின் ஒலக்கமாய் - இலங்கும் மலைகளின் கொள்ளை
அழகுக்குத் தம் நெஞ்சையே திறையாகக் கொடுத்துத் திளைப்பவர்
கபிலர்”¹⁰

என்ற மு.வ.அவர்களின் கூற்று குறிஞ்சித்திணையின் சிறப்பினையும், அதை
ரசித்துப் பாடுவதில் வல்லவரான கபிலரின் திறத்தினையும்
எடுத்துரைப்பதாகும்.

“கபிலர் பாக்களில் நாம் காணும் மலைகள் வளம் நிறைந்தவை. கனி
சுமக்கும் பலா, வாழை மரங்களும், மணம் பரப்பும் வேங்கை, காந்தள்
மலர்களும், கவின் ஒழுகும் மயில், கிளி முதலான பறவைகளும்,
யானை, புலி, குரங்குக்குட்டி, காட்டுப்பன்றி முதலிய
விலங்கினங்களும் விரைப் பெற்று கபிலர் வழங்கும் குறிஞ்சிக்
காட்சிகள் இயற்கைப் பொருளின் செறிவு மிக்குச் சிறந்துள்ளன”¹¹

என்ற மு.வரதராசன் அவர்களின் கூற்று, குறிஞ்சித் திணையின் காட்சிகளைக்
கவினுறத் தருகிறது.

1.கிளிகள் 2. குருவிகள் 3. சேவல்கள் போன்ற பறவையினங்களுடன்
1.யானை 2. கரடி 3. குரங்கு 4. காட்டுப்பன்றி 5.முள்ளம்பன்றி 6.கருங்குரங்கு
7.சிங்கம் 8.செந்நாய் 9. புலி போன்ற விலங்கினங்கள் பற்றியும்
பாடப்பட்டுள்ளன.

1. யானைகள்

விலங்குகளில் உருவத்தில் பெரிதாக இருக்கும் யானைகள், கூட்டமாக
வாழ்ந்திடுவதைப் பெரிதும் விரும்பக் கூடியதாகும்.

“யானை தன்னையும் தன் துணையையும் பகை விலங்குகளிடமிருந்து
பிற இடர்களிலிருந்தும் காத்துக் கொள்ளும் வலிமையைப்
பெற்றிருக்கிறது”¹²

என்கிறார் மு.வ. இயல்பாகவே ஏனைய விலங்குகளைவிட அறிவு
நிரம்பியதாக யானைகள் உள்ளன.

கிணறு ஒன்று அரைகுறையாய் தோண்டப்பட்ட நிலையில் இருக்குமிடத்து, இலைகளும் தழைகளும் அதனை மூடியிருப்பதைக் கண்ட யானைக் கூட்டம், வேடர்கள் வைத்திருக்கும் படுகுழி என்று நினைத்து அதனை மூடுவதை,

“வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கோவலர்

ஊறாது இட்ட உவலைக் கூவல்

வெண்கோடு நயந்த அன்பில் கானவர்

இகழ்ந்து இயங்கு இயனின் அகழ்ந்த குழிசெத்து

இருங்கனிற்று இனநிறை தூர்க்கும்”¹³

என்கிறது அகநானூறு. யானைகள் தமது கூட்டத்தின் மீதும் கன்றுகளின் மீதும் மிகுந்த அன்பினை வெளிப்படுத்தும் குணமுடையதாகும்.

“களிறு ஒன்று வழுக்கலான பள்ளத்தில் வீழுந்துவீட, பெண்யானை பெருமரங்களின் கிளைகளை முறித்து பள்ளத்தில் இடுகிறபோது, களிறு படிகளாகப் பயன்படுத்தி மேலே ஏறி வருகிறது”¹⁴

என்று பெண்யானையின் செயல்பாட்டினைத் தமது உரையில் சிறப்புறக் கூறியுள்ளார் மு.வரதராசனார். இதனை,

“மாரியங் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த

பெயலுறு நீலம் போன்றன; விரலே

பாஅய் அவ்வயிறு அலைத்தலின், ஆனாது

ஆடுமழை தவழும் கோடுயர் பொதியில்

ஓங்கிருஞ் சிலம்பில் பூத்த

காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே”¹⁵

என அகநானூறு யானையின் செயல்பாட்டினைக் கூறுகிறது. யானை கன்று ஈனுமிடத்து ஆண்யானை பெண்யானையுடன் நின்று காவல் புரிவதுடன் ஈன்ற கன்றுடன் இரவு தங்கிடும் தன்மையுடையதாகக் குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ள யானை காணப்படுவதை,

“ஒளி திகழ் விலக்கத்து, ஈன்ற மடப்பிடி

களிறு புறங்காப்ப, கன்றொடு வதியும்”¹⁶

நற்றிணைப் பாடல் காட்டுகிறது.

பிடியானையின் பசியினைப் போக்க எண்ணிய களிறு தினைக்கதிரை
அழித்திடும் செயலை,

“நெடுங் கழை நிவந்த நிழல் படு - சிலம்பின்
கடுஞ்சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று - உயங்க”¹⁷

எனக் கோலூர்கிழார் யானையின் செயலைப் பாடியுள்ளார்.

“பிடியொடு மேயும் சிறுபுன் யானை
அடியொதுங்கு இயக்கம் கேட்ட கானவன்”¹⁸

எனக் கலித்தொகைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. மேலும் ஞெகிழியால்
யானையை விரட்டுவதைக் குறுந்தொகையில்,

“ஏனலம் சிறுதினைக் காக்கும்
சேனோன் ஞெகிழியிற் பெயர்ந்த
நெடுநல் யானை மீன்பட சுடரொளி வருஉம்”¹⁹

எனவும்,

“காம்பின் விளை கழையுடைந்த கவண்விசைக்
கடியிடில் கனைசுடரமயத்து”²⁰

அகநானூறும் யானைக் கூட்டத்தையும், அதனை விரட்டிடும் கானவர்களின்
செயல்பாட்டினையும் கூறுகிறது. மேலும், காட்டு யானை தினைப்புனத்தை
அழிப்பதைக் கண்ட கானவன் ஒருவன், அம்பு எய்திட, அம்பு தைக்கப்
பெற்ற காட்டுயானை மிகுந்த கோபத்துடன் வருகிறது.

“மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர
கார்ப்பெயல் உருமின் பினிறி, சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை இருநிலம் சேர்த்தி
சினம்திகழ் கடரூழ் செருக்கி, மரம் - கொல்பு
மையல் வேழம், மடங்கலின் எதிர்வர”²¹

குறிஞ்சிப்பாட்டில் காட்டு யானையின் செயலினைக் காணமுடிவதுடன்,
இசைக்கு மயங்கியதாக யானைகள் இருந்துள்ளதை அகநானூறு
காட்சிப்படுத்துகிறது.

“ஒலியல் வார்மயிரு ளரினன் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றெய்யென
மறம் புகன் மழகளிறு றங்கும் நாடன்”²²

இதனில் அழகுடைய குன்றுதனில் குறிஞ்சிப் பண்ணினைப் பாடிக் கொண்டு
பரண் மீது பாவையொருத்தி நிற்கிறாள். அப்போது,

“கடும்பசி கொண்ட களிறு ஒன்று பயிரை அழித்துத் திணைக் கதிரைத்
தீன்று தன் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள தினைப்புன வயலில்
நுழைந்தவிடத்து, இன்பத் தென்றலில் மிதந்து வந்த அமுத இசை
யானையின் காதில் பட, அது தன்வசமிழுந்து இன்னிசையில் முழுகி
நின்றது”²³

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இதனைப் போன்று குறிஞ்சிப்பாட்டில் களிறு
தரும் கூட்டமாகக் காணப்படும் நிகழ்வானது தலைவியையும் தோழியையும்
தலைவன் நீரினுள் இருந்து காப்பாற்றிடும் நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

“காற்பெய ஒருமிற் பினிறிச் சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
உய்விட மறியே மாகி பொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வர்கோல்
உடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
அண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுதலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாயந் திழிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதையா நில்லா
தயர்ந்து புறங் கொடுத்த பின்னர்”²⁴

எனக் கனல்மிகு களிற்றிடமிருந்து மங்கையர்கள் இருவரைக் காப்பாற்றிய
நிகழ்வினைச் சுவைபடச் சித்திரிக்கிறது குறிஞ்சிப்பாட்டு. பண்டைய

காலத்தில் மதங்கொண்ட யானையினை வெளியில் அழைத்து வரும்போது, மக்களை எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படியும், யாரும் வெளியில் வரவேண்டாம் எனப் பறையடித்து சொல்லும் வழக்கமிருந்ததை கலித்தொகை,

“நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு
பறை அறைந்தல்லது செல்லற்க! என்னா”²⁵

எனும் பாடலால் அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“பறையறைத்தல்லது செல்லற்க - வெருஉப்பறை
நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு
செலவின் வெகுளிவேழம்”²⁶

எனப் பொருநராற்றுப்படையும் முரசறைந்து தெரிவிக்கின்ற நிகழ்வாக யானையின் செயல்கள் அமைந்துள்ளன.

உயர்ந்த மலைகளும் வெண்ணிறமான அருவிகளையும் உடைய குறிஞ்சி நிலத்தில்,

“ஒலிவெள் ளருவி ஓங்குமலை நாடன்
சிறுகண் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்
தொல்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சாரல்
நடுநாள் வருதலும் வருஉம்
வடுநாண் லமே தோழி நாமே”²⁷

புலியும் யானையும் போரிடும் மலைச்சாரலாகவும், மக்களால் நெருங்குதற்கு அரிய இடமாகவும் இருந்துள்ளதையும் காணமுடிகின்றது. மேலும்,

“சிறிய கண்களையுடைய பெரிய களிறு, வலிமையான புலியை
எதிர்த்துப் போரிட்டுத் தன்னுடைய பழைய பகையை தீர்த்துக்
கொள்கின்ற மலைப்பக்கம்”²⁸

என்கிறார் உ.வே.சாமிநாதையார்.

“பரியது, கூர்ங்கோட்டது, ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலி தாக்குறின்”²⁹

என வள்ளுவரும்,

“நெடுங்கை வன்மான் கடும்பகை உழந்த
குறுக்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை”³⁰

எனக் குறுந்தொகையும்,

“படு கடுங் களிற்றின் வருத்தம் சொலிய”³¹

என அகநானூறும் ‘களிறு’ பற்றி உரைக்கின்றன. பார்ப்பதற்குப் பெரியதாக, அறிவுதனில் சிறியதாக, வலிமையுடையதாக களிறுகளானது காணப்பட்டுள்ளது. மக்களும் விலங்குகளும் இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திட்ட வாழ்க்கை முறையை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் அனைத்தும் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன.

2. புலிகள்

சங்க காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை வலிமை மிகுந்த விலங்காகக் கருதப்படுவது புலி ஆகும். மலையைச் சார்ந்துள்ள இடங்களில்தான் புலிகள் அதிகம் வாழ்ந்துள்ளன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் 1.செந்நாய் 2.மரையினம் முதலியவைகளைக் கொண்டு தின்று புலியினம் வாழ்ந்துள்ளது.

புலிக்கும் யானைக்கும் நிறைய இடங்களில் போர் நடைபெற்றுள்ளதைப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். வீரத்திற்கு உவமையாகப் புலி பாடப்பட்டுள்ளது.

“போரீனில் யானைப் புலியை வெற்றிப் பெறுதலும், புலி வலுவீழ்ந்துப் போவதும் உண்டு”³²

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. சிவந்த கண்களையும் உடலில் வளைந்த கோடுகளையும் உடைய புலியானது இருபக்கத்தினையும் ஒரே நேரத்தில் பார்க்கும் இயல்புடையது என்பது இவ்விலங்கின் தனிச்சிறப்பாகும்.

“நெடுமலை அடுக்கம் கண் கெட மின்னி
படுமழை பொழிந்த பாணாட் கங்குல்
குஞ்சரம் நடுங்கத் தாக்கி, கொடு வரிச்
செங்கண் இரும்புலி குழுமம் சாரல்”³³

என்பதில் உயர்ந்த மலையின் பக்கங்களில் கண்ணின் ஒளி கெடுமாறு மிக்க மழைப்பொழிகின்ற நள்ளிரவில் வளைந்த கோடுகளையும் சிவந்த

கண்களையும் உடைய பெரிய புலி, யானையை நடுங்குமாறு தாக்கியது என்கிறார் மதுரைப் பாடலாசிரியர் நற்றாமனார் என்னும் புலவர். இதனைப் போன்று,

“கருங்கால் வேங்கை வீயகு துறுகல்

இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றுங் காட்டின”³⁴

என்பதில் குருளை என்பது (அ) நரி (ஆ) நாய் (இ) பன்றி (ஈ) புலி (உ)மான் (ஊ) முயல் இவற்றின் இளமைப் பெயர்களைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

**“வேங்கையின் மலர்கள் கருமை நிறமுடைய பாரையின் மீது
கொட்டிக் கிடப்பதால் தலைவன் புலிக்குட்டி என்று கருதி அஞ்சக்
கூடும். புலிக்குட்டி அங்கிருந்தால் புலிகள் நிறைய இருக்கலாம் என்ற
எண்ண மிகுதியும் தோன்றும்”**³⁵

எனத் தோழிக் கூறுவதிலிருந்து புலிகளும் கூட்டமாக வசிக்கும் இயல்பினை உடையது என்பதை அறியமுடிகிறது.

“அரும்பு அற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை

மாத் தகட்டு ஒன்வீ தாய் துறுகல்

இரும் புலி வரிப்புறம் கடுக்கும்”³⁶

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் வேங்கை மலர்கள் வரிவரியாகக் கொட்டிக் கிடப்பது பெரிய புலியின் மீதுள்ள கோடுகளைப் போன்றுள்ளது. வயதில் மூத்த புலி இனங்களைப் பற்றியும் குருதியினை மிகுந்த விருப்பத்தினுடன் உண்ணும் அஞ்சத்தக்க மிருகமாக புலி இருந்துள்ளது. அத்தகைய புலி தனக்கு எதிரே வரும் இளமை வாய்ந்த களிற்றினை நோக்குவதை,

“குருதி வேட்கை உருகெழு வயமான்

வலிமிகு முன்பின் மழ களிறு பார்க்கும்

மரம் பயில் சோலை மலிய”³⁷

என்கிறது நற்றிணை. மேலும்,

“மறப்புலி உழந்த, வசிபடு சென்னி

உறுநோய் வருத்தமொடு உணீஇய மண்டி

படிமுழம் ஊன்றிய நெடுநல்யானை

கைதோய்த்து உயிர்க்கும் வறுஞ்சுனை

மை தோய் சிமைய மலைமுதல் ஆறே”³⁸

காட்டு யானை வலிய புலியோடு போரிட்டு வருந்தியமையால் அதனின் தலை பிளவுப்பட்டு வலியால் வருந்தியது. பின்னர் நீர் அருந்துவதற்கு சென்று தும்பிக்கையால் சுனை நீரை உறிஞ்ச முற்படுமிடத்து, இறந்து விடுகிறது. புலிகளின் வலிமை யானையைத் தாக்கி இறக்கச் செய்யுமளவிற்கு உள்ளது. இதனைப் போன்று,

“கருநிறப் பிடியொடும் கன்றுடன் கூடிய அகன்ற வாயினையும்
பெரிய கையினையும் உடைய களிற்றினை இரையாகக்
கொள்ளும்படி புலி ஒன்று உலவத் திரிகிறது”³⁹

என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். இக்கூற்றினை,

“இரும்பிடி கன்றொடு விரைஇய கயவாய்ப்
பெருங்கை யானைக் கோள்பிழைத்து, இரீஇய
அடுபுலி வழங்கும் ஆர்இருள் நடுநான்”⁴⁰

என்கிறது அகநானூறு. ஆண்மானை அடித்துக் கொன்று தின்றுவிட்டு கருங்கற் பாரையினில் கிடத்தி, அதனின் மீதியை விட்டுச் செல்லும் புலியை பற்றி காரிக்கண்ணனார்

“கருங் கல் வியல் அறைக் கிடப்பி, வயிறுதின்று
இரும் புலி துறந்த, ஏற்றுமான் உணங்கல்”⁴¹

என்பதில் புலியின் வேட்டையாடும் திறனை பார்க்க முடிகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் புலிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்துள்ளமையுடன், அவை யானை, மான், செந்நாய் போன்ற விலங்கினங்களை வேட்டையாடி உண்பதையும், கூட்டமாகக் குட்டிகளுடன் வாழ்வதையும் பார்க்க முடிகிறது.

புலிப்பல் தாலி

குறிஞ்சித்திணையில் வாழ்ந்திட்ட மக்கள் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடியும் காட்டுப் புனங்களில் காவல் புரியும் தொழிலையும் செய்து வாழ்ந்துள்ளனர்.

“புலிகளைக் கொன்று வேட்டையாடி வந்த வீரமகன்கள் அதனின்
பற்களை அணிந்து கொள்ளுமாறு கொடுக்க, பெண்கள் அதனை
தாலியாக அணிந்துக் கொண்டனர்”⁴²

என்பார் அ.முத்துசிவம். முதலில் பெண்கள் அணிந்து கொண்டது புலிப்பல் தாலியாகும். அதன் பின்னர் தான் தாலி அணியும் வழக்கம் உருவானது என்கிறார்.

3. கரடிகள்

குறிஞ்சித்திணையின் மலைகளில் 'ஏற்றை' என்று குறிப்பிடப்படும் விலங்கினங்களானப் புலி. கரடிகள் வசித்துள்ளதையும், புலி இனம் பற்றி முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவ்விடத்து கரடி குறித்து ஆராய்ந்து பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

கருமையான ரோமங்களை உடையதாக கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளதுடன், குறிஞ்சித்திணையிலும், சில நேரங்களில் மலைக்குக் கீழுள்ள முல்லை நிலக் காடுகளிலும் வாழ்ந்துள்ளன.

“ஈசல் புற்றுக்களின் குளிர்ந்த மேற்புறத்தே தங்கியிருக்கின்ற
புற்றாஞ்சோறாகிய இரையினைப் பெரிய கையினையுடைய
ஆண்கரடி அகழ்ந்தெடுக்கும்போது அதன் தொங்கும் தோல்
உறைக்குள் இருக்கும் கூரிய நகம் பட்டு பாம்பின் வலிமை
அழிந்துபடும்”⁴³

என்கிறார் இரா.செயபால். வலிமை பொருந்தியதாகவும், கரிய நிறமுடையதாகவும் கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளன. இதனை,

“ஈயற் புற்றத்து ஈர்ம் புறத்து இறுத்த
குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை ஏற்றை
தூங்கு தோல் துதிய வள்உகிர் கதுவலின்
பாம்பு மதன் அழியும்”⁴⁴

என்கிறது அகநானூறு. நல்ல மழைப் பெய்கின்ற மாரிக்காலத்து கரடிகள் கூட்டமானது வைகறைப் பொழுதில் மேய்கின்ற வழித்தடம் என்பதை,

“மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீள்இடை
நீ நயந்து வருதல் எவன்”⁴⁵

தலைவன் வரும் வழியில் கரடிக் கூட்டம் மேய்வதை தலைவி கூறுகிறாள். மேலும், குறிஞ்சி நிலத்தின் மலைகளில் கரடிக் கூட்டங்கள் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. மக்கள் காட்டு

விலங்குகளுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்திட்டதைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணமுடிவதுடன், மனிதர்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் எவ்வித இடையூறுமின்றி (அ) பரண்கள் அமைத்தும், (ஆ) கவண் ஒலி எழுப்பியும் (இ) தீப்பந்தம் காட்டியும் விலங்குகளை வேட்டையாடி மகிழ்ந்துள்ளதையும், இறந்துபட்ட விலங்கினங்களை இறைச்சியாக உண்டதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

4. காட்டுப்பன்றிகள்

கரிய நிறமுடையதாகப் பன்றிகள் உள்ளன. சங்க இலக்கியத்தின் குறிஞ்சித்திணையில் பன்றிகள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன.

(அ) பன்றி (ஆ) காட்டுப்பன்றி (இ) முள்ளம்பன்றி என்று மூன்று வகையாக உள்ளன. காட்டுப்பன்றி காடுகளில் அலைந்தும் திரிந்தும் சேற்றினில் உறழ்ந்தும் இருக்குமிடத்து, அதனின் மேலே வெண்மையான கூதளஞ் செடியினின்று கொட்டிய மலர்களும், பூந்தாதுகளும் மேலே உதிர்ந்துள்ளமையால்,

“பொன் உரைத்து மாற்று அறியும் கட்டளைக் கல்லைப் போன்று
அப்பன்றி அழகுறக் காட்சி தந்தது; பின்னர் நன்கு கிளைத்து வளர்ந்த
சிறிய திணையின் முற்றியக் கதிரினை மேய்ந்து இனிது
உறங்கியது”⁴⁶

என்கிறார் உரையாசிரியர் இரா.செயபால். இதனை,

“வயிரத் தன்ன வைரந்து மருப்பின்
வெதிர்வேர் அன்ன பருமயிர்ப் பன்றி
பறைக்கண் அன்ன நிறைச்சனை பருகி”⁴⁷

என்று அகநானூறும் காட்டுப்பன்றி பற்றி கூறுகின்றன.

குறிஞ்சித்திணையில் கொடிய விலங்குகளாகக் கருதப்படும் யானை, புலி, கரடி மற்றும் குரங்குகள் வாழ்ந்துள்ளதைப் பார்க்குமிடத்து மலைகளின் அமைப்பு விலங்குகள் வாழ்ந்திடுவதற்கானச் சிறந்த தகவமைப்பை உடையதாக இருந்துள்ளது.

5. குரங்குகள்

ஆண்குரங்கு, பெண்குரங்கு என்று அழைக்கப்படும் மந்திகள் குறிஞ்சித்திணையில் அதிகளவில் வாழ்ந்துள்ளன.

“மரம் ஏறுவதில் வல்ல மந்திகள் மரங்கள் செறிந்திருக்கும் நிலையில்
ஏறியறியாத மரங்கள்”⁴⁸

நிறைய உள்ளன. மந்திகள் ஏறாத மரங்கள் குறிஞ்சித்திணையில் இருப்பதை நோக்குமிடத்து, மரங்கள் அழிக்கப்படாமல், எண்ணற்ற வகையான மரங்களைக் கொண்டு மலை முழுவதும் நிரம்பியிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

“மந்தியும் அறியா மரம்பயில் ஒருசிறை”⁴⁹

என நற்றிணையும், கணவனாகிய கடுவன் இறந்துபட, கைம்மை வாழ்வை விரும்பாத குரங்கு தானும் இறந்துபடுவதற்கு முற்படுமிடத்து, தன் குட்டியை இனத்திடுத்து கொடுத்துவிட்டு உயிர்விடுகிறது. இதனை,

“கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றெனக்
கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி”⁵⁰

எனக் கூறுகின்றது குறுந்தொகை.

இரண்டு வகையானக் குரங்குகள்

குரங்கு இரண்டு விதமான பண்புநலன்களை உடையதாக உள்ளன.

1. திருட்டுக் குரங்கு

2. முரட்டுக் குரங்கு

என்ற இரண்டும் ஆகும்.

“பிறர் சோர்வுற்றிருக்கும் நேரத்தை அறிந்து அவர்களிடம் உள்ள
உணவுப் பொருட்களைக் கவர்ந்து செல்லும் குணமுடையது மந்திகள்
ஆகும்”⁵¹

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இவ்வகைதனில் குறிஞ்சி மலையிலுள்ளப் பாறைகளின் மீது சிவந்த திணையானது பரப்பிக் காய வைக்கப்பட்டுள்ள போது, கொடிச்சி ஒருத்தி தினைக்குக் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்குமிடத்து, சில பெண் குரங்குகள் தங்கள் குட்டிகளுடன் வந்து திணையை கவர்ந்திடும்

முயற்சிதனில் ஈடுபடுகின்றன. தினைப்புனம் காத்தலினால் சோர்வுற்ற கொடிச்சி சுனைநீரை அருந்திடச் செல்கிறாள். இதனை தக்க நேரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திருட்டுக் குரங்குகள் தினைகளைக் கைகளில் அள்ளிக் கொண்டு மரத்தின் மீது ஏறிக் கொள்கின்றன. இந்நிகழ்வினை இருத்தையூர் கொற்றன் என்னும் புலவன்,

“கிரைவளை முன்கை நேரிழை மகளிர்

இருங்கல் வியலறைச் செந்தினை பரப்பிச்

சுனைபாய் சோர்வடை நோக்கிச் சினையிழந்து

பைங்கண் மந்தி பார்ப்பொடு கவரும்”⁵²

என்பதில் திருட்டுத்தனம் உடைய மந்திகளைப் பற்றி சங்கப் பாடல்களில் பாடியுள்ளார். இதனைப் போன்று, பின்விளைவுகளைப் பற்றி சிந்திக்காத முரட்டுக் குரங்குகளையும் சங்க இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

பயம் என்பதை அறியாத முரட்டு மந்திகள் மலையின்கண்ணுள்ள ஒரு பெரிய தேன்கூட்டை விரல்களால் களைத்து விடுகிறது. அப்பொழுது தேன்பூச்சிகள் குரங்கின் உடம்பு முழுவதும் கடிப்பதைக் கபிலர்,

“கருவீரன் மந்திக் கல்லா வன்பற

ழருவரைத் தீந்தே னெடுப்பி யயலே

துருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயும்”⁵³

என்று சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

மயக்கத்திலிருக்கும் மந்திகள்

‘உண்ட மயக்கம் தொண்டனுக்கும் உண்டு’ என்ற பழமொழிக்கேற்ப தேனை உண்ட மந்திகள் மயக்கத்தில் தள்ளாடுவதைக் கபிலர்,

“கோழிலை வரழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை

ஊமுறு தீங்களி உண்ணுநர்த் தடுத்த”⁵⁴

என்றும்,

“சாரற் பலவின் களையொடுழ் படு

பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேறல்

அறியா துண்ட கடுவன் அயலது

அறிவனர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது

நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகள் படுக்கும்”⁵⁵

என்பதில் மந்திகள் தேனை உண்டு மயக்கத்திலிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

முல்லைத்திணை

காடும் காடு சார்ந்த இடமாகவும் கருதப்படும் முல்லை நிலம்தனில் ஆநிரைகள் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை ஆதாரமாகவும் சமூக, பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணியாகவும் இவ்ஆநிரைகள் அமைந்துள்ளன. முல்லை நில மக்கள் 1.ஆநிரை மேய்த்தல் 2.ஆநிரைகளைக் காத்தல் 3.தயிர், மோர், பால் விற்பனை செய்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்துள்ளனர். அனைத்து தொழில்களும் ஆநிரைகளை மையமாக வைத்து நிகழ்ந்துள்ளன.

1. பசுவின் ஓசை (ஆநிரைகள்)

முல்லைத்திணையில் எப்போதும் மேய்ச்சலுக்கு ஆநிரைகளை அழைத்துச் செல்வதினால் அப்பசுக்கள் எழுப்பக்கூடிய ஓசையானது கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். இதனை,

“செம்மாப்பை உடைய நல்ல பசுவின் குற்றமற்ற மணியின் தெளிந்த
ஓசையுடன், வளைந்த கோலினை உடைய ஆயர்களின் குழல்
ஓசையும் ஒன்றி கேட்கும்”⁵⁶

என்கிறார் உரையாசிரியர் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம்.

“பல் கதிர் மண்டிலம் பகல்செய்து ஆற்றி
சேய் உயர் பெருவரைச் சென்று அவண் மறைய
பறவை பார்ப்புவயின் அடைய, புறவில்
மாளுத்து இரலை மடப்பினை தவே
முல்லை முகை வாய் திறப்ப, பல்வயின்
தோன்றி தோற்றுபு புதல் விளக்குவதாஅ
மதர்வை நல்ஆன் மாசுஇல் தெண் மணி
கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோடு ஒன்றி
ஐதுவந்து இசைக்கும் அருள்இல் மாலை”⁵⁷

என்கிறது நற்றிணை ஆநிரைகளை தங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளாக நினைத்து வளர்க்கும் பழக்கம் இன்றும் கிராமங்களில் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

2. காட்டுப்பசுக்கள் (ஆமான்கள்)

ஆமான் என்ற சொல் காட்டுப்பசுவைக் குறிக்கிறது. காடுகளில் வாழ்ந்திட்ட இப்பசுவினைப் பிடித்து மனிதர்கள் பழக்கப்படுத்தி வளர்ப்பு பசுக்களாக மாற்றியுள்ளனர்.

நற்றிணையும், ஐங்குறுநூறும் பசுவின் இயல்புகளை நன்கு கூறியுள்ளன. ஐங்குறுநூற்றில்,

“பசுவின் கொம்புகளில் பகன்றைக்கொடி சிக்கிட, அக்கொடியுடன்
வீடு திரும்பிடும் பசுவைக் கண்டு, கன்று வெகுண்டெழுந்தது”⁵⁸

என்பர் அ.முத்துசிவம். மனித வாழ்வியலில் ஏனைய விலங்குகளுக்கு இல்லாத சிறப்பும் பங்களிப்பும் பசுக்களுக்கு உண்டு. முல்லைத் திணையின் பொருளாதார வளத்தையும் அரசினையும் தீர்மானிப்பதாய் ஆநிரைகளின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் இருந்துள்ளது.

புறத்திணைகளில் வெட்சித்திணை ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து செல்லும் இடமாகவும் கரந்தை ஆநிரைகளை மீட்கும் இடமாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. ஏறு தழுவதல் (காளையர்)

முல்லை நிலத்து மக்கள் தங்கள் வீட்டில் பெண் குழந்தைகள் பிறக்கும் நாளன்று ஒரு காளைக் கன்றையும் கனிவுடன் வளர்க்க ஆரம்பித்து, பின்னாளில் அப்பெண் திருமண வயதை எட்டியதும், அக்காளையை அடக்கும் இளைஞனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

“நீண்டு வளர்ந்த கொம்புகளும் முதுகின் மேல் இருந்த பருத்த திமிலும்
கழுத்தின் கீழ்த்தொங்கும் அலைத்தாடியும் காண்போரைக் கலங்கச்
செய்யும்”⁵⁹

என்கிறார் அ.முத்துசிவம். அத்தகு, வலிமை மிகுந்த காளையை அடக்கி பெண்ணை மணம் முடிக்கும் நிகழ்வினையும், உயிரை பணயம் வைத்து காளையை அடக்கிடுதலைக் கலித்தொகையில் சிறப்புற காணமுடிகிறது. ஏறுதழுவிடும்போது உயிர் உண்ணும் கூற்றுவனைப் போன்று, காளைகள் இருப்பதை,

“உயிர் உண்ணும் கூற்றமும் போன்ம்
பாடு இற்றவரைப் படக்குத்தி, செங்காரி
கோடு எழுந்து ஆடும் கணமணி காணிகா
நகை சால் அவிழ்பதம் நோக்கி நறவின்”⁶⁰

என்று முல்லைக்கலி கூறுகின்றது. முல்லை நிலத்தில் எண்ணற்ற காளைகள் இருந்துள்ளன. காளைகள் தழுவுதலை,

- (அ) சிலர் கழுத்திடத்து அடக்கியும்
- (ஆ) சிலர் கொம்பினைப் பிடித்தும்
- (இ) சிலர் திமிலினைப் பிடித்தும்
- (ஈ) சிலர் முகத்தைப் பிடித்தும்

ஏறு தழுவிட்டனர் என்கிறது கலித்தொகை.

“தம்மை தழுவியவரை எல்லாம் கொம்புகளால் தூக்கியெறிந்து
தலையை மேலே தூக்கி வைத்து ஆடுகின்றபோதும்”⁶¹

பார்ப்பவரை கதிகலங்கச் செய்யும் என்கிறார் முனைவர் அ.விசுவநாதன். வீரத்தின் வெளிப்பாடாக ஏறுதழுவுதல் அமைந்துள்ளது. சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை நடைபெறும் ‘ஜல்லிக்கட்டு’ தமிழர்களின் வீரத்தின் அடையாளமாக இருந்து வருகிறது.

4. குதிரைகள்

முல்லை நிலத்தில் குதிரைகள் நிறைய இருந்துள்ளதைத் தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிவின்போது செல்வதற்குப் பயன்படுத்தும் தேரினில் குதிரைகள் பூட்டப்படுவதைக் கொண்டு காணலாம்.

“முல்லை நிலத்தில் ஒருவித ஓசையுடன் தாவிச் செல்கின்ற நடைத்
தொழிலையுடைய குதிரைகளின் கால்கள் மெதுவாக நடக்குமாறு
தேரினைச் செலுத்துவாயாக”⁶²

எனத் தலைவன் தேர்ப்பாகனிடத்துக் கூறுவதையும்,

“ஆண்மான்கள் பெண் மான்களுடன் விரும்பி புணர்ச்சியில் ஈடுபடும்
காலம் என்பதால் அது தடைபடும்”⁶³

என்ற நல்லெண்ணத்தை அகநானூற்றிலும் பார்க்க முடிகிறது. இதனை,

“குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்அவர்புரவி
நரம்பு ஆர்த்தன்ன, வாங்கு வள்பு அரிய
பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த
தாதுண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி
மணிநா ஆர்த்தன்ன மான்வினைத் தேரன்”⁶⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலிலும்,

“வல்லோன் ஆடங்குகயிறு அமைப்ப, கொல்லன்
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய உயிரா
கொடு நுகத்து யாத்த தலைய, கடுநடை
கால்கடுப்பு அன்ன கடுஞ்செயல் இவுளி
பால்கடை நுரையின் பருஉமிதப்பு அன்ன”⁶⁵

என்பதில், தேரினில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளானது கொல்லன் பட்டறையில் உள்ள உலைக்களத்துத் துருத்தியினைப் போன்று வெப்ப மூச்சு விடுவதினால், பாலினைக் கடையும்போது ஏற்படும் வெண்மையினைப் போன்று குதிரைகள் வாயினைக் குதட்டுவதினால் வெண்ணிற நுரைகள் தோன்றுவதை இப்பாடல் காட்டுகிறது. மேலும்,

“வேனில் நீங்கக் கார்மழை தலைஇ
காடு கவின் கொண்டன்று பொழுது, பாடு சிறந்து
கடிய கடவுமதி, பாக”⁶⁶

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில் வினைவயிற் சென்று திரும்பும் தலைவன், குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேரினை வெகுவிரைவாக செலுத்துவாயாக. தேர்க்காலின் ஓசை கேட்டு தலைவி மகிழ்வாள் என்றுரைக்கிறது. மேலும்,

“பாணர்கள் தாங்கள் பரிசிலாகப் பெற்ற வீரிந்த கழுத்து மலரைக்
கொண்ட நல்ல குதிரையின் கவிந்த காற்குளம்பு மோதுதலால்”⁶⁷

என்ற கூற்றினில் கழுத்தினில் முடியையும், சிறிய காற்குளம்புகளையும் உடையதானக் குதிரையில் இரவலர் ஏறுகின்ற ஓசையுடனானக் கொல்லிமலையை நற்றிணைக் காட்டுகிறது.

“..... பாணர்
பரிசில் பெற்ற விரி உளை நல் மான்

கவி குளம்பு பொருத கல் மிசைச் சிறுவெநல்

இரவலர் மெலியாது ஏறும்”⁶⁸

இந்நற்றிணைப் பாடலில் பொற்கலன்கள் அணிந்த குதிரைகள் யானைகளுடன் கலந்துவர, பொன் அணிகளால் அணியப்பட்ட உயர்ந்த தேர்களை, இரவலர்க்குக் கொடுத்திடும் அரசன் என்பதில், குதிரைகள் போர்க்களத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதையும், அவற்றை அரசன் தானமாக வீரர்களுக்குக் கொடுத்திடும் நிகழ்வையும் பார்க்கமுடிகிறது. இதனை,

“ஈம விளக்கின் வெருவரப் பேரும்

காடு முன்னினரே”⁶⁹

எனப் புறநானூறு குதிரைகள் பற்றி கூறியுள்ளது சிறப்புக்குரியதாகும்.

5. மான்கள்

குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை நிலத்தில் வசிக்கும் சாதுவான விலங்கினமாக மான்கள் உள்ளன. மானின் மருண்ட பார்வை, அவ்வழியே செல்லும் தலைவனுக்குத் தலைவியின் மருட்சிமிக்க விழியினை நினைவுப்படுத்துவனவாகும். காதல் தரும் வலியையும், பிரிவுத் தரும் துன்பத்தையும் தலைவியின் கண்கள் வெளிப்படுத்தும் இயல்பினை உணர்த்த விரும்பிட்ட புலவர்கள் மானை உவமையாக்கியுள்ளனர்.

“மாமருண்டு உகளும் மலரணிப் புறவு”⁷⁰

என்பதில் தம் பிரிவினால் நலமிழந்திருக்கும் தலைவியின் கண்கள் மானின் மருண்ட பார்வையைப் போன்றது என ஐங்குறுநூறும்,

“காமர் பனைத் தோள் நலம் வீறு எய்திய

வலை மான் மழைக் கண், குறுமகள்

சில் மொழித் துவர் வாய் நகைக்கு மகிழ்ந்தாயே”⁷¹

எனவரும் நற்றிணைப் பாடலிலும் மானைப் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது. கண்கள் எனும் வலையில் அகப்பட்ட மானினது கண்களைப் போன்று அழகுடன் தலைவியின் கண்கள் உள்ளன என்பதை,

“கருங்கோட்டு இரலைக் காமர் மடப்பினை

மருண்ட மான்நோக்கம் காண்தொறும்”⁷²

என்ற பாடல் காட்டுகிறது. மேலும், முல்லை நிலத்தினில் கரிய கொம்புகளை உடைய ஆண்மான்களும் விரும்புதற்குரிய இளைய பெண்மான்களுடன் மருண்ட பார்வையுடன் அழகுற வாழ்ந்துள்ளன.

6. முயல்கள்

சங்கத் தமிழர்கள் விலங்குகளின் மீது அதிக ஆர்வமும் அறிவும் உடையவர்களாக இருந்துள்ளனர். ஐந்திணையின் பாகுபாடுதனில் இயற்கையின் வளமைக்கேற்ப கருப்பொருளை வகைப்படுத்தியுள்ளமைச் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

உயிரினங்களின் பால் பாகுபாடு கண்டு அதனின் 1.ஆண்மரபு 2.பெண்மரபு எனப் பிரித்து அதனின் செயற்பாடுகளைத் தொகுத்திருக்கும் தொல்காப்பியர் போன்றோரின் அறிவு நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. தொல்காப்பியர், முயலினை (அ) குட்டி (ஆ) குருளை (இ) பறழ் என்ற பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கலாம் என்கிறார்.

“நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்

ஆயுங் காலை குருளை என்ப”⁷³

என்றும்

“குட்டியும் பறமுங் கூற்றவன் வரையார்”⁷⁴

என்றும் முயலின் இளமைப் பெயர்களைச் சுட்டியுள்ளார். ஐந்து திணைகளிலும் முயலின் வாழ்விடம் அமைந்தாலும் முல்லை நிலமான காட்டுப்பகுதியில்தான் மனிதனின் வருகையைக் கண்டு அங்கும் இங்கும் ஓடித் திரிந்துள்ளன.

“காடுறை இடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கும்

மடிவிடு வீளை கவரீஇ குறுமுயல்

மன்ற இரும்புதல் ஒளிக்கும்”⁷⁵

என்கிறது அகநானூறு.

“இடையர்கள் ஆநிறைகளுக்காக எழுப்பும் சீழ்க்கை ஒலியினைக் கேட்டு, குறுமுயலானது அஞ்சி மரத்தடியில் கீழுள்ள பெரிய புதரில் மறையும்”⁷⁶

என்கிறார் கா.சுரேஷ். முல்லைத்திணையில் வசித்து வந்துள்ள முயல்களைப் பின்னர் நவீன சூழலுக்கேற்ப அனைவரும் வளர்க்கத் தொடங்கியுள்ளனர். தற்போது,

“தருமபுரி மாவட்டம் முயல் வளர்ப்பில் முதலிடம் பெறுகிறது”⁷⁷

என்கிறார் கா.சுரேஷ். இறைச்சி, தோல், ரோமம், ஆராய்ச்சி மற்றும் அழகுக்காக என அனைத்து நிலைகளிலும் பயன்பாடுடையதாக முயல் வளர்ப்பு நிலவி வருகிறது. ஆர்ப்பரித்து ஓடும் சிறுமுயலினை,

“பெருங்கண் குறுமுயல் கருங்கலன் உடைய
மன்றிப் பாயும் வன்புலத்துவே”⁷⁸

என்கிறது அகநானூறு. முயலின் இறைச்சியைப் பண்டைய மக்கள் விரும்பி உண்பதை,

“பால் பெய் புன்கம் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயல் கொழுஞ்சூடு கிழந்த ஒக்கலொடு”⁷⁹

என்றுரைக்கிறது புறநானூறு. அரசன் விரும்பி உண்டிடும் உணவாக முயலின் கறி இருந்துள்ளது. முயலின் நிறத்தினை வெண் மேகங்களுடன் ஒப்பிட்டு புலவர்கள் பாடியுள்ளதை,

“மழைகால் நீங்கிய மாக விசும்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளரமதி நிறைந்து”⁸⁰

காணமுடிகிறது. மேலும், முயலின் கண்ணினை ஆறலைக் கள்வர்களுடைய கண்களுடனும் ஒப்பிட்டுள்ளதை,

“கடுங்கண் ஆடவர் ஏமுயல்
கிடக்கை”⁸¹

என்று அகநானூறும்,

“நீருள் பட்ட மாரிப் பேருறை
மொக்குள் அன்ன பொகுட்டுவிழிக் கண்ண
கரும்பிடர்த் தலைய
பெருஞ்செவிக் குறுமுயல்”⁸²

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலிலும் பெருமழையால் நீருக்குள் தோன்றும் நீர்க்குமிழியைப் போன்று முயலின் கண்கள் இருப்பதை அழகாகப் பாடியுள்ளார். மேலும்,

“நெடுஞ் செவிக் குறுமுயல்”⁸³

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படை முயலின் தன்மையையும், அதன் வசிப்பிடம் மற்றும் அவை உவமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளதையும் சங்கப் பாடல்களில் நன்கு அறியமுடிகிறது.

7. உடும்புகள்

முல்லை நிலத்தில் வேடர்கள் காடுகளுக்குச் சென்று வேட்டையாடி வரும் சிறிய விலங்கினமாக பலவகை உடும்புகள் இருந்துள்ளது. சங்ககால மக்கள் உடும்புகளைச் சமைத்து உண்டுள்ளனர். வேட்டைக்குச் செல்கின்ற சிறுவர்கள் வேட்டையைக் கைவிட்டுவிட்டு அருகிலுள்ள ஆழமான மடைகளுக்குச் சென்று உடும்புகளைப் பிடித்து வருகின்றனர். இதனை,

“வேட்டச் சிறாஅர் சேண்புலம் படராது

படப்பைக் கொண்ட குறுந்தாள் உடும்பின்”⁸⁴

என்கிறது புறநானூறு. அவ்உடும்புக் கறிகளைச் சுத்தம் செய்து தயிருடன் சேர்த்து சமைத்து, விருந்தினர்க்கு வழங்குவதை,

“விழுக்குநிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை

யாணர் நல்லவை பாணரொடு, ஓராங்கு

வருவிருந்து அயரும் விருப்பினன்”⁸⁵

என்பதிலிருந்தும்,

“ஞமலி தந்த மனவுச் சூல் உடும்பின்

வறை கால் யாத்தது வயின்தொறும் பெறுகுவீர்”⁸⁶

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் உடும்பு பற்றி காணமுடிகிறது.

மருதத்திணை

செல்வ வளம் நிறைந்த திணைகளில் ஒன்றாக மருதநிலம் உள்ளது. வளம் கொழிக்கும் வயல்வெளிகளில் எருமைகளும் நீர்நாய்களும் விலங்குகளாக வசித்துள்ளன.

கட்டி வைத்திருக்கும் எருமை மாடு ஒன்று யாவரும் உறங்கியப் பின்னர் தன்னைப் பிணைத்திருந்த கயிற்றினை அறுத்துக் கொண்டு அரசனின் நடையைப் போன்று நடந்துச் செல்வதை,

“சேற்றுநிலை முளைஇய செங்கட் காரான்

ஊர்மடி கங்குலின் நோன்தனை பரிந்து

கூர்முன் வேலி கோட்டின் நீக்கி

நீர்முதிர் பழனத்து மீனுடன் இரிய”⁸⁷

என்று பாடுகிறது அகநானூறு. தாமரைத் தடாகங்களில் சென்று அம்மலரினைத் தின்று தண்ணீரில் படுத்திருக்கும் சுகத்தைப் பெற்றதாக எருமைகள் உள்ளன.

எருமை மாடுகள் நன்றாக மேய்ச்சலுக்கு உட்படுத்திய பின்பு அவை மிகவும் திடமானப் பாலை மக்களுக்குத் தந்துள்ளது. பண்டைய காலத்தில் மனித வாழ்வியல் விலங்கினங்களுடன் தொடர்புடையதாகவும், மனிதர்கள் விலங்குகளின் உறவுகளைப் புரிந்துக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்து வந்துள்ளனர். மனிதர்களின் பெருக்கம் அதிகரித்தவிடத்து, அவர்கள் இயற்கையை அழிக்கத் தொடங்கி, விலங்குகளையும் சேர்த்து அழித்துள்ளனர். பின்பு விலங்குகளை இரையாக ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட மனிதர்கள், விலங்குகளை அழித்திட்ட அவலத்தையும் தொடர்ந்திட்டனர். இயற்கையும், விலங்குகளும் மனித இனத்தினால் மட்டுமே அழிவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டது மிகப்பெரிய அவலமாகும்.

1. ஆநிரைகள்

கன்று ஈன்ற பசு ஒன்று வயலில் புதிதாக அரிந்து வந்த புல்லுடன் இருந்த வெள்ளை நிற ஆம்பல் மலரினை உண்பதையும், அதன் உண்ட மிச்சத்தை, உழவுக்குப் பயன்படுத்திய உழவுக்காளை ஒன்று உண்பதையும்,

“வயல் வெள்ளும்பல் சூடு தருப் புதுப்பூக்

கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில்

ஓய்நடை முது பகடு ஆரும் ஊரன்

தொடர்பு நீ வெஃகினை ஆயின் என் சொல்”⁸⁸

என்னும் நற்றிணையின் மருதத்திணைப் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. ஆவினங்களுக்குள்ளிருந்த ஒற்றுமையையும், அவை மனித வாழ்வியலுடன் ஒன்றியிருப்பதையும் இப்பாடல் காட்டுவது மிகவும் சிறப்பாகும்.

2. முதலைகள்

மருத நிலத்தில் காணப்படும் நீர்நிலைகளான ஆறு, குளம், ஏரி போன்ற நீர்நிலைகளில் குளங்களைத் தவிர, ஆறு, ஏரி, பெரிய அகழி போன்ற இடங்களில் முதலைகள் நீர்வாழ் உயிரினமாக வாழ்ந்திருக்கின்றன. மன்னர்கள் தம்முடைய பாதுகாப்பிற்காக ஏற்படுத்திய அகழிகளில் முதலைகள் அதிக அளவில் இருந்துள்ளன. அதுபோன்ற அகழியில் ள் முதலைகள் மிகுந்த பசியுடன் இரையைத் தேடி உலாவும் காட்சியினை,

“திரைபடக் குழிந் தகல் அகழ் கிடங்கின்

வரை புரை நிவப்பின் வான்தோய் இஞ்சி

உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர்”⁸⁹

என்று மலைபடுகடாம் காட்டுகிறது. நன்னனது நாட்டு வளத்தைக் கூறவிழைந்திட்டப் புலவர், அகழிகளில் முதலைகள் வாழ்ந்துள்ளதையும் அவற்றின் வெறித்தனமான பசியினைப் பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

3. எருமைகள்

மருத நிலத்தில் உழவு செய்யும் இடங்களிலும், நீர்நிலைகளிலும் எருமைகள் இருப்பதைச் சங்கப் பாடல்களில் காணமுடிவதுடன், மக்கள் வளர்க்கும் வீட்டு விலங்காக எருமைக்கன்றுகள் இருக்கின்றன. கருமை நிறமுடைய பாறைகள் எருமை மாடுகள் போன்றிருப்பதை,

“மேதி அன்ன கல்பிறங்கு இயனின்

வாதி கை அன்ன கவைக்கதிர் இறைஞ்சி

இரும்பு கவர்வுற்றன பெரும்புன வரகே”⁹⁰

என்கிறது மலைபடுகடாம்.

“எருமையன்ன கருங்கல்”⁹¹

என்று புறநானூறும், எருமை மாடுகளின் இயல்புகள் மற்றும் தன்மைகள் குறித்து கூறுகின்றன.

4. எருதுகள்

உழவுத் தொழிலின் நண்பனாய், உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் துணைபுரிந்த மிகச் சிறந்த உயிரினமாக எருதுகள் காணப்பட்டுள்ளன.

சோற்றினை வடித்து அச்சோற்றினை மருதநில மக்களும், அச்சோற்றுக் கஞ்சி (சத்துக்கள் நிறைந்தது) ஆறுபோல் ஓடிடுவதைக் காளைகள் குடிக்க வருவதையும் பட்டினப்பாலையில் பார்க்க முடிகிறது.

“பெரிய எருதுகளுக்கு வைக்கோல் இடும் சாலைகளும் குளிர்ந்த சிறிய குளத்தைத் தன்னகத்தே உடைய முற்றத்தையும் உடையதாக மாட்டின் தொழுவங்கள் காணப்பட்டன”⁹²

என்கிறார் முனைவர் நாகராசன். காளைகளைப் பராமரிக்கும் தன்மையினை இதனில் காணமுடிவதுடன்,

“திருத் துஞ்சம் திண்காப்பின்
புகழ் நிலைஇய மொழி வளர
அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்
சோறு வாங்கிய கொழுங்கஞ்சி”⁹³

என்பதில் எருதுகளுக்கு சோற்றின் கஞ்சியினைக் கொடுத்து வளர்த்துள்ளனர். இதனைப் போன்று,

“தட மருப்பு எருமை தாமரை முனையின்”⁹⁴

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலில் எருமை மாடானது தனக்கு விருப்பமான தாமரையை உணவாக வருத்தமின்றி நீர்நிலைகளில் இறங்கிச் சென்று உண்கிறது.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் கழுநீரினுள் மலர்ந்த மலர்களை மேய்ந்த எருமைகள், மிளகுக் கொடிப் படர்ந்த பலா மரத்தின் மீது சென்று உரசி நின்று, பின்னர் பலா மர நிழலில் படுத்துறங்குவது, காட்டு மல்லிகைப் படுக்கையில் மஞ்சள் இலை முதுகு தைவரத் துயிலுகிறது என்கிறார் நல்லூர் நத்தத்தனார்.

“கொழுமீன் குறைய ஒதுங்கி, வள்இதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கடவாய் எருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவின் நீழல்
மஞ்சள் மெல்லிலை மயிர்ப்புறம் தைவர”⁹⁵

என எருமை மாடுகளின் செயல்களைக் கவினுறக் காட்சிப்படுத்தி உள்ளது சிறுபாணாற்றுப்படை.

5. கழுதைகள்

பொறி சுமப்பதற்கும், வியாபார நிமித்தமாக வணிகர்கள் ஓரிடத்தினின்று மற்றொரு இடத்திற்குச் செல்லுமிடத்து கழுதைகள் மனிதர்களுக்குப் பேருதவியாய் இருந்துள்ளன.

“பலாமரத்தின் அடியிலே குலைக் கொண்டு தொங்கும் சுனைகள்
போன்று கழுதையின் இருபுறமும் பொதிகள் தொங்கியதினால் வடு
அழுந்திய வலி முதுகினையும் எடுத்த செவியினையும்
உடையனவாய்க் கழுதைகள் திரளாகச் சென்றன”⁹⁶

என்ற இரா.மோகனின் கூற்று கழுதைகள் பொதி சுமப்பதினால் படும் துன்பத்தைக் காட்டுகிறது. இதனை,

“தடவுநிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப் பெரும்பழம் கடுப்ப, மிரியல்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுஆழ் நோன்புறத்து
அணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கும்
உல்குடைப் பெருவழி கவலை காக்கும்”⁹⁷

என்று கழுதையைப் பற்றி காட்சிப்படுத்துகிறது பெரும்பாணாற்றுப்படை. கழுதைகள் குறு, சிறு வியாபாரிகளுக்கு பெரும் உதவி செய்திட்ட விலங்கினமாக இருந்துள்ளன. மாட்டு வண்டிகளில் நெல், அரிசி, உப்பு தானியங்களை ஏற்றிச் செல்லுமிடத்து அவ்வணிகர்களின் உடைமைகளைச் சுமந்து செல்ல கழுதைகளை மட்டுமே பயன்படுத்தியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

6. நீர்நாய்கள்

மருதநிலத்தின் நீர்நிலைகளில் மீன்கள் அதிகம் இருந்துள்ளன. நீர் நிலைகளில் பூத்திருக்கும் தாமரை மலரினை உண்பதற்காக எருமைகள் செல்லுமிடத்து, அந்நீர் நிலைகளில் உள்ள மீன்கள் நீரினை வாரியிறைக்கும். நீர்நிலைகளிலுள்ள மீன்களை உண்டு நீர்நாய்கள் வாழ்ந்துள்ளன.

“வாளை மீன்கள் வாள் போன்று பிறழ அவற்றை நீர்நாய்கள்
உண்ணாது அப்பொய்கையிலே துயில் கொள்ளும் இயல்புடையது”⁹⁸

என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம். நீர்நாய்களுக்கு வாளை மீன்களைப் பிடித்து உண்பதில் விருப்பமில்லை. நீர்நிலைகளிலுள்ள பிற மீன்களை விரும்பி உண்பதை கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் கூற்று காட்டுகிறது. மேலும்,

“வாளை வானின் பிறழ், நாளும்

பொய்கை நீர்நாய் வைகுதுயில ஏற்கும்”⁹⁹

என்கிறது ஓளவையாரின் நற்றிணைப் பாடல். மருதநிலத்தில் நீர்நாய்கள் வாழ்ந்தமைக்கானச் சான்றாக இப்பாடல் உள்ளது. இதனைப் போன்று, ஐங்குறுநூற்று பாடல்களிலும் மருதத்திணைப் பாடல்களிலும் நீர்நாய்கள் வாழ்ந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

“பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம்”¹⁰⁰

என ஐங்குறுநூறும், தலைவன் தலைவியை விடுத்து பரத்தையருடன் தங்கி வருவதைக் குறித்திடுதற்கு உவமையாக நீர்நாய்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும்,

“அறிற்பவர்ப் பிறம்பின் வரிப்புற நீர்நாய்

வாளை நாளிரை பெறுஉம் ஊரன்”¹⁰¹

என்பதில் வாளை மீன்கள் நிறைந்த குளத்தில் நீர்நாய்கள் வாழ்ந்திடும் ஊரினை உடையவனானத் தலைவன் எனக் குறுந்தொகையும்,

“பொய்கை நீர்நாய் புலவுநாறு இரும்போத்து

வாளை நாளிரை தேரும் ஊர்”¹⁰²

என அகநானூறும் வாளைமீன் பிறழ், அதனை உண்ணாது நீர்நாய் பிறிதொன்றை தேடிச் செல்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

மருதம்

7. காட்டுப்பூனைகள்

வீட்டினில் வளர்க்கும் பூனையைப் போன்று காணப்படினும் உயரம், அகலத்தில் பெரியதாகவும், வேட்டையாடும் திறனுடையதாகவும் காட்டுப்பூனைகள் உள்ளன. பகல் நேரங்களில் காடுகளில் வசிக்கும்

இப்பூனைகள், இரவு நேரத்தில் காவற்காடுகளைக் கடந்து வீட்டின் வேலிகளில் பதுங்கிச் சென்று மனையுறையில் உள்ள கோழிக் குஞ்சுகளைக் கவர்ந்துச் சென்றிடும் இயல்புடையதாகும்.

குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்க எண்ணிடும் தாய்க்கோழி பெருங்குரல் எழுப்பி கத்திக் கொண்டு, தன் குஞ்சுகளைத் தன்பால் அழைத்துக் கொள்ளும் தன்மை உடையது என்பதை,

“ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகின்
இருட்பகை வெரீஇய நாகுஇனம் பேடை
உயிர் நடுக்குற்றுப் புலாவிட்டு அரற்ற
சிறையும் செற்றையும் புடையநள் எழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்து
கவர்ப்பூ நெற்றிச் சேவலின் தணியும்”¹⁰³

என்கிறது புறநானூறு.

மருத நிலத்தில் காட்டுப்பூனைகள் வேலிகளில் மறைந்து வாழ்கின்றன. காட்டுப்பூனைகளின் கூட்டத்திற்கு அஞ்சிய கோழிகள், பாதுகாப்பான இடத்தில் அமருவதை,

“மனை உறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை
வேலி வெருகினம் மாலை உற்றென
புகும் இடன் அறியாது தொகுடி உடன் குழீஇய”¹⁰⁴

என்கிறது குறுந்தொகை. மருதநிலத்தில் வீட்டுப்பூனைகள், கீரிப்பிள்ளைகள், காட்டுப்பூனைகள் மற்றும் கோழிகள் அதன் குஞ்சுகளுடன் வாழ்ந்துள்ளன. கீரிப்பிள்ளைகளும் கோழிகளை விருப்ப உணவாக உண்ணும். மேலும் கோழிகள் பற்றிய செய்தியினை,

“மனை உறை கோழியொடு”¹⁰⁵

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படை கோழிகள் பற்றி கூறுகின்றன.

8. எலிகள்

காட்டுப்பூனைகள், கோழிகள் மட்டுமின்றி வீட்டில் உள்ள எலிகளையும் கொன்று தின்பதை,

“குவி இணர்த் தோன்றி ஒன்பூ அன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணம்கொள் சேவல்

நள்ளிருள் யாமத்து இல்எலி பார்க்கும்

பிள்ளை வெருகிற்கு அல்குஇரை ஆகி”¹⁰⁶

என்கிறது குறுந்தொகை. மருதநிலத்தில் காட்டுப்பூனைகள், கோழி, சேவல், எலி ஆகியவற்றை கொன்று தின்று வாழ்ந்திருக்கின்றன. கோழியை உண்பதில் காட்டுப் பூனையும், கீரிப்பிள்ளையும் முதன்மைப் பெறுவதுடன், அவற்றின்வழி கோழியில் ஆண், பெண் வகையைப் பற்றியும் எலிகளைப் பற்றியும் அறியமுடிகின்றது.

நெய்தல் திணை

கடலும் கடல் சார்ந்த இடமுமாகக் காணப்படும் நெய்தல் திணையில் சுறாமீன்களும், கடற்காக்கைகளும் விலங்குகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. கடற்கரையின் கரிய கழியின்கண் அலைகள் மோதுவதையும் ஈரமான வெளிய் மணற்பரப்பில் புன்னை மரத்தின் மீது அடும்பங்கொடியின் மலர்கள் மலர்ந்திருத்தலையும் புலவர் பெருமக்கள் அழகுறப் பாடியுள்ளனர்.

“இருங் கழி பொருத ஈர வெண்மணல்

மாக்கொடி அடும்பின் மாஇதழ் அலரி”¹⁰⁷

என்கிறது நற்றிணை. அத்தகைய புன்னை மரங்களின் கிளைகளில் காகங்களும், நாரைகளும் வந்தமர்ந்து கடற்கரையைக் காண்பதை,

“கருங்கோட்டுப் புன்னைக் குடக்கு வாங்கு பெருஞ் சினை

விருந்தின் வெண்குருகு ஆர்ப்பின்”¹⁰⁸

எனவும்,

“கனைக்கால் மாமலர் கர்ப்ப மல்குகழித்

துணைச்சுறா வழங்கலும் வழங்கும்”¹⁰⁹

என நற்றிணைக் கூறுவதில் சுறாமீன்கள் கடலில் காணப்படுவதையும்,

“சுறாமீன்கள் இயங்கும் உப்பங்கழிகளின் சொல்லோவியங்கள்

சுவைபட”¹¹⁰

நெய்தல் திணையில் பாடப்பட்டுள்ளன என்கிறார் மு.வ. வெள்ளை நிறக் குருகினங்கள், கடற்காக்கைகள், மீனை உண்ணும் பறவைகள் இடம்பெறுவதுடன் நெய்தல் நிலத்தில் காணப்படும் கடல்வாழ் உயிரினமாக சுறாமீன்கள் காணப்பட்டுள்ளன. இதனை,

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை

இருங்கழித் துவலை ஒலியின் துஞ்சும்” ¹¹¹

என ஐங்குறுநாறு குறிப்பிடுகிறது. கடற்கரையில் காக்கைகள் அமர்ந்திருக்கும் அழகை, கழியிடை எழுந்தசையும் அலைகளின் ஓசையானது கடற்கரை காக்கைகளுக்குத் தாலாட்டும் பாடுவது போன்று உள்ளது என்கின்றனர் புலவர் பெருமக்கள்.

நெய்தல் திணையின் விலங்கினமாக கடற்காக்கையும், சுறாமீனும், குருகிகளும், பெருமளவிலும் ஏனைய உயிரினங்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாகவும் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றது.

பாலைத்திணை

முல்லைத்திணையும் குறிஞ்சித்திணையும் பசுமைகள் மற்றும் இயல்பான பண்புநலன்களில் இருந்து மாறிடுமிடத்து, தகவமைப்பும் சூழலமைப்பும் முற்றிலும் எதிர்நிலையாக அமைகின்றபோது அத்திணைகள் பாலைத்திணைகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பாலைத்திணையில் சூழலியலை நான்காகப் பிரிப்பர்.

1. அதிகளவிலான வெப்பம்
2. வழித்துன்பம்
3. ஆறலைக் கள்வர்களினால் பயம்
4. கொடிய விலங்குகளின் அச்சுறுத்தல்

போன்றவை பாலைத்திணை பற்றிய பொதுவானக் கருத்துக்களாகும். இப்பாலைத் திணையில்,

1. வெருகுப் பூனைகள் (காட்டுப்பூனை)
2. செந்நாய்கள்

போன்ற விலங்குகள் வாழ்ந்துள்ளன. கொடிய விலங்குகளாகக் காணப்படும் யானை, கரடி, புலி போன்ற விலங்கினங்கள் கொடிய நிலமாகப் பாலைத்திணை காணப்படுமிடத்து மிகுந்தப் பசித்துன்பத்தில் இருந்துள்ளன.

1. காட்டுப்பூனைகள் (வெருகுப் பூனை)

பாலைத்திணையில் காட்டுப்பூனைகள் பசித்துன்பத்துடன் உணவினைத் தேடி அலைந்திடும் காட்சியினை,

“வெருகு இருள் நோக்கி அன்ன” ¹¹²

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது. காட்டுப்பூனைகள் பசியுடன் இருளில் இருப்பதையும் அவை கோழி, எலி, முயல் எனக் கிடைக்கும் சிறிய வகை உயிரினங்களைக் கொன்று தின்று உயிர் வாழ்ந்திடுவதை அகநானூறு காட்சிப்படுத்துகிறது.

2. செந்நாய்கள்

பாலைத்திணையில் வாழ்ந்துள்ள மற்றுமொரு உயிரினம் செந்நாய்களாகும். குறிஞ்சித் திணையின்போதும் செந்நாய்கள் வாழ்ந்துள்ளன. அச்செந்நாய்களைக் கண்டு தலைவியும் தோழியும் அச்சப்படுவதை,

“உரவுச்சினம் செருக்கி துன்னுதொறும் வெகுளும்

முனைவாள் எயிற்ற, வன்உகிர் ஞமலி” ¹¹³

என குறிஞ்சிப்பாட்டும் பசிக்கொடுமையில் இருக்கும் ஆண்புலி செந்நாயின் வருகையை எதிர்நோக்கி கொல்ல காத்திருப்பதை,

“குறுங்கை இரும்புலிக் கொலைவல் ஏற்றெ

பைங்கட் செந்நாய் படுபதம் பங்க்கும்” ¹¹⁴

என குறுந்தொகையும் காட்டுகின்றது.

“செந்நாய் வெரீஇய புகர் உழை ஒருத்தல்” ¹¹⁵

குறிஞ்சி மற்றும் முல்லைத் திணைகளில் செந்நாய்கள் வாழ்ந்திட்டப் போதிலும் அவை சங்ககாலப் புலவர் பெருமக்களால் பெரும்பான்மையான பாலைத்திணைப் பாடல்களின் உவமைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்புரை

❖ தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஐவகை நில அமைப்புகள் சிறப்பிற்குரியதாகும். ஏனெனில் திணை சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் சிறப்பிற்குரியதாய் இருந்துள்ளது. திணை சார்ந்த இனக்குழுக்கள் கலாச்சாரத்துடனும் பண்பாட்டுடனும் மனித நேயத்துடனும் வாழ்ந்திட்டமைக்கு அவர்களின்

அன்பு மட்டும் காரணங்களாகும். இன்றைய காலம் இதுபோன்று இல்லை. வர்க்க முரண்பாட்டு பேதங்களும், உயர்ந்தோர் - தாழ்ந்தோர் என்ற வகைப் பிரிப்பும், ஏவலர் - வினைவலர், ஆண்டான் - அடிமை சமுதாய வர்க்க முரண்பாட்டு குணமுடையவர்களும் அதிகம் வாழ்ந்திடுவதால் மனிதநேயம், விலங்குநேயம், ஆன்மநேயம் என்ற எதற்கும் இடமில்லை.

- ❖ பண்டைத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வியலில் விலங்கினங்களின் பங்களிப்பும் அதிகமிருந்துள்ளது. திணைதோறும் மக்கள் சாதுவான குணமிக்க விலங்குகளுடன் அன்போடு பழகி வந்துள்ளனர். கொடிய மிருகங்களைக் கண்டு அஞ்சியதுடன், அவற்றை வேட்டையாடி கொல்வதற்குப் பழகிய விலங்கினங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.
- ❖ மனித வாழ்வியல் மற்றும் தகவமைப்புக்கு ஏற்ப உணவுச்சங்கிலி முறை இடம்பெற்றுள்ளது. இவற்றிற்கு விலங்குகளின் பங்களிப்பு மிகவும் அதிகமாகும்.
- ❖ குறிஞ்சி நிலத்தில், யானை, கரடி, புலி, குரங்கு, காட்டுப்பன்றி போன்ற விலங்குகள் பல வாழ்ந்துள்ளதையும், யானைக்கும் புலிக்கும் போர் நடத்தல், யானை புலியைத் தூக்கி வீசியெறிந்து கொல்லுதல், புலியினால் கொல்லப்பட்ட யானை, கரடிகள் கூட்டமாய் வாழ்தல், குரங்குகளின் கூட்டம், திருடும் குரங்குகள், சேட்டையில் ஈடுபடும் குரங்குகள், திணைப்புனம் காத்தலின்போது விலங்குகள் தரும் அச்சுறுத்தல் என பலவிதமான விலங்குகளையும், அதனின் செயற்பாடுகளையும் சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் கவினுறும் காட்சியுடன் காட்டுகிறது.
- ❖ முல்லைத்திணையில் நிலத்தின் தகவமைப்பு மற்றும் சூழலியலுக்கு ஏற்ப விலங்கினங்கள் வாழ்ந்துள்ளன. ஆநிரைகளின் கூட்டம், ஆமான், மான்களின் கூட்டம், குதிரைகள், காளைகள், முயல்கள், உடும்புகள் போன்ற உயிரினங்கள் முல்லைத்திணையில் வாழ்ந்துள்ளதையும் மிகுந்த பொருள்வளம் மிக்க திணையாக முல்லை இருப்பதற்கு அவ்உயிரினங்கள் காரணமாக இருப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

- ❖ மருதத்திணையில் எருமை மாடுகள், காட்டுப்பூனைகள் மற்றும் நீர்நாய்கள் வாழ்ந்துள்ளன. எருமைகள் குளங்களில் சென்று தாமரை மலர்களைத் தின்பதும், நீர்நாய்கள் குளத்திலுள்ள வாளை மீனை விடுத்து, பிற மீன் உணவினைத் தேடித் தின்பதும், காட்டுப்பூனைகள் வேட்டையாடக் காத்திருப்பதும், தலைவன் செய்யும் செயல்களுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. எருமைகள், எருதுகள், நீர்நாய்கள், காட்டுப் பூனைகள் போன்றவை மருதநிலத்தில் வாழ்ந்துள்ள உயிரினங்களாகும்.
- ❖ நெய்தல் திணையில் கடற்காக்கைகள், நாரைகள் மற்றும் சுறாமீன்கள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் என்றதினால் கடற்கரையில் வாழ்ந்திட்டப் பெரிய உயிரினமாகச் சுறாமீன்கள் கருதப்பட்டுள்ளன.
- ❖ பாலைத்திணை என்பது முல்லையும், குறிஞ்சியும் திரிந்திடும்போது ஏற்படுவது ஆகும். இரு திணைகளில் வாழ்ந்திட்ட உயிரினங்கள் அந்நிலங்களில் இருந்தாலும் பாலையாக மாறுமிடத்து, அதிக வெப்பத்தையும் வறட்சியையும், கொடுமையான வறிய சூழலையும் கொண்டிருக்கும்போது செந்நாய்கள், வெருகுப்பூனைகள், கழுகினங்கள் போன்றவை அவ்வெப்பத்தைத் தாக்குப்பிடித்து இருந்ததாகச் சங்கப்பாடல்கள் காட்சிப்படுத்துகின்றன.
- ❖ திணையின் அமைப்பு முறைக்கும் இயற்கைச் சூழலுக்கும் ஏற்ப பல்வேறுவகையான விலங்கினங்கள் வாழ்ந்துள்ளதை ஐந்து திணைகளிலும் பார்க்கமுடிகிறது. மேலும் உயிரினங்கள் பற்றிய பதிவுகள் சங்கப்பாடல்களில் சிறப்புறக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பல்வேறுவகையான உயிரினங்கள் வாழ்ந்துள்ளதைப் பார்க்குமிடத்து இன்றைய சூழலில் அவை அழிவுக்குள்ளாகி இருப்பது மிகுந்த வருத்தத்தை அழிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தமிழண்ணல், சங்கமரபு, ப. 271
2. www.valaitamil.com
3. தொல்.பொருள்.நூ. 20
4. மேலது, நூ. 176
5. மேலது, நூ. 572
6. மேலது, 546
7. புலவர்க்குழு, கழகப் பேரகராதி, ப. 425
8. தொல்.பொருள். நூ. 547
9. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள், ப. 174
10. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 108
11. மேலது, ப. 108
12. மேலது, ப. 329
13. அகம், பா.21
14. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 329
15. அகம், பா. 349
16. நற். பா. 399
17. மேலது, பா. 393
18. கலித். பா. 41
19. குறுந். பா. 375
20. அகம். பா. 309
21. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா. 161-165
22. அகம். பா. 208
23. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 8
24. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா.வ. 103-175
25. கலித். பா. 56
26. பொருநராற்றுப்படை, பா.வ. 171-173
27. குறுந்., பா. 88
28. உ.வே.சாமிநாதய்யர் (உ.ஆ.), குறுந்தொகை, ப. 50
29. திருக்குறள், குறள். 599

30. குறுந். பா. 141
31. அகம். பா. 8
32. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 32
33. அகம், பா. 92
34. குறுந். பா. 98
35. உ.வே.சா. (உ.ஆ.), குறுந்தொகை, ப. 52
36. புறம். பா. 202
37. நற். பா. 192
38. அகம், பா. 119
39. கு.வெ.பா. (உ.ஆ.), அகநானூறு, ப. 362
40. அகம்., பா. 118
41. மேலது, 108
42. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 48
43. இரா.செயபால், அகநானூறு, ப. 23
44. அகம், பா. 8
45. நற்., பா. 192
46. இரா.செயபால், அகநானூறு, ப. 320
47. அகம்., பா. 178
48. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 356
49. நற்., பா. 194
50. குறுந்., பா. 69
51. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 66
52. அகம்., பா. 218
53. மேலது, பா. 179
54. மேலது, பா. 38
55. மேலது, பா. 296
56. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 123
57. நற்., பா. 69
58. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 22
59. மேலது, ப. 22
60. கலித்., பா. 105

61. மேலது, ப. 179
62. ந.ஜனனி, அகநானூறு - முல்லைத்திணையில் தலைவன், ப. 67
63. மேலது, ப. 71
64. அகம்., பா. 4
65. மேலது, பா. 224
66. ஐங்குறு., பா. 224
67. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 340
68. நற்றிணை, பா. 184
69. புறம்., பா. 359
70. ஐங்குறு., பா. 485
71. நற்றிணை, பா. 190
72. அகம்., பா. 74
73. தொல்.பொருள். நூ. 532
74. மேலது, நூ. 554
75. அகம்., பா. 289
76. கா.சுரேஷ், (கட்டுரை) www.sanga-ilakkiam.com
77. மேலது, www.sanga-ilakkiam.com
78. அகம்., பா. 384
79. புறம்., பா. 34
80. அகம்., பா. 141
81. மேலது, பா. 365
82. புறம்., பா. 333
83. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா. வ. 115
84. புறம்., பா. 326
85. மேலது, பா. 326
86. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா. 132
87. அகம்., பா. எ. 46
88. நற்றிணை, பா. 290
89. மலைபடுகடாம்., பா. 91-93
90. மேலது, பா. 111-113
91. புறம்., பா. 5

92. வீ.நாகராசன், பத்துப்பாட்டு - 2, ப. 325
93. பட்டினப்பாலை, பா. 40-43
94. அகம்., பா. 91
95. சிறுபாணாற்றுப்படை, பா. 41-44
96. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா. வ. 240
97. மேலது, பா.வ. 78-82
98. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 721
99. நற்றிணை, பா. 390
100. மேலது, பா. 63
101. குறுந்., பா. 364
102. மேலது, பா. 336
103. புறம்., பா. 326
104. குறுந்., பா. 139
105. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா. 299
106. குறுந்., பா. 107
107. நற்றிணை, பா.195
108. மேலது, பா. 167
109. மேலது, பா. 67
110. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 292
111. ஐங்குறுநூறு, பா. 163
112. அகம்., பா. 73
113. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா. 67-68
114. குறுந்., பா.
115. அகம்., பா. 219

சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள், விலங்குகள் போன்று பறவையினங்கள் பற்றியும் புலவர்கள் தமது பாடல்களில் பாடியுள்ளனர். சங்க காலத்தில் புலவர்கள் இயற்கையைப் பெருமளவில் போற்றியுள்ளதையும் கொற்கை, புகார், வஞ்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களில் வாழ்ந்துள்ளப் புலவர்கள் அனைவரும், கிராமங்களின் அழகையும் சூழலையும் இயற்கையின் சிறப்பினையும் கண்களால் பருகியப் பின்னர் தம் பாடல்களில் வடித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

தமிழ் மண்ணுக்கேற்ப விளைந்துள்ள பண்பாட்டின் அனைத்து கூறுகளையும் தமிழ்க்கவிதைகளில் காணமுடிவதுடன், இயற்கை உடனானத் தொடர்பையும் அவை விளக்குகிறது. காடு, மலை, கடல், வயல், மண் என இயற்கை பல்வேறு பரிணாமத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன், அதனின் நிலவியல் தகவமைப்புக்கேற்ப குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளதையும், திணைப்பகுப்பின் மண்ணியல் சார்பிற்கேற்ப பல்வேறுவிதமானப் பறவையினங்கள் வாழ்ந்துள்ளதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகிறது. அன்றில், அன்னம், எழாஅல், கணந்துள், காக்கை, கிளி, குயில், குருவி, குறும்பூழ், கூகை, கொக்கு, கோழி, நாரை, நுளம்பு, பருந்து, புறா, மகன்றில், மயில், யானைய்குருகு, வெளவால், வங்கா, வண்டு முதலிய பறவையினங்கள் பற்றிய ஆராய்வுதனைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களின்வழி இவ்வியல் முன்வைக்கிறது.

நிலத்தின் அமைப்பியல்

நிலத்தின் தன்மையானது இனம் சார்ந்த உயிரினங்களின் பண்பு மற்றும் வாழ்வியல் அமைப்புமுறையை நிர்ணயம் செய்து வந்துள்ளது. இதனை பற்றிய ஆய்வுதான் மானிட நிலவியல் முறை (ஆந்த்ரோ ஜியாக்ரஃபி) என்பதாகும். சங்க காலத்தில் இருந்தது போன்ற நிலவியல் அமைப்பு முறையானது தற்போது இல்லை. இதனை,

“தென்னிந்தியாவில் நிலவியல் உருவமைப்பு, தட்பவெப்பநிலை, இயற்கைச்சூழல் ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இங்கும்

அங்கும் நிலத்தைக் கடல் கொண்டுள்ளது. கடலுக்குள்ளும் நிலம் புகுந்துள்ளது. வரலாற்றுத் துறைமுகங்களான கொற்கை, அரிக்கமேடு போன்ற துறைமுகங்களை மண்முடிச் சென்றது. ஆறு தன் போக்கை மாற்றிக் கொண்டது அல்லது அணைக்கட்டுகளால் கிளைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மலை அரிப்புக்குள்ளாயிற்று. இயற்கையின் தோற்றங்களின் முக்கியக்கூறுகள் (தோற்ற வாயில்கள்) மட்டும் மாற்றமின்றி உள்ளன”¹

என்ற வரிகள் இயற்கை தந்த செல்வங்களாகிய காடு, மலை, கடல், ஆறு, சமவெளிப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை விளக்கக் கூடியதாகும். சங்க காலத்தில் இருந்தது போன்ற நிலத்தின் சூழல் அமைப்பு இன்றில்லை. நிலத்தின் இயல்பு மாறியமைந்ததினால் பறவையினங்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவாக உள்ளது. பறவையினங்கள் அழிந்துபட்டு போவதற்குப் பெரும்பான்மையானக் காரணங்களில் ஒன்று அதிவேக அறிவியல் முன்னேற்றமும், தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பக் கருவிகளுமாகும்.

தமிழும் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களும்

சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் இயற்கையை வெகுவாக விரும்பி உள்ளனர். இயற்கையைக் கவினுறக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளதற்குச் சான்று அதனின் வருணனைகளாகும்.

“மிகச் சிறப்பான சொற்சித்திரங்களைக் கிக்கனமான மொழியில் மிகச் சுருக்கமாக வரைவது சங்கத் தமிழின் சிறப்பு பண்பு”²

என்கிறார் தனிநாயக அடிகள். 34 அடிகளில் 99 வகையான பூக்களின் பெயர்களைக் குறிஞ்சிப்பாட்டில் வடித்துள்ள விதம் கபிலர் இயற்கையின் மீது கொண்ட காதலை எடுத்துரைப்பதாகும்.

“மெல்லிணர் கொன்றையும் மென்மலர்க் காயாவும்

புல்லிலை வெட்சியும் பிடவமும் தாவமும்

குல்லையும் குருந்தும் கூடலும் பாங்களும்

கல்லவும் கடத்தவும் கமழ்கண்ணி மலைந்தனர்”³

என்ற கலித்தொகைப் பாடலில் மரம், செடி, கொடிகள், பூக்கள் என அனைத்தும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் தனிச்சிறப்பு சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்திடும் முறையாகும். அதன் வரிசையில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் திணைகளின் அமைப்பினுடன் இயற்கையைக் காட்சிப்படுத்தி அதனில் வாழ்ந்திட்ட பல்வேறுவகையான உயிரினங்களையும் மனித வாழ்வியலுடன் ஒப்புமைப்படுத்தி பாடியுள்ளமைச் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

ஐவகை திணைகளிலும் பறவைகள்

அக இலக்கியம், புற இலக்கியம் என்னும் இருவகைப்பட்டதான ஐந்திணைகளிலும் இயற்கை வளமானது முன்னிறுத்திப் பாடப்பட்டுள்ளது.

“சங்க இலக்கியத்தைப் படிப்போர் எக்காலத்திலும் எந்நேரத்திலும் உள்ளத்தைக் கவரும் வகைதனில் பாடல்கள் அமைந்திருக்கிறது”⁴

என்கிறார் கா.பிரேமா. இவருடையக் கூற்றின்படி ஆய்ந்தோமானால் பல்வேறு வகைப்பட்ட தனிச்சிறப்புடைய இலக்கியமாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்வதுடன் இயற்கை வர்ணனைகளும், எண்ணற்ற உயிரினங்களும் வாழ்ந்ததற்கானச் சாட்சியங்களாக உள்ளன. அவ்உயிரின வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கது பறவையினங்கள் ஆகும். எண்ணற்ற பறவையினங்கள் ஐவகைத் திணைகளிலும் வாழ்ந்துள்ளன.

பறவைகளின் வாழிடங்கள்

உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கான அடிப்படைக் கூறுகளில் ஒன்று நிலம் ஆகும். நிலத்தினது வளமையும் தூய்மையும் பசுமையும் செழுமையும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களையும் வாழ்விக்கச் செய்யக் கூடியதாகும். நிலத்தின் மாசுபாடற்ற தன்மையினால் மட்டும்தான் உயிரினங்கள் வாழ முடியும் என்ற நிலைமை தற்போது உருவாகியுள்ளது. இதற்குக் காரணம் மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சாலைக் கழிவுகளும், புகைகளும் ஆகும்.

நிலத்தின் இயல்பினை இவைகள் மாற்றியமைத்துவிட்டன. பல்வேறு தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரக் கூடிய நச்சுப் புகைகள் உயிரினங்களின் வாழ்வியலை அழித்து வருவதுடன் மரம், செடி, கொடிகள் என இயற்கை தந்த கொடைகளையும் அழித்து விடுகிறது. தொழிற்சாலைகள்

கட்டுவதற்கான அடிக்கட்டுமானப் பணியிலிருந்து ஆழ்த்துளை கிணறு அமைத்தல் வரை மிகப்பெரிய மாசுவினை ஏற்படுத்துவதுடன் நிலத்தின் கனிம வளங்கள் சுரண்டப்பட்டு உயிரினங்கள் உயிர் வாழ ஆதாரமான நீர்வளம் குன்றிப்போய் விடுகிறது. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் ஏராளமானத் தண்ணீர் விரயமாக்கப்படுவதுடன் தண்ணீர் பற்றாக்குறையும் அதனால் பஞ்சமும் பசியும் ஏற்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது.

இவை ஒருபுறமிருக்க, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினாலும் தொழிற்சாலைகளினாலும் பறவையினங்களின் வாழ்வியல் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சுற்றுப்புறச்சூழல் சிறப்புற்றிருந்தக் காலத்தில் எண்ணற்ற பறவையினங்கள் வாழ்ந்திருப்பதை சங்கப் பாடல்களில் காண்பதற்கு முடிகிறது.

நிலம் - விளக்கம்

ஓரிடத்தில் நிலையாக நிலைத்து நிற்பதினால் நிலம் என்ற பெயரினைப் பெற்றுள்ளது என்பர் சிலர். இவை பூமியின் மேற்பரப்பைக் குறிக்கக்கூடிய சொல்லாகும். நிலையாக நிற்பது என்பது 'நில்' என்றும் பின்னர் 'நிலம்' என மாறிய திராவிட மொழிச் சொல்லாகும். இதனை,

“நீட்சிப் பொருள் கொண்ட வேர்ச்சொல் நில். இதிலிருந்து நிலம் என்னும் சொல் பின்வருமாறு பெறப்படும் நூல், நெல், நெள், நெரு, நெகிழ் (நெகிள்), நீள், நிள், நில், நிலம்”⁵

என மாறியதாக பொருள் நுகருகிறது செந்தமிழ்ச் சொற்பியல் பேரகரமுதலி.

பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களின் வாழ்வியலுக்கான இடமாகவும், விவசாயம் செய்திடுவதற்கு உரிய விளைநிலமாகவும், ஏராளமான நீர்நிலைகளை உள்ளடக்கிய கரைப்பகுதியாகவும் நிலங்கள் காணப்படுகின்றன.

சங்கத் தமிழர்கள் இந்நிலங்களை ஐந்து திணைகளாகப் பகுத்துள்ளனர். பாலை நீங்கலாக ஏனைய நான்கு திணைகளும் நிலத்தின் அடிப்படையில் பகுக்கப்பட்டுள்ளது தனிச்சிறப்பாகும். திணை என்பதற்கு நிலம் என்பது பொருளாக அமைவதை திணைப்பகுப்பின்வழி அறியமுடிகிறது.

“மண்ணை மேற்பரப்பாகக் கொண்டு விளங்கும் பகுதி நிலமாகும்.
அந்நிலம் முற்றுப்பெற்ற பகுதி குளிர்ந்த கடலாகும் என்று
திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கிறது”⁶

என்கிறார் மு.சுபாஷினி. திருமுருகாற்றுப்படையில்,

“பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்கு
சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்”⁷

என்பதில் மணல் நிறைந்த மேற்பரப்பில் நீரினைக் கொண்ட கடலின்
அடியில் சென்று முருகப்பெருமான் சூரபத்மனை வதம் செய்ததைப்
பாடியுள்ளார். இவ்வரிகளில் பூமியின் மேற்பரப்பு, கடலின் மேற்பரப்பு,
மணற்பகுதி என நிலத்தின் இயல்பைக் காட்டுகிறது. இந்நிலப்பரப்பின்
மேற்புறத்தில்தான் மரங்களும், செடிகளும், கொடிகளும் என ஓரறிவு உயிர்கள்
முதல் தொடங்கி ஆறறிவு உயிர்களான மனித இனம் வரை வாழ்ந்து
வருகிறது. இதனில் ஐந்தறிவு உயிரினமாகக் கருதப்படுவது
பறவையினங்களாகும். இப்பறவையினங்கள் நிலத்தின் மேற்பரப்பில்
நீர்நிலைகளின் அருகினில் மரம், செடி, கொடிகளில் கூடுகட்டி வசித்து
வருகின்றன.

இன்றைய காலத்தில் நிலங்கள் பாலைவனமாகிறது. மனிதர்கள்
இயற்கையைப் பாழ்படுத்துவதன் பொருட்டு நிலத்தின் இயல்பு மாறத்
தொடங்கியுள்ளது. மனிதர்கள், மரம், செடி, கொடிகள், மலைகள் இவற்றை
தொடர்ந்து அழிந்து வரும் காரணத்தினால், மழையின்மை ஏற்பட்டு, நிலம்
வறண்டு போய் காணப்படுகிறது. இத்தகைய கொடுமையானச் சூழலில்
பறவையினங்கள் உயிருடன் இல்லாமல் இருந்து விடுகின்றன.
கைப்பேசிக்காகப் பயன்படுத்தும் தகவல் தொழில்நுட்ப கதிர்வீச்சின்
காரணமாகவும் எண்ணற்ற பறவையினங்கள் (சிட்டுக்குருவி முதல்) அழிந்து
வருவதையும் கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது.

“காடழிப்பு மூலம் நமது நிலத்தின் உயிரினங்களைத் தாங்குகின்ற
தன்மை குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. எனவே நிலங்கள் தரமற்றுப்
போய் சிறுகச் சிறுகப் பாலைவனமாக உருமாறி வருகின்றன”⁸

என்கிறார் சுற்றுச்சூழல் மேம்பாட்டு ஆர்வலர் சுசிலா அப்பாத்துரை.
இந்நிலைமைதனை மாற்றி சுற்றுப்புறத்தின் இயற்கையைப் பாதுகாத்திட

விழைதல் வேண்டும். சங்ககாலத்தைப் போன்று பசுமையைக் கண்குளிர
கண்டும், அதனில் வாழ்ந்திட்டப் பறவையினங்களைப் பார்த்துப் பரவசமும்
பெற்றிடல் வேண்டும் என்னும் விழைவை ஈட்டித்தரும் வகையில் சங்க
இலக்கியப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

வளமான நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்திட்ட தமிழ் மக்கள் எல்லையில்லாத
மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர் என்பதை,

“கரை சூழ்ந்த அகன் கிடக்கை
மாமாவின் வயின் வயின் நெல்
தாழ் தழைத் தண் தண்டலை
கூடு கெழீஇய குடிவயினான்”⁹

என்னும் பொருநராற்றுப்படை பாடல் வரிகளில் சோழநாடானது அகன்ற
நிலப்பரப்பையும் பசுமையானத் தாளுடைய நெற்கதிர்களையும்
உடையதாகிறது. மக்களுடைய பயன்பாட்டில் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ள தென்னை
மரங்களும் மிகுந்த குளிர்ச்சியை எப்போதும் உண்டாக்குகிற பசுஞ்சோலைகளும்
நிறைந்தே காணப்பட்டன என்கிறார் ஆசிரியர் முடத்தாமக்கண்ணியார்.

இத்தகைய பசுமை நிறைந்த உணவுப் பொருட்கள் நிறைந்த
வளமையான சூழலில் பறவையினங்கள் மட்டுமின்றி பிற உயிரினங்களும்
செழுமையுடன் வாழ்ந்துள்ளதை நோக்கமுடிகிறது. இதனை,

“குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சால் உழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவில் பூட்டி
பிடிவாய் அன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்
உடும்பு முகமுழக் கொழுமுக ஊன்றி
தொடும்பு ஏறிந்து உழுத துளர்படு துடவை”¹⁰

என்பதில் முல்லை நிலத்தைத் தொடர்ந்து வரக்கூடிய மருதநிலம்தனில்,

“நிறைந்த உணவினை உடைய செஞ்சால் உழவர்களின்
குடியிருப்புகள் உள்ளன. அங்கே உழவர்கள் உழவுத் தொழிலில் நன்கு
பயிற்சி பெற்ற எருதுகளை நுகத்திற் பூட்டிக் கொண்டு பிடியானையின்
வாயை ஒத்த கலப்பையை உடும்பு முகம் போன்ற கூர்மையான கொழு
மறையும்படி நன்கு ஆழமான முறையில் மண்ணைக் கிளறி வீட்டுச்
சீர்ப்படுத்தி பயிர்களை விளைவிப்பர்”¹¹

அத்தகைய உழவர்கள் வாழ்கின்ற பகுதி மருதநிலம் என கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் கூறுகிறார். மனிதர்கள், பறவையினங்கள் மட்டுமின்றி, ஆடு, மாடுகள் போன்ற பிற உயிரினங்களும் சங்க காலத்தில் நிறைய வாழ்ந்துள்ளன. ஏனைய உயிரினங்களைக் காட்டிலும் பறவையினங்களின் வாழ்க்கை முறை மிகவும் சிறப்பானதாகவும் அதிக சான்றுகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ள பறவை இனங்கள்

- “1. அக்காக்குயில்
2. ஆற்று உள்ளான்
3. இந்திய தோட்டக்கள்ளான்
4. இராசாளி
5. ஈப்பிடிப்பான்
6. உண்ணிக்கொக்கு
7. ஊதாப்பிட்டத் தேன்சிட்டு
8. ஓணான் செளத்திக் கழுகு
9. கர்லூ உள்ளான்
10. கரிய அரிவாள் முக்கன்
11. கருங்காடை
12. கருங்குருகு
13. கருங்கொட்டு கதிர்க்குருவி
14. கருங்கொண்டை வல்லூறு
15. கருஞ்சிட்டு
16. கருவால் வாத்து
17. கரைக்கொக்கு
18. குட்டை இறக்கையன்
19. குடுமிப் பருந்து
20. கொண்டலாத்தி
21. கொண்டை நீர்க்காகம்
22. கொண்டை பாம்புண்ணிக் கழுகு
23. சாம்பல் கதிர்க்குருவி

24. சாம்பல் தலை ஆலா
25. சிறிய கரும்பருந்து
26. சின்ன வல்லூறு
27. சின்னான்
28. சீகார்ப் பூங்குருவி
29. சுடலைக் குயில்
30. செங்குருகு
31. செண்டு வாத்து
32. செந்தலைக் கழுகு
33. தடும்ப நாரை
34. துடுப்பு வால் கரிச்சான்
35. நீலகிரி நெட்டைக்காலி
36. நீலச்சிட்டு
37. பச்சைக் குக்குறுவான்
38. பச்சைக்குருவி
39. பவளக்காலி
40. பழனிச் சிறிப்பான்
41. பூமன் ஆந்தை
42. பெரிய கொக்கு
43. பெரிய நீர்க்காகம்
44. பொன்முதுகு மரங்கொத்தி
45. மஞ்சள் கால் காடை
46. மஞ்சள் தொண்டை சின்னான்
47. மரகதப்புறா
48. மாம்பழச்சிட்டு
49. மோதிர மூக்கு கடற்பறவை
50. லகர் .:பால்கன்
51. வண்ணாத்திக் குருவி
52. வால் காக்கை

53. வெண்கழுத்து நாரை
54. வெண்புருவ கொண்டலாத்தி
55. வெள்ளை அரிவாள் முக்கன்
56. வெள்ளைக் கண்ணி
57. வெள்ளைக் காணாங்கோழி
58. வெள்ளை பூனைப் பருந்து
59. வைர¹²

ஆகிய பறவையினங்கள் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் இந்தியா மற்றும் தமிழகத்திலும் வாழ்ந்துள்ள பறவையினங்களாகும்.

1. அக்காக்குருவி (Hierococcyx Varius)

குயிலின் இனத்தைச் சார்ந்த இப்பறவை இந்திய துணைக்கண்டத்தை வாழ்விடமாகக் கொண்டது (Hierococcyx Varius) என்று அறியப்படும் பறவையினமாகும். சங்க இலக்கியப் பாடலில் 'அக்காக்குருவி' பற்றி குறிப்புகள் உண்டு.

2. ஆற்று உள்ளான்

ஐரோப்பிய, ஆசிய நாடுகளில் காணப்படும் இப்பறவை, தமிழகத்தில் நீர்நிலைகளில் காணப்படும். வலசைப்போதல் பழக்கமுடையது. கரையில் வசிக்கும் பறவை ஆகும்.

3. இந்திய தோட்டக்கள்ளன்

இந்திய பொன்னுத்தோட்டான் என்ற பெயரிலும் வழங்கப்படும். இப்பறவை மரக்கிளைகளில் வசிக்கும். இமயமலைக்கு தெற்கில் வசிக்கும் இப்பறவை, இனப்பெருக்க காலத்தில் மட்டும் இந்தியா, இலங்கைக்கு வரக்கூடியப் பறவையினமாகும்.

4. இராசாளிப் பருந்து

கொன்றுண்ணிப் பறவை ஆகும். 'பொன்னெல்லியின் கழுகு' என்றும் கூறுவர். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இப்பறவை பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது. இன்று வீட்டுத் தோட்டங்கள் மற்றும் வயல்வெளிகளில் காணப்படுவதுண்டு. எலி, முயல், கோழி போன்ற பறவையினங்களின் குஞ்சுகள் மீன் ஆகியவற்றை கொன்று தின்னும் தன்மையுடைய பறவை ஆகும்.

5. ஈப்பிடிப்பான்

‘ஊர்க்குருவி’, ‘புல்புல் குருவி’, ‘கொண்டைக் குருவி’ என்னும் பெயரில் வழங்கப்படும் இக்குருவி, ஈ, கொசு, தட்டான், ஈசல், சிறு சிறு பூச்சிகள் போன்றவற்றை உண்ணக்கூடியதாகும்.

1. வெண்ணீல ஈப்பிடிப்பான்

2. வெண்புள்ளி விசிறி

3. அரிவாள் குருவி

என்ற வகைகளை உடையதாக இப்பறவையினம் காணப்படுகிறது.

6. உண்ணிக்கொக்கு

மருத நிலத்தில் காணப்படக்கூடிய கொக்கினம் ஆகும். வெண் காக்கையைப் போன்ற உடலமைப்பை உடையது. ஆடு, மாடுகள், வயல்வெளிகளில் மேயும்போது அதனின் உடலில் உள்ள பூச்சிகள் மற்றும் அவை கிளறி விடும் வெட்டுக்கிளிகள், தத்துக்கிளிகள் ஆகியவற்றை உண்ணக்கூடியதாகும்.

7. ஊதாபிட்டத் தேன்சிட்டு

சிறிய அளவிலான பறவை. மலர்களில் உள்ள தேனையும் சில வேளைகளில் சிறுசிறு பூச்சிகளையும் உண்ணக்கூடியது. மரங்கள், செடிகளில் கூடுகட்டி வசிக்கக் கூடிய பறவையினமாகும்.

8. உழவாரக் குருவிகள் (Swiftlet)

1. சின்ன உழவாரன் (Indian Edible nest Swiftlet)

2. முன்வால் உழவாரன் (Needle tail Swift)

3. பனை உழவாரன் (Asian palm Swift)

4. மலை உழவாரன் (Alpine Swift)

5. நாட்டு உழவாரன் (House Swift)

6. கொண்டை உழவாரன் (Created treeswift)

எனப் பல வகைகள் உண்டு.

9. மீன்கொத்திகள்

1. சிறுநீல மீன்கொத்தி (Small Blue Kingfisher)
2. சின்ன மீன்கொத்தி (Oriental Kingfisher)
3. தடித்த அலகு மீன்கொத்தி (Stork billed Kingfisher)
4. வெண்தொண்டை மீன்கொத்தி (White - throated Kingfisher)
5. கருந்தலை மீன்கொத்தி (Black Capped Kingfisher)
6. கருப்பு வெள்ள மீன்கொத்தி (Pied Kingfisher)

இவற்றில் சில வகை மீன் கொத்திகள் மட்டும் இன்று காணப்படுகின்றது. கருந்தலை, கருப்பு வெள்ளை மீன்கொத்திகள் அழிந்துவிட்டன.

10. பஞ்சுருட்டான்

1. காட்டுப் பஞ்சுருட்டான் (Blue - bearded Bee - eater)
2. பஞ்சுருட்டான் (Green Bees - eater)
3. நீலவால் பஞ்சுருட்டான் (Blue tailed Bee - eater)
4. செந்தலைப் பஞ்சுருட்டான் (Chestnut - headed Bee - eater)

போன்றவைகளாகும்.

11. பனங்காடைகள், கொண்டலாத்தி

1. பனங்காடை (Indian Roller)
2. கொண்டலாத்தி (Hoopoe)

என்ற இரு வகையும் பண்டையக் காலத்தில் அதிகம் இருந்துள்ளன.

12. இருவாச்சிகள் (Hornbills)

1. மலபார் சாம்பல் இருவாச்சி
2. இந்திய சாம்பல் இருவாச்சி
3. கருப்பு வெள்ளை இருவாயன்
4. பெரிய கருப்பு வெள்ளை இருவாயன்

இருவாச்சிகளில் காணப்படும் வகைகளாகும்.

13. குக்குறுவான்கள் (Barbets)

1. பச்சை குக்குறுவான்கள்
2. காட்டுக் குக்குறுவான்
3. செம்மார்பு குக்குறுவான்

இக்குருவியினங்கள் மா, பலா, வாழை போன்ற கனிகளின் சதைகளை மட்டும் உண்ணக்கூடியதாகும்.

14. மரங்கொத்தி

1. புள்ளி 2. சின்ன 3. மஞ்சள் நெற்றி 4. கருஞ்சிவப்பு 5. மஞ்சள் பிடரி 6. செதிள் வயிற்று 7. பொன்முதுகு 8. பெரிய பொன்முதுகு 9. கரும்புள்ளி என ஒன்பது வகையான மரங்கொத்திப் பறவைகள் வாழ்ந்துள்ளன.

இவை அனைத்தும் தமிழகம் மற்றும் இந்தியாவில் வாழ்ந்துள்ள பறவையினங்கள் ஆகும். ஒரு பறவை இனத்தில் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பறவை வகைகள் இருந்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

மரக்கிளைகளில் அமர இயலாத பறவையினங்கள்

நீர்வாழ் (Non passeriness) பறவைகளாகக் காணப்படும் சில பறவை இனங்கள் மரக்கிளைகளில் அமர இயலாத பறவையினங்களாகும். அவைகளாவன:

1. முக்குளிப்பான்கள் (Grebes)
2. கூழைக்கடாக்கள் (Pelicans)
3. மாலுமிப் பறவைகள் (Prigate birds)
4. குழாய் மூக்கிகள் (Non passeriness)
5. நீர்க்காக்காய் (Non passeriness)
6. பெரிய நாரைகள் (Storks - Non passeriness)
7. பூ நாரைகள் (Flaminges - Non passeriness)
8. வாத்துகள் (Ducks - Non passeriness)
9. பருந்துகள், கழுகுகள் (Eagle)
10. வல்லூறுகள் (Velture)

11. புறாக்கள் (Doves and Pigeons)

12. கோழிகள் (Cuckoo)

13. ஆந்தைகள் (Typical Owls)

14. மரங்கொத்திகள் (Woodpeckers)

இவற்றில் ஆந்தை, மரங்கொத்தி போன்றவை மரப்பொந்துகளிலும், முக்குளிப்பான், கூழைக்கடாய், குழாய் மூக்கி, நீர்க்காக்காய் போன்றவை நீர்நிலைகளின் அருகிலும் பருந்து, வல்லூறு, கழுகு போன்றவை உயரமான மலைமுகடுகளிலும் வசிக்கக் கூடியவைகளாகும்.

1. புறாக்களின் பல்வேறுபட்ட வகைகளான,

“1. மாடப்புறா (Rock Dove)

2. நீலகிரி காட்டுப்புறா (Nilgiri Wood Pigeon)

3. தவிட்டுப்புறா (Little Brown Dove)

4. புள்ளிப்புறா (Spotted Dove)

5. கள்ளிப்புறா (Eurasian Collared Dove)

6. மரகதப்புறா (Emerald Dove)

7. சாம்பல் நெற்றிப்புறா (Pompadour Green Dove)

8. பச்சைப்புறா (Yellow - footed Green Pigeon)

9. பெரிய பச்சைப்புறா (Green imperial Pigeon)

10. மந்திப்புறா (Mountain imperial Pigeon) ”¹³

என்றனைத்து வகையான புறாக்களும் கோயிலின் கோபுரங்கள், மாடங்கள், பெரிய மதில்கவர்கள், அரண்மனைகள் போன்றவற்றில் தங்கி வசிக்கக் கூடியவைகளாகும்.

கிளிகள் (Parrots and Porakeets)

தமிழகத்தின் மிகச் சிறந்த பறவையினங்களில் ஒன்று கிளிகள் ஆகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அதிகமான இடத்தைப் பிடித்ததாக கிளிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட கிளி இனங்கள் காணப்பட்டுள்ளன.

1. குட்டைக்கிளி (Vernal Hanging Parrot)
2. பெரிய பச்சைக்கிளி (Alexandrine Parakeet)
3. பச்சைக்கிளி (Rose ringed Parakeet)
4. செந்தலைக்கிளி (Plum headed Parakeet)
5. நீலப் பைங்கிளி (Blue winged Parakeet)

போன்றவைகளாகும்.

குயில்கள் (Cuckoos)

1. சுடலைக் குயில் (Jacobin Cuckoo)
2. செவ்விறகுக் கொண்டைக் குயில் (Red winged Crested Cuckoo)
3. அக்கா குயில் (Brainfever Cuckoo)
4. இந்தியக் குயில் (Indian Cuckoo)
5. செங்குயில் (Banded Bay Cuckoo)
6. சக்களத்திக் குயில் (Indian Plaintive Cuckoo)
7. கரிச்சான் குயில் (Drongo Cuckoo)
8. குயில் (Asian Koel)
9. செவ்வாயன் (Sirkeer Malkohal)
10. செம்போத்து (Greater Coucal)

போன்றவை குயில்களின் வகைமைகளாகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் குயில்கள் பற்றியும் பாடப்பெற்றுள்ளன.

ஆந்தைகள் (Typical Owls)

1. கூகை (Western Barm Owl)
2. பட்டைக் கழுத்து சின்ன ஆந்தை (Collared Scops Owl)
3. கொம்பன் ஆந்தை (Eurasian Eagle Owl)
4. பெரிய காட்டு ஆந்தை (Forest eagle Owl)
5. பூமன் ஆந்தை (Brown Fish Owl)
6. சிறிய காட்டு ஆந்தை (Jungle Owl)
7. புள்ளி ஆந்தை (Spotted Owlet)

8. வேட்டைக்கார ஆந்தை (Brown Hawk Owl)

9. குட்டைக்காது ஆந்தை (Short eared Owl)

ஆந்தைகள் பற்றி புறநானூற்றுப் பாடல்களில் பெருமளவில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பக்கிகள் (Nightjar)

1. காட்டுப்பக்கிகள் (Indian Jungle Nightjar)

2. நீண்டவால் பக்கிகள் (Jerdoni Nightjar)

3. சிறுபக்கிகள் (Indian Nightjar)

போன்ற பல்வேறு விதமான பறவைகள் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்துள்ளதுடன் அவை தமிழகத்திலும் காணப்பட்டுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பறவைகளின் சிறப்புகள்

பறவையினங்கள் அதிகாலையில் துயில் நீங்கி விழித்துக் கொள்ளும் இயல்புடையது. பல்வேறுபட்ட இசைக்கருவிகளை ஒன்றாக வாசித்தாற்போன்று விடியற்காலைப் பொழுதில் அவைகளின் குரலோசை கேட்கும்.

அதிகாலையில் இரைத்தேடிச் சென்று தனக்கான உணவுகளை சேகரித்துக் கொள்ளும் திறனுடையது பறவையினங்களாகும். பழங்கள், காய்கள், மலர்களிலுள்ள தேன்கள், தாதுகள் என அனைத்தையும் அருந்தி மகிழும் இயல்புடையது. மாலை நேரமானதும் தமது கூடுகளுக்குத் திரும்பி இணையுடன் ஓய்வு எடுக்கும் காட்சி காண்பதற்கு மிகவும் அழகுடையதாகும்.

“பறவைகள் பல ஆலமரம், புன்னை மரம், மருதமரம் இவற்றிலேயே கூடுகட்டி வாழும். பறவைகளுக்கு வீருப்பமான சிறந்ததொரு உணவு மீன்களாகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் முற்றங்களில் உலர்த்தப்பட்டிக்கும் மீன்களை புட்கள் கவந்துச் சென்று உண்ணும்”¹⁴

என்கிறார் திருமலை முத்துசுவாமி. நெய்தல் நிலத்தில் பரதவப் பெண்கள் கருவாட்டுக்காக உலர்த்திக் காய வைத்திருக்கும் மீன்களை பறவைகள் கவர்ந்து செல்வதன் மூலம் இதனைக் காணமுடிகிறது.

தமிழிலக்கியங்களைப் போன்று ஆங்கில இலக்கியங்களிலும் பறவைகளின் காட்சி விரும்பிப் பாடப்பட்டுள்ளது. முனைவர் திருமலை முத்துசுவாமி குறிப்பிடுவது போன்று,

“மனிதனுக்கும் புலவனுக்கும் உள்ள வேற்றுமை என்பது சிட்டுக் குருவிக்கும் பருந்துக்கும் பறத்தலில் உள்ள வேற்றுமையைப் போன்றது”¹⁵

என்கிறார்.

புலவன் கற்பனைச் சிறகின் துணைகொண்டு பறப்பான். மனிதன் அவ்வாறு பறப்பதில்லை. சிட்டுக்குருவியைப் போன்று சிறிய தொலைவு மட்டுமே கற்பனை செய்ய முடியும். புலவனின் இயற்கையோடு இயைந்திட்ட கற்பனை பருந்தின் உயரத்தினைப் போன்றதாகும். சங்ககாலப் புலவர்கள் பலரும் பறவையினங்களைத் தன் கற்பனைக் கண்ணால் கண்டு வெகுவாக ரசித்துள்ளனர்.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் 1.நைட்டிங்கேல் 2.ஸ்கைலார்க் என்ற இரண்டு பறவை மட்டுமே அதிகளவில் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தமிழிலக்கியங்களில் அவ்வாறில்லை. திணையின் வாழ்வியல் அமைப்பிற்கேற்ப ஐவகை திணைகளிலும் உள்ள பறவையினங்களைப் புலவர்ப் பெருமக்கள் வெகுவாகப் பாடியுள்ளனர்.

1. அன்றில்	2. அன்னம்	3. எழால்
4. அணந்துள்	5. காக்கை	6. கிளி
7. வெளவால்	8. குயில்	9. குருவி
10. குறும்பூழ்	11. கூகை	12. கொக்கு
13. நாரை	14. நுளம்பு	15. பருந்து
16. புறா	17. மகன்றில்	18. மயில்
19. யானையங்குருகு	20. வங்கா	21. வண்டு

முதலிய தமிழ்நாட்டுப் பறவைகளைப் பற்றி காணுமிடத்து ஆங்கிலப் புலவர்களைக் காட்டிலும் தமிழிலக்கியப் புலவர்கள் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கும் அறிவியலிலும் மிக்கத் திறன் படைத்தவர்களாக இருந்திருப்பதை அறியமுடிகிறது.

“Teach me half the gladness
That thy brain must know
such harmonious madness
from my lips would flow
The world should listen then - as
I am listening now”¹⁶ (Skylark)

இப்பாடலின் பொருளாவது,

“உன் உள்ளம் அறிந்த இன்பத்தில்
பாதியை மாத்திரம் எனக்கு நீ - கற்பித்தால்
என் உதடுகளில் மட்டில்லா இன்பப்
பைத்தியம் மடைகடந்தோடும்
அதை நுகரும் உலகு நான் இப்பொழுது
உன் இசையில் ஈடுபட்டிருப்பது போல்
என்னில் ஈடுபடும்”¹⁷

என்பதில் ஷெல்லி பறவைகளின் அழகினையும் குரலினையும் கண்டு வியந்துள்ளார். தமிழிலக்கியத்தில் பறவைகளின் குரலினையும் அழகினையும் கண்டு ரசித்தது மட்டுமின்றி, நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப ஒழுக்கத்தினை வரையறை செய்வதற்கும், காதல் வாழ்வின் அன்புநெறிக்கும், இணைபிரியாத வாழ்வியலுக்கும் எடுத்துக்காட்டிட பறவைகளையேப் பாடியுள்ளனர். தமிழிலக்கியப் புலவர்கள் பறவைகளின் அசைவு, ஒலி, உருவம் இம்மூன்றின் பேரழகைக் கண்டும் வியந்தும் இன்புற்றிருந்ததைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

“பறவையினத்தின் பார்வை, பறத்தல், நடத்தல், ஆடல் என்றனைத்திலும்
அழகு அமையப் பெற்றிருப்பதைக் கூர்ந்து நோக்கியுள்ளனர்”¹⁸

என்கிறார் திருமலை. காதல் வாழ்விற்கு எடுத்துக்காட்டாய், ஒருமித்த அன்புக்கும் இணைபிரியாத உள்ளத்துக்கும் பறவைகளையேச் சான்றுகளாக்கிய பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர் புலவர் பெருமக்கள்.

“வாவு பிறை வெளவால்”¹⁹

“ஞமன் பறை நாரை”²⁰

“துள்ளு நடைக் குருவி”²¹

என்பவைகளில் வெளவால், நாரை, குருவி என மூன்று வகையான பறவையினங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்

பறவைகளின் சிறப்பு மிக்க இடங்களுள் ஒன்றாக காணப்படுகிற குறிஞ்சித் திணை இயற்கை வளம் நிறைந்தப் பகுதியாகும். மலைகளில் காணப்படும் பசுமையும் குளிர்மையும் நீக்கமற எங்கும் வியாபித்திருக்கக் கூடியதாகும். அதனால்தான் இயற்கைவளம் செறிந்த மலையைப் பாடிட நினைத்தப் புலவர்கள் அதனில் வாழ்கின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களையும் தமது பாடல்களில் புனைந்துள்ளனர். அதனில் குறிப்பிடத்தக்கவை பறவையினங்களாகும்.

“பறவைகளின் நிறைந்த ஓசையாகிய இசைக்கருவிகளின் ஒளிகளையுடைய ஒன்றற்கு குறுக்கிட்டு கிடக்கும் மலைப்பகுதி”²²

என்ற வரிகளில் மலைப்பகுதியிலுள்ள மரங்களில் அமர்ந்திருக்கும் பறவையினங்கள் நீண்ட நெடிய இசையினைப் போன்று ஒலி எழுப்புதலை,

“விசம்பு ஆடு பறவை வீழ்பதிப் படர

நிறை இரும் பெளவம் குறைபட முகந்து கொண்டு

அகல் இரு வானத்து வீசுவளி கலாலின்”²³

எனக் குறிப்பிடுகிறார் கபிலர். ஆகாயத்தில் பறந்து செல்லக் கூடிய பறவையினங்களானது தாம் விரும்பும் கூடுகளை நோக்கி படையெடுத்துச் செல்கின்றன. பசுமை சூழ்ந்த மலையில் எண்ணற்ற பறவைகள் அதனின் மேற்புறத்து பறந்து செல்லும் காட்சியைக் கவினுறக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் கபிலர்.

கிளிகள்

சங்ககாலத்தில் இளம்பெண்கள் பகற்பொழுதில் தினைப் புனங்களைக் காத்து வந்துள்ளனர். காதற் கவிதைகளுக்கேற்ப தலைவனுக்கு உரியவளாக வரக்கூடிய தலைவி உயர்பிறப்பும் இலட்சியமும் உடையவளாக வருகிறாள். பகற்பொழுதினுள் தன்னை ஒத்த வயதினையுடையப் பெண்கள் அதாவது தோழிகளுடன் சேர்ந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கிளிகளை விரட்டியடித்து தினைபுனைத்தைக் காவற் காக்கிறாள் என்பதை,

“நல்கோட் சிறுதினைப் படுபுள் ஓப்பி
எல்பட வருதியர்”²⁴

எனக் கூறுகின்றது. இதனில் பெண்கள் கிளிகளை விரட்டியடித்ததும், தழல், தட்டை போன்ற கருவிகள் கிளிகளை விரட்டியடிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனில், தழல் என்பது கைகளால் சுற்றப்படுமிடத்து எழுகின்ற ஓசை என்பதையும், தட்டை என்பது மூங்கிலைக் கணுவுக்குக் கண் நறுக்கி பலவாகப் பிளந்து ஓசையுண்டாகுமாறு செய்யப்பட்ட கருவியுமாகும்.

இவைகளைக் கொண்டு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கிளிகளைப் பெண்கள் விரட்டியடித்துள்ளனர். இவற்றுடன் சூரல் - பிரம்பால் செய்யப்பட்ட கருவியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும்,

“ஏனல் உன்கினி கடியும்
கொடிச்சி கைக்குளிரே”²⁵

எனக் குறுந்தொகையிலும்,

“குருவி ஓப்பியும் கினி கடிந்தும்
குன்றத்துச் சென்று வைகி
அருவி ஆடியும், சுணை படிந்தும்
அலவற்று வருவோம்”²⁶

எனச் சிலப்பதிகாரமும் கிளிகளைப் பற்றி கூறுவதைக் காணமுடிகிறது. பதி என்பது பறவைகள் தங்கும் சோலையைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

“கவிதைகளில் பறவைகள் வருணிக்கப்படாமல் வாளா குறிப்பிடப்படும்
பறவைகள் பல உள்ளன. மனித வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய
தொடர்புடைய பறவைகள் உண்டு”²⁷

என்கிறார் மு.வரதராசனார். சங்கப் பாடல்களில் தினைப்புனம் காத்தலின்போது அடிக்கடி வந்து அமர்ந்து செல்லும் கிளிகளும் உண்டு என்கிறார்.

கிளிகள் அனைத்துப் பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கிளிகளை எவரும் உவமையாக்கிட நினைத்து வர்ணித்துப் பாடவில்லை. கிளியின் அழகு, கிளியின் இயல்பு, தனித்தன்மை, வாழிடம் என்பது பற்றி சங்கப் பாடல்கள் குறிக்காமல், தினைகளில் வந்தமரும் கிளிகளையும், கிளிக்

கூட்டங்களையும் தலைவி, தலைவன் மற்றும் தோழியர் ஒலியெழுப்பி விரட்டியடிப்பதாக மட்டுமே பெரும்பான்மை பாடப்பட்டுள்ளன. வாணிதாசனின் கொடிமுல்லைக் காப்பியத்தில் வரும் தலைவி தன் காதலனிடம் கிளியைத் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகிறாள் என்பதை,

“எழுந்திருந்து கிளிக்கூண்டின் அருகில் வந்தாள்
என் உயிரே! பசுங்கிள்ளாய்! அவன் பேர் சொல்லப்
பழகிவிட்டாய், நீ எந்தன் உண்மைத் தோழி
பறந்துபோ அவனருகே துயரைச் சொல்லு
விழுதாலின் பழந்தருவேன் என்றாள் கிள்ளை
மீண்டுமவன் பேருரைக்க களித்தாள்”²⁸

என்ற பாடலில் கிளி பேசுவதும், மனிதர்களிடத்துப் பழகுவதும், தூது சென்று வரும் நிலைப்பாடும் சிறப்புறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைப் போன்று,

“சிறையாகும் மடக்கினியே
இங்கே வர! தேனொடு பால்
முறையாலே உண்ணத் தருவன்
மொய் பவளத் தொடு தரவும்
துறையாரும் கடற்றோணி
புரத்தீசன் துளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம்
எனக்கொருகால் பேசாயே”²⁹

என்ற திருஞானசம்பந்தரின் பாடல்களில் கிளிகளைப் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது நோக்கத்தக்கதாகும்.

உலகிலுள்ள பறவையினங்களில் மிகவும் அழகானதாக இடம்பெறுவது கிளிகள் ஆகும். மொத்தம் முந்நூற்று முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட கிளி வகைகள் உள்ளன. அதனில் நான்கில் மூன்று பங்கு கிளிகளானது காடுகள் மற்றும் மிக வெப்பப்பகுதிகளில் வசிக்கின்றன.

“கிளி இனங்கள் ஜோடி ஜோடியாகவும் அல்லது கூட்டங்களாகவும் வசிக்கின்ற இயல்புடையன. இவற்றின் வீடுப்ப உணவுகளாக பழங்கள், கொட்டைகள், தானியங்களை உண்ணும். மேல் மூக்கு கூர்மையாகவும், கீழ் மூக்கு சிறியதாகவும் அமைந்திருக்கும்”³⁰

என்கிறார் விஜயவர்மன். உலகிலேயே மிகப் பெரிய கிளியினம் ஸ்கார்லட் மக்காங் என்பதாகும். இவை மத்திய மற்றும் தென் அமெரிக்க காடுகளில் வசித்து வருகின்றன.

2. தூக்கணாங்குருவி

ஊர்க்குருவி வம்சத்தைச் சார்ந்த பறவையினமாகும். சுரைக்காய் போன்ற வடிவிலான கூட்டினை அமைத்து தங்கும் இயல்புடையது. வளைகளில் ஒரு தளத்தினை ஏற்படுத்தி அதனில் முட்டையிட்டு குஞ்சு பொரிக்கும் இயல்புடையது. இதனை,

1. கின்னகம் 2. சிதகம் 3. தூதுணம் 4. மஞ்சட்குருவி 5. மஞ்சட்சிட்டு என்னும் பெயர்களில் அழைக்கப்படுவதுண்டு. குறிஞ்சி நிலப் பறவையாகக் கருதப்படும் தூக்கணாங்குருவிகளைத் தான் தினைப்புனம் காத்தற்குச் சென்ற மகளிர் விரட்டியடித்ததாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

தூக்கணாங்குருவியின் வாழ்க்கை முறையைக் கண்டு வியந்த பண்டைத் தமிழர்கள் அதனை வியந்து போற்றியுள்ளனர்.

“வழிப்போக்கர்கள், வேடர்கள் ஆகியோரின் கண்ணில் படாமல்
யாமரத்தின் உச்சிக்கிளையில் தன் குஞ்சுகளை வைத்துப் பேணும்
இயல்புடையது”³¹

என்கிறார்.

“முடங்கல் இறைய தூக்கணங் குரீஇ

நீடிரும் பெண்ணைத் தொடுத்த கூடு”³²

எனத் தூக்கணாங்குருவி கூடுக் கட்டிடும் அழகினை விரித்துரைக்கிறது குறுந்தொகை. பறவையினங்களில் தொழில்நுட்பம் தெரிந்த இனமாகும், பாதுகாப்பான வாழிடத்தை அமைத்துக் கொள்வதில் தூக்கணாங்குருவி முதலிடம் பெறுகிறது.

3. மயில்கள்

இயற்கையின் வளங்களில் ஒன்றாக விளங்கக் கூடிய மலைப்பகுதிகளின் எழில் கொஞ்சும் அழகில் வசிக்கக் கூடியது மயில்கள் ஆகும். மூங்கில்கள் நிறைந்தும் அருவிகளும் சாரல்களும் உடையதாய், சில்லென்று குளிர்விக்கும் மழையையும் வனப்பையும் பெற்று விளங்கக்

கூடியது குறிஞ்சி திணை மலையாகும். இம்மலைதனில், கண்ணுக்கு இனிய கலைமான் கூட்டத்தின் தாழ ஒலிக்கும் கடிய குரல் வங்கியம் போன்ற இன்னிசை எழுப்பிடும், மலை பூஞ்சாரலில் வண்டுகள் எழுப்பும் ஒலியானது யாழொலி போல் எங்கும் கேட்கும். இவ்வாறு வேயங்குழல், நீர் முழவு, வண்டியாழ், மான் தும்பு ஆகிய இன்னிசைக் கருவிகள் இசைத்திட, ஆடலிற் சிறந்த ஆரணங்கு போன்று மயில்கள் மலைகளின் மீதும் பாரைகளின் மீதும் நின்று நடனம் புரிகின்றன.

கார்காலத்தில் மயில்கள்

குறிஞ்சித் திணையில் கார்காலம் வந்தவுடன் வருகிறேன் என்று கூறிச் செல்லும் தலைவனுக்கும், கார்காலம் தொடங்கிவிட்டது எனத் தலைவிக்கும் உணர்த்துவதில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது மயில்கள்.

“தாஅ அஞ்சிறை நொம்பறை வாவல்

பழுமரம் படரும் பையுள் மாலை

சிறியிலைக்

குறுஞ்சினை வேம்பின் நறும்பழம் உணீஇய

வாவல் உகக்கும் மாலை”³³

என ஐங்குறுநூறும்,

“மஞ்ஞை மாரினம்

காலமாரி பெய்தென அதனெதிர்

ஆவலும் ஆலின”³⁴

எனக் குறுந்தொகையும்,

“ஒலிநெடும் பீலி, துயல்வர இயலி

ஆடுமயில் அகவு”³⁵

எனக் குறுந்தொகையும்,

“அழகிய தோகை”³⁶

என அகநானூறும்,

“மணி மருள் கலாவம்”³⁷

என்பதில் அழகியத் தோகையினையும் தழைத்து வளர்ந்த நீண்ட நீலமணியைப் போன்ற கண்களையும் உடையதாக மயில்கள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

காதலர்களுக்குக் களிப்பூட்டும் கார்காலம் உரைத்திடலுக்கும்,
கருமேகங்கள் கண்டு ஆர்ப்பரிக்கும் மனமகிழ்வின்போதும், கான்யாற்றுக்
கரையினில் தோகைதனை விரித்தாடுமிடத்தும் அதனை காண்போர்
மகிழ்வதும், இரசிப்பதும் உண்டு. மேலும்,

“உழவர்களின் உழவொலியை முகிலின் முழக்கம் என நினைத்து
தவறாக நடம்புரிவது”³⁸

ஐங்குறுநூற்றின் உரையின்வழியும் மஞ்ஞைப் பத்தில் மயில்கள்
பாடல்தோறும் இடம்பெறுவதையும் நோக்குமிடத்து சங்கத் தமிழர்கள்
மயிலைப் போற்றிப் பாடியும் பாதுகாத்தும் வந்ததை அறியமுடிகின்றது.

“மயில்கள் ஆலக் குடிஞை”³⁹

என ஐங்குறுநூறும்,

“ஆடு மயில்”⁴⁰

என அகநானூறும்,

“மயில்கள் ஆல”⁴¹

“எரிமருள் வேங்கை இருந்த தோகை”⁴²

என ஐங்குறுநூறும்,

“வேங்கை பெருஞ்சினைத் தோகை”⁴³

எனக் குறுந்தொகையும்

“அடுக்கல் மஞ்ஞை கவரும் நாட”⁴⁴

“மழை வரவு அறியா மஞ்ஞை”⁴⁵

என ஐங்குறுநூறும்,

“மாயிரும் பீலி மணி நிற மஞ்ஞை நின்”⁴⁶

எனச் சிலப்பதிகாரமும் மயிலின் சிறப்பினை உணர்த்தக் கூடியனவாகும்.
குறிஞ்சி நிலத்தின் கருப்பொருள்களில் ஒன்றாகிய மயில், முல்லை
நிலத்திலும், தற்காலத்தில் மருத நிலங்களிலும் அதிகம் வாழ்ந்து வருவதைப்
பார்க்க முடிகிறது. அனைத்து புலவர்களாலும் விரும்பி பாடப்பட்டுள்ள
பறவையினமாகிய மயில்கள், தமிழர்களின் கடவுளாகிய

முருகப்பெருமானுக்கு வாகனமாக அமைந்திருப்பதும், அவை தேசியப் பறவையாகவும், வழிபாட்டுக்கு உரியதாகவும் இடம்பெற்றிருப்பது மிக்க சிறப்பிற்குரியதாகும்.

4. குருகினங்கள்

நெய்தல் நிலத்தின் கடற்கரை ஓரங்களில் தாழை மலர் பூத்திடும் தாழைக் காடுகள் அதிகமுள்ளன. அதனில், வசித்திடும் பறவையினமாகக் குருகினங்கள் உள்ளன.

“நீர் நிறைந்த குண்டிகை போல் பழங்கள்

தொங்கும் வளைந்த தாழையின் பூக்கள்

மலர்ந்திருந்த குருகினம் அத்தாழையின்

மேல் தங்கும்”⁴⁷

என்பதை கலித்தொகையின் நெய்தற்கலிப் பாடல் காட்டுகிறது. இயற்கையின் வளமிக்கப் பகுதியாக நெய்தல் திணை காணப்பட்டுள்ளதுடன், அதனில் எண்ணற்ற பறவையினங்களும் இரையினை உண்டு வசித்து வந்துள்ளன. இதனை,

“மாமலர் முண்டகம் தில்லையோடு ஒருங்கு உடன்

கானல் அணிந்த உயர்மணல் எக்கர் மேல்

சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுதல் கைசேர்த்த

நீர்மலி கரகம் போல் பழம்தூங்கு முடந்தாழைப்

பூ மலர்ந்தவை போல, புள் அல்கும் துறைவ”⁴⁸

என்று பாடப்பட்டுள்ளது.

மதுரைக்காஞ்சியின் மருதநிலத்தில் வசிக்கின்ற பல்வேறுபட்ட பறவையினங்களும் மிகுந்த ஓசைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அப்போது மனையிடத்து மரங்களில் வசிக்கின்ற குருகினங்கள் தமது இனத்தை ஒலியெழுப்பி அழைப்பதை,

“அகல் இரு வானத்து இமிழ்ந்து இனிது இசைப்ப

குருகு நரல, மனை மரத்தான்”⁴⁹

எனப் பாடியுள்ளார் மாங்குடி மருதனார். நெய்தல் திணையின் கடற்கரை ஓரத்திலுள்ள மரங்களைக் குருகினங்கள் வாழிடமாக கொண்டுள்ளதும் உண்டு.

“அகல் இரு விசும்பின் பாயிருள் பருகி”⁵⁰

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும்,

“உளைப்பு மருதத்துக் கிளைக்குருகு இருக்கும்”⁵¹

என மருதத்தினையும் மரங்களில் குடும்பத்துடன் வசிக்கும் குருகுகள் என குருகினங்கள் பற்றி சங்கப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. மேலும்,

“கயல் ஆர் நாரை போர்வில் சேக்கும்”⁵²

எனக் கயல்மீன்களை உண்ணுகின்ற நாரைக் கூட்டங்களானது, மருத நிலத்திலுள்ள வைக்கோல் போர்களில் சென்று தங்குகின்றன. நாரைக் கூட்டங்களானது நெய்தல் திணையில் மட்டுமின்றி மருதத் திணையிலும் வசித்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. பறவையினங்கள்,

1. வலசை போதல்
2. கூடுகட்டுதல்
3. இனப்பெருக்கம்
4. உணவு தேடல்

போன்ற பல காரணங்களினால் பறவையினங்கள் தான் வசிக்கும் திணையை விட்டு மற்றொரு திணைக்குச் சென்று வசிக்கின்றன.

“நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்

பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன

பவளக் கூர்வாய் செங்கால் நாராய்

நீயும் நிற்பெடையும் தென்திசைக் குமரிஆடி

வடதிசைக்கு ஏகுவீர ஆயின் எம்மு”⁵³

என்ற சக்தி முற்றப் புலவரின் வரிகளில் சிவப்புக் வாய்களையும் பவளச் சிவப்பு நிறத்துடன் ஒப்பிட்டும், பனங்கிழங்கைப் பிளந்தது போன்று நீண்டு காணப்படும் நாரையின் அலகைப் பற்றிய புலவரின் வர்ணனை அந்நாரையினையும், அதனின் முக்கினையும் காட்சிப்படுத்தக்கூடியதாகும்.

பறவைகள் வடதிசையினின்று தொடங்கி தென்திசை வரை சென்று வரக்கூடிய இயல்பினையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

“செங்கால் நாரையை ‘White Stork’ என்றழைக்கின்றனர். சங்கு வளை நாரையை ‘Painted Stork’ எனவும், நத்தைக்குத்தி நாரையை ‘Asian Open - billed Stork’ எனவும், வெண்கழுத்து நாரையை ‘Woolly necked Stork’ எனவும், கருப்பு நாரையை ‘Black Stork’ எனவும் சிறிய போதா நாரையை ‘Lesser adjutant’ எனவும் வழங்குகின்றனர்”⁵⁴

நாரை வகைகளில்

1. பெரிய பூ நாரை (Greater flamingo)

2. சிறிய பூ நாரை (Lesser flamingo)

என இரண்டு வகை முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. சங்க காலத்தில் அனைத்து வகையான நாரையினங்களும் வாழ்ந்துள்ளன.

குருகு, நாரை என்று வழங்கப்படும் பறவைகள் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தப் பறவைகளாகும். இவை செங்கால் நாரை, வெண்குருகு என நிறம் மற்றும் பண்பின் அடிப்படையில் சுட்டப்படுவதுமுண்டு. இவ்வகையானப் பறவைகள் நெய்தல் நிலத்தில் காணப்பட்டுள்ளன.

“மீனவர்கள் புன்னை மர நிழலில் வலைகளை உலர்த்தி கடலுக்குள் செல்ல காலம் பார்க்கும்போது வலையைக் காய வைப்பர். அவ்விடத்து உப்பு வணிகர்களின் கல்லுப்பின் விலையைச் சத்தமாகக் கூறிடவும், ஆனிரை வண்டிகளின் மணியோசைதனைக் கேட்டிட்ட கருங்கால்களையுடைய வெண்கால் குருகுகள் நோக்கும்”⁵⁵

என கூறியுள்ளார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியம். இதனில், மருதநில வயல்களிலும் நெய்தல் நிலத்து மரங்களிலும் கருங்கால்களையுடைய வெண்குருகுகள் வசித்திடுவதை அறியமுடிகிறது. இதனைப்போன்று,

“..... உமணர்

வெண்கல் உப்பின் கொள்ளைச் சாற்றி

கண நிரை கிளர்க்கும் நெடுநறிச் சகடம்

மணல் மடுத்து உறையும் ஓசை கழனிக்

கருங் கால் வெண்குருகு வெருஉம்

இருங் கழிச் சேர்ப்பின் தம் உறைவின் ஊர்க்கே”⁵⁶

என்னும் பாடலில் குறித்துள்ளார் அம்முவனார். உப்பு வணிகம் மற்றும் அதனை ஏற்றிச் சென்றிடும் மாட்டு வண்டிகளைக் கண்டு குருகினங்கள் பறந்து செல்வதைப் பற்றியும் பார்க்க முடிகின்றது.

5. பூ நாரைகள் (Flamingo)

சங்க இலக்கியத்தின் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் பூ நாரைகள் பற்றியக் குறிப்பினை பிசிராந்தையார் கோப்பெருஞ்சோழனுக்காகப் பாடியுள்ளார். அதனில்,

“அன்னச் சேவல்! அன்னச் சேவல்!
ஆடுகொள் வென்றி அடுவோரே”⁵⁷

என்பதில் ‘அன்னல்’ என்பது அன்னச் சேவலான பூநாரைகள் பற்றிய குறிக்கக் கூடியதாகும். வலசைப் போதல் பழக்கமுடைய இப்பறவைகளையும் பற்றி மருதத்திணையில் பரணர் குறிப்பிடுகையில்,

“வாளை வெண்போத்து அனய நாரை தன்
அடியநி வறுதலஞ்சிப் பயப்பய
கடியிலன் புகூம் கள்வன் போல”⁵⁸

ஆழமான நீர்நிலைகளில் வேகமாக நடந்து சென்று இரையைத் தேடும் இயல்புடையது கொக்கு. ஆனால் பூநாரைகள் அதற்கு மாறாக சப்தம் எழுப்பாமல் சென்று இரையைத் தேடிடும் இயல்புடையது. இல்லத்தில் நுழையும் திருடர்களைக் குறிப்பதற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

6. குயில்கள்

இளவேனிற் காலத்து பறவையாகச் சங்க இலக்கியத்தில் குயில்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இயற்கைப் பொருளின் அழகை கண்ணாரக் கண்டு வியந்து பாடிய புலவர்கள், குயிலின் குரலை விதந்துப் பாடுவதற்குத் தவறவில்லை.

கவிஞர் வில்லியம் வோர்ட்ஸ் வொர்த் குயிலுக்கான ஒரு அடைமைழியை ‘அலைந்து திரியும் இன்னோசை’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை சங்கப் புலவர்கள்,

“புணர்ந்தீர் புணர்மி னோவென இணர்மிசைச்
செங்கண் இருங்குயில் எதிர்குரல் பயிற்றும்
இன்பவேனில்”⁵⁹

எனக் குயிலின் குரலையும் அவை பாடிடும் சூழலியல் அமைப்பையும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“தீந்தொடை

வினரி நரம்பின் நயவரு சீறியாழ்

மலிபூம் பொங்கர் மகிழ்குரற் குயிலொடு

புணர்துயில் எழுப்பும் புன்தெளி காலை”⁶⁰

எனப் பாடும் பறவைகளில் சிறப்பிடம் பெற்ற பறவையாகக் குயில்கள் இடம்பெறுகின்றன. குயிலின் தனித்தன்மை மிக்க குரலை அகநானூறு,

“இன்தீம் பல்சூரல்”⁶¹

என்கிறது. குரல் வளமையில் குயில் முதலிடம் பெறுகிறது.

“இரவில் அன்றில் பறவையானது தனது துணையைப் பிரிந்தால் குரல் எழுப்புவது போன்று குயிலும் தன்னுடைய இணையைப் பிரிந்தால் பகல் நேரத்தில் பிரிவுத் துயரை வெளிப்படுத்துவது போன்று நெஞ்சுருக்கும் துயரக் குரலை எழுப்பும்”⁶²

என்றுரைக்கிறார் மு.வரதராசனார். மயிலினைப் போன்று குயிலும் பருவம் உணர்த்தும் பறவையாக இருந்துள்ளது. இளவேனில் காலத்தின் தொடக்கத்தினை மாமரங்களில் அமர்ந்து கொண்டு கூவும் இயல்புடையது என்பதை,

“மின்னின் றூனி மிருங் குயில்

பொன்னின் உரை திகழ்”⁶³

எனக் குறுந்தொகையும்,

“நறுந் தாதாடிய தும்பி பசுங் கேழ்ப்”⁶⁴

என நற்றிணையில் தும்பிக்குக் கட்டளைக் கல்லைப் போன்று தோன்றுவதாகக் குயில் பாடப்பட்டுள்ளது. அடைக்காக்கத் தெரியாத இனமான குயிலானது தனது முட்டைகளை காக்கையின் கூட்டில் இட்டுச் செல்லக் கூடியதாகும். காதலர்க்கு இன்பச் செய்தியை ஊட்டிடும் இக்குயிலானது 1.வரிக்குயில் 2.கருங்குயில் 3.செம்போத்து 4.மாங்குயில் என பல வகைப்படும்.

கோழிகள்

உலக உயிர்களில் பெரும்பான்மையானவை ஒன்றையொன்று சார்ந்து வாழும் இயல்புடையதாகும். மனித வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்ப இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழும் இயல்புடையது கோழி ஆகும்.

கோழி - உணர்த்தும் பெயர்கள்

கோழி என்னும் சொல்லானது,

“1.ஊர்ப்பெயராகவும் 2. புலவரின் பெயராகவும் 3.சோழ மன்னர்களின் பெயராகவும் 4.முருகக் கடவுளின் பெயராகவும் 5.ஆண் பறவையைக் குறிக்கும் பெயராகவும் குறிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது”⁶⁵

என்பார் கோ.சதீஷ். சங்ககாலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை ஆண், பெண் இருபாலையும் உணர்த்தும் பொதுச்சொல்லாக அமைவுப் பெற்றுள்ளதையும் காணமுடிகின்றது.

1. காட்டுக்கோழி 2. குடுமிக்கோழி 3.கூகைக்கோழி என்னும் பெயர்களில் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ள கோழியினத்தைப் பற்றி,

“பூவினுள் பிறந்தோன் நாவினுள் பிறந்த

நான்மறைக் கேள்வி நவில்குரல் எருப்ப

ஏம இன்துயில் எழுதல் அல்லதை

வாழிய வஞ்சியும் கோழியும் போல

கோழியின் எழாதெம் பேரூர் துயிலே”⁶⁶

என்று பரிபாடலில் பதிவு செய்துள்ளார் புலவர். இதனில் நான்மறைகளின் ஒலிகளைக் கேட்டும் அல்லது கோழிகளின் ஒலிக்குரலைக் கேட்டும் எழாதவர்கள் என்று உரைக்கப்பட்டுள்ளதில் மனிதர்களுக்கு முன்னரே எழுந்து ‘பொழுது விடிந்தது’ எனக் கூவிடும் தன்மையுடைய பறவையினமாகும். சங்க இலக்கியத்தில் மட்டுமின்றி பின்னர் தோன்றிய பிற இலக்கியங்களிலும் கோழிகள் பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளன.

“மருதத்திணையில் கோழி வீட்டு விலங்காகவும் ஏனைய திணைகளில்

காட்டு விலங்காகவும் பாடப்பட்டுள்ளது”⁶⁷

என்பார் சதீஷ்.

“குனியிணர்த் தோன்றி யன்பு வன்ன
தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுநவைப் படிஇயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண னூரன் றன்னொடு வதிந்த
வெம வின்றுயி லெடுப்பி யோயே”⁶⁸

என்பதில் கோழியின் இயல்பும், அதனுடைய தனித்துவம்
உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

“கானவாரணம் கனைக்குரல் இயம்ப”⁶⁹

எனச் சிலம்பும்,

“கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்”⁷⁰

எனத் திருவெம்பாவையும், கோழிக் கூவியவுடன்தான் பிற பறவைகள்
எழுந்து ஒலிக்கும் என்பதை திருவாசகமும் பின்வருமாறு உரைக்கின்றது.

“கோழி சிலம்புச் சிலம்பும் குருகு”⁷¹

குருகு என்பது பறவைகளின் பொதுப்பெயராகக் கொண்டு கோழியைக்
குறிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

1. கூவின பூங்குயில்

2. கூவின கோழி

3. கூவின குருகு

ஆகியவை கோழியை உணர்த்தக் கூடியதாகும். சங்கப் பாடல்களில்,

“சேவலங்கொடியன்”⁷²

எனத் திருமுருகாற்றுப்படையும்

“சேவலங் கொடியோய்”, “சேவலோங்குயர்குடியோய்”⁷³

எனப் பரிபாடலும்,

“சேவலங் கொடியோன்”⁷⁴

எனக் குறுந்தொகையும்,

“சேவலங்குயர்கொடி”⁷⁵

எனப் பரிபாடலும்,

“சேவலோங்குயர்கொடிச் செல்வ”⁷⁶

எனப் பரிபாடலும், சேவல் என்னும் சொல் முருகனை உணர்த்துவதாய் பாடப்பட்டுள்ளது.

“தமிழர் சடங்கியலில் கோழியை அறுத்தலும் கோழியை நேர்ந்து
விடுதலும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் மிக இன்றியமையாத நேர்த்திக்
கடனாகும்”⁷⁷

என்பதும் இரவில் முட்டையிடும் சாமக்கோழி குடும்பத்திற்கு ஆகாது என்ற பழக்கவழக்கங்களையும் நோக்கமுடிகிறது.

கோழியின் பல்வேறு பெயர்கள் (அட்டவணை)

சங்க இலக்கியம்	திவாகரம்	பிங்கலம்	சூடாமணி
கானக்கோழி (புறம். 395)	குக்குடம்	கதம்பரம்	ஊமா
கானவாரணம் (நற். 21)	குகை	கம்புள் (சம்புங்கோழி)	கவுதம்
குக்குடம் (நான்மணிக்)	கோழி	கிரவுஞ்சம்	காலாய
குக்குடம் (பரி. 19:36)	வாரணம்	குருகு	குருகு
குகைக்கோழி (புறம். 364)	-	கோழி	குகை
சிவல் (கௌதாரி) பட்டி. 77	-	வாரணம்	கௌசிக
நீர்க்கோழி (புறம். 395)	-	-	கோழி
நீருறைக்கோழி (ஐங். 113)	-	-	சிச்சிலி
மணிநிறமஞ்சு (பரி. 17:48)	-	-	சிரல்
மணிமயில் உயரிய (புறம். 56)	-	-	தித்திரி
மனைக்கோழி (புறம். 395)	-	-	யொன்
மனையுறைக்கோழி (புறம். 395, அகம். 128)	-	-	வாய்ப்பு வாரண

வயலும் வயல் சார்ந்த இடமாகக் காணப்படும் மருதத்திணையில் மூன்று போகமும் நெல் விளைவிக்கப்பட்டன. அதனால் வளமையும் செழுமையும் நிறைந்த பகுதியாக மருதநிலம் இருந்துள்ளது. மனிதர்களுடைய வாழ்வியல் முன்னேற்றத்திற்கு உயிரினங்களின் பங்களிப்பு மிகவும் அதிகமாகவும் தேவையான ஒன்றாகவும் இருந்துள்ளதைச் சங்கப் பாடல்களின்வழி காணமுடிகிறது.

மருதத்திணையின் விவசாயத்திற்கு உற்ற நண்பனாக காளை மாடுகள் (எருதுகள்) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை ‘விலங்கினங்கள்’ என்னும் தலைப்பினில் ஆராயப்பட்டுள்ளது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. அடுத்த நிலையில் இடம்பெறக்கூடியது கோழிகளாகும்.

1. கோழிகள்

மருதநிலத்து வயல்களில் சிந்தியுள்ள நெற்மணிகளை உண்டுவிட்டு மரக்கிளைகளில் வசித்திடும் கோழி இனத்தை சங்கப் புலவர்கள் அழகுறத் தமது பாடல்களில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளனர். கோழிகளைப் பண்டைய பெண்கள் தமது இல்லங்களில் விரும்பி வளர்த்து வருவதுடன், அவை விடியற்காலையில் அலாரம் அடித்தாற்போன்று கூவி, பொழுது விடியப் போகின்றது என்ற செய்தியை மக்களுக்கு உணர்த்தக் கூடிய மிகச் சிறந்த பறவையினமாகும்.

இன்றைய காலம் போன்று சங்க காலத்தில் அறிவியல் முன்னேற்றமும் தொழில்நுட்ப வசதியும் இன்மையால், இயற்கையின் அலாரமாக விளங்கிடும் சேவற்கோழிகள் விடியற்காலைப் பொழுதில் கூவிடுவதை மக்கள் ஆர்வமாகக் கேட்டு, தமது பணிகளைச் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகியுள்ளனர்.

“மனையுறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை

வேலி வெருகின மாலை யுற்றெனப்

புகுமிட னறியாது தொகுபுடன் குழீஇய

பைதற் பிள்ளைக் கிளைபயிர்ந் தாஅங்”⁷⁸

என்ற ஒக்கூர் மாசாத்தியின் பாடலில் தன்னால் பாதுகாக்கப்படும் குஞ்சுகளைக் காட்டுப்பூனைகள் கவர்ந்து சென்று விடுமோ என்ற அச்சத்தில் பெட்டைக் கோழியானது கூவி, பெரும் இரைச்சலை ஏற்படுத்துகிறது

என்கிறார். ஆபத்து நிகழும்போது பெட்டைக்கோழி கூவுவதைக் கவினுறக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

கோழி மருதநிலப் பாடல்களில் மூன்று வகைகளாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. வீட்டுக்கோழி (மனையுறைக் கோழி)

2. காட்டுக்கோழி

3. நீர்க்கோழி

என்பதாகும்.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய

1. சம்பங்கோழி

2. கிண்ணிக் கோழி

3. வான்கோழி

இவைகளும் கோழி இனத்தைச் சார்ந்த பறவையினங்கள் ஆகும்.

1. வீட்டுக்கோழி

ஆண் கோழியை சேவல் என்றும், பெண் கோழியை பெட்டை என்றும் வழங்கியுள்ளனர். பண்டைய மக்கள் விலங்கினங்களில் பெண் பாலினத்தைக் குறிப்பிடுவதற்குப் ‘பெட்டை’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை

பெட்டை யென்னும் பெயர்கொடைக்குரிய”⁷⁹

என்பதில் தொல்காப்பியர் ஒட்டகம், குதிரை, கழுதையின் பெண்பாலினத்தைக் குறிக்கப் பெடை என்ற சொல்லினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பெரும்பான்மையாகப் பறவையினத்தில் பெண்பறவைகளைக் குறிப்பதற்கு பெட்டை, பேடை என்ற சொற்கள் வழக்கிலிருந்துள்ளன.

“கோழி கூகை யாமிரன் டல்லவை

சூழுங் காலை அளகெனல் அமையா”⁸⁰

இதனில் தொல்காப்பியர் ‘அளகு’ என்பது பெண்மயிலுக்கு மட்டும் உண்டு என்றும், அவை கோழி, கூகை இரண்டிற்கும் இல்லை என்பதை வரையறுத்துள்ளார்.

“வீட்டுக்கோழியானது திணையைக் கவர்ந்துண்ணும். வெகுதூரம் பறப்பதில்லை. பல்வகையிலும் பயனுடையது”⁸¹

என வீட்டுக்கோழியின் இயல்பினைப் பதிவு செய்துள்ளார் திருமலை. வீட்டுக்கோழியைச் சமைத்து உண்ணும் வழக்கம் பண்டையக் காலம் முதல் இருந்து வந்துள்ளதை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

2. காட்டுக்கோழி

குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களில் காட்டுக்கோழிகள் வாழ்ந்துள்ளன. காடுகளில் கிடைக்கும் திணை வகைகளையும் பூச்சியினங்களையும் உண்டு, மரக்கிளைகளில் வசித்திடும் காட்டுக்கோழியானது, தினைப்புனம் காப்பதற்குச் சென்று இரவு நேரங்களில் அங்கு தங்கியிருக்கும் மக்களை எழுப்பக் கூடியது என்பதை,

“வட்ட வரிய செம்பொறிச் சேவல்

ஏனல் காப்போர் உணர்த்திய கூவம்

கானத்தோர் நின் தெவ்வா”⁸²

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் காட்டுக்கோழியில் சேவல்களானது தினைப்புனம் காப்பவரைத் துயிலுணர்த்திடக் கூவி எழுப்பும் இயல்புடையது என சேவற்கோழியின் இயல்பினை பதிவு செய்துள்ளது சங்கப் பாடல்கள். காட்டுக்கோழியில் சேவற்கோழியின் இயல்புகள் இவ்வியலில் முன்னரே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காட்டுக் கோழிகள் மருதத்திணை நீங்கலாக முல்லை, குறிஞ்சித் திணைகளில் அதிகம் வசித்துள்ளன. மருதத் திணையில் மனிதர்களுடன் வசிக்கும் வீட்டுக்கோழி அதிகம் வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. சேவற் கோழி (ஆண்)

2. பெட்டைக் கோழி (பெண்)

என இனம்பிரித்து வளர்த்துள்ளனர். கோழிகளில் சிறியதை ‘குஞ்சு’, ‘பிள்ளை’ என்றும் வழங்கியுள்ளனர். இதனை,

“மனைவாழ் அளகின்

வாட்டொடு பெறுகுவீர்”⁸³

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையின் வரிகளில் கோழியைப் பற்றி அறியமுடிகிறது.

8. அன்றில் பறவைகள்

கடற்கரைப் பட்டினமாக விளங்கக் கூடிய நெய்தல் திணையில் பறவையினங்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. கடல்நீரில் மூழ்கி இரையைப் பிடிக்கும் பறவைகளையும், கடற்கரையின் ஓரங்களிலுள்ள மரங்களில் கூடுகட்டி வாழ்ந்திடும் பறவைகளையும் சங்கப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

“ஞாயிறு பட்ட அகல்வாய் வானத்து

அளிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை

இறையற வேங்கிய நெறியியல் மரஅத்த

பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய

இறைகொண் டமையின் விரையுமாற் செலவே”⁸⁴

என்பதில் கொடுஞ்சிறைப் பறவை என்பது வளைந்த சிறகுகளையுடைய பறவையினங்கள் மராம் (கடம்ப) மரத்தில் இருக்கும் தமது குஞ்சுகளுக்கு இரையினை எடுத்துக் கொண்டு, கதிரவன் மறைந்த அகன்ற இடத்தையுடைய வானத்தில் பறந்து செல்கின்றன எனப் பாடியுள்ளார் புலவர் தாமோதரனார். இதனில் நெய்தல் நில அன்றில் பறவைகளின் இயல்பினை அறியமுடிகிறது. மேலும்,

“அன்றில் பறவை கருநீல நிறமுடையது. இதன் அலகு வளைந்திருக்கும்.

இதனை இறாமீனுக்கு உவமையாகக் கூறுவர். ஆண்பறவையின்

உச்சிச்சூட்டானது நெருப்புப் போன்று சிவந்து காணப்பெறும். இதன்

குரல் ஊதுகொம்பின் ஒலியை ஒத்திருக்கும்”⁸⁵

என்பார் அ.திருமலை முத்துசுவாமி. இதனுடைய குரலைக் கேட்டு தலைவி துயருறுவதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றது.

“ஏங்குவயிர் இசைய பெருவாய் அன்றில்”⁸⁶

என்ற குறிஞ்சிப் பாட்டினுள் அன்றில் பறவை பற்றியும்,

“எலிதகைந் தன்ன செந்தலை அன்றில்”⁸⁷

“அன்றிலும் பையென நரலும்”⁸⁸

எனக் குறுந்தொகையும்,

“அன்றில் பேடை அரிக்குரல் அழைஇய
சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் இசைப்ப”⁸⁹

என மணிமேகலையும்,

“எனைப்பார்ப்பார் அன்றில் அலகொடு அலகுற்று
இடுங்கலவிதனைப் பார்ப்பார்”⁹⁰

என மதுரைக்கோவையும் அன்றில் பறவைகள் பற்றி உரைக்கின்றன. ஒன்றை விட்டு ஒன்று பிரியாது வாழ்ந்திடும் பண்புடையது அன்றில் பறவையாகும். ‘அன்றி + இல்’ எனப் பிரித்தால் பிரியாது இருந்திடும் பறவையாகச் சுட்டப்படுகிறது.

9. வானம்பாடி பறவைகள்

இப்பறவையைப் பற்றி பெரும்பாலான புலவர்கள் வர்ணித்துப் பாடவில்லை. சில புலவர்கள் மட்டும் தமது கவிதையில் இப்பறவைகள் பற்றி பாடியுள்ளனர். இப்பறவைகள் கூட்டமாக இணைந்து வாழ்ந்திடும் தன்மையுடைய பறவையினங்களாகும்.

“துளிநசை வேட்கையால் மிசைபாடும் புள்
வானம்பாடி வறங்களைந்து ஆனது
அழிதுளி தலைஇய புறவு”⁹¹

என ஐங்குறுநூறும், வானம்பாடி பறவைகள் மழை வேண்டி வானத்தை வாழ்த்திப் பாடும் இயல்புடையது எனவும்,

“பருவ மழை பொய்த்தவிடத்து மிகவும் வருந்தக் கூடியது
வானம்பாடிகள்”⁹²

என மு.வரதராசனாரும் குறிப்பிடுகின்றனர். வாழை நீரை வானில் பறந்தவாறே நுகர்ந்து குடிக்கும் இயல்புடையதாக இப்பறவைகள் உள்ளன.

“தற் பாடிய தனி உணவின்
புள் தேம்ப புயல் மாறி”⁹³

பட்டினப்பாலையில் நீர்த்துளிகளை உண்டு வாழும் வானம்பாடிகள் எனச் சுட்டுகின்றது. மேலும்,

“துளி நசை வேட்கையான் இசைபாடும் புள்”⁹⁴

என்பதில் உயர பறந்து செல்லும் இயல்புடையதாக வானம்பாடிகள் சுட்டப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

10. ஆறுகால் பறவைகள்

உயிரினங்களில் பறவையினங்களுக்கு மட்டுமே சிறகுகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

1. காடை	2. கௌதாரி	3. ஆந்தை
4. மைனா	5. நொள்ளாக்குருவி	6. சிட்டுக்குருவி
7. தேன்சிட்டு	8. தையல் சிட்டு	9. தித்திதாங்குருவி
10. தூக்கணங்குருவி	11. டிக்டிக் குருவி	12. சாவுகுருவி
13. வெட்டுக்கிளி	14. மரம்கொத்தி	15. வெள்ளக்குருவி
16. மஞ்சாகுருவி	17. மானத்தாங் குருவி	18. கருவெட்லாங்குருவி
19. வண்ணாத்திக்குருவி	20. உள்ளாங்குருவி	21. அடைக்கலாங்குருவி
22. உருளைக்கட்ட குருவி	23. பச்சைக்கிளி	24. மீன்கொத்தி
25. கொக்கு	26. கோட்டான்	27. நீர்க்கோழி
28. மயில்	29. கோழி	30. சேவல்

என வரும் பறவைகளின் வகைகளில் ஆறு கால் பறவையாக இடம்பெறுவது சிறகு உள்ள பெரிய வகை வண்டினத்தைப் பற்றியதாகும். சங்ககாலப் புலவர்கள் வண்டினங்கள் குறித்துப் பாடியுள்ளனர்.

“அறுகாற் பறவை அலந்தேந் துழலும்

மறுகாற் நரைஅன்னம் தாமரை நீலம்

குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டும்

சிறுகால் அரன்நெறி சேரகி லாரே”⁹⁵

என்ற திருமூலரின் திருமந்திரப் பாடலில் ‘அறுகாற் பறவை’ பற்றி கூறுகின்றது. தேனிறைந்த மலர்களைத் தேடித் திரியும் பறவை என வண்டினத்தைப் பற்றி குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. மேலும்,

நற்றிணையின் ஐம்பத்தைந்தாவது பாடலான,

“ஓங்கு மலை நாட! ஒழிக நின் வாய்மை!
காம்பு தலைமணந்த கல் அதர்ச் சிறுநெறி
உறுபகை பேணாது, இரவின் வந்து இவள்
பொறிகிளர் ஆகம்புல்ல, தோள் சேர்பு
அறுகாற் பறவை அளவுஇல மொய்த்தலின்
கண்கோள் ஆக நோக்கி, பண்டும்
இனையையோ? என வினவினன் யாயே”⁹⁶

என்ற பெருவழுதியாரின் பாடலில் ஓங்கிய மலைநாட்டுத் தலைவனே! நீ கூறிய உண்மை யாவும் பொய்த்தும் போகட்டும். துன்பமிகு இரவினில் வந்து எம் தலைவியைக் கூடி மகிழ்ந்தாய். அதனால் எம் தலைவியின் உடலில் நறுமணமானது வீசத் தொடங்கியது. இதனை நுகர்ந்த அறுகாற் பறவையினங்கள் (வண்டுகள்) எமது தலைவியின் உடலை மொய்த்தன. இதனைக் கண்ட எம் அன்னை வினவ, ‘அடுப்பிலிருந்த சந்தன விறகினில் மொய்த்திருந்த வண்டினங்கள் அவளை மொய்த்தன’ என்னும் தோழியின் கூற்றின் மூலம் அறுகால் பறவை என்பது வண்டினத்தைக் குறிப்பிடுவதை அறியமுடிகின்றது. மேலும்,

“கிள்ளி வளவன் நல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ளாம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஓதி, ஒண்ணுதல்”⁹⁷

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலிலும் ‘தேன் எடுக்கும் அறுகால் பறவை’ எனப் பாடப்பட்டுள்ளது. ஐங்குறுநூற்றிலும் வண்டினைப் பற்றி,

“தாதுண் பறவை”⁹⁸

எனக் குறித்துள்ளனர். பறவையினங்களில் ஒன்றாக வண்டுகளையும் சங்ககால மக்கள் நோக்கியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

11. கணந்துள் பறவைகள்

முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையாற் திரிந்து, பாலை என்ற நிலமாக மாறியவிடத்து, அந்நிலத்தினது இயல்பு மாறிவிடும். அத்தகைய

சூழலில் ஓமை மரங்கள் நிறைந்து காணப்படுமிடத்து விலங்குகளின் அச்சுறுத்தும் செயலும் ஆறலைக் கள்வர்களின் வழிப்பறி செயலும் நடைபெறுவதைக் கண்ட கணந்துள் பறவையினங்கள், பாலை நிலத்தின் வழிச்செல்லும் வழிப்போக்கருக்கு அதனை அறிவுறுத்தும் இயல்புடையது என்கின்றனர் சங்கப் புலவர்கள். இப்பறவையினைப் போன்று 1.வங்கா பறவை 2.எழால் 3.குறும்பூழ் 4.கௌதாரி 5.வௌவால் 6.யானையங்குருகு போன்ற பறவைகளும் பாலை நிலத்தில் காணப்படக்கூடிய பறவைகளாகும்.

12. வங்கா பறவைகள்

சிவந்த கால்களையும் வேய்க்குழலின் இனிமையான ஓசையையும் உடைய பறவையினமாகும். பாலை நிலத்தில் வசிக்கக் கூடியது.

“வேனிலின் கடுமை, வலியுழிந்த யானை, தீப்பற்றிய முங்கில்,
அருவியற்ற மலை, முளிந்த புல், சூறாவளி, நிழல் இல்லா நெடுஞ்சுரம்
ஆகிய தன்மையையுடையது பாலை நிலம்”⁹⁹

என்பர் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். அத்தகைய நிலத்தில் வசிக்கக் கூடிய பறவையாக வங்கா இனம் உள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

13. பருந்துகள்

பாலைத் திணைக்குரிய பறவை பருந்து ஆகும். பருந்துகள் ஊண் உண்ணிகளானப் பிணந்தின்னிப் பறவைகளாகும். கோழி, குருவி இவைகளின் குஞ்சுகளை கவர்ந்து தின்னிடும் இயல்புடையது பருந்துக்கள் ஆகும்.

பாலைத் திணையின் வறட்சியையும் கொடுமையையும் கூற விழைந்திட்ட புலவர் பெருமக்கள் ஓமை மரங்களின் மீது அமர்ந்திருக்கும் பருந்துக்களைப் பற்றி பாடியுள்ளனர்.

“கருங்கால் ஓமைக் காண்புஇன் பெருஞ்சினைக்
கடியுடை நனந்தலை ஈன்றினைப் பட்ட
கொடுவாய்ப் பேடைக்கு அல்குஇரை தரீஇய
மான்றுவேட்டு எழுந்த செஞ்செவி எருமை
வாந்தோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்
துளங்குநடை மரைஆ வலம்படத் தொலைச்சி

ஓன்செங் குருதி உவறியுண் பருந்துபு
புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
கொள்ளை மாந்தரின் ஆனாது கவரும்”¹⁰⁰

என்ற அகநானூற்றுப் பாடல் பருந்தின் இயல்பையும், ஆண் பருந்து பெண் பருந்தின் மீது காட்டிடும் அன்பையும் புலப்படுத்துகிறது.

14. அன்னப்பறவைகள்

மயிலைப் பற்றி அதிக பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுவதற்கு மாறானது அன்னப்பறவைகள் பற்றிய பாடல்களாகும்.

“அன்னத்தைப் பற்றிய வருணனைகள் மிகவும் குறைவாக உள்ளன”

101

என்பார் மு.வரதராசனார். நீர் கலந்த பாலை, பால் வேறாகவும், நீர் வேறாகவும் பிரிக்கும் இயல்புடையது அன்னப்பறவைகள் ஆகும். இன்றைய அறிவியலாளர்கள் தமது ஆய்வுகளில் அன்னப்பறவைகள் பாலை பிரித்தெடுக்கும் நுண்மையை ஆராய்ந்துள்ளனர். அன்னப்பறவைகள் தமது அலகினைப் பாலில் நுழைத்தவுடன், அதனின் உமிழ்நீர்ப் பட்டு பால் திரிந்து, தயிர் போன்று நீரை விட்டு மேலே மிதப்பதினால், அப்பாலை மட்டும் விரும்பி உண்பதாகக் கண்டறிந்துள்ளனர். அன்புக்கு இணையாக அன்று முதல் இன்று வரை கூறப்படுவது அன்னப்பறவைகள் ஆகும்.

“பசைகொல் மெல்விரல் பெருந்தோள் புலத்தி
துறைவிட்டன்ன தூமயிர் எகினம்”¹⁰²

என அகநானூறும்,

“விலங்குமென் தூவிச் செங்கால் அன்னம்”¹⁰³

என நற்றிணையும்

“செங்காள் அன்னம்”¹⁰⁴

என மதுரைக்காஞ்சியும்

“குறுங்கால் அன்னம்”¹⁰⁵

எனக் குறுந்தொகையும்

“ஆய்தூவி அன்னம்தன் அணிநடைப் பெடையொடு

மேகத் திரிதரும்”¹⁰⁶

எனக் கலித்தொகையும்

“துதிக்கால் அன்னம்”¹⁰⁷

என ஐங்குறுநூறும் அன்னப்பறவைகள் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளன. குறுகிய காலும், சிவந்த விரல்களும், வெண்மையானச் சிறகுகளும் கொண்ட அன்னப்பறவைகள், இளமையானப் பெண்களின் மென்மையான நடைக்கு ஒப்புமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மென்மையான இவ்வன்னப்பறவைகள் தூது செல்லும் பொருள்களில் ஒன்றாக கருதப்பட்டுள்ளது சிறப்பிற்குரியதாகும். நீர்வாழ் பறவைகளான இவை மருதநிலத்திலும் நெய்தலிலும் அதிகம் காணப்பட்டுள்ளன.

“சங்கப் புலவர்களில் ஒருவர் மட்டும் அன்னம் - நெய்தல் நிலப்பறவை உயரத்தில் பறக்க கூடியது. குதிரைக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது”¹⁰⁸

என்கிறார் திருமலை முத்துசுவாமி. வயல்களிலும், ஆறு, குளம், ஏரிகளிலும், செந்நெற் கழனிகளிலும் தங்கி வாழும் இயல்புடையதாக அன்னப்பறவைகள் காணப்பட்டுள்ளன. வாத்துகளின் இனத்தைச் சார்ந்த இப்பறவைகள் சமீப காலமாக ஏற்பட்ட இயற்கை சூழலியல் மாற்றத்தினால் அழிவை நோக்கி சென்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சங்ககாலப் புலவர்கள் அன்னப்பறவைகளின் அழகிய நடையினை ‘துள்ளுநடைக் குருவிகள்’ என விளக்கியுள்ளன.

15. காகங்கள் (அ) காக்கைகள்

பண்டைத் தமிழ் மக்களின் மரபு வழிப்பட்ட பண்பாட்டுக்குச் சான்றாய் நிற்கும் பறவையினம் காகங்கள் ஆகும். இவை காக்கா என்று அழைக்கப்படும். மூதாதையர்களுக்குத் திதிக் கொடுத்தல், முன்னோர்களுக்கு வழிபாடு செய்தல், குலதெய்வ வழிபாடு என்றனைத்திலும், முதலில் உணவு படைக்கப்படுவது காக்கைகளுக்கு ஆகும். மனித இனத்தினருடன் இயைந்து வாழ்ந்திடும் பறவையினங்களில் ஒன்றாகக் காக்கைகள் உள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நிலப்பறவையாக இவை கருதப்படுகிறது.

மனிதர்கள் வசிக்கும் இல்லங்களுக்கு அருகிலுள்ள மரங்களில் கூடுகட்டி வாழும் இயல்புடையது. இக்காக்கையினத்தை,

1. சிறுகருங் காக்கைகள் (அண்டங் காக்கா)
2. வெண்கழுத்து காக்கைகள் (மணியங் காக்கா)
3. வெண் காக்கைகள்

என மூன்று இனமாகப் பிரிப்பர். ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கக் கூடிய காக்கையினத்தைப் பற்றி,

“உகுபலி அருந்திய தொருவிறற் காக்கை”¹⁰⁹

என்கிறது நற்றிணை.

காக்கைகள் கூட்டமாகப் பறந்து சென்று தமக்கு கிடைத்த உணவினைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் இயல்புடையதாகும். இதனை,

“கொடுங்கண் காக்கைக் கூர்வாய் யேடை
நடுங்குசிறைப் பிள்ளை தழீஇக் கிளைபயிர்ந்து
கருங்கண் கருனைச் செந்நெல் வெண்சோறு
குருடைப் பலியொடு கவரிய குறுங்கால்
கூழுடை நன்மனை கு:வின இருக்கும்”¹¹⁰

என்கிறது நற்றிணை.

“பெருங்கடற் கரையது சிறுவைண் காக்கை”¹¹¹

என ஐங்குறுநூறும் காக்கையின் தனித்தன்மையை உணர்த்துகின்றன. தலைவனுடன் உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியின் வருகையை எதிர்நோக்கியிருக்கும் செவிலியின் மனமகிழ்ச்சி அவள் வீட்டு வாசலில் கத்தும் காக்கையின் மீதானதாக அமைகிறது. பண்டைத் தமிழ் மக்கள் சகுனம் கூறும் உயிரினங்களாகப் பல்லி மற்றும் காக்கையை கருதியுள்ளனர்.

“மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிளையொடு ஆரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்தின் தருகுவென் மாதோ”¹¹²

என்பதன் மூலம் அறியப்படுகிறது. குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைவியின் காதல் வயப்பட்ட மனதிற்கு ஆறுதலாக ‘காக்கைகள் கரைவது’ மட்டும் அமைந்துள்ளதை தோழித் தலைவனிடம் உரைக்கிறாள். அதனால் அக்காக்கைக்கு தொண்டியில் விளைந்த நெல்லரிசியையும் கானகத்துப் பசுக்களின் நெய்யையும் கொடுத்தால் ஈடாகாது என்பதை,

“திண்டோர் நள்ளி கானகத்து அண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யின் தொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு”¹¹³

என்ற வரிகளும்,

“விருந்து வரக் கரைந்த காகையது பலியே”¹¹⁴

எனக் குறுந்தொகைப் பாடலின் வரிகள் காக்கையின் செயற்பாடுகள் தலைவியின் அகவாழ்வுக்கு ஆறுதலாய் அமைந்திட்டதை உணர்த்துகிறது. பண்டைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலில் காக்கையின் செயல்பாடுகள் சிறப்பிற்குரியதாய் இடம்பெற்றுள்ளதை பார்க்க முடிகிறது.

16. மகன்றில் பறவைகள்

அன்றில் பறவைப் போன்று காணப்பட்ட மற்றொரு பறவை இனம் மகன்றில் பறவையாகும். நீர்வாழ் பறவை இனத்தைச் சார்ந்தது. மகன்றிற் பறவை தலைவன், தலைவியை விட்டு எப்பொழுதும் பிரியக் கூடாது என்பதற்கு உவமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சில ஆய்வாளர்கள் அன்றில் பறவையின் ஆண் இனம் மகன்றில் பறவை என எண்ணுவோரும் உண்டு என்கின்றனர். அன்றில் வேறு; மகன்றில் வேறு என்பதை,

“.... ஈர்குரல்
அன்றிற்கு ஒழிய மகன்றிற்கே யார்க்கு
முன்றில் பனையும் என மொழியும்”¹¹⁵

என்கிறது இராசராச சோழனுலா. அன்றில் இரவு நேரத்தில் தனது துணையைக் காணாமல் கூவும் இயல்புடையது என்பது முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. மகன்றில், நீர்நிலைகளில் பெண் மகன்றிலை சிறிய பூக்கள் தடுப்பினும் ஆண் மகன்றில் மிகவும் வருந்திக் கலங்கும் நெஞ்சமுடையது என்கின்றனர் புலவர் பெருமக்கள்.

17. ஆந்தைகள்

இரவு நேரத்தில் தலைவியைக் காண வரும் தலைவனுக்கு ஆந்தைகளின் அலறல் இடையூறு ஏற்படுத்துவதாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன.

“திங்கள் கல்சேர்பு கனையிருள் மடியின்
இல்லையி வல்சி வல்வாய்க் காக்கை
கழுது வழங்கு யாமத்து அழிதகக் குழறும்”¹¹⁶

என்கிறது அகநானூறு. ஆந்தைகள் இரண்டு வகைகளில் உள்ளன.

1. மரப்பொந்துகளில் வாழக் கூடியது, இரவில் உலா வரும் ஆந்தைகள்
2. பாலை நிலத்து ஆந்தைகள்

இடுகாடு மற்றும் பாலை நிலத்தில் வாழும் ஆந்தைகளை ‘சுட்டுக்குருவிகள்’ என்றழைத்துள்ளனர்.

“பொத்த அறையுள் போழ்வாய்க் கூகை”¹¹⁷

எனப் புறநானூறும்,

“சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிரும்”¹¹⁸

எனத் திருப்புகழும் ஆந்தைகளைப் பற்றி உரைக்கின்றன.

“உருள்துடி மகுளியின் பொருள்தெரிந்து இசைக்கும்
கடுங்குரல் குடிஞைய நெடும்பெருங்குன்றம்”¹¹⁹

ஆந்தையின் குரலை உரைக்கிறது அகநானூறு. இதனைப் போன்று ஆந்தைகளைப் பற்றி ஒரு சில பாடல்கள் மட்டும் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆந்தையைப் பண்டைய மக்கள் கூகை; குடிஞை என வழங்கி வந்துள்ளனர். கூகையின் விருப்ப உணவாக ஊன் உணவு இருந்துள்ளது. ஆந்தையின் அலறல் தீய சகுனமாக பண்டையக் காலத்தில் பார்க்கப்பட்டுள்ளதை காணமுடிகிறது.

18. புறாக்கள்

பாலை நிலத்துப் பறவையாகப் புறா இடம்பெற்றுள்ளது. காதலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக புறா இனம் பார்க்கப்பட்டுள்ளதுடன் இவை கோயிலின் கோபுரங்கள், மாட மாளிகைகளில் வசிக்கும் தன்மையுடையனவாகும்.

புறாக்களின் பாத அடிகள் உகாய் மரத்தின் அடிகள் போன்று அமைந்துள்ளது. வெப்பம் மிகுந்த பாலை நிலத்தில் பெண் புறாவின் வருத்தத்தை ஆண்புறா தனது சிறகால் நிழல் கொடுத்து நீங்கும் என்பதை புலவர்கள்,

“ஆண்புகொள் மடப்பேடை யசைஇய வருத்தத்தை

மென்சிறகால் ஆற்றும் புறவு” ¹²⁰

எனப் பாடியுள்ளார். இரைதேடிச் செல்லும் ஆண்புறா உரிய காலத்தில் வரவில்லையெனில் ஆண்புறா மிகவும் வருந்தி கத்தும் என்பதை,

“கருங்கைக் கொல்லன் இரும்புனிசைத்து னறி

கூடத் தின்னிசை வெரீஇ மாடத்து

இறையறை புறவின் செங்காற் சேவல்

இன்துயில் இரியும்” ¹²¹

என்கிறது பெரும்பாணாற்றுப்படை. வலைகளில் அகப்படும் புறாக்களின் அவலத்தைக் கண்டு புலவர்கள் இரக்கம் கொண்டு பாடியுள்ளனர்.

தொகுப்புரை

‘சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்’ என்னும் இவ்வியலில்,

❖ பறவைகளின் உள்ளுணர்வுகளையும் ஏக்கங்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் சங்கப் புலவர்கள் நுணுகி ஆராய்ந்துரைத்துள்ளனர். சங்கப் புலவர்களின் இரக்க உணர்ச்சி மற்றும் பறவைகளின் மீது கொண்ட அதீத அன்பினையும் எல்லைக் கடந்த காதலையும் பெற்றிருப்பதை சங்க இலக்கியப் பாடல்களின்வழிக் காணமுடிகின்றது.

❖ தினைப்புனம் காவற்காத்தலில் தொடங்கி, கிளிகளை விரட்டுவது, பறவையினங்களைக் கண்டு ரசிப்பது, ஆந்தையின் அலறலைக் கண்டு பயப்படுவது, மயிலின் அழகைக் கண்டு வியப்பது, குயிலின் குரலில் மயங்குவது என மானுட வாழ்க்கையின் மகத்துவத்தை இயற்கையுடன் பயணிக்கச் செய்துள்ளதில் புலவர்கள் பெரும்பங்கு வகித்துள்ளனர்.

❖ காக்கையைச் சுறுசுறுப்புக்கும், அதிகாலைத் துயில் எழுவதை கோழியைப் போன்றும், வசந்தக் காலத்தை உணர்த்துவதற்கு குயிலையும், அதீத அன்புக்கு அன்றில், மகன்றில் பறவைகளையும், அழகுக்கும் நடைக்கும் அன்னத்தையும், தலைவன்களுக்கு உவமையாக நாரைகளையும்

காத்திருத்தலுக்கு குருகையும் மழையுடன் வாழ்வதற்கும், மழையை உண்பதற்கும் வானம்பாடிகளையும் இல்லறத்திற்கு அழகு வீடுகட்டுதல், ஒரு வீட்டை அழகுபட அமைத்துக் கட்டி வாழ்ந்திடுவதற்குத் தூக்கணாங்குருவியையும் உவமையாகப் புலவர்கள் பாடியுள்ளதை சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தெளிவுற காணமுடிகின்றது.

- ❖ கழுகிற்கு இணையாக உயர பறந்துச் சென்று வாழ்ந்திடும் ஊர்க் குருவிகளையும், பச்சைக்கிளி கூட்டங்களின் இயல்பினையும், அவை விரும்பி உண்ணும் கனிகளையும், தலைவியின் அழகுக்கு மயிலையும், கோழிகளின் வகைகளான 1.மனையுறைக் கோழி 2.காட்டுக்கோழி 3.சம்பங்கோழி ஆகியவற்றின் இயல்புகள் மற்றும் அழகினை உவமைகளாகச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அதீத இடத்தில் பார்க்க முடிகிறது.
- ❖ பார்க்க முடியாதப் பறவைகளான வானம்பாடிகள், ஊர்க்குருவிகள், இலைகளின் நடுவில் மறைந்து பாட்டு பாடிடும் குயில் ஆகியவற்றின் இயல்புகள் சங்க இலக்கியப்பாடல்களின்வழி தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ கிளிகளின் வகைகள், நாரைகளின் வகைகள், கோழிகளின் வகைகள், ஆந்தைகளின் வகைகள், குயில்களின் வகைகள், காக்கைகளின் வகைகள், பருந்துகளின் வகைகள் என்றனைத்தும் இவ்வியலில் சிறப்புற கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் அன்றில், மகன்றில், அன்னம், புறா, கணந்துள் பறவை, வங்கா, ஆறுகால் பறவை, வானம்பாடிகள் ஆகிய பறவைகள் பற்றி ஆராயப்பட்டு கருத்துக்கள் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள் என்பதனை அடிப்படைக் கூறுகளாக வைத்து நிலத்தின் அமைப்பியல் - தமிழும் தன்னுணர்ச்சிப் பாக்களும் - ஐவகை திணைகளில் பறவைகள் - பறவைகளின் வாழிடங்கள் - நிலத்தின் சூழல் - தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ள பறவையினங்கள் - பறவைகளின் வகைகள் - சிறப்புகள் - கிளிகள் - தூக்கணாங்குருவிகள் - மயில்கள் - குருகினங்கள் - பூநாரைகள் - குயில்கள் - கோழிகள் - அன்றில் பறவைகள் - வானம்பாடி - அறுகால் பறவை - பருந்து - கணந்துள் - வங்கா - வெருகு - அன்னம் - காகம் - மகன்றில் - ஆந்தை - புறாக்கள் ஆகியன பற்றி விரிவாகவும் தெளிவாகவும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களின்வழி ஆராயப்பட்டு தொகுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. On extent of territory see evidence cited in M.S.PURANALINGAM PILLAI, Tamil India, G.S.DURASAMY PILLAI Tamil Literature, pp.7-13
2. தனிநாயக அடிகள், நில அமைப்பும் தமிழ்க் கவிதையும், ப. 6
3. கலித்., பா.எ. 103
4. கா.பிரேமா, நற்றிணையில் இயற்கை, க.எண். 26, ப. 162
5. செந்தமிழ்ச் சொற்பியல் பேரகரமுதலி, பாகம் 1, ப. 60
6. மு.சுபாஷினி, ஆற்றுப்படை நூல்களில் நிலத்தின் தன்மை, க.எ. 21ப. 130
7. திருமுரு., பா.வ. 45-46
8. சுசிலா அப்பாத்துரை, சுற்றுச்சூழல் கல்வி, ப. 36
9. பொருந., பா.வ. 179-182
10. பெரும்பா., பா.வ. 196-200
11. மு.சுபாஷினி, ஆற்றுப்படை நூல்களில் நிலத்தின் தன்மை, ப. க.எ. 21, ப. 130
12. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 30
13. Shelley, Skylark, p. 1.
14. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப.31
15. மேலது., ப. 32
16. மேலது., ப. 31
17. Shelley, Skylark, Translation in Tamil, G.Venkatesh, p. 3.
18. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 64
19. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா. வ. 112
20. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப. 35
21. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா.வ. 42-43
22. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப. 39
23. கபிலர், குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா.வ. 73-74
24. மேலது., பா.வ. 38-39
25. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.ந்., பா.எ. 360
26. சிலம்பு, கு.குரவை, 26-30
27. மு.வரதராசனார், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கை, ப. 313
28. வாணிதாசன், கொடிமுல்லை, ப. 25
29. திருஞானசம்பந்தர், தேவாரம், பதிக. 160

30. விந்தைமிகு பறவைகள், ப. 70
31. மு.வரதராசனார், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கை, ப. 352
32. குறுந்., பா.எ. 374
33. ஐங்., பா.எ. 337
34. குறுந்., பா.எ. 251
35. குறுந்., பா.எ. 264
36. அகம்., பா.வ. 358, 378
37. நற்., பா.எ. 264, அகம்., பா.எ. 242
38. திருமலை முத்துசுவாமி, வாழ்வில் ஒளி, ப. 35
39. ஐங்., பா.எ. 191
40. அகம்., பா.எ. 354
41. ஐங்., பா.எ. 294
42. குறுந்., பா.எ. 261
43. மேலது, பா.எ. 261
44. ஐங்., பா.எ. 296
45. மேலது., பா.எ. 298
46. சிலம்பு, மனையறம் புகுத்த காதை, வ. 53-54
47. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), கலித்., ப. 580
48. கலித்., பா. எ. 133
49. மதுரைகாஞ்சி., பா.வ. 267-268
50. பெரும்பாண்., பா.வ. 167-168
51. ஐங்., பா.எ. 7
52. மேலது., பா.எ. 9
53. சக்தி முற்றப் புலவர் பாடல்கள், www.keetru.com
54. திருமலை முத்துசுவாமி, வாழ்வில் ஒளி, ப. 79
55. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), நற்., ப. 8
56. நற்., பா.எ. 4
57. புறம்., பா.எ. 67
58. அகம்., பா.எ. 272
59. www.wikipedia.com. 2019
60. அகம்., பா.எ. 279
61. மேலது., பா.எ. 279

62. மு.வ.பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 347
63. குறுந்., பா.எ. 68
64. நற்., பா.எ. 123
65. கோ.சதீஷ், கட்டுரைகள், www.wikipedia.com
66. பரிபாடல், பா.வ. 7:6:1
67. கோ.சதீஷ், கட்டுரைகள், www.wikipedia.com
68. குறுந்., பா.எ. 107
69. சிலம்பு., 13:137
70. திருவெம்பாவை, பா.எ. 8
71. திருவாசகம், பா.எ. 1964
72. திருமுருகா., பா.வ. 210
73. பரிபாடல், பா.எ. 1
74. குறுந்., பா.எ. 5
75. மேலது., பா.எ. 3., பரி.பா. 1
76. பரிபாடல், பா.எ. 4, 437
77. கோ.சதீஷ், கட்டுரைகள், www.wikipedia.com
78. குறுந்., பா.எ. 139
79. தொல்.பொருள்., நூ. 597
80. மேலது., நூ. 600
81. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 131
82. புறம்., பா.எ. 28
83. பெரும்., பா.வ. 124
84. குறுந்., பா.எ. 92
85. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.).., குறுந்., ப. 156
86. குறிஞ்சிப்பாட்டு, பா.வ. 72
87. குறுந்., பா.எ. 103
88. மேலது., பா.எ. 103
89. மணிமேகலை, பா.வ. 213-214
90. மதுரைக்கோவை, 97-98
91. ஐங்., பா.எ. 219
92. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 343
93. பட்டினப்பாலை, பா.வ. 3-4

94. கலித்., பா.எ. 46
95. திருமூலர், திருமந்திரம், பா.எ. 1470
96. நற்., பா.எ. 55
97. புறம்., பா.எ. 134
98. ஐங்குறு., பா.எ. 82
99. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), மதுரைக்காஞ்சி, ப. 149
100. அகம்., பா.எ. 203
101. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 308
102. அகம்., பா.எ. 34
103. நற்., பா.எ. 356
104. மதுரைக்காஞ்சி, பா.வ. 356
105. குறுந்., பா.எ. 304
106. கலித்., பா.எ. 69
107. ஐங்குறு., பா.எ. 106
108. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 71
109. நற்., பா.எ. 398
110. மேலது., பா.எ. 369
111. ஐங்குறு., பா.எ. 390
112. மேலது., பா.எ. 391
113. குறுந்., பா.எ. 210
114. மேலது., பா.எ. 210
115. இராசராச சோழனுலா, ப. எ. 89
116. அகம்., பா.எ. 169
117. புறம்., பா.எ. 740
118. திருப்புகழ், பா.வ. 120
119. அகம்., பா.எ. 119
120. பெரும்பாண்., பா.வ. 430-431
121. மேலது., பா.வ. 437-440

சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்

சங்ககாலத் தமிழ் மக்களிடம் உயிரினங்களின் வாழ்வியல் முறைகள் மற்றும் இயற்கை அறிவியல் குறித்த சிந்தனைகள் மேலோங்கியிருந்துள்ளன. இதனை உறுதிப்படுத்தும்விதமாக சங்க இலக்கியத்தின் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் சங்ககாலத் தமிழர்களின் மேம்பட்ட அறிவினையும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியினையும், அறம் சார்ந்த மரபியல் கூறுகளையும் அறிந்து கொள்வதுடன், அறிவியல் உணர்வும் உயிரினங்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டு பாடல்கள் இயற்றிய திறமும் வியக்கவைக்கக் கூடியதாக இருந்துள்ளதால் அதனை ஆராய்ந்து எடுத்துரைக்கும்விதமாக 'சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்' என்னும் தலைப்பில் இவ்வியலில் கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

பிற உயிரினங்கள் என்பது

ஆங்கிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் 'Animal' என்ற சொல்லின் நேர்மொழிப் பெயர்ப்பு 'உயிரி' என்ற சொல்லாகும் விலங்குகள், பறவைகள் என்ற சொல்லினைக் குறிக்க 'Fauna' என்றும் தாவரங்களை 'Flora' என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'Flora and Fauna' உயிரினங்களின் பதிவுகளைச் சுட்டக்கூடிய சொல்லாகும்.

“சங்க இலக்கியத்தில் நான்கு கொம்புகளையுடைய மான், எலிமான் அல்லது கேழமான் காட்டாடு பற்றி கூறப்படவில்லை”¹

என்பார் பி.எல்.சாமி. அவருடையக் கூற்றுப்படி நோக்கினால்,

1.கிளைமான்

2.கேழமான் (காட்டா)

இரண்டும் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெறவில்லை. வாழ்ந்து முற்றிலும் அழிந்துபோன விலங்கினமாக மீன்நாய் கருதப்படுகிறது. இதனை பி.எல்.சாமி அவர்கள்,

“நான் புதுவை மாநிலத்தின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தபோது 1980இல் வீராணம் ஏரிக்கு வலசை வரும் பறவைகளை ஆராய்ந்தபோது முதியவர் ஒருவர் மீன்நாய் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அழிந்துவிட்டது”²

என்று கூறி இப்பதிவு மீன்நாய் என்ற விலங்கினம், குளம், ஆற்றில் உள்ள மீன்களை உண்டு வாழ்ந்துவந்ததையும், அவை தற்போது அழிந்து விட்டதையும் காட்டுகின்றது.

பிற உயிரினங்களின் பதிவுகள்

விலங்குகள், தாவரங்கள், பறவைகள், இவற்றினுடன், மனிதர்கள் என்ற நான்கு தலைப்புகளும் சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளவைக் குறித்த கருத்துக்கள் இவ்வாய்வில் தொகுத்து முற்கூறப்பட்டுள்ளன. பிற உயிரினங்கள் என்பதில்,

1. எறும்புகள்
2. பூச்சியினங்கள்
 - (i) தேனி
 - (ii) சிதர்
 - (iii) தும்பி
 - (iv) மூதாய்
 - (v) மின்மினி
 - (vi) ஈயல் (ஈசல்)
 - (vii) குளவி
 - (viii) சிள்வீடு
 - (ix) சிலந்தி
 - (x) வண்ணத்துப்பூச்சி
3. முதலைகளின் வகைகள்
4. உடும்பு
5. ஓணான் (ஓதி)
6. கோம்பி (பல்லியினம்)
7. பச்சோத்தி
8. பாம்புவகை
9. ஆமையின் வகைகள்
10. தவளை, தேரை
11. நண்டு, இறால்

12. நத்தை
13. சங்குகள், சிப்பிகள்
14. கிளிஞ்சல்கள்
15. சிலந்தி
16. குமிழு
17. சுரும்பு
18. வண்டு
19. ஈரும் பேனும்

ஆகிய இரண்டு, மூன்று, நான்கு அறிவுகளையுடைய பிற உயிரினங்கள் பற்றியக் குறிப்புகள் சங்கப்பாடல்கள் நிறைய காணப்பட்டுள்ளன.

1. எறும்புகளின் வகைகள்

சங்க இலக்கியத்தில் பாடப்பட்டுள்ளச் சிறிய வகை உயிரினங்களில் ஒன்று எறும்புகள் ஆகும். எறும்புகளில் பல வகைகள் உள்ளன.

- (i) கட்டை எறும்பு
- (ii) கருப்பு எறும்பு
- (iii) சிவப்பு எறும்பு
- (iv) நெருப்பு எறும்பு
- (v) பிள்ளையார் எறும்பு
- (vi) முசிலு எறும்பு

போன்றவைகளாகும். கருப்பு, சிவப்பு, பிள்ளையார் போன்ற எறும்பு வகைகளுக்குக் கடிக்கத் தெரியாது. கட்டை எறும்பு விஷத்தன்மைக் கொண்டது. நெருப்பு எறும்புக் கடித்தால் வலிக்கக் கூடியது. முசிலு எறும்பு மரங்களில் இலைகளை ஒன்று சேர்த்து தைத்தாற் போன்று கூடுகட்டி வாழக்கூடிய எறும்பு வகையாகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இரண்டு வகையான எறும்பினங்கள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன.

1.1. வளைகளிலுள்ள எறும்பு

எங்கும் எளிதில் காணக்கூடிய எறும்புகளான இவைகள் மண்ணுக்கடியில் வளைகளை அமைத்து அதனில் உணவுப்பொருட்களைச்

சேகரித்து வாழக்கூடியதாகும். இதனை ‘Harvester Ants’ என்று ஆங்கிலத்திலும், ‘அறுவடை எறும்பு’ எனத் தமிழிலும் கூறுவர்.

‘எறும்பு அனையிற் குறும்பல் கனைய’

என்பதில் எறும்புகளின் வளைகள் சுனைகளுக்கு ஒப்புமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“கோடை நீடலின் வாடுபுலத்து உக்க

சிறுபுல் உணவு நெறிபட மறுகி

நுண்புல் எறும்பு கொண்டு அளைச்செறித்த

வித்தா வல்சி வீங்குசிலை மறவர்”³

எறும்புகள் கோடைக்காலத்தில் உதிரும் புல்லரிசிகளைச் சேகரித்து வைக்கிறது. வளைகளைத் தோண்டிடும் மறவர்கள் அதனை எடுத்து உண்டதாக அகநானூறு உரைக்கிறது. எறும்பின் சுறுசுறுப்பும், அவை உணவு சேகரிக்கும் வழக்கமும், வரிசைமுறை கடைபிடிப்பதும் இன்றளவும் குழந்தைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் கூறப்படுவதும் சிறப்பிற்குரியதாகும்.

1.2. முசுலு (அ) முயிறு எறும்பு வகை

மரங்களில் கூடுக்கட்டி வாழும் இவ்எறும்பு வகைகள் மரங்களை ஆட்டுவதினால் அல்லது பறவையினங்கள் காலால் தட்டி விடுவதினால் கீழே உதிர்ந்து விழக்கூடியதாகும்.

முயிறு எறும்பை Red Weaver ant என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுகின்றனர்.

“எறும்பு மூசா இறும்புது மரபில்”⁴

என பதிற்றுப்பத்தும்,

“பழனப் பாகல் முயிறுமூசு குடம்பை

கழனி நாரை உரைத்தலிற் செந்நெல்

விரவு வெள்ளாசியின் தாலும் ஊரன்”⁵

என நற்றிணையிலும் முசுலு எறும்பு பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. பலா மரத்தில் வந்து அமர்ந்திடும் நாரையின் கால்பட்டு முயிறுகளும் கட்டைகளும் கீழே உதிர்ந்திட்டபோது, அவ்வெறும்பு செந்நெல்லினைப் போன்று சிவப்பாகவும் அழகாகவும் இருந்ததாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

பூச்சியினங்கள்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பல்வேறுவகைப்பட்ட பூச்சியினங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இயற்கை வளமும் மரம், செடி, கொடிகளின் எண்ணிக்கையும் மழைவளமும் சிறந்துக் காணப்பட்டுள்ளதால் எண்ணற்ற உயிரினங்களும் சிறப்புடன் வாழ்ந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

1. தேனீக்கள்
2. சிதர்கள்
3. தும்பிகள்
4. மூதாய் பூச்சிகள்
5. மின்மினிப் பூச்சிகள்
6. ஈயல் (ஈசல்கள்)
7. குளவிகள்
8. சிள்வீடு
9. குளவி
10. சிலந்தி
11. சுரும்பு (வண்ணத்துப்பூச்சி)
12. ஞிமிறு (சிறிய ஈ)
13. எறும்புகள்
14. வண்டு
15. பேன்

போன்றவைகளாகும்.

2.1 தேனீக்கள்

சங்ககால மக்கள் தங்களுடைய உணவுப்பொருட்களில் ஒன்றாக தேனைச் சேர்த்துள்ளனர். ‘உணவே மருந்து’ என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பல்வேறுபட்ட நோய்களுக்கு மருந்தாக தேன் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. தேன் என்றதும் உடனே நினைவுக்கு வருவது தேனீக்கள் ஆகும்.

“தேன் என்பது பொதுப்பெயர். அது தேனைக் குறித்தாலும், சில இடங்களில் தேனீக்களைக் குறிப்பதும் உண்டு”⁶

என்கிறார் பி.எல்.சாமி. இவருடையக் கூற்றின்படி ஆய்ந்தோமானால் தேன் என்னும் சொல் இரண்டையும் குறிப்பதற்கு வழக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. சங்க இலக்கிய நூல்கள் பெரும்பான்மையாகப் பெரிய தேனீக்கள் உருவாக்கிடும் தேன்கூட்டினை மையப்படுத்தி அமைந்துள்ளது. மலைகளிலும், குன்றுகளிலும், மலையிலுள்ள பெரிய மர வகைகளிலும் கட்டப்படும் தேன்வகைகள் மலைத்தேன் என குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேனீக்களில் (1) பெருந்தேன் வகை தேனீக்கள் (2) மலைத்தேனை உருவாக்கும் தேனீக்கள் (3) சிறிய வகை தேனீக்கள் என மூன்று வகைகளில் அமைந்துள்ளன.

இவ்வகையானத் தேன் பூச்சிகள் தமது அடைகளில் அடையும்போது ஒருவிதமான ஒலியினை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

“மலிதா துணுதுந் தேனொடு”⁷

நற்றிணையும்,

“கொடுந்தேன் இழைத்த”⁸

என அகநானூறும்,

“தேனோடு ஊத”⁹

எனக் குறுந்தொகையும் தேனீக்களைப் பற்றியும் அவை எழுப்பக்கூடிய ஓசையைப் பற்றியும் கூறியுள்ளன.

2.1.1 பெருந்தேனீக்கள்

சங்கப் பாடல்களில் பெருந்தேனீக்கள் பற்றியும் சிறப்புறப் பாடப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சிச் செடியானது மலைகளில் அதிக உயரத்தில் வளரக்கூடிய செடியாகும். இச்செடி 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பூ பூக்கக் கூடியது. அச்செடியில் (மரம் போன்று காணப்படும்) பெருந்தேனீக்கள் தேனடைகளை உருவாக்கியிருப்பதை,

“கருங்கோல் குறிஞ்சி பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடொனாடு நட்பே”¹⁰

என்கிறது குறுந்தொகை.

“பெருந்தேனிமிர்”¹¹

என ஐங்குறுநூறும் பெருந்தேனீக்கள் ஓசையிடுவதைக் கூறுகின்றது. ‘பிரசம்’ என்ற வார்த்தையும் தேனடையும் தேன் பூச்சிகளையும் குறிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

“தாதார் பிரச மூதும்”¹²

“தாதார் பிரசம் மொய்ப்ப”¹³

“பிரசம் பல்கினை யார்ப்பக் கல்லென்”¹⁴

“வரையிழி அருவிப் பாட்டொடு பிரசம்”¹⁵

“வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப”¹⁶

என மதுரைக்காஞ்சியும்

“பிரசமொடு விளங்கிய வயங்குவெண் அழு”¹⁷

என அகநானூறும்

“பிரசப் பல்கினை ஆர்ப்ப”¹⁸

என அகநானூறும் மலைத் தேனீக்களைப் பற்றி உரைக்கின்றன. மலையில் தேனடைகளுடன் நிரம்பி வழிகின்ற வெள்ளருவி, மலைச்சிலம்பி தேனடைகளுடன் இறங்கி வருகின்ற வெள்ளருவி என்று பாடப்பட்டுள்ளதுடன் இம்மெனும் ஓசையை எழுப்பக் கூடியது என்று அகநானூறு பகர்கின்றது.

2.1.2. மலைத் தேனீக்கள்

சக்கரம் போன்று தொங்கிய மலைத்தேனீக்கள் என மலைபடுகடாம் கூறுகிறது. பிரசம் என்பது மலையிலுள்ள தேனீக்களைக் குறிப்பதாகும். இதனில் பெருந்தேனீக்கள்தான் மலைகளில் தேனடைகளை உருவாக்குகிறது. இவை கூட்டமாக வாழும் இயல்புடையது ஆகும்.

“தேன்நிமிர் நறுமலர் வானன் உடற்றி”¹⁹

“தேன்செய் பெருங்கினை இரிய வேங்கை”²⁰

“மயில்கள் ஆ”²¹

“கயனணி பொதும்பருள் கடிமலர்த் தேன்னுத்”²²

“தேன்நிமிர் நறுமலர் புன்னைய மொழியாது”²³

“வேனி லோர்இணர் தேனோடு ஊதி”²⁴

“பெருந்தேன் நிமிர்”²⁵

என ஐங்குறுநூற்றில்

“கொடுந்தேன் இழைத்த கோடுயர் நெடுவரை”²⁶

என சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தேனீக்கள் பற்றியும், தேனடைகள் மற்றும் அவற்றின் வகைகளைப் பற்றியும் காணமுடிகின்றது.

2.2 சிதர்கள்

தேனீக்களின் மற்றுமொரு வகைப் பூச்சியினம் சிதர்கள் ஆகும். இவற்றைப் போன்று பொந்துக்களில் வசிக்கும் தேனீக்களும் உண்டு.

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சிதர் என்பதற்கு ‘சிறிய நீர்த்துளி’ என்ற பொருளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பண்டைய மக்கள் சிறிய வகையிலான தேனீக்களை சிதர் என்று குறித்துள்ளனர்.

சிதர் இன தேன்பூச்சி வகைகளானது இலவ மரப்பூ, முருங்கை மரப்பூ, நார்த்தம்பூ போன்ற மரங்களின் பூக்களில் ஓசையை எழுப்பியவாறு தேன்எடுக்கும் பூச்சியினம் ஆகும். இதனை,

“செடிகள், கொம்புகள், புதர்களில் தேன்கூடுகளைக் கட்டும் சிறிய இன தேன்பூச்சி (Little Honey bee) என்றும் இதனை அறிவியலில் Apis Flora என்றும் அழைப்பர்”²⁷

என்கிறார் பி.எல்.சாமி. இத்தேனடைகளில் புழுக்களும் நிறைந்திருக்கும். தேனைப் பிழியும்போது இரண்டும் கலந்து பிழிந்தெடுக்கப்படுவதுண்டு. இதனின் மற்றுமொரு பெயர் கொம்புத்தேன் ஆகும். சிலர் ‘சிதர்’ என்றும் ‘சிறிய தூக்கன்’ என்றும் பண்டைய மக்கள் வழங்கியுள்ளனர்.

“சிதர் கொள் தண்மலர்”²⁸

“சிதர் சினை தூங்கும் அற்சிர அறைநான்”²⁹

“இனச் சிதர் உருத்த இலவத்து”³⁰

“முன்முதிர் முருக்கின் இனச்சிதர் ஆர்ப்ப”³¹

“சிதர் நனை முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ்சினை”³²

என்னும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சிதர் என்னும் தேன்பூச்சியினைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

2.3. தும்பிகள்

தும்பி பூச்சி வகைகள் மரக்கட்டைகளைத் துளைத்து முட்டையிட்டு வெளிவரக்கூடியது ஆகும். அழகான இறக்கைகளை உடைய தும்பியினம் தாமரை மலரில் முட்டையிடுவதாக ஐங்குறுநாறு கூறுகின்றது.

ஒருவித ஓசையுடன் வட்டமிடும் தும்பியினத்தைத் தட்டான் என்ற பெயரில் அழைப்பர். தட்டான் உயரே பறக்காமல் கீழே பறந்தால் மழை வருவது உறுதி என்ற நம்பிக்கை காலங்காலமாக மக்களிடத்து இருந்து வருகிறது.

“நாடுநான் வந்து தும்பியும் துவக்கும்”³³

என்பதில் நல்லிரவு நேரங்களில் இரை தேடும் தும்பி எனப் புறநானூறு பதிவு செய்துள்ளது. தும்பி இசைக்கும் ராகத்திற்குக் காமரம் என்ற பெயருமுண்டு.

சங்க இலக்கியத்தின் சில பாடல் வரிகள் தும்பியைப் பற்றி உரைக்கின்றன. துளைபோடும் பூச்சி (Carpenter Bee) என சொல்லப்படும் இவை தேன் மற்றும் மகரந்தத்தைப் பூக்களில் கவர்ந்துச் செல்லக்கூடியது ஆகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் இதனைத் தாது ஊதுவதாகக் கூறுகின்றன.

“அணிமலர் நறுந்தாது ஊதுந் தும்பி

கையாடு வட்டில் தோன்றும்”³⁴

என அகநானூறும்,

“..... காந்தள்

கொழுமடல் புதுப்பூ ஊதுந் தும்பி

நல்நிறம் மருளும் அருவிடர்”³⁵

என அகநானூறும்,

“காந்தள் ஊதிய மணிநிறத் தும்பி
தீந்தொடை நரம்பின் முரலும்”³⁶

என நற்றிணையும்,

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி”³⁷

எனக் குறுந்தொகையும்,

“அரிசில் கால அஞ்சிறைத் தும்பி”³⁸

“கட்டளையன்ன மணிநிறத் தும்பி”³⁹

என ஐங்குறுநூறும்,

“மால அஞ்சிறை மணிநிறத் தும்பி”⁴⁰

எனக் கலித்தொகையும் தும்பிகளின் தன்மையை உரைக்கும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் ஆகும். அழகுமிக்கதாகவும், பாம்பின் தலையில் இருக்கும் மணிமகுடம் போலவும் கருநீல நிறமுடையதாகவும், நாவல் கனியை தன் இனமாகக் கருதியதாகவும் தும்பி காணப்படுகின்றது.

2.4 மூதாய் பூச்சிகள்

இந்திர பூச்சி (அ) இந்திர கோபம் என்றழைக்கப்படுவது மூதாய்ப்பூச்சிகள் ஆகும். காயாம்பூ நீலநிறமுடையது என்றும் அதனில் ஊறும் மூதாய் பூச்சிகள் சிவந்த நிறமுடையது என்றும் சங்க இலக்கியத்தில் பாடப்பட்டுள்ளன.

மழைக்காலத்தில் மட்டும் உருவாகக் கூடிய மூதாய் பூச்சிகள் பசுமை நிறைந்த புல்வெளியில் காணுமிடத்து காண்பதற்கு மிகவும் அழகானதாக இருக்கும்.

உடம்பு கருஞ்சிவப்பாகவும், மேற்புறம் வெல்வெட்டைப் போன்று இளஞ்சிவப்புடனும் காணப்படுகின்றது. இப்பூச்சியினை Velvet Insect என ஆங்கிலத்திலும், சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பவளப்பூச்சி எனவும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

“செந்நிற மூதாய் பவளத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டு மணிமீடைப்பவளம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இவை ஓர் அணிகலனாகப் பெண்டிர் அணிந்திருப்பர்”⁴¹

என்கிறார் திருமலை. அழகு மிக்கதாகவும், தீமை தராத பூச்சியினமாகவும்
மூதாய் பூச்சிகள் இருந்திருப்பதை,

“பெய்ப்புல மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிரின்”⁴²

எனக் கலித்தொகையும்,

“கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவு”⁴³

எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையும் கோபம் என்ற பெயரில் மூதாய் பூச்சிகளைப்
பற்றிக் கூறுகின்றது.

“அரக்குநிற உருவின் ஈயல் மூதாய்
பரப்பி யவைபோல் வாஅய்ப் பலவுடன்”⁴⁴

என அகநானூறும்,

“மணிமிடை பவளம்போல் அணிமிகக்
காயாஞ் செம்மல் தாஅய்ப் பலவுடன்
ஈயல் மூதாய் ஈரம்புறம் வரிப்பப்
புலன்அணி கொண்ட களர்எதிர் காலை”⁴⁵

என அகநானூறும், கார் எதிர்காலங்களில் மூதாய் பூச்சிகள் காணப்படும்
என்பதுடன், 1. வண்ண மூதாய் 2. உண்ணா மூதாய் 3. உண்ணும் மூதாய்
என்னும் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டுள்ளன.

2.5. மின்மினிப் பூச்சிகள்

பூச்சியினங்களில் இரவில் ஒளிரக் கூடிய தன்மையுடையதாகவும், இரவில்
பார்ப்பதற்கு அழகாகவும் இருப்பது மின்மினிப் பூச்சிகளாகும். இதனை
மின்மினிப் புழு என்றும் (Lampyris Noctiluca) மின்மினிப் பூச்சி (Luciola garlami
luciola circumdata) என்றும் இரண்டு பெயர்களால் அழைக்கின்றனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் சுடரும் பூச்சி, சுடர்க்கடைப் பறவை, மின்மினி
என மின்மினிப் பூச்சியைப் பற்றி கூறியுள்ளதுடன்,

“கரையானின் நெடும்புற்றை கரடி தோண்டி, அதன் மேல்
மொய்த்திருந்த மின்மினிப் பூச்சிகள், காய்ச்சின இரும்பை உலையில்
அடிக்கும்போது சிதறும் தீப்பொறி போல இருப்பதாக அகநானூறு”⁴⁶

கூறுவதைக் காணுமிடத்து மின்மினிப் பூச்சிகளின் அழகு புலனாகின்றது.

“நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுடன்”⁴⁷

“மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய் புற்றம்
பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர்வாங்கி”⁴⁸

“சிறுபுன் மின்மினி கடுப்ப எவ்வாயும்”⁴⁹

என அகநானூறும்,

“பன்மர உயர்கிளை மின்மினி விளர்”⁵⁰

என நற்றிணையும்,

“சுடர்க்கடை பறவைப் பெயர்படு அத்த”⁵¹

எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும் மின்மினிப் பூச்சிகள் பற்றி உரைத்துள்ளன. பூச்சிகளில் தனித்த இடத்தையும், சாகும் வரை சுடர்விடக் கூடியதாகவும் மரக்கிளைகளின் உயரத்தில் உள்ள கிளைகளின் மீது இரவில் ஒளிரும் தன்மையுடையதாகவும் காணப்பட்டுள்ளது இப்பூச்சியின் சிறப்பினை நற்றிணை அழகுடன் காட்டுகின்றது.

2.6. ஈயல் (ஈசல்)

சங்க இலக்கியத்தில் சிதலை என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்ற பூச்சியினம் ஈயல் ஆகும். இதனை தற்காலத்தில் ஈசல் என்று பேச்சுவழக்கில் வழங்குகின்றனர்.

கரையான் வகையைச் சார்ந்தப் பூச்சியினமாகும். புற்றுக்கள் கட்டி தங்கிடும் இப்பூச்சியினம் ஒரே நாளில் இறக்கை முளைத்து புற்றை விட்டு மேலெழும்பி பறந்திடுவதுடன் அன்று ஒரு நாளுடன் இறந்துவிடும் தன்மை உடையதாகும்.

சில வகை ஈசல்கள் குழிப்புற்றுகளில் தங்கி மேல் எழும்பி பறந்திடும் இயல்புடையது.

சில இனத்து மக்கள் இவ்ஈசல்களைச் சேகரித்து பதப்படுத்தி உணவாக்கிக் கொள்வர். அதிக புரோட்டீன் இவ்ஈயல்களில் இருப்பதாகக் கூறிடுவர்.

“நெடுஞ் செம்புற்றம் ஈயல் பகர்”⁵²

“குழிப்புற்றின் மண்கால் ஈயல்”⁵³

என ஐங்குறுநூறும்,

“செம்புற்று ஈயல் போல்”⁵⁴

“செம்புற்று ஈயலின்”⁵⁵

எனப் புறநானூறும்,

“நெடுங்கோட்டுப் புற்றத்து ஈயல்”⁵⁶

என நற்றிணையும்,

“கார் வாய்த்து ஒழிந்த ஈர்வாய்ப் புற்றத்து

ஈயல் பெய்து அட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு”⁵⁷

என அகநானூறும், ஈசல் பூச்சிகளின் இயல்பினைக் கூறுகின்றன. இப்பூச்சியினங்களானது 1. குழிப்புற்று 2. உயரமான நெடுங்கோட்டுப் புற்று 3. புற்று என்ற மூன்று நிலைகளில் புற்றெழுப்பி வாழ்கின்றன. ‘Odonterous Redemannia Microsternum Olesi Coptotermes Heini Heterotermes Indicola’ என்ற அறிவியல் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

2.7. குளவி

கூடுகட்டி வாழக்கூடியப் பூச்சியினம் குளவி ஆகும். 1. கடுங்குளவி 2. செங்குளவி என இரண்டு வகைகளில் காணப்படுகின்றன. குளவிகளின் சிறப்புக் கூடுகட்டி வாழ்ந்திடும் கூட்டுச் சமூக வாழ்க்கையை உடைய பூச்சியினம் ஆகும்.

கிராமங்களில் குளவிகளின் கூடுகளின் மீதுக் கல்லெறியும் சிறுவர்களை விடாது துரத்தி கடிக்கும் இயல்புடையது குளவியாகும். இதனை 1. கடுந்தேறு, 2. கடுப்புடைப் பறவை சாதி 3. கடுந்தெற்று மூடை 4. கடுந்தேறு ஊறுகிளை போன்ற பல பெயர்களில் குளவியினைப் பற்றி சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

“கடுந்தெற்று மூடையின் ...

வாடிய மரலை மலைந்த சென்னி”⁵⁸

எனப் புறநானூறும்,

“குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை

கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்கும்”⁵⁹

எனப் பொருநராற்றுப்படையும் குளவியினைப் பற்றி பாடியுள்ளன. நெல்லின் குவியலைப் பாடவிழைந்திட்டப் புலவர்கள் அதற்கு குளவிக் கூட்டத்தினை உவமைப்படுத்தியுள்ளனர்.

2.8. சிள்வீடு

அரிதாகக் காணப்பட்டுள்ள பூச்சியினம் சிள்வீடாகும். சங்க இலக்கியத்தில் காடுகளில் காணப்படும் சிறிய வகை பூச்சியினம் ஆகும். ஓசையெழுப்பாமல் இருக்கும் இப்பூச்சிகள், ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்ந்து சீழ்க்கை ஒலியினை எழுப்பிடும் இயல்புடையதாகும்.

நுட்பமான திறன் கொண்ட சங்ககாலப் புலவர்கள் இதனை நுண்ணுதின் உணர்ந்து பாடியிருப்பது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

“உலவை ஓமை ஓங்குநிலை ஒடுங்கு
சிள்வீடு கறங்கும் சேய்நாட்டு அத்த”⁶⁰

என நற்றிணையும்,

“வேர்முழுது உலறி நின்ற புழற்கால்
தேர்மணி இசையின் சிள்வீடு ஆர்க்”⁶¹

“சிள்வீடு கறங்குஞ் சிறியிலை வேலத்”⁶²

என அகநானூறும், சிள்வீடு பற்றி எடுத்துரைக்கின்றன.

சிள்வீடு கடும் வெயில் காலத்தில் ‘கொலுசு சத்தம்’ போன்ற ஓசையிடும் தன்மையுடையதாகும். அது உமணர்கள் வைத்திருக்கும் பொதிமாடுகளின் கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் மணியினைப் போன்றுள்ளது என அகநானூற்றில் ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2.9. சிலந்தி (சிலம்பி)

இன்றைய காலத்தில் சிலந்தி என்றழைக்கப்படும் பூச்சியினம் ஆகும். சங்க காலத்தில் சிலம்பி என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு வகையான சிலம்பிகள் இருந்ததாக சங்கநூல்கள் உரைக்கின்றன.

1. எட்டுக்கால் பூச்சி
2. சிலந்தி
3. பொட்டுப்பூச்சி

என விஷமில்லாத, விஷமுடைய என்ற இரு தன்மைகள் பொருந்தியதாகச் சிலந்திகள் உள்ளன.

“அலங்குஞ்சை ஈந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில் பொதி பவளம் ஏய்க்கும்”⁶³

என ஐங்குறுநூறும் சிலந்தி வளையின் பின்னலுக்கான உவமையைக் கூறுகின்றது.

2.10. ஞிமிறு

மனிதர்களின் கண்கள் மற்றும் விலங்கினங்களின் கண்களில் பறக்கும் ஒரு சிறிய வகை பூச்சியினம் ஞிமிறு ஆகும்.

ஆடவர்களின் கண்கள், யானைகளின் மதநீர், குதிரைகள், ஆடு, மாடுகளின் கண்களிலுள்ள நீரினை மொய்ப்பதற்காகப் பறக்கும் பூச்சியினம் ஆகும். இதனை Pihgasa chora Crenia என்று வகைப்படுத்துகிறது அறிவியல்.

சங்கப் பாடல்களில் இவை ஞிமிறு என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது.

“புள்ளு ஞிமிறு மாச்சினை ஆர்ப்ப”⁶⁴

என்பதில் பறவைகளின் கண்களில் மொய்க்கும் என்பதையும்,

“மிஞிறு மூசு கவுள சிறுகண் யானை”⁶⁵

என்பதில் யானையின் கண்களில் உள்ள நீரை மொய்ப்பதற்கும்,

“மிஞிறொடு தும்பி தாது ஊத”⁶⁶

எனக் கலித்தொகையும்,

“அருமணன் முற்றத்து அரிஞிமிறு ஆர்ப்ப”⁶⁷

என மதுரைக்காஞ்சியும்,

“அண்ணல் மழகளிறு அரிஞிமிறு ஒப்பும்”⁶⁸

எனப் பதிற்றுப்பத்தும்,

“வரிஞிமிறு ஆர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்து”⁶⁹

எனப் புறநானூறும் ‘ஞிமிறு’ என்னும் சிறிய வகை ஈக்களைப் பற்றி கூறியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. ஞிமிறு பூச்சியினம் இன்றும் கோடைக்

காலத்தில் அதிகரித்து மனிதர்களின் கண்களில் மொய்த்திடுவதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

2.11. சுரும்பு (வண்ணத்துப்பூச்சி)

சுரும்பு என்பது 1.வண்டு 2.தும்பி 3.வண்ணத்துப்பூச்சி என்ற மூன்று வகைப் பூச்சியினங்களையும் குறிக்கும் பொருளுடையதாகும்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் சுரும்பு எனக் குறிக்கப்படும் பூச்சியினம் பூக்களில் தாதுண்ணுவதாகவும், ஊதுவதாகவும் பாடப்பட்டுள்ளது. சிலர் பட்டுப்பூச்சியைக் குறிப்பதும் என்றுரைக்கின்றனர்.

வண்ணத்துப்பூச்சி (Butterfly) என்பது இன்றைக்கு சுரும்புக்கு வழங்கப்படும் வேறு பெயர். சங்க காலத்தில்,

“சுருண்டு இருக்கும் கொம்பு போன்ற வாயிறுப்பைப் பெற்றதினால்
சுரும்பு என அழைக்கப்பட்டிருக்கும்”⁷⁰

என்பார் முனைவர் சதீஷ். இக்கூற்று ஏற்புடையதாகும்.

“சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்தண் நெய்தல்”⁷¹

“சுரும்பார் கூந்தல் பெருந்தோள் இவன் வயின்”⁷²

“சுரும்பில் ஆய்மலர் வேய்ந்த”⁷³

“சோலை அடுக்கத்த சுரும்புண் விரிந்த”⁷⁴

என அகநானூறும்,

“சுரும்பு ஆர்க்கும் குரலினோடு இருந்தும்பி”⁷⁵

எனக் கலித்தொகையும்

“சுரும்புண விரிந்த கருங்கால் வேங்கை”⁷⁶

“சுரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை”⁷⁷

“சுரும்பு இமிர் அடுக்கம் புலம்ப”⁷⁸

என நற்றிணைப் பாடல்களும்,

“சுரும்புண மலர்ந்த வாசங் கீழ்ப்பட”⁷⁹

எனக் குறுந்தொகையும்,

“சுரும்புணக் களித்த புகர்முக வேழம்”⁸⁰

என ஐங்குறுநூறும் சுரும்பு என அழைக்கப்படும் வண்ணத்துப்பூச்சிகளைப் பற்றி பதிவு செய்துள்ளன. வண்ணத்துப்பூச்சியை இன்றைக்கு மொட்டைப் பாப்பாத்தி, பாப்பாத்தி என்னும் பெயர்களில் கிராமங்களில் அழைக்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் பல்வேறுவகைப்பட்ட பூச்சியினங்களைப் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது. பூச்சிகளின் செயல்பாடுகள், மனித வாழ்க்கையுடன் அவை பொருந்துகின்ற விதம் என இயற்கையின் கூறுகளை உள்ளடக்கியதாகப் பூச்சிகளின் வாழ்வியல் மனிதர்களுக்கு ஒப்புமையாக்கப்பட்டு பாடப்பட்டுள்ளது. இம்முறைமையைக் காணுமிடத்து அவை சங்கப் புலவர்களின் மிக நுண்ணிதின் அறிவார்ந்த புலமையைப் பறைசாற்றுவனவாக உள்ளன.

2.12. வண்டுகள்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தலைவன் தலைவியின் வாழ்வியலைப் பாடிய புலவர்கள் இயற்கையையும் சூழலியலையும் நன்கு பதிவு செய்துள்ளனர். இயற்கையாய் அமைந்திட்ட ஐவகை திணைகளிலும் வாழக்கூடிய பறவையினங்கள், விலங்கினங்கள், தாவர இனங்கள் என அனைத்து உயிரினங்கள் பற்றியும் பாடியுள்ளனர். அதனில் குறிப்பிடத்தக்கது வண்டினங்கள் ஆகும்.

“கண்டனென் - மகிழ்ந்! - கண்டு எவன் செய்கோ?”

பாணன் கையது பண்புடைச் சீறியாழ்

யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்”⁸¹

என்றதனுள் ஆடவர்கள் வண்டினைப் போன்றவர்கள் என்றும் பாணர்களின் கையிலிருக்கக் கூடிய சிறிய யாழானது வண்டினைப் போன்று இம்மெனும் ஒலி செய்யக் கூடியது என்றும் வண்டுகள் எழுப்பும் ஒலியானது குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மருத திணைப் பாடல்களில் தலைவனின் மாண்பினை உரைத்தற்கு விழைந்திட்டப் புலவர்கள், வண்டுகள் தேனை உடைய மலர்களை விட்டுவிட்டு பிற மலர்களை நாடிச் செல்வது போன்று தலைவன்

மனைவியை விடுத்து பிறப் பெண்களை நாடிச் செல்வதை வண்டின் மீதேற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

“தாதுண் வேட்கையின் போது தெரிந்து ஊதா
வண்டோர் அனைய அவன்”⁸²

தலைவனைப் பற்றி உரைக்கிறது நற்றிணை. மேலும்,

“அவனே, நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநான் எய்தித்
தண்கமழ் புதுமலர் ஊதும்
வண்டென மொழிப மகன் என்னாரே”⁸³

என்பதில் மதுரை மருதன் இளநாகனார் தலைவன் வண்டு போன்றவன், அவனுடன் ஊடல் வேண்டா எனக் கூறித் தலைவியின் ஊடலைக் காமக்கிழத்தி தணிக்கிறாள்.

“நடுயாமத்து விரியும் பூவை உண்ணுகின்ற வண்டெனக் கூறினாள்”⁸⁴

என்பார் பின்னத்தூரர்.

வண்டின் செயலை நினைத்து மலர்கள் வருந்துவதில் எவ்வித பயனுமில்லை என்பதும், வண்டுகள் பற்றியச் செய்தியினைச் சங்கப் பாடல்கள் பகர்ந்துள்ளன.

2.13. ஈரும் பேனும்

சங்க இலக்கியத்தில் பேனும், அதனின் முட்டையான ஈருப் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளது வியப்பிற்குரியதாகும். பேனையும் ஒரு உயிரினமாகக் (ஒட்டுண்ணி) கருதியுள்ளனர்.

மனித தலைகளில் அதிக தொந்தரவினைத் தரக்கூடிய ஒரு சிறிய வகைப் பூச்சியினமாகும். முட்டையிலிருந்து வளரக் கூடிய Larvae இனமாகும். இதனை Human Lice என்றும், Pediculus Humanus என்ற அறிவியல் பெயருடனும் கூறப்படுகிறது.

“இழைவலந்த பஃறுன்னத்து
இடைப் புரைபற்றியப் பிணிவிடாஅ
ஈர்க் குழாத்தோடு இறைகூர்ந்த
பேன் பகையென ஒன்று என்கோ”⁸⁵

எனப் புறநானூறும் பேனை பகையெனக் கூறுகின்றது. ஈரும் பேனும் மனித தலையை ஆட்சி செய்கின்றன எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையும்,

“ஈருடை இருந்தலை ஆரச்சூடி”⁸⁶

“ஈரும் பேனும் இருந்து”⁸⁷

எனப் பொருநராற்றுப்படை ஈரையும் பேனையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

3. முதலைகள்

நீர்நிலைகளில் வாழக்கூடிய உயிரினம் முதலை ஆகும். இவ்உயிரினம் ஊன்உண்ணிகளாகக் கருதப்படுகின்றது. பண்டைய காலத்தில் கோட்டைகள், மதில்கள், கோபுரங்கள் ஆகியவற்றையும் கருவூலங்கள் பதுக்கப்பட்ட இடங்கள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்திடும் பொருட்டு அகழிகள் அமைக்கப்பட்டு முதலைகளை வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

இந்தியாவில் மூன்று வகையான முதலை இனங்கள் உள்ளன. அதனில் இரண்டு வகையான முதலைகள் தமிழகத்திலும், மற்றுமொரு வகை முதலைகள் வடநாட்டிலும் காணப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியங்களில் முதலைகள்

சங்க இலக்கியத்தில் மூன்று வகையான முதலைகள் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன. இதனை,

1. முதலை (பெரிய வகை முதலை)
2. இடங்கர் (சிறிய வகை முதலை)
3. கராம் - (கங்கை ஆற்றில்)

முதலை, இடங்கர், கராம் என்ற சொற்கள் முதலைகளைக் குறிப்பனவாகும். குறிஞ்சிப்பாட்டு, புறநானூறு, நற்றிணை மூன்றிலும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. இதனில் முதலை என்பது கொடிய வகையைச் சார்ந்தது ஆகும். ஆடுகள், மாடுகள், மனிதர்கள் எனப் பிற உயிரினங்களை விழுங்கக் கூடியதாக முதலைகள் உள்ளன.

சங்க காலத்தில் அதிக நீர்நிலைகள் காணப்பட்டுள்ளதால், முதலைகள் அதிகம் வாழ்ந்துள்ளன. இடங்கர், கராம் ஆகியவற்றின் முக்கிய உணவாக மீன்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முதலைகளைப் பற்றி,

“கோள்வல் முதலைய குண்டுகண் அகழி”⁸⁸

எனப் பதிற்றுப்பத்தும்,

“முதலைப் போத்து முழுமீனாரும்

தண்டுறை யூரன் தேர்எம்”⁸⁹

என ஐங்குறுநூறும்,

“இரைதேர்ந்து இவருங் கொடுந்தாள் முதலையொடு

திரைபடக் குழிந்த கல்அகழ் கிடங்கின்”⁹⁰

என மலைபடுகடாமும் அகழிகளில் வளர்க்கப்பட்டு வந்த முதலைகளைப் பற்றி கூறியுள்ளன. மேலும்,

“நீர்வாழ் முதலை யாவித் தன்ன

ஆரை வேய்ந்த அறைவாய்ச் சகடத்து”⁹¹

முதலைகள் கரைகளின் ஓரம் வந்து வாயைத் திறந்து கொண்டு வெயில் காய்வதை அகநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது. இன்றைய காலத்திலும் முதலைகள் வெயில் காய்வதை பெரிய ஆறுகளில் காணமுடிவதுண்டு.

“கோள்வல் முதலைய குண்டுகண் அகழி”⁹²

எனப் பதிற்றுப்பத்தும்

“நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனல்

நீங்கின் அதனைப் பிற”⁹³

எனத் திருக்குறளும் முதலையின் சக்தி நீருக்குள் அதிகம் என்பதை காட்டுகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் ஓமை மரத்தின் இயல்பினைக் கூற விழைந்திட்ட புலவர்கள், அதனை முதலையின் தோலுடன் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

“முதலையின் எடை ஒரு டன் எனின், அதனுடைய ஈர்ப்புச்சக்தி

13 டன் எடையுடையது”⁹⁴

என அண்மையில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்ததாக பி.எல்.சாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலை, இடங்கர் தமிழகத்திலும் கராம் வடநாட்டிலும் காணப்பட்ட முதலை இனங்கள் ஆகும்.

4. பாம்புகள்

சங்க இலக்கியத்தில் ‘பாம்பு’ என்னும் சொல் பலவற்றிற்கு உவமையாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.

காந்தள் மலர் விரிந்திருப்பது நல்ல பாம்பு படம் எடுத்து ஆடுவது போன்றும், பறையடிக்கும் போதுள்ள வரிகள், நல்ல பாம்பின் தோலின் மீதுள்ள கோடுகள் போன்றுள்ளது என்றும், பாம்பு தோல் உரித்த பின்பு மூங்கிலின் தோல் போன்று காணப்படுகிறது என்றும் பலவாறாகப் பாம்பினைப் பற்றிப் பாடியுள்ளனர்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையாக ‘நல்ல பாம்பு’ வகை மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளன. பாம்பு கடித்தால் உயிர் பிரியும் என்ற செய்தியும் சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

“கட்டுகள்விக் கலை நாவின்

நிறலுற்ற அராஅப் போலும்

வறன் ஓரீஇ வழங்குவாய்ப்ப”⁹⁵

என்பதில் நல்ல பாம்பு கோடைக்காலத்தில் தோலுரிக்கும் என்பதை புறநானூறும்,

“..... பாரம்பின்

தூங்குதோல் கருக்கும் தூவென் ளருவி”⁹⁶

“அரவுக்கிளர்ந் தன்ன விரவுறு பல்காழ்

வீடுறு நுண்துகில் ஊடுவந்து இமைக்கும்”⁹⁷

என நற்றிணையும், பாம்பு தோல் உரித்தலையும், உரிக்கப்பட்ட தோல் தொங்குவது மலைகளிலுள்ள அருவிகளைப் போன்றுள்ளது எனவும் பாடப்பட்டுள்ளது. நல்ல பாம்பிற்கு, ‘வரி மிடறு’ இருப்பதும், தலையில் ‘பை’ ஒன்றுள்ளது எனக் கருதப்பட்டுள்ளது. அரவு, உத்தி, உத்தி அரவு போன்ற சொற்களால் சங்ககால மக்கள் பாம்பைக் குறித்துள்ளனர்.

பச்சைப் பாம்பு

கடற்பாம்பு, வலைபாம்பு, தண்ணீர் பாம்பு, மலைப்பாம்பு, கட்டுவிரியன், கூழை, ஓலை, சாரை, மண்ணு, இராஜநாகம், கண்ணாடி விரியன் எனப் பலவகையான பாம்பினங்கள் உள்ளன. அதனில் ஒன்று

பச்சைப்பாம்பு ஆகும். இவை மரம், செடி, கொடிகளின் பச்சையினோடு, பச்சையாகக் காணப்படக் கூடியதாகும்.

“சினைப்பசும் பாம்பின் சூல்முதிர்ப்பு அன்ன

கனைத்த கரும்பின் கூம்புபொதி அவிழ்”⁹⁸

எனப் பச்சைப்பாம்பின் வயிற்றிலுள்ள குட்டிகள் மெல்லிய கொடிகள் போன்றுல உள்ளன என்று பாடப்பட்டுள்ளது.

குறுந்தொகையில் ‘சிறுவெள்ளரவி’ என்பது இராசநாகத்தைக் குறிப்பதுடன் புறநானூற்றில் ‘அரா’ என்னும் சொல்லும் இராசநாகத்தைக் கூறுவதாகும் என்கின்றனர்.

5. உடும்பு

பல்லி இனத்தைச் சார்ந்ததாகவும் பெரிய வகையிலும் உடல் தடித்தும் காணப்படுவது உடும்பு ஆகும். இவ்உடும்புகளைப் பண்டைத் தமிழர்கள் கறியாகச் சமைத்து உண்டுள்ளனர். அத்தகைய உடும்புகள் மரத்தின் வேர்களில் உள்ள பெரிய பொந்துகளில் காணப்பட்டுள்ளன என்பதை,

“பார் பக வீழ்ந்த வேருடை விழுக் கோட்டு

உடும்பு அடைந்தன்ன நெடும்பொரி விளவின்”⁹⁹

என்றுரைக்கிறது நற்றிணை.

“நிலம் பிளவுபடுமாறு இறங்கிய வேரையும் பெருங்கிளையும் உடைய

மரத்தினது அடியில் உடும்பு செறிந்தாற் போன்று உள்ளது”¹⁰⁰

என உடும்பினைப் பற்றி குறிப்புரைக் காணப்படுகிறது. விளா மரத்தின் பட்டையினைப் போன்று உடும்பின் தோல் காணப்பட்டுள்ளது.

சங்க காலத்தில் உடும்பின் இறைச்சி விரும்பி உண்ணப்பட்டதை,

“உடும்பு கொளீஇ வேட்டுவன்”¹⁰¹

என நற்றிணையும்,

“பார்ப்பரும் தின்பர் உடும்பு”¹⁰²

எனப் பழமொழியும், வேட்டுவரும், பாணரும் உடும்புக்கறியை விரும்பி சமைத்து உண்டதைக் கூறுகின்றது.

“வேட்டச் சிறாலுர் சேட்புலம் படராத
படைமடைக் கொண்ட குறுந்தால் உடும்பின்
விழுங்கு நிணம் பெய்த தயிர்கள் விதவை
யாணர் நல்லவை பாணரொ டொரா
வருவிருந் தயரும் விருப்பினள் கிழவனும்”¹⁰³

“வேட்டக் குடிதொறுங் கூட்டு ...
உடும்பு செய்”¹⁰⁴

“உடும்பு இழுதறுத்த கொடுங்கா படலை”¹⁰⁵

எனப் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் உடும்பின் தன்மையும், அவை தோல் அறுத்து நீக்கப்பட்டு, உணவு சமைத்தலையும், அதனை பண்டைய மக்கள் விரும்பி உண்டதையும் கூறுகின்றது.

உடும்புகளானது தவளை, தேரை, ஈசல், முயல் ஆகியவற்றை விரும்பி உண்ணக் கூடியதாகும். வளையமைத்தும் காடுகளிலும் காணப்படும் இவ்உடும்பினத்தை ஈட்டியால் குத்தி வேட்டையாடுவர். சிலர் துணியை மேலே போட்டு, ஓடவிடாமல் சிக்கச் செய்து பிடிக்கும் முறையும் உண்டு. இதனை ‘Large Land Moniter’ என ஆங்கிலத்திலும் ‘Varanus bengalensis’ என்ற அறிவியல் பெயராலும் அழைத்திடுகின்றனர்.

ஆமைகள்

நீர்நிலைகள், வயல்வெளிகள் என இரண்டிலும் வசித்திடும் இயல்புடையது ஆமைகள் ஆகும். தரைப்பகுதியில் வாழும் ஆமைகள் ‘வயல் ஆமைகள்’ எனச் சங்கப் பாடல்களில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

வயல் ஆமைகள்

நகங்கள் கூர்மையாகவும், மேல் ஓடு கருமை (அ) கரும்பச்சை நிறத்திலும் காணப்படுகின்றது. ‘Field Turtle’ என்பது வயல் ஆமையைக் குறிக்கும் ஆங்கிலச் சொல்லாகும்.

“கேழல் உழுத இருஞ்சேறு கிளப்பின்
யாமை மீன்ற புலவுநாறு முட்டையைத்
தேன்நாறும் ஆம்பல் கிழங்கொடு பெறுஉம்”¹⁰⁶

என்பதில் ஆமைகள் வயல்களில் முட்டையிட்டுள்ளதையும் அதனைப் பன்றிகள் களைந்தெடுக்கும் செய்தியினையும் புறநானூறு பகர்கின்றது.

வயல்களில் வாழும் ஆமைகள் தமது கால்களைச் சுருக்கி, நன்கு உள்ளிழுத்துக் கொள்ளும் திறனுடையதாகும். இதனை வள்ளுவர்,

“ஒருமையுள் ஆமை போல் ஐந்துஅடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”¹⁰⁷

என்கின்றார். நீரில் வாழும் ஆமைகளால் கால்களை முழுவதும் உள்ளிழுக்க முடியாததை அறியமுடிகின்றது.

2. குளத்து ஆமைகள்

‘Fresa Water Tortoise’ என்ற சொல்லால் குறிக்கப்படுவது குளத்து ஆமைகள் ஆகும். குளத்து ஆமைகள் வேள்விச் சடங்கிற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை,

“கரியாப் பூவில் பெரியோர் ஆற
அழலெழு தித்தியம் மடுத்த யாமை
நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட்டா அங்கு”¹⁰⁸

என அகநானூறும்,

“கொலைஞர் உலை ஏற்றித் தீமடுப்ப ஆமை
நிலை அறியா தந்நீர் பழந்தாழ”¹⁰⁹

நாலடியாரும், யாகத்திற்கு இட்ட தறியில் ஆமைகள் கிடக்கும் என்பதையும்,

“யாமை யள்ளகட் டன்ன வரிக்கினை”¹¹⁰

“ஆமை அகடுபோல் அங்கண் தடாரி”¹¹¹

என்ற வரிகளும் குளத்து ஆமைகளைப் பற்றி கூறுவனவாகும். குளத்து ஆமைகள் நீரில் விழுந்த மாம்பழத்தை தின்னக் கூடியது என்னும் செய்தியை அறியமுடிகிறது.

3. கடல் ஆமை

‘Olive Ridley Turtle’ என்று குறிக்கப்படுவது கடல் ஆமை ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில்,

“அடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழ்”¹¹²

என அகநானூற்றுப் பாடலில்,

“நிறைச்சூல் யாமை மறைத்தீன்று புதைத்த”¹¹³

எனக் கருவுற்ற ஆமை நெய்தல் நிலக் கடற்பரப்பு மணலில் சென்று முட்டையிட்டு மூடி வைத்து குஞ்சுகளைப் பொரிப்பதைக் காட்சிப்படுத்தி உள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் வயல் ஆமைகள், குளத்து ஆமைகள், கடல் ஆமைகள் என மூன்று வகையான ஆமைகள் இடம்பெற்றுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஓணான்கள் (ஓந்தி)

பாலை நிலத்து உயிரினமாக ஓணான்கள் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளது. பாலைநில மக்கள் ஓணானை நிமித்தமாகக் கொண்டுள்ளனர். தலைவியைப் பிரிந்துச் சென்ற தலைவன்தனை தடுத்து நிறுத்திடாமல் இருக்கும் தோழியை, வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாகப் பாடப்பெற்ற பாடலில்,

“வேதின வெரிநின் ஓதிமுது போத்து”¹¹⁴

‘வெரிந்’ என்பது வயது முதிர்ந்த ஓணான்கள் ஆகும். இவை காண்பதற்குக் கருக்கரிவால் போன்று முதுகினையுடையது. சங்கப் பாடல்கள் ஓணான்களை ஓதியென உரைத்துள்ளன. வயதான ஓணான்களின் இயல்புகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதனை,

“Darsal Scales Large, equal sized, Keeled and directed backwards and upwards”¹¹⁵

என்பதில் ஆண் ஓணான்களின் முதுகுச் செதில்கள் விண்ணோக்கியும் இரம்பம் போன்றும் காணப்பட்டுள்ளது. ஆண் ஓணான் பெண் ஓணானுடன் இணை சேரும் காலத்தில் மட்டும் தலையை ஆட்டி சைகை செய்வதாக அறிவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஓணான்கள் வறட்சியான சூழலையும் வெயிலையும் நன்கு தாங்கக் கூடிய உயிரினமாகும்.

“வேனில் ஓதிப் பாடுநடை வழவை

வரிமரல் நுகும்பின் வாடி அவன்”¹¹⁶

“வேனில் ஓதி நிறம்பெயர் முதுபோத்
பாண்யாழ் கடைய வாங்கிப் போங்கர்
நெடுநிலை யாஅம் ஏறுந்தொடி”¹¹⁷

என நற்றிணையும்,

“வைவால் ஓதி மைஅணல் ஏய்ப்பத்
தாதுஉறு குவளை போதுபிணி ஆக”¹¹⁸

அகநானூறும் ‘ஓதி’ என்னும் சொல்லால் ஓணானைப் பற்றி குறித்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் நீலமும் கருமையும் ஒருங்கிணைந்த நிறமுடையதாக ஓணான்கள் காணப்பட்டதாக காட்டுகின்றன. ‘கோம்பி’ என்ற சொல் ‘பச்சோந்தி’ எனப் பாடப்பட்டுள்ளதை,

“வரிநிறக் கோம்பி வால் இழிப்பு வெரீஇ”¹¹⁹

எனப் பெருங்கதையும்,

“கோம்பிக் கொதுங்கிமே யாமஞ்ஞை”¹²⁰

எனத் திருக்கோவையும் ஓணான்களின் வகைகளில் ஒன்றான பச்சோந்தியைப் பற்றியும் பிற்கால இலக்கியங்கள் பகர்கின்றன.

8. நண்டுகள் (அலவன்)

மருதம், நெய்தல் ஆகிய திணைகளில் நண்டுகள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன. நண்டு ‘அலவன்’ எனும் பெயரில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மருதநிலத்து வயல்களில் உழவர்கள் உழவு வேலை செய்யும்போது அலவன்களைப் பிடித்து குழம்பு வைத்து உண்டனர். நெய்தல் நிலத்தில் மீனவர்களின் வலைகளில் நண்டுகள் கிடைத்திருக்கிறது. மருத நிலத்தில் உள்ள நண்டுகள் வயல் நண்டுகள் எனவும், கடலில் வாழ்ந்திட்ட நெய்தல் நில வண்டுகள் கடற் நண்டுகள் என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

1. அலவன் - மேல் ஓட்டின் மீது புள்ளிகளை உடையதாகவும்
2. புள்ளிகள் இல்லாது காணப்படும் நண்டுகள் என இரண்டு வகைகள் உள்ளன.

நண்டு புள்ளிகள் பெற்று வருதலை,

“பொறிமாண் அலவன்”¹²¹

எனச் சிலம்பும்

“கொடுந்தாள் அளைவாழ்

அலவன் கூருகிர்”¹²²

எனக் குறுந்தொகையும் நண்டினைப் பற்றி கூறுகின்றது.

“நண்டு ஆம்பலின் தண்டைத் தன் கூரிய உகிரால் அறுத்து தனக்குரிய
அடைகரையில் வாழ்வது”¹²³

என்பார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். வயல் நண்டுகளில் ருசி அதிகம் இருப்பதையும் ஆறு, குளம், ஏரிகளில் உள்ள நண்டுகளில் ருசி குறைவாக உள்ளதாகவும் கிராமத்து மக்கள் கூறுகின்றனர்.

“அள்ளல் ஆடிய புள்ளிக் களவன்

முள்ளி வேர் அளைச் செல்லும் ஊரன்”¹²⁴

என்பதில் சேற்றில் அலைகின்ற புள்ளிகளையுடைய நண்டுகள் முள்ளிச் செடிகளின் கீழ்த் தங்குவதை ஐங்குறுநூற்றிலும்,

“சிறு காரோடன் பயினொடு சேர்த்திய

கற்போல் பிரியலாம்”¹²⁵

என்னுமிடத்து தன் உடல் முழுவதும் சேற்றைப் பூசிக் கொண்டு அலையும் நண்டுகளானது, அச்சேற்றுடனே வளையில் சென்று தங்குவதை அகநானூற்றிலும், பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அலவனை ஆட்டி விளையாடச் செய்தலை ஐங்குறுநூற்றிலும் புலவர்கள் சிறப்புறப் பாடியுள்ளனர்.

“இலங்கு வளை தெளிப்ப அலவ ணாட்டி”¹²⁶

“சிலை விலங்கு எல்வளை ளெகிழ”¹²⁷

என நற்றிணையிலும்,

“புயல் புறம் தந்த புனிற்று வளர் பைங்காய்

வயலைச் செங்கொடி களவன் அறுக்கும்”¹²⁸

என்பதில் செந்நிறம் கொண்ட வயலைச் செடியின் கொடிகளை நண்டுகள் தமது காலால் அறுத்தெடுப்பதையும், வள்ளைக் கொடியின் தண்டை அறுத்தெடுக்கும் நண்டுகளை,

“கரந்தை அம் செறுவில் துணை துறந்து களவன்
வள்ளை மென்கால் அறுக்கும்”¹²⁹

என்பதிலும்,

“கணங்கொள் அருவிக் கான்கெழு நாடன்”¹³⁰

என நீர்நிலைகளின் தன்மையினால் செடி, கொடிகள் போன்ற தாவரங்கள்
மிகுந்திருப்பதையும், அந்நீர் நிலைகளிலுள்ள கொடி, செடி வகைகளின் கீழ்
நண்டுகள் தங்கியிருப்பதையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அதிகம் பதிவு
செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

“செந்நெல்அம் செறுவில் கதிற்கொண்டு களவன்
தண்ணக மண் அளைச் செல்லும் ஊரற்”¹³¹

எனத் தலைவனின் செல்வச் செழிப்பினை உணர்த்துவதற்கு நண்டுகள் பற்றி
பாடப்பட்டுள்ளது. வயல்களிலுள்ள நெற்கதிர்கள் முற்றித் தோன்றுவதனால்
அதனை தமது கால்கள் அறுத்தெடுக்கும். நண்டுகள், அதனை தமது
வளைக்குள் கொண்டு சேமித்து வைக்கும் இயல்புடையது என்பதையும்,

“வித்திய வெண் முளை களவன் அறுக்கும்”¹³²

“வேப்பு நனை அன்ன நெடுங்கட் களவன்
தண்ணக மண் அளை நிறைய”¹³³

வேப்பங்காயின் அரும்புகள் பார்ப்பதற்குச் சிறியதாக அழகாக இருப்பது
போன்று, நண்டினது கண்கள் இடம்பெற்றிருப்பதையும், அவை சில
நேரங்களில் வெளியே நீண்டிருப்பதையும் பதிவு செய்துள்ளது ஐங்குறுநூறு.

மருதநிலத்தின் கருப்பொருளில் ஒன்றான களவன் (நண்டு) என்ற
நான்கறிவு உயிரினத்தைக் கொண்டு ஐங்குறுநூற்றின் ‘களவன் பத்து’
இடம்பெற்றிருப்பது தனிச்சிறப்பிற்குரியதாகும்.

நண்டினது வளை குளிர்ச்சியாக இருத்தலை,

“களவன் தண்ணக மண்ணை”¹³⁴

என ஐங்குறுநூறும்,

“வேப்பு நனை யன்ன இருங்கண் ஈர் ளெண்டு”¹³⁵

என அகநானூறும் நண்டினைப் பற்றி கூறுவதுடன், அதனின் கண்களுக்கு வேம்பினது அரும்பு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தலைவனின் செல்வநிலை, தலைவனது ஊரின் சிறப்பு, பரத்தமையை நாடிச் செல்லுதல் என்றனைத்திற்கும் நண்டினை உவமையாக்கிப் பாடல் புனைந்துள்ளனர் சங்கப் புலவர் பெருமக்கள். நீர்வளம், நிலவளம் சிறப்பாக இருந்ததினால் நண்டு, மீன்கள், வண்டு, தும்பிகள், மண்புழு போன்றவை அதிகம் காணப்பட்டுள்ளன. இன்றைய காலத்தில் அவ்வாறில்லை. இயற்கை உரம் பயன்படுத்தாமல் செயற்கை உரம் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்வதினால் மண்ணிற்கு வளம் சேர்த்த சிறுசிறு உயிரினங்கள் எல்லாம் அழிந்து வருகின்றன. குருளை என்னும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பயன்படுத்தியதன் மூலம் இன்றைக்கு மருதநில வயல்களில் நண்டு (களவன்), நத்தை, மீன்கள் என ஒன்றும் இல்லாமல் அழித்து விட்டன. நீரின்மை ஒரு பெருங்காரணமாக இருப்பதுடன், நீரின்மைக்கு மழைவளமின்மையும், மரங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்ததும் காரணமாகும். இதனை தமது அறிவாற்றலால் முன்னமே உணர்ந்த வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து

உள்ளின்றும் உடற்றும் பசி” ¹³⁶

என்கிறார். மரம் வளர்க்காமல், மழையின்மை தொடர்ந்ததால் இப்பூமிதனில் ஒரு உயிரினங்கள் கூட வாழமுடியாது. அனைத்து உயிரினங்களும் ‘பசி’ என்ற உணர்வினாலே அழிந்துபட்டு போய்விடும் என்னும் கருத்து அனைவரையும் சிந்திக்க வைக்கக் கூடியதாகும்.

9. மீன்கள்

நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் முதன்மை வாய்ந்த உயிரினங்களில் ஒன்றாக மீன்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. சுறா மீன்கள்

புன்னையும் தாழையும் நிறைந்த கடற்கரைச் சோலையினிடத்து, தலைவன் வரக்கூடிய தேரின் மணியோசையைக் கேட்டு சுறாமீன்கள் இயங்குவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளன.

“கோட் சுறா வழங்கும் வான்கேழ் இருங்கழி
மணி ஏர் நெய்தல் மாமலர் நிறைய”¹³⁷

கீரங்கீரனார் கோட்சுறா என்பதனை கொல்லும் சுறாமீன்கள் என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

“கொடுத்தாள் முதலையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் இருங்கழி”¹³⁸

என்பதில் உப்பங்கழிகளில் சுறாமீன்கள் வசித்தலைக் காணமுடிகிறது.

“உரவுக் கடல் உழந்த பெருவலைப் பரதவர்
மிகு மீன் உணக்கிய புதுமணல் ஆங்கண்
கல்லென் சேரிப் புலவற் புன்னை
விழவுநாறு விளங்கு இணர் அவிழ்ந்து உடன்கமழும்”¹³⁹

வலிமை மிகுந்த கடலுக்குள் சென்று பரதவர்கள் (மீனவர்கள்) மிகுதியாக மீன்களைப் பிடித்து வருவதும், அதனை உலர்த்தி கருவாடாகக் காய வைப்பதினால் உண்டாகும் புலால் நாற்றத்தையும் கூறுகின்றது.

2. இறால் மீன்கள்

மீனவர்களின் வலைகளில் மாட்டிடும் இறால் மீன்களைப் பரதவர்கள் கடற்கரையில் பரப்புமிடத்து வந்தமரும் காக்கைகளை உண்ண விடாமல் விரட்டுவதை,

“முடிவலை முகந்த முடங்கு இறாப் பரவை
படுபுள் ஓப்பலின் பகல் மாய்ந்தன்றே
கோட்டுமீன் ளறிந்த உவகையர் வேட்டம் மடிந்து”¹⁴⁰

எனப் பதிவு செய்துள்ளார் நெய்தல் தத்தனார் எனும் புலவர். இதனில் பெரிய அளவிலானச் சுறாமீன்களை வேட்டையாடியதனால் கடலுக்கு வராத பரதவர்களால் கடற்கரை வெறிச்சோடியிருப்பதையும் 1.சுறாமீன்கள் 2.இறால் மீன்கள் இரண்டும் நெய்தல் திணையில் இருந்துள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

“முடக்கால் இறவின் முடங்குபறப் பெருங்கினை”¹⁴¹

எனக் குறுந்தொகையும்,

“சிற்கில நாள் கடல் வேட்டம் செல்லார்”¹⁴²

“பாயிரும் பனிக்கடல் வேட்டம் செல்லாது”¹⁴³

எனப் பட்டினப்பாலையும் மீன்களையும் பரதவர்களையும் பற்றிக் கூறுகிறது. தெளிந்த நீரினையுடைய உப்பங்கழியில் சிவந்த பாவை போன்று இருக்கும் இறால்மீனைப் பிடிக்க பாயும் சிறிய வெண் காக்கையை,

“மாஇரும் பரப்பகம் துணிய நோக்கி

சேயிறா ளறிந்த சிறுவெண் காக்கை

பாய் இரும் பனிக்கழி துழைஇ பைங்கால்”¹⁴⁴

என்கிறது நற்றிணை.

சங்குகள்

கடற்கரையின் நீரினில் காணப்படும் சங்கு வகைகளை ஆண், பெண் என இருவகையாகப் பிரித்து சங்ககாலப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

ஆண் சங்குகள், மீன்களை சாட்சியாக வைத்து பெண் சங்குகளை மணந்துக் கொள்ளும் இயல்புடையது என்பதை பரணர் அழகுபடக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

“பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வாய் ஏற்றை

கதிர்மூக்கு ஆரல் களவன் ஆக

நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரும்”¹⁴⁵

என்பதில் ஆண்சங்கு, ஏற்றை என்னும் ஆரல் மீனின் துணையொடு புணரும் என்பதை காணமுடிகிறது.

ஆரல் மீன்கள்

ஆறு, குளம், ஏரிகளில் வாழ்ந்திடும் ஒருவகை மீனினமாகும். இவை

1. நுண் ஆரல் மீன்கள்

2. கதிர் மூக்கு ஆரல் மீன்கள்

என்று வழங்கப்படுகிறது.

“கதிரின் நுனிப் போன்ற முக்கையுடைய இம்மீன் சிறிய வடிவினது

என்பதும் வெண்சிறு கடுகு போன்ற முட்டைகளை ஈனும்

தன்மையது”¹⁴⁶

என்பார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். இவை,

என ஆரல் மீன் பற்றி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரல் மீன் என்பது இன்று மாறி, ‘ஆராமீன்’ என வழங்கப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ ‘சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்’ என்னும் ஐந்தாவது இயலில் பூச்சியினங்கள் பற்றி ஆராயப்பட்டு அவை வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதனில் முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது எறும்பினங்களும் அதனின் வகைகளும் ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில் உணவு சேகரித்து வைத்தலுக்கும் சுறுசுறுப்புக்கும், இயற்கை சூழலை எடுத்தியம்பிடும்போதும் எறும்புகள் குறித்து பாடப்பட்டுள்ளன.
- ❖ பூச்சியினங்கள் என்பதில் தேனீக்கள், தேனீக்களின் வகைகள், வாழ்க்கை முறைகள், சிதர்கள், அதனின் வகைகள், தும்பிகள், தும்பிகளின் வகைகள், மூதாய்ப் பூச்சிகள், மின்மினிப் பூச்சிகள், ஈயல்கள், குளவிகள், குளவிகளின் வகைகள், வண்ணத்துப்பூச்சிகள், வண்டுகள், சிலந்திகள், சிலந்திகளின் வகைகள் இவையனைத்தும் சங்க இலக்கியத்தின்வழி விரிவாக ஆராயப்பட்டு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ முதலைகள், முதலைகளின் வகைகள், சங்க இலக்கியத்தில் முதலைகள் போன்றவைகள் பாடப்பட்டுள்ளன. உடும்புகள், ஆமைகள், ஆமைகளின் வகைகள், ஓணான்கள் (ஓந்தி), பாம்புகள், பாம்புகளின் வகைகள் ஆகியவற்றின் வாழ்வியல் தகவமைப்புகள் சங்கப் பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ள விதங்கள், ஒப்புமைகள் என்றனைத்து வகையிலும் கருத்துக்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- ❖ நீர்வாழ் உயிரினங்களான மீன் வகைகள் உணவுக்கு மக்களால் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மீன்களையும், அதனின் வகைகள், ஆரல்மீன்கள், இறால்மீன்கள், நண்டுகள், அவற்றை சங்கப் பாடல்களில் சுவை மிக்கதாக சமைத்து உண்ணப்பட்ட விதங்கள் மிகவும் சிறப்பிற்குரியதாகப் பாடப்பட்டுள்ளன.
- ❖ மிகவும் நுண்ணிய உயிரினமாகக் கருதப்பட்ட பேனும் ஈரும், பேனின் வகைகள், வெருகுகள், ஞிமிறுகள் போன்ற உயிரினங்கள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டு அதனுடைய வாழ்க்கை முறை, இயற்கையமைப்பு அனைத்தும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பி.எல்.சாமி, சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள், ப. 9
2. மேலது, ப. 90
3. அகம்., பா. 377
4. பதிற்றுப்பத்து, பா.வ. 30
5. நற்., பா. 180
6. பி.எல்.சாமி, சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள், ப. 122
7. நற். பா. 323
8. அகம்., பா. 18
9. குறுந்., பா. 211
10. மேலது, பா. 3
11. ஐங்கு., பா. 282
12. மேலது, பா. 40
13. மேலது, பா. 417
14. அகம்., பா. 228
15. மேலது, பா. 318
16. மதுரைக்காஞ்சி, பா.வ. 717
17. அகம்., பா.எ. 172
18. மேலது, பா. 218
19. மேலது, பா. 381
20. நற்., பா. 202
21. ஐங்., பா. 292
22. கலித்., பா. 36
23. அகம், பா. 170
24. ஐங்கு, பா. 323
25. ஐங்கு., பா. 292
26. அகம்., பா. 18
27. பி.எல்.சாமி, சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள், ப. 127
28. ஐங்., பா. 458
29. அகம், பா. 294
30. மேலது, பா. 25

31. மேலது, பா. 99
32. மேலது, பா. 121
33. புறம், பா. 280
34. அகம், பா. 108
35. மேலது, பா. 138
36. நற், பா. 17
37. குறுந், பா. 2
38. ஐங்கு., பா. 20
39. மேலது, பா. 20
40. மேலது, பா. 215
41. கலித், பா. 178
42. திருமலை முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப. 76
43. கலித்., பா. 74
44. சிறுபாணாற்றுப்படை, பா. 61
45. அகம்., பா. 131
46. மேலது, பா. 304
47. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), அகநானூறு, ப. 258
48. அகம்., பா. 67
49. மேலது, பா. 161
50. மேலது, பா. 202
51. நற்., பா. 44
52. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா. 30:5
53. ஐங்கு., பா. 498
54. புறம்., பா. 51
55. மேலது, பா. 119
56. நற்., பா. 59
57. அகம், பா. 344
58. புறம், பா. 285
59. பொருநராற்றுப்படை, பா. வ. 244-246
60. நற்., பா. 252
61. அகம்., பா. 345

62. மேலது, பா. 2
63. ஐங்குறு., பா. 2
64. பதிற்று., பா. 86:3
65. அகம்., பா. 159
66. கலித்., பா. 33
67. பதிற்று., பா. 50:18
68. மேலது., பா.2:12
69. புறம்., பா. 93
70. சதீஷ், கட்டுரைகள்([www,keetru.com](http://www.keetru.com))
71. அகம், பா. 290
72. மேலது, பா. 319
73. மேலது, பா. 125
74. கலித்., பா. 123
75. நற்றிணை, பா. 112
76. மேலது, பா. 168
77. மேலது, பா. 712
78. மேலது, பா. 219
79. குறுந்., பா. 309
80. ஐங்குறு., பா. 269
81. நற்றிணை, பா. 301
82. மேலது, பா. 25
83. மேலது, பா. 290
84. பின்னத்தாரார் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப. 534
85. புறம்., பா. 136
86. பெரும்பாணாற்றுப்படை, பா.வ. 219
87. பொருநராற்றுப்படை, பா.வ. 79
88. பதிற்று., பா.வ. 53
89. ஐங்குறு., பா.5
90. மலைபடுகடாம், பா.வ. 90-92
91. அகம்., பா. 301
92. பதிற்று, பா.வ. 53-8

93. திருக்குறள், குறள் 495
94. பி.எல்.சாமி, சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள், ப. 23
95. புறம், பா. 382
96. குறுந்., பா. 235
97. நற்றிணை, பா. 286
98. குறுந்., பா. 35
99. நற்றிணை, பா. 29
100. www.valaitamil.com.Tamil / Katturaigal.2011
101. நற்றிணை, பா. 59
102. பழமொழி, பா. 36
103. புறம்., பா. 326
104. மேலது, பா. 333
105. மேலது, பா. 325
106. மேலது, பா. 176
107. திருக்குறள், குறள் 126
108. அகம்., பா. 361
109. நாலடியார், பா. 34
110. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, நூ. 32
111. மேலது, நூ. 18
112. அகம்., பா. 160
113. மேலது, பா. 160
114. குறுந், பா. 140
115. www.wikipedia.com/tamil/sanga illakkiyam katturaigal
116. நற்றிணை, பா. 92
117. மேலது, பா. 186
118. மேலது, பா. 128
119. அகம், பா. 125
120. பெருங்கதை, பா. 86
121. திருக்கோவை, பா. வ. 59
122. சிலம்பு, பா.வ. 10:91
123. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), ஐங்குறுநூறு, ப. 52

124. ஐங்குறு., பா. 351
125. அகம்., பா. 1
126. ஐங்குறு., பா. 197
127. நற்., பா. 363
128. ஐங்., பா. 25
129. மேலது, பா. 26
130. அகம்., பா. 22
131. ஐங்., பா. 28
132. மேலது, பா. 29
133. மேலது, பா. 30
134. மேலது, பா. 27
135. அகம்., பா. 473
136. திருக்குறள், குறள். 117
137. நற்றிணை, பா. 78
138. அகம்., பா. 80
139. நற்றிணை, பா. 63
140. மேலது, பா. 49
141. குறுந்., பா. 109
142. பட்டினப்பாலை, பா. 29
143. மேலது, பா. 90
144. நற்றிணை, பா. 30
145. அகம்., பா.வ. 246
146. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியம் (உ.ஆ.), அகம்., ப. 739
147. மேலது, பா. 246

124. ஐங்குறு., பா. 351
125. அகம்., பா. 1
126. ஐங்குறு., பா. 197
127. நற்., பா. 363
128. ஐங்., பா. 25
129. மேலது, பா. 26
130. அகம்., பா. 22
131. ஐங்., பா. 28
132. மேலது, பா. 29
133. மேலது, பா. 30
134. மேலது, பா. 27
135. அகம்., பா. 473
136. திருக்குறள், குறள். 117
137. நற்றிணை, பா. 78
138. அகம்., பா. 80
139. நற்றிணை, பா. 63
140. மேலது, பா. 49
141. குறுந்., பா. 109
142. பட்டினப்பாலை, பா. 29
143. மேலது, பா. 90
144. நற்றிணை, பா. 30
145. அகம்., பா.வ. 246
146. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியம் (உ.ஆ.), அகம்., ப. 739
147. மேலது, பா. 246

சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்

தமிழின் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றான சங்க இலக்கியத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்கள் வாழ்ந்திருப்பதை இவ்வாய்வின் ஏனைய இயல்களின் மூலம் அறியமுடிந்துள்ளது. சிந்திக்கவும், சிந்தனையைத் தூண்டவும், வாழவும், வாழ்விக்கவும், வாழ்க்கையை அர்ப்பணிப்புள்ளதாகவும், அறமுடையதாகவும் திறன்மிக்கப் புரிதலையும் நல்லறத்தையும் போற்றி வளர்த்திட முயன்றிட்ட ஒரே பகுத்தறிவு மிக்க ஆற்றிவு உயிரினம் மனித இனம் ஆகும். அம்மனித உயிரினங்களைப் புனிதமாகவும், பிறப்பின் உயர்ந்த நிலைப்பாடாகவும் கொண்டு எண்ணுகின்றனர். கிடைத்தற்கரிய மானுட பிறப்பை இறைவன் கொடுத்துவிட்டதினால் பிற அஃறிணை உயிர்களாகக் கருதப்படும் ஏனைய பிறப்புக்களை யான் வேண்டேன் என்கின்றார் சைவ சமய குரவர்களில் ஒருவராகிய அப்பர் பெருமான்.

உயர்திணையாகக் கருதப்படும் மனித உயிர்களைத் தலைமை மாந்தராகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டது சங்க இலக்கியமாகும். பண்பாட்டில் சிறந்தும் அறமிகு வாழ்வியலில் நிறைந்தும், நெறி பிறழப்படாமல் உயர்ந்து நிற்கும் மாண்புடையச் செயல்களைச் செய்தும் அறமும், மறமும், காதலும் நிறைந்து வாழ்ந்திட்ட மனித உயிர்களைப் பற்றி சங்க இலக்கியத்தின்வழி ஆராய்ந்துரைப்பது இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

மனித உயிர்கள் என்பது

அளவற்ற அருளுடனும் நிகரற்ற அன்புடனும் படைக்கப்பட்ட உயிரினம் மனித இனம் ஆகும். ஏனைய உயிரினங்களைவிட மிகவும் சிறந்தது. ஏனைய உயிரினங்களையும் இயற்கை வளத்தையும், பாதுகாத்திட முயன்றிடும் சிந்தைமிகு உயிரினமாகும்.

அறிவுசார்புடன் இயங்கிட முடியும் என்ற தன்மையுடனும் இலக்கு நோக்கிச் சென்று மனிதநேயத்தைப் போற்றி, சமூக ஒழுங்கையும் கட்டமைப்பையும் தமது சிந்தனை திறனால் நல்வழிப்படுத்திட முயலும் மிக

உயர்ந்த உயர்திணையாகக் கருதப்படுவது மனித இனமாகும். சங்க இலக்கியத்தில் மனித உயிர்களின் வாழ்வியல் அகம், புறம் என இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

“அகத்திணைச் செய்யுள் மரபு, அதனைக் குறித்த, ஓர் இடத்திற்கோ, மனிதருக்கோ பெயர் கூறி உரிமைப்படுத்துவது அன்று; இயற்கையாய் அமைந்த நிலத்தின் இயல்புகளுக்குத் தக அவ்விடங்களின் பெயர்கள் பொதுப்பட குறிக்கப்பெறும்; தலைவன் தலைவியரும் அவர்தம் வாழிடத்தையும் தொழிலையும் சுட்டுமாறு பொதுப்பெயரார் குறிக்கப்பெறுவர் தோழி, தாய், செவிலி, பாணன், பாங்கன், கண்டோர், பாகன் போன்ற பிற உறுப்பினர்களும் பொதுப்பெயரால் மட்டுமே குறிக்கப்பெறுவர்”¹

எனத் தமிழண்ணல் உணர்த்தியிருப்பது சங்க இலக்கியத்தில் குறிக்கப் பெறும் மனித இனத்தின் பொதுப்பண்பு மற்றும் பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்படுவது பற்றியதாகும்.

மனிதர்கள் - பெயர்கள்

சங்க அக இலக்கியத்தில் பெயர்கள் சுட்டப் பெறாமலும், புற இலக்கியத்தில் பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றும் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளது. இவை தமிழரின் தனித்தன்மைக்கான அடையாளமாகும். அகத்திணை மரபின் உயர்ந்த அறம் ‘சுட்டி ஒருவர் பெயர்க்கொளப் பெறார்’ என்பதாகும். ஆனால் பேச்சுவழக்கில் பலவிதமானப் பெயர்களில் மனிதர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

1.இயற்பெயர் 2.ஆக்கப்பெயர் 3.கூட்டுப்பெயர் 4.பதிலிடுப்பெயர் 5.எண்ணுப்பெயர் 6.பெயரடைகள் 7.பெயர்திரிபுகள் போன்றவைகளாகும்.

பெயர்ச்சொல்லிற்கான இலக்கணம்

ஒரு பொருளினது பெயரைக் குறிப்பது பெயர்ச்சொல்லாகும். காலத்தைக் காட்டாமல் ஆனால் வேற்றுமை உருபினை ஏற்றுவரும் இயல்பினை உடையதாகும். இதனை,

“பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா

தொழில்நிலை ஒட்டும் ஒன்றலங் கடையே”²

என்கிறார் தொல்காப்பியர். மேலும்,

“கூறிய முறையின் உருபநிலை திரியாது

ஈறுபெயர்க் காரும் இயற்கைய என்ப”³

என்பதில் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கக் கூடியதாகவும், ஆன, ஆக போன்ற விகுதிகளை ஏற்க வல்லதாகவும் உள்ளது.

“பெயர்ச்சொற்களை ஆக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்தும் அவை

செயல்படும் வீதத்தைக் கொண்டும் பாகுபாடு செய்யலாம்”⁴

என்கிறார் ந.பிரபு. இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெயர்கள் - Inherent Nouns எனவும் ஆக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெயர்கள் Derived Nouns எனவும் பிரிக்கப்படுகிறது.

உயர்திணைப் பெயர்கள்

தொல்காப்பியர் பெயர்ச் சொற்களை உயர்திணைப் பெயர்கள், அஃறிணைப் பெயர்கள் எனப் பாகுபாடு செய்துள்ளார். உயர்திணைப் பெயர்கள் என்பதில் மனிதர், தேவர், அசுரர், தெய்வம் இவர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன், இவையல்லாத பிற உயிரினங்களை அஃறிணை என வரையறுத்துள்ளார்.

“மக்கட் சாதி சிறந்தமையான் உயர்திணை என்றும், மக்களென்று

கருதப்படாத பிற பொருளை அஃறிணையென்று சொல்லுவர்”⁵

என்று விளக்கம் தருகிறார் சேனாவரையர். மேலும்,

“மக்களாகிய சுட்டு யாதன்கண் நிகழும். அது மக்கட்சுட்டு எனப்

பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஈண்டு மக்கள்

என்பது மக்கள் என்னும் உணர்வை. எனவே மக்களாயினும்

மக்களென்று சுட்டாது பொருளென்று சுட்டியவழி உயர்திணை

எனப்படாது”⁶

என உரைவகுக்கும் வழி ஆராயுமிடத்து மனிதர் இனத்தை மக்களென்றும், அவையல்லாதப் பிறவற்றை அஃறிணை உயிர்களென்றும் பகுக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

உயர்திணை உயிரினங்களான மக்களினத்தை தொல்காப்பியர் ஆண், பெண் என பால்பகுப்பு செய்துள்ளதை,

“ஆடுஉ அறிசொல், மகடுஉ அறிசொல்
பல்லோ றறியுஞ் சொல்லோடு சிவணி
அம்மூப் பாற்சொல் உயர்திணை யவ்வே”⁷

என்கிறார். ஆண்மகனை ‘ஆடுஉ’ எனவும், பெண்டாட்டியை ‘மகடுஉ’ எனக் குறித்தல் பண்புடையோர் வழக்காகும்.

“உயர்திணை மருங்கின் பால்பிரின் திசைக்கும்”⁸

என்பதில் ‘ஆண்மை திரிதல்’ என்பது பெரும்பான்மையாக நிகழ்வதாலும், பெண்மை அல்லாத பேடு என்னும் நிலைப்பாடும் பாலுள் அடங்காத பேடியையும், அலியையும், தேவரையும், தெய்வத்தையும் (திணையுள் அடங்காத) பற்றி,

1. ஆண்மை திரிந்து பெண்மை கொண்டவன் - பேடி
2. புணர்ச்சி உணர்ச்சியில்லாததும் ஆணும் பெண்ணும் அல்லாதது - அலி
3. பெண்மை திரிந்து ஆண்மை கொண்டவன் - பேடன்

பேடு, பேடர், பேடியர், பேடுகள் போன்றன பலர் பாலை ஏற்று வரக்கூடிய சொற்களாகும். உயர்திணையில் மக்களாகிய ஆண்பால், பெண்பால் இவற்றுடன் பலர்பாலும் ஏற்புடையதாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அகத்திணை - புறத்திணை நெறிகள்

மனித சமுதாயம் முழுவதையும் ஒரேவிதமான மனப்பான்மையுடன் நோக்கும் தன்மையுடையது அகப்புற திணை ஒழுக்கங்களாகும்.

உலகியல் வழக்கினும் செய்யுளியல் வழக்கினும் பயின்று வருகின்ற பொருளைப் பிரித்து நோக்குவதற்கு இந்நெறிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அகத்திணையில் அன்பையும், இன்பத்தையும் உணர்த்துவதற்கு முனைந்திட்ட தமிழரினம், புறத்திணையில் வீரத்தையும், மறவழிப்பட்ட அறத்தையும் புனைந்துரைக்க முயன்றுள்ளனர். அகப்புற நெறிகளுக்கு காரணம் தமிழர்களின் மரபுவழிப்பட்டப் பாண்பாடு ஆகும்.

திணையும் சங்க இலக்கியமும்

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் திணைகளின் பகுப்புமுறைக்கேற்ப மக்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். அகத்திணை, புறத்திணை என ஏழு வகைப்படும். திணை வகைகளில் 1.குறிஞ்சி 2.முல்லை 3.மருதம் 4.நெய்தல் 5.பாலை 6.கைக்கிளை 7.பெருந்திணை என்பதும், அதற்குப் புறநானப் புறத்திணைகளும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனில்,

1. கைக்கிளை - ஒருதலைக் காமம்

2. பெருந்திணை - பொருந்தாக் காமம்

என்பதினால் இவை இரண்டும் விட்டொழிக்கப்பட்டு ஏனைய ஐந்திணைகளில் இடம்பெற்றுள்ள மக்கள் குறித்த செய்திகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

1.குறிஞ்சித்திணைக்குரிய மக்கள்

1.தெய்வம் - முருகன்

2.உயர்ந்தோர் - 1.பொருப்பன்

2. சிலம்பன்

3. வெற்பன்

4. நாடன்

5. குறத்தி

6.கொடிச்சி

3. தாழ்ந்தோர்- 1. குறவர்

2. கானவர்

3. குறத்தியர்

ஆகியோர் குறிஞ்சித்திணைக்குரிய மாந்தர்களாவர்.

முல்லைத்திணைக்குரிய மக்கள்

1.தெய்வம் - திருமால், நெடுமால்

2.உயர்ந்தோர் - 1.குறும்பொறை நாடன்

2. தோன்றல்

3. மனைவி

4. கிழத்தி

3. தாழ்ந்தோர்- 1. இடையர்

2. இடைச்சியர்

3. ஆயர்

4. ஆய்ச்சியர்

ஆகியோர் முல்லைத்திணைக்குரிய மாந்தர்களாவர்.

மருதத்திணைக்குரிய மக்கள்

1. தெய்வம் - இந்திரன்

2. உயர்ந்தோர் - 1. ஊரன்

2. மகிழ்நன்

3. கிழத்தி

4. மனைவி

3. தாழ்ந்தோர் - 1. உழவர்

2. உழத்தியர்

3. கடையர்

4. கடைசியர்

ஆகியோர் மருதத்திணைக்குரிய மக்களாக இடம்பெற்றுள்ளனர்.

நெய்தல் திணைக்குரிய மக்கள்

1. தெய்வம் - வருணன்

2. உயர்ந்தோர் - 1. சேர்ப்பன்

2. புலம்பன்

3. பரத்தி

4. துளைச்சி

3. தாழ்ந்தோர் - 1. பரதர்

2. பரத்தியர்

3. நுளையர்

4. நுளைச்சியர்

5. அளவர்

6. அலத்தியர்

ஆகியோர் நெய்தல் திணைக்குரிய மக்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பாலைத்திணைக்குரிய மக்கள்

1. தெய்வம் - 1. துர்க்கை

2. காளி

2. உயர்ந்தோர் - 1. விடலை

2. காளி

3. மீளி

4. எயிற்றி

3. தாழ்ந்தோர் - 1. எயினர்

2. எயிற்றியர்

3. மறவர்

4. மறத்தியர்

ஆகியோர் பாலைத்திணைக்குரிய மக்களாவர்.

ஐந்து திணைகளுக்குரிய மக்களை நாற்கவிராச நம்பியின் அகப்பொருள் வரையறை செய்துள்ளதையும் இவை முழுமையும் சங்க இலக்கிய அகப் பாடல்களுக்குப் பெரிதும் பொருந்தி வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

புறத்திணை இலக்கியங்களில்

அரசர்கள், வள்ளல்கள், வீரர்கள், கொடையாளர்கள், அறம் சான்ற பெரியோர்கள், புலவர்கள், நீதிமான்கள், பெண்கள் என அனைவரும் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

ஆக்கப்பெயர்கள் - மனிதர்கள்

மனிதர்களை ஆண் - பெண் என்ற இருபாலினமாகப் பிரித்து ஆக்கப்பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவதாக பொது ஆக்கப்பெயர்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

“அன், ஆன், வன், காரன், காரி, ஆளி, சாலி, த்தி, ச்சி ஆகிய
பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து ஆக்கப் பெயர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன”⁹

என்பார் ந.பிரபு. இவ்வாக்கப்பெயர்களைப் பெற்று வரக்கூடியதாக மனித
இனங்கள் உள்ளன. மேலும், ஆண், பெண், ஒருமை, பன்மை ஆகியவற்றை
அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதர்களுக்கு ஆக்கப்பெயர்கள்
சூட்டப்பட்டுள்ளன.

அன் - 1.மனிதன் 2. கொம்பன் 3.கவுண்டன் 4.ஆயன் 5. பரதன்

என ஆண்பால் ஆக்கப் பெயர்களும்

ஆன் - 1.பாப்பான் 2.வண்ணான்

எனவும்,

வன் - 1. குறவன் 2. உழவன் 3.கொசவன்

எனவும்

காரன் - 1.பணக்காரன் 2.வேலைக்காரன்

எனவும்

பெண்பாலில்,

த்தி - 1.குறத்தி 2.பாப்பாத்தி 3.வண்ணாத்தி

எனவும்,

ச்சி - 1.கவுண்டச்சி 2.எடச்சி 3.தொம்பச்சி

எனவும்

காரி - 1.வேலைக்காரி 2.உறவுக்காரி 3.பணக்காரி

எனவும், ஆக்கப்பெயர்கள் மனித இனத்தை வகை பிரித்துக் காட்டப்
பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பொது - ஆக்கப்பெயர்களாக

ஆளி-1.கூட்டாளி 2.தொழிலாளி 3.நெசவாளி 4.நோயாளி 5.உழைப்பாளி

சாலி - 1.புத்திசாலி 2.பாக்கியசாலி 3.தேரியசாலி 4. பலசாலி

எனவும் இணைந்து வருவதுடன் தொழிலாலும், பெயராலும் மனித இனத்திற்குள் சாதி, மத, இனம் சார்பான எண்ணற்ற வேறுபாடுகளை இவ்ஆக்கப்பெயர்கள் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவது, மனித இனம் என்ற உயிரினத்தினுள் இடம்பெற்றுள்ள எண்ணற்ற வகைமையினைக் காட்டுகின்றது. இதனை தொல்காப்பியர் பெயரடைகள் என சுட்டுகின்றார்.

“இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்கொடை”¹⁰

“வழக்கா நல்ல செய்யுளாறே”¹¹

எனவும்

“அடைசினை முதல்என

முறைமூன்றும் மயங்காமை

நடைபெற்றி யலும் வண்ணச்

சினைச்சொல்”¹²

என்பதில் இனம் சுட்டாத பெயரடைகளும் அமைந்திருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

1. நல்ல

2. கெட்ட போன்றவைகள் தனிப்பெயரடைகளாக

3. பெரிய மனிதர்களைச் சுட்டுகின்றது

4. சிறிய

ஆடவர்கள்

ஐந்து திணைகளிலும் வரக்கூடிய மனிதர்களில் (ஆடவர்களைத்) தலைவனாக வைத்து எண்ணும் மரபு பழங்காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்தவர்கள் உலக மேம்பாட்டிற்கு உகந்தவர்களாகத் தலைமகன்கள் கருதப்பட்டுள்ளனர். இதனை,

“நாடா கொன்றோ; காடா கொன்றோ

அவலா கொன்றோ; மிசையா கொன்றோ

எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்

அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே”¹³

என்னும் புறநானூற்றுப் பாடல் கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்திட்ட ஆடவர்களின் மேன்மையை உணரவைக்கிறது.

மனித இனத்தில் ஆடவர்களின் பங்களிப்பு என்பது சமூக பாதுகாப்பிற்கும் வழிகாட்டுதலுக்கும் என்றும் துணைநிற்பதாகும். அதனால்தான் ஆடவர்கள் நல்லவர்களாக விளங்குதல் வேண்டும் என்பதை,

“நிலத்தைப் பொறுத்தன்று வாழ்வம், தாழ்வம் அந்நிலத்து வாழக்கூடிய
ஆடவரைப் பொறுத்துதான். ஆடவரின் ஒழுக்க மேம்பாடே நாட்டின்
உயர்வுக்குக் காரணம்”¹⁴

என்கிறார் பெ.சிவசங்கரி. எந்நிலையிலும் ஆடவர்கள் தங்களின் வீரத்தையும், புகழையும் அதனால் வருகின்ற சிறப்பினையும் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

நற்றிணையில் வருகின்ற (ஆடவன்) தலைவன் வாய்மை தவறிடாத நல்நெஞ்சம் உடையவன் என்பதுடன், இனிமையும் மிக்கவன் என்பதை,

“நின்ற சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்”¹⁵

எனப் பாராட்டிக் கூறுகின்றது.

இல்லற வாழ்வுதனின் பிணக்குகளை நீக்கிட முயலும் ஆடவன் பெரியோரைத் துணைக் கொண்டு, அவர்களின் அறிவுரையின்படி சிறப்புமிக்க வாழ்வியலை வாழ்வதை,

“உடுத்தும் தொடுத்தும் பூண்டுஞ் செரீஇயும்
தழைஅணிப் பொலிந்த ஆயமொடு துவன்றி
வாழ்வோடு வருதி, நீயோ, இஃதோ
ஓர் ஆண் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கைப்
பெருநலக் குறுமகள் வந்தென
இனி விழவு ஆயிற்று என்னும் இவ்வூரே”¹⁶

தலைவனின் முயற்சியும் விழையும் குறுந்தொகைப் பாடலில் பாராட்டப்படுகின்றது. போதிய வருமானமின்றி ஒரு பசுவினை மட்டும் வைத்து வாழ்க்கையை நடத்தும் தலைவனின் இல்லற வாழ்வில்,

தலைவியின் வருகைக்குப் பின்னர் செல்வவளம் பெருகியதை தோழி உரைப்பதன் மூலம் காணமுடிகின்றது. அறவழியில் பொருள் ஈட்டிடவும், குடும்பத்தினை அன்புநெறியில் தழைத்திடவும் செய்திடும் முக்கிய பண்புடையவர்களாக ஆண்கள் இருந்துள்ளனர்.

ஆடவர்களின் வீரம்

பெரும்பான்மையாக வீரத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கக் கூடியவர்கள் ஆண்கள் ஆவர். கடல் போன்ற பெருக்கமுடையவர்களாகவும், களிறுகள் போன்றும் தேர்கள் குதிரைகள் இவற்றை கையாளும் திறனுடையவர்களாகவும் ஆண்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அதனால்தான்,

1. வான் மறவர்கள்
2. வேல் மறவர்கள்
3. விற்படைஞர்கள்
4. மறவர்கள்
5. வீரர்கள்

எனப் பலவாறாக வீரத்தினை வெளிக்காட்டிடக் கூடியவர்களாக ஆண்கள் இருந்துள்ளமையுடன், தாய் நாட்டினைப் பாதுகாத்திடவும், நாட்டிற்காக உயிரை நீத்திடவும் துணிந்திடும் வீரர்களாகவும் ஆண்கள் இருந்து வருவது எக்காலத்திற்கும் போற்றுதலுக்கும் பாராட்டிற்கும் உரியதாகும். இதனை,

“பொற்கோட்டு யானையர்

அடலாவங் குருசில்”¹⁷

என்கிறது புறநானூறு. தொல்காப்பியர் வீரத்தினை எண்வகை மெய்ப்பாட்டினில் ஒன்றாகப் பெருமிதத்தின் நிலைகளான்களில் கூறியுள்ளார்.

வீரனாக இருப்பது மிக்கதொரு பெருமிதமாகும்.

“ஓடப் பூட்கை வேந்தன் பாசறை

ஓடை ஒண் சுடர் ஒப்பத் தோன்றும்

பரியுடை நல் தேர்ப் பெரியன்”¹⁸

இவ்வரிகள் வீரமிகுந்த மன்னனின் போர்பாசறையும் படைச்சிறப்பினையும் எடுத்துரைக்கக் கூடியதாகும்.

வள்ளல்தன்மை மிக்கவர்கள்

காதலும் வீரமும் ஆண்மகன்களின் அழகாக கருதப்பட்டாலும், வள்ளல்களாகவும், கொடையுள்ளத்தினோடும், இரக்கமிக்கவர்களாகவும் வாழ்ந்திட்டதை,

“கரணி இல்லாக் கவிவண் கையான்”¹⁹

என்றும்

“மலை பயந்த மணியம்

நனவில் நல்இயேன்”²⁰

என்பதிலும் அனைவருக்கும் வாரி வழங்கிடும் வள்ளல்தன்மை மிக்கவர்கள் ஆண்கள் என்பதை குறிக்கின்றது. இராசகுயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாடிய புலவர் பெருமக்கள் ‘நெடிது வாழ்வானாக’ என்று வாழ்த்துவதையும்,

“பனி பழுதிய பல்யாமத்துப்

பாறு தலை மயிர் நனைய

இனிது துஞ்சும் திருநகர் வரைப்பின்”²¹

என்னும் அடிகளின் மூலம் நல்லாட்சி நடைபெறுவதினால் அரசன் இனிதே உறங்கியதையும் பார்க்க முடிகிறது.

சங்ககாலத்திய தலைமகன்கள் வீரத்தன்மை உடையவர்களாகவும், வள்ளல்களாகவும், அரசன்களாகவும் வாழ்ந்திருப்பதுடன், மக்களையும், மன்னர்களையும் நல்வழிப்படுத்திடும் சான்றாண்மை மிக்க புலவர் பெருமக்களும் வாழ்ந்திட்டதைக் காணுமிடத்து, சிறப்புமிகுந்தச் சமுதாயமாக சங்ககாலம் இருந்ததிற்கான காரணத்தை அறியமுடிகின்றது. மேலும், காதல் நிலைப்பாட்டிலும், சங்க கால ஆடவர்கள் எல்லையில்லாத அன்பையும் ஆனந்தத்தையும் பெற்று வாழ்ந்துள்ளனர்.

ஐந்திணையில் வாழ்ந்திட்ட மனிதர்கள்

1. தலைவன்

1. நாடன் 2. வெற்பன் 3. குறவன் 4.சிலம்பன் 5.பொருப்பன் ஆகிய சொற்கள் குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்களைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

“பைதல் ஒருதலைச் சேக்கும் நாடன்

நோய் தந்தனனே”²²

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலில் தலைவனின் பிரிவினில் ஏற்பட்ட பசலைநோய் மாறாது தலைவியின் கண்களின்வழியே வளர்ந்தாயிற்று எனுமிடத்து நோயைத் தந்திட்ட தலைவன் நாடன் என்பதை அறியமுடிகின்றது. இதனைப் போன்று,

“வேரல் வேலி வேர்க் கோட் பலவின்

சாரல் நாட”²³

எனக் கபிலர் பாடியுள்ளதில் களவுக்காலத்தில் தலைவன் கொண்ட காதல்,

“பிறர் வேலியகத்து விளங்கும் வேர்ப்பலவின் கனியை உண்டது
போன்றது என்றும், கற்புக் காலத்து நுகர்ச்சி தம் மனையில் கண்
பழுத்த பலாவின் சுளையும் போன்றது”²⁴

என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன்.

காதல் வாழ்வில் சிறப்புடன் விளங்கிய குறிஞ்சி நிலத் தலைவன்கள்,

“செம்மலை ஆகிய மலைகிழவோனே”²⁵

எனக் கலித்தொகையும்,

“முந்தூழ் வேலிய மலை கிழவோற்கே”²⁶

எனக் குறுந்தொகையும்,

“காமம் பெரிதே, களைடரோ இலரே”²⁷

என நற்றிணையும் தலைவனின் இயல்பினை எடுத்துரைப்பதாகும். மேலும், தலைவனின் செயல்பாட்டினில் இன்றியமையாதது காதல் வாழ்க்கை ஆகும். இவை ஆண்மைக்கு அழகு சேர்ப்பதாகும்.

“காதலர்களின் கூடல் (பெரும்பாலும் திருமணத்துக்கு முந்திய) களவு
வாழ்க்கை அமைவுப் பெற்றுள்ளதைக் குறித்துள்ளார்”²⁸

மு.வரதராசனார்.

முல்லைத் திணையில் வாழ்ந்திட்ட தலைவன்கள் போர்க் கடமைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வதும், பொருள்வயிற் மற்றும் பிறிதொரு காரணங்களின் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் இயல்புடைய மாந்தர்களாக இடம்பெற்றுள்ளனர்.

“மதங்கொண்ட களிற்று யானையினும் மிகுந்த வலிமையினை
யுடைய ஏற்றிணை நீ கைவிடாது வெற்றி கொள்வாய்”²⁹

என்று கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் குறிப்பிடுவதிலிருந்து வீரமிக்க ஆண்மகனாகத் தலைவன் இடம்பெற்றிருக்கிறான். அம்மகனின் வீரத்தை,

“எழுந்தது துகள்
ஏற்றனர் மார்பு
கவிழ்தன மருப்பு
கலங்கினர் பலர்”³⁰

என்கிறது கலித்தொகை.

“கொல்வேற்றை அடக்கி அதன் கழுத்திலே தங்கினவர்களைக்
கண்டுள்ளனர் ஆயர். இன்று மீண்டும் சீறுகின்ற ஏற்றைத் தழுவ
வாருங்கள்”³¹

என அழைப்பதிலிருந்து தலைவனின் வீரமும், தமிழர்களின் ‘ஏறு தழுவுதல்’ செய்யும் மாண்பும், பண்டைய மக்களின் பண்பாடும், அப்பண்பாடு வெளிப்படுத்தும் அறமும் சிறப்புடன் புலனாகின்றது.

மருத நிலத்தினில் வாழ்ந்திட்ட தலைவன்கள் செல்வவளம் மிக்கவர்களாகவும் அனைவருக்கும் உணவு வழங்கிடும் நிலப்பகுதியினை உடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

“மருத நிலம் மாந்தனை நாகரீகப்படுத்தியப் பகுதி. ஓடித் திரிந்து
கொண்டிருந்தவனை ஓரிடத்தில் தங்க வைத்ததுடன் வாழ்நாள் அளவும்
உண்டி அளித்த பகுதி”³²

என்கிறார் க.ப.அறவாணன். வளமிக்கவர்களாகவும் செல்வம் பொருந்தியவர்களாகவும் மருதநிலத் தலைவன்கள் இருந்துள்ளனர். பரத்தமையை நாடிச் செல்வது பெரும் விருப்பமாக இருந்துள்ளது. இதனை,

“நீர்நீடு ஆடின கண்ணும் சிவக்கும்

ஆர்ந்தோர் வாயில் தேனும் புளிக்கும்

தணந்தனை ஆயின் எம்இல் உய்த்துக் கொடுமோ”³³

என்பதில் கண் சிவந்துள்ளவர் ஒளியைக் காண விருப்பமின்றி, இருளைக் காண்பது போன்று, இனிப்பு உண்டவர் கசப்பை நாடுவது போன்று, அழகான மனையாள் இல்லத்திலிருக்க, பரத்தமையை நாடிச் சென்றிடுவது மருதநிலத் தலைவன்களுக்கு இயல்பாக இருந்துள்ளது. நெய்தல் நிலத் தலைவன்கள் தங்களின் காதல் மனைவியைப் பிரிந்து கடலோடிருப்பர். அவர்களின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்து, காத்திருக்கக் கூடியவர்களாக நெய்தல் நிலப் பெண்களும், தமது குடும்பம் மற்றும் குழந்தைகளை நினைத்து கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் சென்றிடும் தலைவன்களையும் உடையது நெய்தல் திணைப் பாடல்களாகும்.

சிறுநல் ஊர், தாழை விளங்கும் பகுதி, கடற்சார்ந்தப் பகுதி என நெய்தல் நிலம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“தண்ணம் துறைவற் தொடுத்து”³⁴

எனக் குறுந்தொகையும்,

“ஐரி திரை தந்திட, இழிந்த மீன் இன் துறை”³⁵

எனக் கலித்தொகையும் தலைவன்கள் பற்றி உரைக்கின்றன.

வறட்சி உணர்வுமிக்க பாலைத்திணையானது குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களின் மாற்றம் பெற்ற வடிவமாகும்.

பாங்கன் கூட்டம்

தலைவனுடன் உரையாடும் தன்மையுடையவர்களாகப் பாங்கர்கள் உள்ளனர். காதல்வயப்பட்ட தலைவனின் மன உணர்வுக்கு ஏற்ப, தலைவனை எள்ளி நகையாடும் உரிமை உடையவனாக பாங்கன் இடம்பெறுவான். தொல்காப்பியர்,

“பாங்கொடு தழாஅல்”³⁶

எனக் கூறுவார்.

“பாங்கன் தலைவனை அங்கதப் பொருள் அமைய எள்ளி
உரைக்கின்றான். உன்னைப் போல் கற்ற ஒருவன் பெண் ஒருத்தியின்
பொருட்டால் மனத்தை இழக்க நேர்ந்ததே”³⁷

என்பதிலிருந்து தலைவனுடன் பாங்கன் உரையாடுவதையும் பாங்கனுக்கு
எதிர்மொழிக் கூறிடும் தலைவனின் இயல்பினையும் சங்கப் பாடல்கள்
காட்டுகின்றன. இதனை ‘கழற்றெதிர் மறை’ என்கிறார் தொல்காப்பியர்.
பாங்கன் தலைவனுடன் உரையாடும் முறைமையை,

(அ) தன் காதலைத் தலைவன் பாங்கனிடம் கூறுமிடத்தும்

(ஆ) பாங்கன் இடித்துரைப்பதும்

(இ) துயரை வெளிப்படுத்த, பாங்கன் ஆறுதல் கூறுவதும்

தலைவனுக்குப் பெருந்துணையாக இருக்கும் மனிதர்களாகப் பாங்கர்
கூட்டம் அமைந்துள்ளது.

பாங்கியர்கள்

தலைவன் தலைவி முன்னர் பாங்கினைப் புகழுமிடத்தும் பாங்கி
தலைவனை வாழ்த்துமிடத்தும் தலைவியின் வருத்தம் கண்டு ஆறுதல்
கூறுமிடத்தும், மகிழ்ச்சி கண்டு வினவுமிடத்தும், தலைமக்களின் வாழ்க்கை
‘நன்று’ உள்ளது எனச் செவிலியிடம் கூறுமிடத்தும், தலைமக்களது
வாழ்க்கையின் தன்மையையும் அன்பினையும் புலப்படுத்தக் கூடியவளாகப்
பாங்கி வாழ்ந்துள்ளாள்.

கூத்தர்கள்

கூத்தாடும் மகளிருடன் ஆடக்கூடிய ஆடவர்கள் கூத்தர்கள் ஆவார்கள்.
பெரும்பான்மைத் துணங்கைக் கூத்தினை ஆடிடுவார்கள். இவர்களுடைய
துணங்கைக் கூத்தினைச் சிங்கிக் கூத்தென்று உரைக்கின்றது சங்க இலக்கியம்.
இக்கூத்து மகிழ்ச்சி மிக்க காலத்தில் ஆடப்படுவதாகும்.

“துணங்கையாய் என”³⁸

எனக் குறுந்தொகையும்,

“துணங்கையந் தழுஉவின் மணங்கமழ் சேரி”³⁹

என மதுரைக்காஞ்சியும்,

“துணங்கை ஆரவம்”⁴⁰

எனக் கலித்தொகையும் சான்று பகர்கின்றன. துணங்கை கூத்தினை இன்று கோயில் திருவிழாக்களில் ஆடுகின்றதைக் காணமுடிகின்றது.

பெண்கள்

சங்ககாலப் பெண்கள் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வரலாற்றினில் நான்கு நிலைகளில் காணப்பட்டுள்ளனர்.

1. கன்னிப் பெண்கள்
2. குடும்பத் தலைவி
3. விதவைப் பெண்கள்
4. பரத்தமைப் பெண்கள்

என்பனவாகும். இந்நான்கு நிலையினையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் கவினுறக் காட்டுகின்றன. சங்ககாலப் பெண்கள் ஆண்களின் சொற்களுக்கு அடங்கி நடப்பவராக இருந்துள்ளனர். பெண்மையின் இயல்பு சிறந்திருந்ததை தொல்காப்பியர்,

“செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்

அறிவும் அருமையும் பெண்பாலன்”⁴¹

என்கிறார். இத்தகைய சிறந்த குணநலன்கள் வாய்ந்த பெண்களைப் பாடாத புலவர்கள் இல்லை.

இன்றைய காலத்தில் பெண்களை மையப்படுத்தியும் முதன்மைப் படுத்தியும் பல படைப்புகள் வெளிவருகின்றன.

“சங்ககாலப் புலவர்களின் பாடல்களில் பெண்கள் வீரமுள்ளவளாகவும் வீவேகமுடையவளாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளனர்”⁴²

என்கிறார் மஜிதா பர்வின். சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பெண்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்துள்ளதுடன், பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களது உள்ளக்கிடக்கைகளை இலக்கியங்களாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர்.

பெண்களின் முக்கியப் பங்களிப்பு

ஒரு சமூகத்தின் கட்டமைப்பு மற்றும் உருவாக்கத்திற்கு முக்கியப் பங்கு வகிக்கக் கூடியவர்களாகப் பெண்கள் உள்ளனர். பெண்மையின் சிறப்பும் நாட்டுப்பற்றும், வீரத்தின் வெளிப்பாடும் பெண்மையின் தோற்றமும் பெருமிதத்தையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகப் புறநானூற்றின் 312ஆம் பாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

“ஈன்றுபுறந் தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ஒளிறுவா ளருஞ்சம் முருக்கிக்
களிநெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே”⁴³

பெண்களின் சமூக பங்களிப்பு என்பது நல்ல மனிதர்களை வீர உணர்வுடனும் தேச பக்தியுடனும், மனித நேயத்தினுடனும் உருவாக்கிட விழைந்திடும் ஆர்வத்துடனும் கூடிய சிறப்பினை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. பெண்கள் அளவற்ற வீரமுடையவர்களாகவும் கடமையுணர்வு நிரம்பப் பெற்றவர்களாகவும் இடைக்காலத்தில் மட்டும் பெண்கள் சமூகத்திலிருந்து புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். தந்தைவழிச் சமூக மரபின் ஆதிக்கம் நிலைபெறத் தொடங்கியப் பின்னர் தான் பெண்கள் அடிமைக்குள்ளானதுடன் பலதரப்பட்ட இழிவு நிலைக்கும் ஆளாகியுள்ளனர்.

“பெண்ணுக்குப் பேச்சுரிமை வேண்டாம் என்கின்றீரோ
மண்ணுக்கும் கேடாய் மதித்தீரோ பெண்ணினத்தை
ஊமையென்று பெண்ணினத்தை உரைக்கும் மட்டும்
உள்ளடங்கும் ஆமைநிலைதான் ஆடவர்க்கும் காணீர்”⁴⁴

என்னும் பாரதிதாசன் கவிதைகள் பெண்களின் அடிமைத்தலையின் நிலையையும் ஆணினத்தின் வளர்ச்சியையும் காட்டுவதுடன் பெண்கள் ஆமைகளாய் அடங்கியிருப்பதைக் காட்டுகின்றது.

அன்பு காட்டிடும் தலைவி

சங்ககாலப் பெண்கள் மிகுந்த அன்புடையவர்களாக இருந்துள்ளனர். தலைவன் பிரிவினால் ஏற்பட்ட பசலை நோயை மறைத்திட விரும்பிய தலைவி தனது உடம்பை வெயிலில் காட்டுகிறாள். அதுகண்ட மற்றைய பெண்கள் இவ்வாறு செய்தல் கூடாது என அறிவுறுத்துவதை,

“தாதிற் செய்த தன்பனிப் பாவை

காலை வருந்துங் கையாறு ஒம்பென

ஓரை ஆயம் கூறக் கேட்டும்

இன்ன பண்பி னினைபெறி துழக்கும்

நன்னுதல் பசலை நீங்க, வன்ன

நசையாகு பண்பின் ஒருசொல்

இசையாது கொல்லோ, காதலர் தமக்கே”⁴⁵

எனக் குறுந்தொகைப் பாடலில் பார்க்க முடிகின்றது. மேலும் சங்க காலப் பெண்களில் தலைவி சிறந்த பண்புடையவளாகவும் அழகு மிக்கவளாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

தோழி

தலைவன் - தலைவியின் எண்ண ஓட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியவள் தோழி. அகத்தின் எண்ணவோட்டமறிந்து அறத்தில் காதலை முடித்து வைப்பவள்.

1. முயற்சியுடையவள்
2. நயம்பட பேசுபவள்
3. சொல்வன்மை உடையவள்
4. இடர் ஏற்படாமல் தடுப்பவள்
5. அறத்தொடு நிற்பவள்
6. வதுவைக்கு வழி செய்பவள்
7. வதுவைக்குப் பின்னரும் தலைவிக்கு உற்ற துணையாயிருப்பவள்
8. வாயில் மறுப்பவள்
9. ஊடலைத் தவிர்ப்பவள்
10. கூடலில் மகிழ்ச்சியைக் காண்பவள்

என களவு, கற்பு இரு காலங்களிலும் தலைவிக்கு உறுதுணையாக இருப்பவளாகத் தோழி காட்டப்படுகிறாள்.

“மடவமன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங்கு அத்தம் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை நெறிதரக்
கொம்புசேர் கொடியினர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே”⁴⁶

என்பதில் தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பருவம் வருவதற்கும் கொன்றை மலர்கள் மலர்ந்துவிட்டதைக் கண்டு கலங்கும் தலைவியைப் பார்த்து, கொன்றை மலர்கள் தவறுதலாக மலர்ந்து விட்டன. உரிய காலமன்று என்று தலைவியிடம் கூறுவதன் மூலம் தோழியின் செயல்திறனை அறியமுடிகின்றது.

அகம், புறம் சார்ந்த அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வினை நல்கிடுபவளாய் தோழி உள்ளாள். தொல்காப்பியர்,

“தோழி தானே செவிலியது மகளே”⁴⁷

என நற்றாய்க்குத் தோழியாய் இருக்கும் செவிலியின் மகளாக தோழிக் காணப்படுகின்றாள்.

தோழிக்கும் தலைவிக்குமுள்ள நட்பு தொட்டில் தொட்ட இணைப்பாகும். தானே ஆராய்ந்தறியும் அறிவு மிக்கவளானத் தோழி, நல்ல அறிவுரையும் தேறுதலும் கூறுகின்ற உளவியல் பாங்கு நிறைந்தவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

செவிலி

அகத்திணை மாந்தர்களில் ஆழமிக்க, நுண்ணிய அறிவுடைய செயல்பாடுகளை உடையவளாக செவிலி வருகின்றாள்.

“செவிலித்தாய் தலைவியின் வளர்ப்புத் தாய்; நற்றாயின் தோழி;
தலைவியின் தோழிக்குத் தாய் என பல பரிமாணங்களை
உடையவள்”⁴⁸

என்கிறார் அ.ஜான்சிராணி. களவு, கற்பு என்ற இருவேறுபட்ட காலங்களிலும் பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய அன்புமிகு பாத்திரமாகச் செவிலித்தாய் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். தொல்காப்பியர்,

**“ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்
தாயெனப் படுவாள் செவிலி யாகும்”**⁴⁹

என்கிறார். நற்றாய்க்கு உற்ற தோழியாகவும், தோழிக்குச் சிறந்த தாயாகவும், அறத்தொடு நின்றலில் மிகுந்த துணைபுரிபவளாகவும் நல்லதொரு அறிவுரையையும், மறைப்பொருள் யாவற்றையும் கூறிடும் திறனுடையவளாகவும் கட்டுப்பாடுடையவளாகவும் செவிலித்தாய் இடம்பெறுகின்றாள்.

“தாய் அறிவுறுத்தல் செவிலியொ டொக்கும்”⁵⁰

என்றும்,

**“இழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும் வழிகொள
நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும்
செவிலிக்குரிய ஆருடென்ப”**⁵¹

எனச் செவிலியின் பண்புநலன்களை விளக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர். ஆறறிவு படைத்த மனித இன வகைப்பாட்டினில் பெண்களில் பலர் உயர்ந்த சிந்தனையையும், நுண்ணிய அறிவினையும் பெற்றுள்ளாள் என்பதற்கு செவிலியின் பாத்திரப்படைப்பு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

நற்றாய்

தலைவிக்குத் தாயாக இருப்பவள், செவிலியின் தோழி ஆவாள். தலைவியின் காதல் வெளிப்படுமிடத்து நற்றாயின் செயல்திறன் காட்டப்படுகின்றது.

**“நற்றாய் தந்தைக்கும், தமையன்களுக்கும் தலைவியின் காதல்
ஒழுக்கத்தை உணர்த்துபவளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்”**⁵²

என்பார் அ.ஜான்சிராணி. இக்கூற்று மிகவும் ஏற்புடையதாகும். அமைதியான பொறுப்புமிக்க பெண்பாத்திரமாக நற்றாய் திகழ்வதுடன்,

“தன் மகளுடைய கரந்த ஒழுக்கத்தைச் செவியுற்றதும்,
அவ்வொழுக்கத்தின் பொருத்தத்தைத் தன் தோழியானச் செவிலியுடன்
ஆராய்ந்து கூறுபவள்”⁵³

செவிலியின் பண்பு மற்றும் குணநலன்களுடன் ஒத்துப் போகக் கூடியவளாகவும், தன் மகள் (தலைவி) தேர்ந்தெடுத்த காதல் வாழ்க்கைச் சிறப்புடன் அமைய வேண்டும் என்ற விழைவினை உடையவளாகவும் நற்றாய் இடம்பெறுகின்றாள்.

“வழுஇலல் அம்ம; தானே; குழீஇ
அம்மல் மூதூர் அலர்வாய்ப் பெண்டிர்
இன்னா இன்உரை கேட்டசில்நாள்
அறியேன் போல உயிரேன்”⁵⁴

எனத் தலைவியின் காதலைக் கண்டு ஊரார் அயர் தூற்றுவதைக் கண்டு என் உள்ளம் பதறுகிறது என்பதிலிருந்து நற்றாயின் அன்புள்ளம் வெளிப்படுகின்றது.

பரத்தையர்கள்

ஆடல், பாடல் இசை மற்றும் கூத்துக் கலைகளில் வல்லவராகத் திகழக்கூடிய அழகும் இளமையும் திறமையும் வாய்ந்தவர்களாகப் பரத்தையர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர்.

“கற்புநெறி பூணாமலும் ஒருவரிடத்து தங்கி இல்வாழ்க்கை
மேற்கொள்ளும் ஆற்றலில்லாமலும், வாழக்கூடியவர்கள்”⁵⁵

சமூகம் இவர்களைத் தனிநிலைக்கு உட்படுத்தியும், நற்குழலியல் வாழ்க்கையை வாழாமல் தனிமைப்படுத்தியும் வைத்திருப்பதை சங்கப் பாடல்களில் பார்க்க முடிகின்றது. மேலும், பரத்தையர்கள் மூன்று பிரிவுகளை உடையவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர்.

(அ) சேரிப் பரத்தையர்கள்

குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும் பொதுமையுடன் வாழக்கூடியவர்கள் பரத்தமைப் பெண்கள்.

(ஆ) பொதுப் பரத்தையர்கள்

தனிப்பட்டதொரு நிலையில் மன விருப்பமின்றி ஆனால் அனைத்து ஆண்களுடனும் வாழக்கூடிய பரத்தமைப் பெண்கள் பொதுப்பரத்தையர்கள் ஆவர்.

(இ) காதற் பரத்தையர்கள்

இவரை தனிப்பரத்தையர் என்றும் அழைப்பர். யாருடனும் சார்ந்து வாழாமல் ஒருவருடன் மட்டுமே வாழ்நாள் முழுமையிலும் இணைந்து வாழ்கின்ற குணவியல்பினை உடையவர்கள். மாதவி தனிப்பரத்தையராக வாழ்ந்திட்டதைச் சிலப்பதிகாரம் பகர்கின்றது.

கற்பு காலத் தலைவிக்கு மனப் பதற்றத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியவர்களாகப் பரத்தமைப் பெண்கள் உள்ளனர். தலைவன், தலைவியை மறந்து பரத்தையருடன் வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதும், புனல் விளையாடுவதும் எனப் பலவிதமான மனப்போராட்டத்தைப் பரத்தையர்கள் தலைவிக்கு ஏற்படுத்துகின்றனர்.

“மனை உறைக் கோழிக் குறுங்காற் பேடை

வேலி வெருகினம் மாலை உற்றென

புகும் இடன் அறியாது, தொகுபு உடன் குழீஇய

பைதற் பிள்ளைக் கிளை பயிர்ந்தார் அங்கு

இன்னாது இசைக்கும் அம்பலொடு

வாரல் வாழியர் எம் தெருவே”⁵⁶

என்பதில் பெண்களின் எதார்த்த நிலைப்பாடு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. காட்டுப்பூனையாகப் பரத்தமைப் பெண்களும் தாய்க்கோழியாகத் தலைவியும், கோழிக்குஞ்சுப் போன்று தலைவனைக் கவர்ந்து செல்லத் துடிக்கும் காட்டுப்பூனையும், குஞ்சினை இழக்க விரும்பாத தாய்க்கோழியும் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. காட்டுப்பூனையின் இயல்பு பிறர் அறியாமல் கவர்ந்து செல்வது ஆகும். அவை பரத்தமைப் பெண்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காமக் கிழத்தியர்கள்

மூன்று நிலைகளில் காமக்கிழத்தியர் வகை பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

1. ஒத்த கிழத்தியர்
2. இழிந்த கிழத்தியர்
3. வரையப்பட்டார்

என்பார் தொல்காப்பியர்.

1. ஒத்த கிழத்தியர்

தலைவன் தன் மனைவியை விடுத்து, காமம் காரணமாக மற்றொருப் பெண்ணை மணந்துக் கொள்வது. இப்பெண் ஒத்த கிழத்தியர் ஆவர்.

2. இழிந்த கிழத்தியர்

அரசன், அந்தணன், வணிகன், வேளாளன் ஆகியோருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பெண்கள்.

3. வரையப்பட்டார்

பரத்தையர்களைச் செல்வந்தர்கள் பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து வரைந்துக் கொள்ளுதல். இப்பெண்கள் மூன்று நிலைகளில் உள்ளனர்.

1. உயர்நிலைப் பரத்தையர் (Hefaire)
2. இசைப் பரத்தையர் (Audetrices of Flute)
3. விலைப் பரத்தையர் (Concubine)

ஆகியோர் ஆவார்கள். மேலை நாட்டிலக்கியங்கள் மூன்று வகைப் பரத்தையர்கள் பற்றிப் பேசுகின்றன. பரத்தையரின் வகைமையைச் சங்க இலக்கியம்,

1. இற்பரத்தைகள்
2. காமப் பரத்தைகள்
3. சேரிப் பரத்தைகள்
4. காமக்கிழத்தியர்கள்
5. காதற் கிழத்தியர்கள்

6. பூவிலை மடந்தையர்கள்
7. கணிகையர்கள்
8. காதல் பரத்தைகள்
9. வதுவை பெருங்குலக் கிழத்திகள்

என ஒன்பதாக வகைப்படுத்தியுள்ளது.

இற்பரத்தையர்கள்

கலை ஆர்வமிக்கப் பெண்கள். குடும்பப் பண்புடன், இன்ப வேட்கையும் நிறைந்திட்ட அழகான உறவுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் திகழக் கூடியவர்கள்.

காமப் பரத்தையர்கள்

இன்பத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்ட பெண்கள்.

சேரிப் பரத்தையர்கள்

காமத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் மதிப்பு இல்லாதப் பெண்களாகக் கருதப்பட்டுள்ளவர்கள்.

காமக்கிழத்தியர்கள்

தலைவன் ஒருவனுக்காக உரிமைப் பூண்டு வாழ்ந்திட்டப் பெண்கள் தலைவன் மீது மிகுந்த காதலை உடையவர்கள்.

காதற் கிழத்தியர்கள்

தலைவன் மீது அன்புடையப் பெண்கள் அங்கீகாரமில்லை.

பூவிலை மடந்தையர்கள்

செல்வந்தர்களால் விரும்பப்படும் பரத்தமைப் பெண்கள். மிக்க அழகுடையவர்கள்.

கணிகையர்கள்

தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள ஆண்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டப் பெண்கள்.

காதல் பரத்தை

தலைவனால் திருமணம் செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். சமூகத்தில் மதிப்புடையவர்கள்.

வதுவை பெருங்குலக் கிழத்திகள்

இரண்டாம் மனைவி என்ற நிலையில் வாழ்ந்திட்டப் பெண்கள்.

“பரத்தையிற் பிரிதல்”⁵⁷

எனத் தொல்காப்பியமும்,

“அயன்மனைப் பிரிவு அயற்சேரியின் அகற்சி

புறநகர்ப் போக்கி புரவலர்க் குரிய

பரத்தையிற் பிரியும் பருவத் தான”⁵⁸

என நம்பியகப்பொருளும் பரத்தையின் பிரிவினைத் தலைவன் மேற்கொண்டதைச் சுட்டுகின்றது.

“மனத்தில் தீதுஇலன் என மயக்கிய வருதிமண்

அலமரல் உன் கண்ணார் ஆய்கோதை குழைத்தநின்

மலர் மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம் வந்து உரைப்பாக்கால்”⁵⁹

எனக் கலித்தொகைப் பாடல் தலைவியை விடுத்து தலைவன் பரத்தமைப் பெண்களை நாடிச் செல்வதைக் குறிக்கின்றது.

“ஊரல் அவ்வாய் உருத்த தித்தி

பேர் அமர் மழைக்கண் பெருந்தோர் சிறுநுதல்

நெடுங்கொடி நுடங்கும் மட்ட வாயில்”⁶⁰

என்னும் பாடலில் தலைவன் தலைவியை மறந்து பரத்தையருடன் புணர்ந்து சுற்றி திரிவதை கண்டிக்கும் இயல்புடையவளாகத் தோழியைக் காட்டியுள்ளார் பரணர். சங்ககாலத்தில் பரத்தமைப் பெண்களுக்கான அங்கீகாரம் இருந்துள்ளது. தலைவனின் விருப்பத்திற்கேற்ப அயன்மனை, அயற்சேரி, புறநகர்ப் பிரிவு என பரத்தமைப் பெண்களுடன் இருந்து மகிழ்ந்துள்ளனர். பரத்தையர் பெண்கள் பல வகைப்பட்ட நிலைகளில் வாழ்ந்துள்ளதை சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

பரத்தன்கள்

கணிகையர் பெண்களைக் குறிக்க பரத்தையர் என்னும் சொல்லாட்சிப் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் போன்று, தன் மனைவி இல்லினில் இருக்க பாலுறவிற்காக மட்டும் பிற பெண்களுடன் உறவுக் கொள்ளும் ஆண்மகன்களைப் 'பரத்தன்கள்' என சங்க இலக்கியம் குறித்துள்ளது. இதனை,

“பகலான் பல்கினை பரத்த என்றியான்

இகலி இருப்பேனாயின் தான்தன்

முதல்வன் புல்லிப் பொய்த்துயில் துஞ்சும்”⁶¹

என்கிறது கலித்தொகை. தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்று தலைவன் பரத்தமைப் பெண்களுடன் கூடிக் களித்து விட்டு உடன் திரும்புவதை 'ஆண் பரத்தன்' என அடையாளப்படுத்தியுள்ளது சங்க இலக்கியம். பரத்தமைப் பெண்களைப் போன்று ஆண்பரத்தையர்களும் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர்.

பாணர்கள் மற்றும் பாடினியர்கள்

இசைக்கு உரியவர்களாகப் பாணர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியப் பாடல்களானப் பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும் இசைப்புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டான நூல்களாகும். பரிபாடலில் இசைவகுத்தோர் 'பதின்மர்' என்பதை காணமுடிகின்றது.

1. உழிஞைப் பாட்டு
2. தமிழஞ்சிப் பாட்டு
3. விற்களப் பாட்டு
4. வெறியாட்டுப் பாட்டு
5. துணங்கைப் பாட்டு
6. வேதப் பாட்டு
7. வள்ளைப் பாட்டு

எனத் தமிழர்கள் எச்செயலை செய்தாலும் இசையுடன் கூடிய பாட்டினைப் பாடியவாறு வேலை செய்துள்ளனர். அதனால்தான் தொல்காப்பியர்,

“... இசையொடு சிவனிய

நரம்பின் மறைய என்மணர் புலவர்”⁶²

என்கிறார். ‘நரம்பின் மறைய’ என்றதினால் இசையுடன் இசைக் கருவியையும் கூறியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. தொல்காப்பியத்தில் மட்டும் 24 இடங்களில் இசையென்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“சங்க காலத்தில் ஆண்கள், பெண்கள் மட்டுமின்றி பாணர், பாடினியர், ஆடல் மகளிர் போன்றோர் தாளமும் மேளமும் கூடிய இசைப்பாடல்களைப் பண்ணிசைக் கருவிகள், தாளவிசைக் கருவிகள் துணையொடு பாடியுள்ளனர்”⁶³

என்ற கூற்றின் மூலம் ஆண் பாடகர்களைப் பாணர்கள் எனவும், பெண் பாடகர்களைப் பாடினியர்கள் என்றும் வழங்கியுள்ளனர்.

கூத்தர்கள் மற்றும் விறலியர்கள்

சங்ககால இசைக்கலைஞர்களாகத் திகழ்ந்திட்டவர்களில் கூத்தர்களும் விறலியர்களும் அடங்குவர். கூத்தர்களும் பாணர்களும் இசைக்காக நிலம் கடந்து செல்வது போன்று, தலைவியைப் பிரிந்து மறந்திருக்கும் தலைவனிடத்து நிலம் கடந்து சென்று தலைவியை நினைவுப்படுத்தலும் உண்டு.

“நிலம்பெயர்ந்து உரைத்தல் வரைநிலை உரைத்தல்

கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய”⁶⁴

என்கிறார் தொல்காப்பியர். கூத்தரும் பாணரும் சூழலுக்கேற்ப செயல்படும் திறனுடையவர்கள் ஆவர்.

1. ஆம்பல் 2.காஞ்சி 3.மருதம் 4.குறிஞ்சி 5.செவ்வாழி 6.நைவனம் 7.பஞ்சுரம் 8.படுமலைப் பண் 9.பாலை 10.விளரி போன்ற எண்ணற்ற பண்ணினை முழுமையாக அறிந்து வாசிக்கும் திறனுடையவர்களாக இருந்துள்ளனர். கூத்தர்கள் தமது கூத்துக்கலைக்கு 1.கின்னரம் 2.குழள் 3.சங்கு 4.தூம்பு 5.வயிர் 6.தண்ணுமை 7.முழவு 8.முரசு 9.பறை 10.கிணை 11.துடி 12.தடாரி 13.பாண்டில் முதலான இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

இளையோர்கள்

ஏவியதைச் செய்யும் இயல்புடைய மக்கள் இளையோர்கள் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

“தலைவனின் தேருடன் அல்லது பொதுவாகத் தலைவனுடன் வெளிநிலங்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் போய்வந்த பழக்க முடையவர்கள் அவர்கள் செல்லும் வழி எப்படிப்பட்டது எனக் கூறும் இயல்புடையவர்கள்”⁶⁵

என்பார் தமிழண்ணல். இயற்கையின் சூழலியல் குறித்து தலைவன் இளையோரிடத்துப் பேசுவதுமுண்டு. தொல்காப்பியர்,

“ஆற்றது பண்பும், கருமத்து விளைவும்
ஏவல் முடிவும், விளைவும், செப்பும்
ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்
தோற்றம் சான்ற அன்னவை பிறவும்
இளையோர்க் குரிய கிளவி என்ப”⁶⁶

என்றுரைக்கின்றார். உடல் உழைப்பினால் தொழில்களைச் செய்யக் கூடியவர்களாக இளையோர்கள் இருந்துள்ளனர்.

1. தலைவனின் வேலையாட்கள்
2. விரைவுபடுத்துபவர்கள்
3. மெய்க்காப்பாளர்கள்
4. காவலர்கள்
5. உயர்குடி மக்களுக்கான தேரோட்டிகள்

போன்றவை இளையோர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகளாகும். தொல்காப்பியர்,

“உழைக்குறும் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்தோர்க்கு
தடக்கை எல்லாம் அவர்கட் படுமே”⁶⁷

என்கிறார். உயர்ந்தோர்கள் எனக் கருதப்பட்ட அரசர்கள், அந்தணர்கள், வணிகர்கள் ஆகியோருக்கு அன்றாடப் பணியனைத்தையும் செய்யக் கூடியவர்களாக இளையோர்கள் இருந்துள்ளனர்.

“வண்டினம் தவர்க்கும் தண்புதக் காலை

வரினும் வாரார் ஆயினும் ஆண்டு அவர்க்கு

இனிதுகொல் வாழி தோழி”⁶⁸

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடலில் தலைவிக்காகப் பாணன் தூது வந்ததைக் கண்ட தலைவன், தேரோட்டியிடம் தேரினை விரைந்து ஓட்டுமாறு கூறுவதிலிருந்து தலைவனின் காதல் உள்ளம், இளையோர்கள் செய்யும் வேலை, பாணனின் செயல்பாடு ஆகியவற்றை அறியமுடிகின்றது.

மழலைச் செல்வங்கள்

அன்பும் காதலும் நிறைந்து வாழ்ந்திட்டு - அகமகிழ்வு மிக்க வாழ்வுதனின் அடையாளம் மழலைச் செல்வங்களாகும். பதினாறு வகைப்பட்ட செல்வங்களில் இன்றியமையாத மற்றும் வளமிக்கச் செல்வங்களாய் கருதப்படுவது மழலைச் செல்வமாகும்.

இனப்பெருக்க நிலைப்பாடு மற்றும் மனித வாழ்வியலின் சிறப்பு, வாழ்க்கையின் முழுமை வெளிப்பாடு என்றதன் அடிப்படையாய், அடையாளமாய் குழந்தைகள் உள்ளனர். ஒரு வம்சம் தொடர்ந்து இவ்வுலகில் நிலைபெறுவதும், அழிந்துபடுவதும் மக்கட்பேற்றினால் அமைகின்றது. குழந்தைப்பேறு இன்மையால் மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகியிருக்கும் மனிதர்களின் உணர்வு நிலைப்பாடு வேதனைக்குரியது. இல்லற வாழ்க்கையின் காதல் பரிசாய் அமைந்திட்ட மக்கட் செல்வங்கள் குறித்தப் பாடல்களைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணமுடிகின்றது.

“குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி

இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்

நெய்யுடை அடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்

மயக்குறு மக்கள்”⁶⁹

என்ற பாண்டியன் அறிவுடைநம்பியின் புறநானூற்றுப் பாடல் மழலைச் செல்வத்தின் இயல்பினை நயம்பட கூறியுள்ளது. வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்

சிறுகை அளவிய கூழ்”⁷⁰

என்றுரைக்கிறார்.

“நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்”⁷¹

என அகநானூறும்,

“..... அத்தத்தா என்னுநின்
தேமொழி கேட்டல் இனிது”⁷²

எனக் கலித்தொகையும்,

“யாழொடு கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா
பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க்கு
அருள்வின் தனவாற் புதல்வர்தம் மழலை”⁷³

என ஓளவையாரும் மழலைச் செல்வத்தின் சிறப்பினைப் பாடியுள்ளனர்.
வள்ளுவப் பெருந்தகை,

“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்”⁷⁴

என்பதில் மழலைகள் பேசும் குதலைச் சொற்களின் அழகானது, குழலையும்,
யாழையும் விட மிக்க இனிமையானது என்கிறார். மேலும்,

“மறியிடைப் படுத்த மான்பினை போலப்
புதல்வன் நடுவனாக நன்றும்”⁷⁵

என்பதில் ஆண்மானுக்கும் பெண்மானுக்கும் இடையில் உறங்கும்
மான் குட்டியினைப் போன்று குழந்தை படுத்துறங்குவதையும்,

“புதல்வற் கவையினன் தந்தை மென்மொழிப்
புதல்வன் தாயோ இருவருங் கவைஇயினன்”⁷⁶

தலைவன், தலைவி குழந்தையுடன் கூடி விளையாடிடும் இன்மயமானக்
காட்சியையும்,

“யாவரும் விழையும் பொலந்தொழப் புதல்வன்”⁷⁷

எனவும்,

“.... தளர்பு தளர்பு ஓடும்
பூங்கட் புதல்வன்”⁷⁸

“நேர்நடைப் பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன்”⁷⁹

என சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மழலைச் செல்வத்தின் மாண்பினைச் சித்திரித்துள்ளது. மனித வாழ்வியலில் தொடர்புடைய உறவினர்கள், நட்புகள், அன்புடை நெஞ்சத்தினர்கள் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புடையவர்களாகவும், மனித நேயம் மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதை சங்க இலக்கியம் சிறப்புறக் காட்டுகின்றது.

தொகுப்புரை

- ❖ சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் உயிரினங்களின் வகைமையில் ஒன்றான மனித இனம் குறித்து மனிதர்கள் பாடியப் பாடல்களின்வழி ஆய்ந்தறியப்பட்டுள்ளன.
- ❖ பிற வகையான எண்ணற்ற உயிரினங்கள் குறித்த செய்திகள் இயற்கையுடன் இயைந்த மனித வாழ்வியலுடன் தொடர்புடையதாக இருந்து வந்துள்ளது. இயற்கையாய் அமைந்த உணவுச் சங்கிலி முறைமை இவ்வகையானத் தொடர்புக்கு மிகப்பெரிய காரணங்களாகும்.
- ❖ பிற வகையான உயிரினங்கள் குறித்து மனிதர்கள் பாடிய பாடற்குறிப்புகள் (1) தாவரங்கள் (2) விலங்குகள் (3) பறவைகள் (4)பிற உயிரினங்கள் என்ற நிலையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்நான்கிற்கும் மனித வாழ்வியலும் பெருமளவிற்குத் தொடர்புடையதாக அமைந்ததினால், மனித இனம் குறித்த இயல் ஐந்தாவது இயலாக வைத்து ஆராய்ந்தறியப்பட்டது.
- ❖ 'சங்க இலக்கியத்தில் மனித உயிரினங்கள்' என்னும் இவ்வியலில் மனித உயிர்கள் - விளக்கம் - மனிதர்கள் பெயர்க் காரணம் - உயர்திணைப் பெயர்கள் - அகத்திணை, புறத்திணை நெறிகளில் மனிதர்கள் - ஐந்திணைகளுக்குரிய மனிதர்கள் - ஆக்கப் பெயர்கள் - பொதுப்பெயர்கள் - ஆடவர்கள் - மகளிர்கள் - பெண்கள் - தலைவன் - தலைவி - தோழி - பரத்தையர்கள் - பரத்தையர்களின் வகைகள் - ஆண்பரத்தையர் - பாங்கன் - பாணன் - பாடினி - கூத்தர் - விறலி - இளையோர்கள் - அரசர் - அந்தணர் - இளையோர்களின் செயற்பாடு -

மழலைச் செல்வம் - மாண்பும் சிறப்பும் ஆகியோர் குறித்தச் செய்திகள் நிரல்பட ஆராயப்பட்டுள்ளதுடன், சங்க காலத்தில் வாழ்ந்திட்ட மனித இனத்தின் சிறப்பு, மனிதநேயமிக்க வாழ்வியல், இயற்கையுடனானக் காதல், அன்பும் அகமகிழ்ந்திட்ட வாழ்வியலும் விருந்தோம்பிடும் நிலைப்பாடும் சிறப்புடையதாய் அமைந்துள்ளது.

- ❖ ஆற்றிவு பெற்று விளங்கக் கூடிய மனித இனத்தின் பகுத்தறியும் சிந்தனையும், இப்பூமியில் படைக்கப்பட்டுள்ள ஏனை - உயிரினங்கள் அனைத்திலும் சிறந்த, செம்மாந்த, சீர்படுத்தக் கூடிய செம்மைமிகு உயிரினமாக மனித இனம் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ❖ மனித இனங்களின் இதயங்களில் கருணையும் காதலும், அன்பும் வீரமும் செறிவும், நிறைவும் நிரம்பியிருப்பதை சங்கப் பாடல்கள் செம்மையாய் எடுத்துரைக்கின்றது.
- ❖ அன்புமிகு வாழ்க்கையை கூட்டிவைக்கும் அன்புடையவர்களாக தோழி, செவிலி, நற்றாய், பாங்கர் கூட்டம் காணப்பட்டுள்ளது.
- ❖ தலைவன், தலைவியின் காதலை கட்டுடைக்குமாறு பரத்தையர்கள் வந்தாலும் அவர்களைப் புறம்தள்ளி, மனம் திருந்தி வாழும் தன்மையுடன் தலைவனும், நல்லறமாய் இருக்கும் இல்லற வாழ்க்கைக்கு துணைபுரியக் கூடியவர்களாக (அ) தேர்ப்பாகன் (ஆ)தோழி (இ)பாங்கியர்கள் இடம்பெற்றுள்ளது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

௮

சான்றெண் விளக்கம்

1. தமிழண்ணல், சங்க மரபு, ப. 10
2. தொல்.சொல். நூ. 21
3. மேலது, நூ. 67
4. ந.பிரபு, வட்டாரப் பெயர் சொற்கள் ஆய்வு, கட்டுரை
5. சொல்.சேனாவரையர் உரை, ப. 3
6. மேலது, ப. 4
7. தொல்.சொல்.நூ. 4
8. மேலது, நூ. 11
9. ந.பிரபு, வட்டாரப் பெயர்ச்சொற்கள் ஆய்வுக்கட்டுரை, ப.2
10. தொல்.சொல்.நூ. 500
11. மேலது, நூ. 501
12. மேலது, நூ. 509
13. புறம். பா.எ. 187
14. பெ.சிவசங்கரி, எட்டுத்தொகை நூல்களில் கற்பியல் கோட்பாடு, ப. 14
15. நற்.பா.எ. 1
16. குறுந்., பா.எ. 440
17. புறம்., பா.எ. 377
18. மேலது, பா.எ. 377
19. புறம்., பா.எ. 377
20. மேலது, பா.எ. 377
21. புறம்., பா.எ. 377
22. குறுந்., பா.எ. 13
23. குறுந்., பா.எ. 18
24. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), குறுந்., ப. 86
25. கலித்., பா.எ. 40
26. குறுந்., பா.எ. 236
27. நற்., பா.எ. 335
28. மு.வரதராசனார், தமிழிலக்கியத்தில் இயற்கை, ப. 34
29. கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன் (உ.ஆ.), கலித், ப. 443
30. கலித்., பா.எ. 102

31. கு.வெ.பா. (உ.ஆ.), கலித்., ப. 448
32. க.ப.அறவாணன், அற்றைநாட் காதலும் வீரமும், ப. 117
33. குறுந்., பா.எ. 384
34. மேலது., பா.எ. 349
35. கலித்., பா.எ. 121
36. தொல்.பொருள். நூ. 729
37. தமிழண்ணல், சங்க மரபு, ப. 180
38. குறுந்., பா.எ. 31
39. மதுரைக்காஞ்சி, பா.வ. 329
40. கலித்., பா.எ. 70
41. தொல்.பொருள்.நூ. 14
42. மஜிதாள்வின், சங்க பெண் கவிதைகள் படைப்பாளுமை, ப. 405
43. புறம். பா.எ. 312
44. பாரதிதாசன் கவிதைகள், ப. 257
45. குறுந்., பா.எ. 48
46. மேலது., பா.எ. 48
47. தொல்.பொருள்.நூ. 1071
48. அ.ஜான்சிராணி, சங்க அக இலக்கியத்திற் தலைவியின் மனப்போராட்டங்கள், ப.44
49. தொல்.பொருள்.நூ. 1040
50. மேலது, நூ. 1071
51. மேலது, நூ. 1073
52. அ.ஜான்சிராணி, சங்க அக இலக்கியத்திற் தலைவியின் மனப்போராட்டங்கள், ப.41
53. தமிழண்ணல் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள். ப. 78
54. நற்றிணை, பா.எ. 143
55. அ.ஜான்சிராணி, சங்க அக இலக்கியத்திற் தலைவியின் மனப்போராட்டங்கள், ப.152
56. குறுந்., பா.எ. 139
57. தொல்.பொருள், நூ. 148
58. நம்பியகப்பொருள், நூ. 62
59. கலித்., பா.எ. 112
60. அகம்., பா.எ. 19
61. கலித்., பா.எ. 75
62. தொல்.பொருள்., நூ. 649

63. [www.koodal.tamil.com / 2011 /](http://www.koodal.tamil.com/2011/) தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
64. தொல்.கற்ப.நூ. 1115
65. தமிழண்ணல் (உ.ஆ.), தொல்.பொருள், ப. 79
66. தொல்.கற்ப. நூ. 1116
67. மேலது., நூ. 1117
68. அகநானூறு, பா.எ. 244
69. புறம், பா.எ. 188
70. குறள். எ. 64
71. அகம், பா.எ. 16
72. கலித், பா.எ. 80
73. புறம்., பா.எ. 92
74. குறள், எ. 66
75. ஐங்., பா.எ. 401
76. மேலது, பா.எ. 409
77. அகம், பா.எ. 16
78. மேலது, பா.எ. 16
79. கலித், பா.எ. 230

முடிவுரை

தன்னிகரில்லாதப் பெருமையினை உடைய மொழி நமது தாய்மொழியாகியத் தமிழ்மொழியாகும். உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் மூத்த மொழியாகி விளங்கிடும் தனித்துவம் பெற்றது. எண்ணற்ற இலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியின் அடையாளமாகக் காணப்படுகின்றன. அதனில் குறிப்பிடத்தக்கவை சங்க இலக்கியங்களாகும். பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் மக்களின் எதார்த்த வாழ்வியலையும் அன்பின் நிலைப்பாட்டையும் புலப்படுத்தக் கூடியனவாகும்.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்திட்ட எண்ணற்ற புலவர்ப் பெருமக்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகச் சங்கப் பாடல்கள் காணப்பட்டாலும், அவை பா, வடிவம், அளவு, பொருள் என்றதன் அடிப்படையில் பத்துப்பாட்டாகவும் எட்டுத்தொகையாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மனித வாழ்வியல், வாழ்வியலுக்கான ஒழுக்கலாறுகள், மனிதநேயம், விலங்குநேயம், இரக்கஉணர்வு, உள்ளுணர்வுகளின் காதல் நிலைப்பாடு, வீர உணர்வு, நிகழ்வுகள் என்ற அனைத்தையும் இயற்கை அழகின் மீதேற்றி, பாடியுள்ளதுடன் அதனில் வசித்திட்ட உயிரினங்களையும் உவமையாக்கிப் பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காதல், வீரம் என்ற இருவிதமான உணர்வுகளையும் பதிவு செய்திடுமிடத்து உயிரினங்களான (அ) பறவைகள் (ஆ) விலங்குகள் (இ) தாவரங்கள் (ஈ) பூச்சியினங்கள் குறித்து பாடப்பட்டிருப்பது பண்டைய புலவர்ப் பெருமக்களின் மேம்பட்ட அறிவினை எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள் என்னும் முதலாவது இயலில் புலவர்கள் பெரும்பான்மையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது தாவர வகைகளான (1)வேங்கை (2) மூங்கில் (3) அரசமரம் (4) ஆலமரம் (5) வில்வ மரம் (6)நெல்லி மரம் (7) வெள்ளருக்கு (8)துளசி (9)பனைமரம் (10)வாழை (11)கமுகுமரம் (12) நெற்பயிர்கள் (13) பலா (14) சந்தனமரம் (15) அகில் (16) புன்னை (17) கொன்றை (18) மருதநிலமரம் (19) ஓமை போன்ற மரச்செடி

வகைகளையும் பூக்கள் அதிகம் பூக்கும் செடிகளாகப் பின்வருவனவற்றையும் கூறியுள்ளனர்.

1. செங்காந்தள்	2. ஆம்பல்	3. அனிச்சம்
4. குவளை	5. குறிஞ்சி	6. வெட்சி
7. செங்கோடுவேரி	8 தேமா	9. மணிச்சிகை
10. கூவிளம்	11. எறுழம்	12. சுள்ளி
13. கூவிரம்	14. வடவனம்	15. வாகை
16. எருவை	17. செருவிளை	18. கருவிளை
19. குடசம்	20. பயினி	21. வாணி
22. குரவம்	23. வகுளம்	24. காயா
25. விரிமலர்	26. ஆவிரை	27. வேரல்
28. சூரல்	29. பூளை	30. நறுங்கண்ணி
31. மருதம்	32. கோங்கம்	33. போங்கம்
34. திலகம்	35. பாதிரி	36. செருந்தி
37. அதிரல்	38. சண்பகம்	39. கரந்தை
40. குளவி	41. கலிமா	42. தில்லை
43. பாலை	44. முல்லை	45. குல்லை
46. பிடவம்	47. சிறுமா ரோடம்	48. வாழை
49. வள்ளி	50. நெய்தல்	51. தாழை
52. தளவம்	53. தாமரை	54. ஞாழல்
55. மௌவல்	56. கொருடி	57. சேடல்
58. செங்கல்	59. செங்குரலி	60. கோடல்
61. கைதை	62. நறுவழை	63. காஞ்சி
64. மணிக்குலை	65. நெய்தல்	66. பாங்கர்
67. மராஅம்	68. தணக்கம்	69. ஈங்கை
70. இலவம்	71. கொன்றை	72. அடும்பு
73. ஆத்தி	74. அவரை	75. பகன்றை
76. பலாசம்	77. பிண்டி	78. வஞ்சி
79. பித்திகம்	80. சிந்துவாரம்	81. தும்பை
82. துழாஅய்	83. சுடர்பூ	84. நந்தி

85. நறவம்	86. நறும்புன்னாகம்	87. பாரம்88
88. பீரம்	89. குறுக்கத்தி	90. ஆரம்
91. காழ்வாய்	92. புன்னை	93. நரந்தம்
94. நாகம்	95. நள்ளிருள் நாறி	96. மாவிலை
97. குருத்தம்	98. வேங்கை	99 இன்னும் பிற வகை பூக்கள்

என 99 வகையான மலர்களின் செடி வகைகளைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பட்டியலிடுகின்றது. காய்களைக் காய்க்கும் கொடி வகைகளாகப் பீர்க்கங்காய், பூசணிக்காய், பரங்கிக்காய் கொடி வகைகளையும், பயிர் வகைகளில் நெல், உளுந்து, பாசிப்பயிறு போன்றவைகளுடன் தாமரை, அல்லி போன்ற நீர்நிலைத் தாவரங்களையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் செம்மையுறக் காட்டுகின்றன.

‘சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்’ என்னும் இரண்டாவது இயலில் ஒவ்வொரு திணையிலும் வசித்திட்ட எண்ணற்ற விலங்கினங்களைப் பதிவுச் செய்துள்ளது. சங்க இலக்கியம் மக்களின் வாழ்வியலில் ஒன்றியும், தகவமைப்புக்கு ஏற்ப பயன்பட்டும், நன்னெறிகளைப் போதிப்பதற்கு உவமையாகவும் விலங்கினங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைகளிலும் அன்புடைமையைத் தலைமக்களுக்கு உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட விலங்கினங்கள் அதிகமாகும். தலைவன் நாட்டின் இயற்கை அழகு, காதல், மலைவளம், போர்வீரம், வழித்தடம் என்றனைத்திற்கும் விலங்கினங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சித்திணையில் யானை, புலி, கரடி, காட்டுப்பன்றி, குரங்கு போன்ற விலங்குகளும்

முல்லைத்திணையில் பசு, காட்டுப்பசு, காளை, குதிரை, ஆடு, மாடு, மான், முயல், உடும்பு போன்றவையும்

மருதத்திணையில் வரும் விலங்குகளாக எருமை, நீர்நாய், பசு, முதலை, எருது, கழுதை, பூனை, காட்டுப்பூனை போன்றவைகளும்

நெய்தல் திணையில் விலங்குகளாகக் கடல்வாழ் உயிரினங்களான சுறாமீன், கடற்குதிரை, கடற்காக்கையும் பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாலைத்திணையில் வருகின்ற விலங்கினங்களாக வெருகுப்பூனை, காட்டுப்பூனை, செந்நாய், கரடி போன்றவைகள் பாலைத்திணையின் விலங்குகளாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஐந்து திணைகளிலும் புலவர்கள் இயற்கைக் காட்சியைக் கவினுறப் பாடுவதற்கு விலங்கினங்களைக் காட்சிப்படுத்தியும் உவமையாக்கியும் பாடல் புனைந்துள்ளதில் பல்வேறுபட்ட விலங்கினங்கள் பற்றியக் குறிப்புகளைச் செம்மையுறக் காணமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்’ என்ற மூன்றாவது இயலில் மனித வாழ்வியலுக்கும் வேளாண்மைக்கும் உற்ற துணையாக இருக்கக் கூடிய பறவையினங்கள் பற்றி அறியமுடிகின்றது. இயற்கையை போற்றுதற்கும் மரத்தினை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கும் விதைக் கடத்தியாகச் செயல்படுவது பறவையினங்களாகும். மரம் அதிகம் உண்டாகுவதினால் மண்ணின் வளம் காக்கப்பட்டு வருகின்றது. இன்றைக்குத் தகவல் தொடர்புக்கு அதிகம் பயன்படக்கூடிய ‘செல்போன் டவர்களால்’ எண்ணற்ற பறவையினங்கள் அழிந்துப்பட்டு வருகின்றன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்

குறிஞ்சித்திணையில் வருகின்ற பறவையினங்களாக கிளி, குயில், குருவி, மயில் போன்றவைகளும்

முல்லைத்திணைப் பறவைகளாக மயில், கோழி, தூக்கணாங்குருவிகளும்

மருத்திணையில் வரும் பறவைகளாக அன்னம், கோழி, குருவி, குருகினங்கள், அன்றில் பறவை, நீர்க்கோழி, ஆந்தை, காக்கைகள் போன்றவைகளும்

நெய்தல் திணையில் நாரை, பூநாரை, கடற்காக்கை, வெண்காக்கை, குருவி, மீன்கொத்திப்பறவை, பருந்து போன்ற பறவை இனங்களும்,

பாலைத்திணைப் பறவைகளாக கழுகு, ஆந்தை, பருந்து போன்றவைகளுடன் மேலும் வங்கா, எழால், கணந்துள், ஆறுகால் பறவை போன்றவைகளும், இன்னும் பிற பறவையினங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்’ என்ற நான்காவது இயலில் ஒட்டுண்ணிகள், தாவர உண்ணிகள் மற்றும் சிற்சில உயிரினங்களாக உள்ள பூச்சியினங்களான எறும்புகள், எறும்புகளின் வகைகள், தேனீக்கள், தேனீக்களின் வகைகள், தும்பிகள், ஈசல்கள், குளவிகள், சிலந்திகள், ஞிமிறுகள், அரும்புகள், வண்டுகள் போன்றவை பூச்சியினங்களாகவும் பிற உயிரினங்கள் என்பதில் பாம்புகள், மீன்கள், பாம்புகளின் வகைகள், மீன்களின் வகைகள், முதலைகளின் வகைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி திறம்பட நான்காவது இயல் எடுத்துரைக்கின்றது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இப்பூமியில் பல்வேறுவகைப்பட்ட பூச்சியினங்கள் மற்றும் உயிரினங்கள் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்’ என்னும் ஐந்தாவது இயலில் மக்கள் பற்றிய செய்திகள், மக்களின் ஒழுகலாறுகள், இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்க்கைமுறை, ஐவகைத் திணைகளிலும் மக்கள், ஆடவர்கள் - பெண்களின் நிலைப்பாடு, தோழி, செவிலி, நற்றாய், தலைவன், பாங்கன், பாடினி, விறலி, கூத்தர், இளையோர் போன்றோர்க் குறித்த செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளதையும் மனித இனம் வாழ்வதற்கானத் தகவமைப்புக் கூறுகளையும் சிறப்புறப் பதிவு செய்துள்ளது சங்க இலக்கியம். இயற்கையைப் பாதுகாத்திட்டு எண்ணற்ற உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கானத் தகவமைப்பினை உருவாக்கிட விழைந்திடல் வேண்டும் என்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகவும் முடிவாகவும் அமைகின்றது.

௮

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரங்கள்

சாமிநாதைய்யர், உ.வே.,
(உ.ஆ)

குறுந்தொகை,
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
சென்னை,
ஐந்தாம் பதிப்பு 2000

ஐங்குறுநூறு
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
சென்னை,
ஏழாம் பதிப்பு 2012

பத்துப்பாட்டு - 1
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்
சென்னை
மூன்றாம் பதிப்பு 1956

சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.)

அகநானூறு (நித்திலக்கோவை)
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்
சென்னை
ம.ப. 2005

ஐங்குறுநூறு
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1976.

அகநானூறு (மணிமிடைப்பவளம்)
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 1977.

துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை
(உ.ஆ.)

நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.)

நாகராசன், வீ. (உ.ஆ.)

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

புறநானூறு (பகுதி 1)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 2002

புறநானூறு (பகுதி 2)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 2002

கலித்தொகை

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1999.

குறுந்தொகை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

நற்றிணை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பதிற்றுப்பத்து

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

ஐங்குறுநூறு

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

பத்துப்பாட்டு - 1,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பத்துப்பாட்டு - 2,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ.)

புறநானூறு
அருணா வெளியீடு
சென்னை
இ.ப. 1986

சிலப்பதிகாரம்
அருணா வெளியீடு
சென்னை
மூ.ப. 1981

மோகன், அ. (உ.ஆ.)

நெடுநல்வாடை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

சிறுபாணாற்றுப்படை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.)

கலித்தொகை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

இலக்கண நூல்கள்

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தொல்காப்பியம்

(சொல்லதிகாரம்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
எ.ப. 1983.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

(களவியல், கற்பியல், பொருளியல்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

சேனாவரையர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தட்சிணாமூர்த்தி (உ.ஆ.)

நம்பியகப்பொருள்,

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 108,
இருபத்தொன்றாம் பதிப்பு 2004

நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 1986

நாற்கவிராச நம்பி

அகப்பொருள் விளக்கம்

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ம.ப. 2004.

பாலசுந்தரம் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்),

தாமரை வெளியீட்டகம்,
தஞ்சாவூர்,
மு.ப. 1989.

வெள்ளைவாரணர், க. (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (களவியல்),

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை,
மு.ப. 1999.

துணைமை ஆதாரங்கள்

அறவாணன், க.ப.,

தமிழ் மக்கள் வரலாறு

தமிழ்க் கோட்டம்
சென்னை
மு.ப. 2000

அற்றைநாட் காதலும் வீரமும்
தமிழ்க் கோட்டம்
சென்னை
மு.ப. 2005

அறிவுடைநம்பி, மா.அ. (தொ.ஆ.)

வான்புகழ் (தொகுதி 1),

சுப்பிரமணிய பாரதியார் மொழியியற்புலம்,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்,
புதுச்சேரி,
மு.ப. 2011.

அருணாச்சலம், ச.,

தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் தாக்கம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
சிதம்பரம்
பதிப்பு 2001

ஆச்சார்யா, பி.எஸ். (உ.ஆ.)

திருக்குறள்,
நர்மதா பதிப்பகம்,
சென்னை,
மு.ப. 2002.

ஆனந்தன், சு.,

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
கண்மணி பதிப்பகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி - 2,
மு.ப. 2003.

கழகப் புலவர்க் குழு

தமிழ்ப் பேரகராதி,
தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
பத்தொன்பதாம் பதிப்பு 2004.

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்,
சென்னை - 5
மு.ப. 2001

கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு.வி.,

தமிழரும் தாவரமும்,
முல்லை நிலையம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1961

கோவேந்தன் புலவர்

அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை,
வேமன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1985.

சரளா ராசகோபாலன்

சங்க இலக்கியம் (அகம்),
ஒளிப்பதிப்பகம்,
சென்னை,
பதிப்பு 1998.

சரளா ராசகோபாலன்

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி

ஒளிப்பதிப்பகம்,

சென்னை,

பதிப்பு 2006

சாமி, பி.எல்.,

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியற்கலை,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1991.

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகளும்

பறவைகளும்,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1991.

சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள்,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1993.

சிங்காரவேலர்

அபிதான சிந்தாமணி,

சாரதா பதிப்பகம்,

சென்னை,

பதிப்பு 2001.

சுசிலா அப்பாதுரை

சுற்றுச்சூழல் கல்வி

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

சென்னை - 2

மு.ப. 1999

சுப்பிரமணிய பாரதி

பாரதியார் கவிதைகள்,

மெர்க்குரி புத்தக நிலையம்,

கோவை,

மு.ப. 1969.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

தமிழிலக்கிய வரலாறு,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1994.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்

அகம்,
பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1976.

சுப்புரெட்டியார், ந. (உ.ஆ.)

கம்பராமாயணம்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை,
மு.ப. 1962.

சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
பாவை பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை,
இ.ப. 2003.

தமிழண்ணல்

சங்க மரபு,
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2004.

இலக்கிய வரலாறு,
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2010.

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)
(தொகுதி 2),
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2014

தமிழன்பன், ஈரோடு

வணக்கம் வள்ளுவ,
நர்மதா பதிப்பகம்
சென்னை,
ம.ப. 1990.

தனிநாயக அடிகளார்

நில அமைப்பும் தமிழ்க் கவிதையும்,

(கட்டுரைகள்)

www.koodaltamil.com / April / 2018

தருமபுரம் ஆதீனம்

கலைக்களஞ்சிய மலர்,

தருமபுரம் ஆதீனம் வெளியீடு,

பதிப்பு 2002.

திருஞானசம்பந்தர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)

கதிர் பதிப்பகம்,

திருவையாறு,

மு.ப. 2018.

திருமலை முத்துசுவாமி

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகளும்

பறவைகளும்

ஒளவை நூலகம்,

சென்னை,

மு.ப. 1959.

நக்கீரர்

திருமுருகாற்றுப்படை,

கழக வெளியீடு,

சென்னை,

ம.ப. 1975.

நெடுஞ்செழியன்

தமிழர் கண்ட தாவரவியல்,

பாரி நிலையம்,

சென்னை - 108,

ம.ப. 2011.

பாரதிதாசன்

அழகின் சிரிப்பு,

செந்தமிழ் நிலையம்,

சென்னை,

மு.ப. 1995.

பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

செந்தமிழ் நிலையம்,

சென்னை,

மு.ப. 1995.

தமிழியக்கம்

செண்பகா பதிப்பகம்,
சென்னை,
பதிப்பு

பரிமேலழகர் (உ.ஆ.)

திருக்குறள்,

கழக வெளியீடு,
சென்னை,
ஐ.ப. 1992

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.,

பரிபாடல்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.
பதிப்பு

சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்பு,

உமா நூல் வெளியீட்டகம்,
தஞ்சாவூர்,
மு.ப. 2000.

----- (உ.ஆ.)

புறநானூறு உரை 1, 2

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.

பிரேமா

நற்றிணையில் இயற்கை

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
மு.ப. 1996.

புலியூர்கேசிகன் (உ.ஆ.)

சிலப்பதிகாரம்,

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
மு.ப. 1985.

புலியூர்கேசிகன் (உ.ஆ.)

புறநானூறு,

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
ம.ப. 1995.

மாணிக்கம், வ.சுப.,

தமிழ்க்காதல்,
சாரதா பதிப்பகம்,
சென்னை ,
மு.ப. 2007.

மாணிக்கவாசகர் (உ.ஆ.)

சிலப்பதிகாரம்,
உமா பதிப்பகம்,
சென்னை,
ஆறாம் பதிப்பு 2010.

முத்துலக்குமி, வே.,

பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்,
அனிதா வெளியீட்டகம்,
திருச்சி,
மு.ப. 2002.

வரதராசனார், மு,

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை
பாரி நிலையம்,
சென்னை
ம.ப. 2011

தமிழிலக்கிய வரலாறு,
சாகித்ய அகாடமி பதிப்பு,
புதுதில்லி,
இருபத்தைந்தாம் பதிப்பு 2008.

வாணிதாசன்

வாணிதாசன் கவிதைகள் 1, 2,
வாணிதாசன் பதிப்பகம்,
புதுச்சேரி,
மு.ப. 1981.

கொடிமுல்லை
மலர் நிலையம்
சென்னை,
மு.ப. 1956.

விஜயன்

விந்தைமிகு உயிரினங்கள்,
ஒளவை நூலகம்,
சென்னை,
மு.ப. 2011.

விசுவநாதன், அ., (உ.ஆ.)

மலர்கள்

பெருஞ்சித்திரனார்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

ஆய்வுக்கோவை

பன்னாட்டு இதழ்கள்

ராஜா பப்ளிகேஷன்ஸ்

ஆய்விதழ்)

கலித்தொகை,

பாவை பிரிண்டர்ஸ்,

சென்னை - 14,

மு.ப. 2004.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தோற்றமும்
வளர்ச்சியும்,

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர்,
மதுரை,

1981.

தமிழ்ப்பொழில்,

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,

தஞ்சாவூர்.

ஒன்பதாம் ஆய்வுக்கோவை

அனைத்திந்திய பல்கலைக்கழக

தமிழாசிரியர் கருத்தரங்க மலர்,

கோவை,

1978.

பாரதிதாசன் ஆய்வுக்கோவை

கங்கை புத்தக நிலையம்

சென்னை

1989

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டு பன்முகத் தமிழ் அரையாண்டு

திருச்சிராப்பள்ளி

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டு காலாண்டு ஆய்விதழ்)

திருச்சிராப்பள்ளி

சான்லாக் பன்னாட்டு இதழ்

மதுரை

ஆய்வுக்கு உதவிய ஆய்வேடுகள்

அழகம்மை கே.பி.,

**சங்க இலக்கியம் காட்டும்
பெண்களின் வாழ்வியல்,
அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம்,
கொடைக்கானல்,
1993.**

பொம்மி, அ.,

**சங்க கால கற்புக்கோட்பாடு,
கரந்தைக் கல்லூரி,
தஞ்சாவூர்,
1994.**

ஜான்சிராணி, அ.,

**சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி,
தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி,
தருமபுரம்,
2015.**

சிவசங்கரி, மு.,

**சங்க இலக்கியத்தில் கற்புக்கோட்பாடு,
தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி,
தருமபுரம்,
மார்ச் 2008.**

English Journal

Encycloedia

Concise Encyclopedia of Nature

Purnell Publishers Bristo

1984

இணையதள முகவரி

www.openreadingroom.com

www.Tamilkoodal.com

www.eegarai.com

www.wikipedia.org / கட்டுரைகள்

www.tamilauthors.com

www.tamilini.com

7/17/2020

SearchList

UGC-CARE List

You searched for "Raja Publications". Total Journals : 1

Search:

Sr.No.	Journal Title	Publisher	ISSN	E-ISSN	Action
1	Modern Thamizh Research- An International Multi-Lateral Thamizh Journal	Raja Publications	2321-984X	NA	View

Showing 1 to 1 of 1 entries

Previous [1](#) Next

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. R. Jeya Raman

Dr. M. Pandi

Dr. Aranga, Pari

Dr. A. Ra. Sivakumaran

Dr. A. Syed Zakir Hasan

Dr. Kumar

Dr. S. Easwaran

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. G. Veeramani

Dr. K. Narmatha

Dr. S. Balasubramanian

Dr. K. Vasudevan

Dr. F. Selvakumaran

Dr. T. Vishnu Kumaran

Dr. S. Rajendran

Dr. B. Sathiyamoorthy

Dr. Govindaraj

Dr. Kumara Selva

Dr. Senthil Prakash

Dr. Sr. Jeusin Francis

Dr. R. Rajalakshmi

Dr. M. John Jebaraj

Dr. K. Sirajudeen

Mr. K. Saravanan

Dr. T. Jegathesan

புத்தகங்களைக் கழக மானியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றதில் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காவாண்டு ஆய்விதழ்)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

சங்க இலக்கிய அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்

எம்.பானுமதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, அரக கலைக் கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி - 22, தமிழ்நாடு, இந்தியா

முன்னுரை

அகத்திணை என்பது இயற்கையின் மாறுதல்களாக எழும், மானுட சமூகத்தின் உள்ளத்தின் 'போக நுகர்ச்சியினை' எடுத்து இயம்புதலாகும். போக நுகர்ச்சி - உள்ளத்தின் மாறுபாடு. காதல் வயப்பட்ட தலைமக்களிடத்து நிகழும் அற்புதமான உணர்வு. அகத்திணைகளில் சாதி, சமய என்ற தீவினைகளுக்கு இடமின்றி, சமூக, நில, உளவியல் பற்றிய மனத்துணிவுகளை உரைப்பதாகும். பண்டைத் தமிழ் மக்களின் எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், செயல்கள் என்றனைத்தும் பாலியல் சிந்தனை சார்ந்தது மட்டுமின்றி அறத்தின் வயப்பட்டதாய் இடம்பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கிய மக்களின் பால்வேட்கை தமிழரின் வாழ்வியலுக்கான அளவுகோலோடு மிகவும் பொருந்திருப்பனவாகும். களவு, கற்பு என்றிரு வாழ்க்கை முறையிலும் நாடெங்கிலும் ஊரெங்கிலும் காணப்பட்ட ஒரு சிறந்த ஒழுக்கமாக களவு வாழ்க்கை அன்று அமைந்திருந்தது. கற்பின் திறம் களவிலும் சற்று மாறுபட்டது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை இவற்றினுடன் கைக்கிளை, பெருந்திணை இவற்றிலும் காதலின் நோக்கங்கள் இயல்பாக வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. அத்தகு, சிறப்புமிகு அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் தகவமைப்பும் வாழ்வியலும் இயற்கையோடு இயைந்து நின்று காட்சியளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அவ்உயிரினங்களின் பதிவுகளை சங்ககாலப் புலவர்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ள தன்மையினை உரைப்பது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு

சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்களின் தனிச்சிறப்பு யாதெனின் மானுட வாழ்வின் இன்ப, துன்ப உணர்வுகள் அனைத்தையும் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த சூழலியல் பதிவுகளாகப் புலவர்கள் பாடியிருப்பதாகும்.

“சங்க இலக்கியத்தின் எந்தவொரு பாடலும் இயற்கையை விட்டு முற்றிலும் விலகி நிற்காமல், மானுட வாழ்வின் ஒரு நாடகம் அரங்கேறும் மேடையைப் போன்றும் காட்சிக்கானப் பின்னணியாகவும் இடம்பெறுகிறது” என்கிறார் முனைவர் சாமுண்டிஸ்வரி.

இக்கூற்று இயற்கையோடு மனித வாழ்வியலுக்கானத் தொடர்பை தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் இயற்கையின் எல்லாக் கூறுகளும் சங்க இலக்கியத்தில் மனித வாழ்வியலாக மிளிர்ந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

இயற்கை என்பது ஓரறிவு உயிர்களில் தொடங்கி ஆறறிவு உயிர்களுடனான வாழ்க்கை கூறுகளினுடன் அசையும் மற்றும் அசையா நிலைப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகிறது.

மனித வாழ்வியலில் இன்பம் பெருகி, இனிமை சூழ்ந்து, துன்பம் தொலைத்திடுதற் குரிய வழியாய் இயற்கையும் உயிரினங்களும் காணப்பட்டுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் நயம்படக் காட்டுகின்றன.

காதலனைப் பிரிந்து துயருற்ற தலைவி, அழுகின்ற ஓசையானது கடலலையின் 'இழும்' (கலித். 129) என்ற ஓசையினுடன் ஒத்துப் போவதாகவும், கண்களில் கண்ணீர், கடலின் நீர் என்று புலவர் பாடியிருப்பது இயற்கையோடு இயைந்திட்ட வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்துவதுடன் எதார்த்த நிலையையும் சேர்த்து காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

கடல் நீர் அலைகளின்றி அமைதியாக இருப்பது தலைவியின் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் வெறுமனே இருப்பதாக ஐங்குறுநூற்றின் 141ஆவது பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது.

உயிரினங்களின் பதிவுகள்

ஆணும் பெண்ணும் காதல்வயப்பட்ட பின்பு ஒருவர் விருப்பத்தை இன்னொருவர் புரிந்து கொள்ளாதல் அவசியமாகும். இதற்கு வார்த்தைகள் மட்டுமின்றி பல்வேறு வாயில்கள் துணைநின்றுள்ளன. தலைவி, தன்னுடைய கருத்தைப் பதிவு செய்யவும், தோழி நன்மை, தீமைகளை எடுத்துரைத்து களவு, கற்பு வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகளை கூறுமிடத்து செவிலிக்குத் தோழியும், நற்றாய்க்குச் செவிலியும் அறத்தொடு நிற்குமிடத்தும், இற்செறிப்பின் போதும் வெறியாட்டு நிகழ்த்துமிடத்தும், நொதுமலர் வரைவு மேற்கொள்ளுமிடத்தும் எடுத்துக்காட்டாகவும், தோழமையுடனும் அன்பு காட்டுதற்கு உரியதாகவும் உயிரினங்களைப் புலவர் பெருமக்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரத்தில்,

“உயர்திணை என்மனார் மக்கட் கூட்டே”

“அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே”

என்பதற்கேற்ப, மக்கள் நுதலிய உயிர்கள் உயர்திணை என்றும் மக்களன்றிய பிற உயிர்கள் அஃறிணையாகவும் கொள்ளப் பெறுகின்றன. மேலும்,

“நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக் கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்”

அறிவால் ஒத்த தலைமக்கள் காதல்வயப்பட்ட பின்பு, அக்காதலை களவுக் காலத்தில் நகர்த்திச் செல்வதற்கும், கற்பு வாழ்க்கையில் இடையீடு ஏற்படும் காலத்தில் அத்தொய்வினைப் போக்குவதற்கும் உயிரினங்கள் எடுத்துக்காட்டாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அகத்திணை இலக்கியங்களில் நன்கு காணமுடிகிறது.

“சங்ககாலத் தலைமக்களின் வாழ்வியலில் இயற்கை தாய்மடியாகவும் வளர்ச்சிப்படிநிலையாகவும் அறிவூட்டும் ஆசான்களாகவும் உயிரினங்கள் இருந்துள்ளதோடு, இயற்கையின் மெய்ம்மை மொழிகளாகவும் குருவாகவும் இருந்துள்ளதை சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன” என்ற கூற்று உயிரினங்களின் வாழ்வியலோடு மானுடர்கள் வாழ்வியல் கலந்துள்ளதைக் காட்டுகிறது. மேலும்,

ஆமைக் குயின்ற அவிந்துளை மருங்கில் கோடை யவ்வளி குழலிசை யாகப் பாடின அருவிப் பனிநீர் இன்னிசைத் தோடமை முழலின் துதை குரலாகக் கணக்கலை இகுக்கும் கடுங்குரல் தூம்பொடு மலைப்பூஞ்சாரல் வண்டு யாழாக இன்பல் இமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக் கழை வளர் அடுக்கத்து இயலிஆகும் மயில் நனவுப் புகு விறலியல் தோன்றும்

(அகம். 82:1)

என்ற பாடலில் புலவரின் கற்பனையானது இயற்கையைச் சார்ந்தும் உயிரினங்களின் பாற்பட்டும் காணப்படுகிறது. பாடுபொருள் குறிஞ்சி மலையும் அதனின் இயற்கையழகும், அதனில்,

1. மூங்கில் துளைக் காற்றின் இனிய குழலோசை
2. அதனில் முழங்கி சத்தமிட்டு இறங்கும் அருவிகளின் முழவோசை
3. மான்களின் சத்தம்
4. வண்டுகளின் ரீங்கார ஓசை
5. மயில்கள் ஆடுகின்ற ஓசை - அதனை
6. பார்வையாளராக அமர்ந்து காண்கின்ற மந்திகளின் ஓசை

என்று பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களின் ஓசையைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் புலவர்.

கோட்டான் குமுறுதல்

கார்காலத்தின் நள்ளிரவு நேரத்தில் மழையானது பெய்து ஓய்கிறது. அன்னை தூங்குகிறாள். அன்றிரவு இல்லத்தில் தந்தையும் இருக்கிறார். வீட்டின் விளக்கொளியானது நின்றுவிடும் நேரத்தில் தலைவன் தோட்டத்தில் வந்து நிற்க தலைவி புதுத்துணிவு பெற்று தலைவனைப் பார்க்கச் செல்வதை வ.சுப.மாணிக்கனார்,

இவளுக்கு அஞ்சிலள்; கோட்டான்
குமுறலுக்கு
வெருவிலள்; முருகன் போலச் சீற்றம்
கொள்ளும்
தந்தை இரும்பதையும்
பொருட்படுத்திலள்

என்றுரைக்கிறார்.

யாவற்றையும் தலைவனைக் கண்டு இன்புற்று திரும்பி வந்து படுத்துக் கொள்கிறாள். அதனைக் கண்ட நற்றாய் தோழியிடம் வினவ, 'நனவு போல் வந்த கனவு' என்று மறுத்துரைக்கிறாள்.

**அலையல் வாழிவேண்டு அன்னை நம்
மடப்பைச்**

சூருடைச் சிலம்பிற் கடர்பூ வேய்ந்து
தாம் வேண்டுருவின் அணங்குமார்
வருமே (அகம். 158)

இதனில் நம்பிக்கையும் களவு நம்பிக்கையும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் காணப்படுவது போன்று அன்றைய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை 'கோட்டான்', 'ஆந்தை' போன்ற பறவையினங்களின் குமுறலை இரவு நேரத்தில் கேட்க முடிவதையும் காணலாம்.

யானைகள், புலிகள் நிறைந்த சுரம்

நிழலற்ற தன்மையுடைய ஓமை மரங்கள் நிறைந்த, நீரற்ற பாலை சுரத்தின் வழியே தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருளிட்டச் செல்லுகிறான். அப்பொருள் தேடச் செல்லுகின்ற காட்சியை,

காய்சினக் கடுவள் எடுத்தலின்
வெங்காட்டு

அழல்பொழி யானையின் ஐயெனத்
தோன்றும்

நிழலில் ஓமை நீரில் நீளினுட

இறந்தனர் ஆயினும் (அகம். 223)

புல்லிய இலையை உடைய ஓமை மரங்கள் நிறைந்த காட்டினில் செறிந்த புலி வழங்கும் சுரநெறியில் தலைவன் பொருள் ஈட்டச் செல்கிறான் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பருத்த அடியை உடைய ஓமை மரத்தின் கிளைகளிலுள்ள இலைகளை யானைகளானது ஓடித்து தின்னும். அத்தன்மையுடைய இலைகள் தீய்ந்த மரத்தின் அடியில் தலைவன் தலைவியுடன் தங்கியிருத்தலை,

பனைத்தாள் ஓமைப் படுகினை பயந்த
பொருந்தாப் புகர் நிழல் இருந்தெனமாக
நடுக்கம் செய்யாது, நண்ணுவழித் தோன்றி
ஓடித்து மிசைக் கொண்ட ஓங்கு மருப்பு
யானை (நற். 318)

என்னும் நற்றிணையின் பாடற்பகுதி யானையின்

செயற்பாட்டைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இதனைப் போன்று புலியின் தன்மையை,

..... இலைதீர் நெற்றம்

கல்இழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்
புல்இலை ஓமைய புலி வழங்கு அத்தம்

என்று நற்றிணையின் 107ஆவது பாடலும், ஐங்குறுநூற்றின் 316ஆவது பாடலும் புலியினது செயற்பாட்டைப் பதிவு செய்துள்ளது.

பெரும்பான்மையாக பாலைத்திணையினைக் காட்சிப்படுத்த விரும்பிய புலவர் பெருமக்கள் ஓமை மரங்களையும் யானை, புலி போன்ற உயிரினங்களின் செயற்பாடுகளைப் பதிவு செய்யத் தவறியதில்லை.

பருந்துகள் முட்டையிட்டு அடைக்காத்தல்

குறிஞ்சித்திணைக்குரிய மலைகளில் வளம் பொருந்திய காலத்து பசுமையுடன் விளங்கும் ஓமை மரங்கள், வளம் குன்றியபோது இயற்கை வளம் கெட்டழிந்தபோது பாலைநிலமாக காட்சியளிக்கிறது. வளம் பொருந்திய குறிஞ்சித்திணையாக விளங்கும் காலத்து பருந்துகள் மரக்கிளைகளில் முட்டையிட்டுக் குஞ்சுகளை ஈன்று அடைக்காத்து காவல் செய்வதை,

பருந்து இளைப்பேஉம் பாறுதலை ஓமை
இருங்கல் விடரகத்து (அகம். 21)

என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. குறிஞ்சி நில மக்கள் பல்வகைப்பட்ட உயிரினங்களுடன் இயைந்த வாழ்க்கையை நடத்தினர் என்பதை,

யானை தாக்கினும் அரவுமேல் செலினும்
நீலநிற விசம்பின் வல்ஏறு சிலைப்பினும்
சூல்மகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட்டு உணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போந்து அன்ன புல்அணற் காளை
செல்நாய் அன்ன கருவில் சுற்றமொடு

.....

நாள் ஆ தந்து நறவுகொடை தொலைச்சி
(பெரும். 135-141)

பாடல் வரிகள் காட்டுகிறது. யானை தன்னைத் தாக்க வந்தாலும், பாம்பு மேலே ஊர்ந்து சென்றாலும் இடி இடித்தாலும் சூல் கொண்ட பெண் கூட இவற்றிற்கெல்லாம் அஞ்சாத மறத்தன்மையுடைய குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் தனது வளமையால் பகைவரைக் கொள்ளையடித்து உண்ணும் புலி போன்ற வலிமையையுடைய தலைவன், வேட்டைமேல் செல்லும் நாய் போன்ற காவலர்களுடன் சென்று பகைமன்னர்களின் பசுக்கூட்டங்களை கவர்ந்து வருகின்ற மன்னன் மன்றத்தின் நடுவில் ஏறுகளைக் கொன்று சமைத்து உண்டான் என்ற குறிப்புகளில் யானை, பாம்பு, புலி, நாய், பசு, ஏறு போன்ற பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களின் பதிவுகளைக் காணமுடிகிறது.

பச்சிளங் கன்றுகள்

முல்லைப்பாட்டினில் சிறிய கயிறால் கட்டப்பட்ட பச்சிளங் கன்றுகள் குளிர்காலத்தின்போது பாலுண்ணாமையால் ஏற்பட்ட பசியால் வருந்தி சுழலுவதைக் கண்ட இளம்பெண் ஒருத்தி, நடுங்கும் தோள்களை கைவைத்து தடுத்து, அக்கன்றுகளை நோக்கி,

சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
வறுதுயர் அலமரல் நோக்கி, ஆய்மகள்
நடுங்குகுவல் அசைத்த கையன், 'கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர
இன்னே வருகுவர், தாயர்' என்போள்
(முல்லை. 20-24)

உன்னுடைய தாய்ப்பசு சற்று நேரத்தில் வந்துவிடும். அதனால் நீ வருந்த வேண்டாம் என்று கன்றுகளை நோக்கி கூறும் மொழிகளானது தலைவியை

தேற்றுவதாகவும் போர்மேற் சென்ற
தலைவன் உடனடியாக திரும்பி வருவான்
என்றுரைப்பதாகவும் நப்பூதனார்
பாடியிருப்பது பசுக்கன்றினது துயரினை
வெளிப்படுத்துவதாகும்.

கலைமானும் பிணை மானும், களிறுகளும்
பிடிகளும்

பிரிவினைத் தாங்காத தலைவியின்
நிலைப்பாட்டை உரைக்கும் குறுந்தொகைப்
பாடலானது,

மான்ஐறு மடப்பினை தழீஇ, மருள் கூர்ந்து
கானம் நண்ணிய புதல்மறைந்து ஒடுங்கவும்
கையுடை நல்மாம் பிடியொடு பொருந்தி
மைஅணி மருங்கின் மலையகம் சேரவும்
மாலை வந்தன்று, மாரி மா மழை
பொன்ஏர் மேனிநல் நலம் சிதைத்தோர்
(குறுந். 319)

என்பதில் கலைமான் பிணைமானுடன்,
களிறுகள் தம் பிடிகளுடன் கூடி நின்று
மழைக்காலத்தின் போது களிக்கின்ற இன்பக்
காட்சியைக் கண்டபோதிலும் தலைவன்
தலைவியைக் காண்பதற்கு வராமல் காலம்
தாழ்த்துமிடத்து, உயிர் எவ்வாறு
நிலைத்திருக்கும் என்பதில் தலைவன் -
தலைவி காதலுக்கு கலைமான், பிணைமான்,
களிறு, பிடி ஆகிய உயிரினங்களைக்
குறிப்பிட்டுள்ளனர் புலவர் பெருமக்கள்.

காளையும் திருமணமும்

சங்ககாலப் பெண்கள் தமக்கு வரும்
கணவன்கள் வீரமுடையவனாகவும், அஞ்சா
நெஞ்சமும் உள்ள உறுதியும் உடையவனாக
இருத்தல் வேண்டும் என்பதை பெரிதும்
விரும்பினர். அதனால் காளையை அடக்கிய
ஆடவனையே கைப்பிடிக்கும் ஆயமகளிரின்
திருமணத்தைக் கவித்தொகை காட்டுகிறது.
இதனை,

நேரிழையாய் கோள்அரிதாக
நிறுத்த கொலை ஏற்றுக்
காரிகதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
ஆர்வுற்று எமர்கொடை நேர்ந்தார்
(கலித். 104)

என்ற பாடல்வரிகள் தமிழரின் வாழ்வியலில்
வீரத்திற்கு காளை எடுத்துக்காட்டாக
அமைந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

காட்டுப்பூனைகள், கோழிக் குஞ்சுகள்

கற்பு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் தலைவி,
தன்னுடைய தலைவனைப் பரத்தையர்கள்
அபகரித்துக் கொள்வார்களோ என்ற பயத்தில்
கோழிக்குஞ்சுகளாய் வெதும்புவதைப் போன்றும்,
காட்டுப்பூனைகளாகப் பரத்தையர்கள் வீதிகளில்
திரிவதாய் குறுந்தொகைப் பாடல்,

மனை உறைக் கோழிக் குறுங்காற் பேடை
வேலி வெருகினம் மாலை உற்றென
புகும் இடன் அறியாது, தொகுபு உடன் குழீஇய
பைதற் பிள்ளைக் கிளைப் பயிர்ந்தார் அங்கு
இன்னாது இசைக்கும் அம்பலொடு
வாரல் வாழியர் ஐய எம் தெருவே
(குறுந். 139)

காட்டுகிறது.

“திருமணத்திற்கு முன்பு தலைவன், தலைவி
மீது காட்டிய அன்பினை திருமணத்திற்குப்
பின்பு காட்டததுதான் இவ்வுவமைக்குக்
காரணம்” என்பார் பிரபஞ்சன். பரத்தையர்கள்
காட்டுப் பூனைகளாய் வலிமைப் பெற்றும்
தலைவிகள் கோழிக் குஞ்சுகளாய் மெலிந்தும்
உள்ளதைக் குறிக்கிறது. இதனில் குறிக்கப்
பெற்ற உயிரினங்கள் காட்டுப்பூனை,
கோழிக்குஞ்சுகள் ஆகும்.

பறவைகளும் விலங்குகளும் இரவு
நேரத்தில் தனிமைத் துயருடன் இருப்பதைப்
போன்று, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி
புணர்ச்சியின்றி இருப்பதை நன்னாகையார்
என்ற புலவர்,

புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய
நள்ளென வந்த நார்தில் மாலை
பலர்ப்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்
வருவீர் உளரோ? எனவும்
வாரார் - தோழி நம் காதலோரே (குறுந்.118)

என்று பாடியுள்ளதில் பறவையினங்களும்
விலங்கினங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஊர்க்குருவியும் அன்றில் பறவையும்

சங்க இலக்கியத்தில் பறவையினங்கள்
பெரும்பான்மையாக அன்பு பாராட்டுவதற்கும்
கூடி வாழ்வதற்கும் எடுத்துக்காட்டாய் கூறப்
பெற்றுள்ளன.

தன்னுடைய பெடையை பிரியாது வாழும்
சேவலான ஆண்குருவி எங்கு சென்றாலும்
இணையாக செல்வதுடன் இணைந்து வாழும்
இனிமையான இயல்பினை உடையது.

அத்தகு, ஊர்க்குருவி போன்ற
இனியவனான தலைவன் பரத்தையருடன்
மட்டுமே அன்பு பாராட்டுகிறான் என்று
எங்குகிறான் தலைவி. இதனை,

யாரினும் இனியன்; பேர் அன்பினனே
உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளநடை சேவல்
சூல் முதிர் மேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீம்கழைக்
கரும்பின்

நாறா வெண்பூக் கொழுதும்

யாணர் ஊரன் பாணன் வாயே (குறுந். 85)

என்ற பாடலில் வடம் வண்ணக்கண்
தாமோதரன் என்னும் புலவர் பறவை
யினங்களின் சிறப்புமிகு வாழ்வியலைப்
பதிவு செய்துள்ளார்.

புன்னையின் சிறப்பு

ஓரறிவு உயிர்களில் தொடங்கி ஆறறிவு
உயிர்கள் வரை சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தலைவியை காண வரும் தலைவனிடத்து
தன் தாய் கூறியதாக புன்னை மரத்தின்
இயல்புதனை எடுத்துரைத்து, தமக்கையாக
ஏற்றுக் கொண்டதையும் அதனால்
ஏற்படுகின்ற வெட்கத்தையும் புலவர் பதிவு
செய்திருப்பது மிக்கச் சிறப்புடையதாகும்.

மணி நா ஆர்த்தன்ன

தலைவியை விரைந்து வந்து காணுதற்கு
முயலுகின்ற சங்கத் தலைவனின் தேரிலுள்ள
மணிகளின் ஓசையினால் இணைந்து
வாழ்கின்ற, மகிழ்கின்ற இன்பத்தைப் பெற்ற
பறவையினங்கள் பிரிந்து கலைந்து
செல்வதைக் கண்ட தலைவன், தன்
தேரிலிலுள்ள மணியின் நாவினைக்
கட்டுவதுடன் சத்தமின்றி செல்வது சங்கத்
தமிழின், தமிழனின் பெருமைமிகுச்
செயலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தின் அகத்திணைகளில்
உயிரினங்களின் பதிவுகள் செம்மை
நிறைந்ததாகவும் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தக்
கூடியதாகவும், அஃறிணை உயிர்கள் உயர்திணை
உயிர்களுக்கு பாடம் புகட்டுவதாகவும்
அதிகளவில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன.

உலகினில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும்
இன்புறும் பொருட்டு, உவகை தந்திடும்
நன்மொழியாக தமிழ்மொழி விளங்குவதுடன்,
இலக்கிய படைப்பிற்கும் அக, புற
வாழ்வியலுக்கும் துணைநிற்பதாய் கொண்டு
எண்ணற்ற உயிரினங்களின் வாழ்வியலை
உவமையாய் பதிவு செய்துள்ள புலவர் பெருமக்கள்
எக்காலத்திற்கும் பாராட்டுதற்குரியவர்களாவர்.

௮

1. இரா. அன்பழகன், க. செல்லப்பெருமாள்	தமிழர்களின் பொருளாதாரக் கோட்பாடு	1-2
2. பெ. கண்ணதாஸ்	கவிஞர் வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் சமுதாயம்	3-7
3. செ. கென்னடி	ஏட்டிலக்கியத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகள்	8-14
4. சு. சரஸ்வதி	இலக்கண - இலக்கியங்களில் கரு தோன்றும் காலம்	15-17
5. பெ. சங்கர்	கடலூர் வட்டார வரலாற்றுப் பின்னணி	18-21
6. G. சுதா	(வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் முதல் விஜயநகர காலம் வரை)	22-25
7. சு. சுரேஷ்	சிறநிலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள்	26-31
8. து. செல்வகுமார்	காமத்துப்பாலும் சிருங்கார சதகமும்	32-34
9. MS.J. DILANI	நாகம்பள்ளி பண்டாரவர்கள் ஒப்பந்தப்பட்டயம்	35-41
10. சு. பாத்திமா	முக்கியம் பெற்று விளங்கும் காமமத்துவத்தின் திட்டமிடலின் பங்களிப்பு	42-48
11. ஞா. பெஸ்கி	தமிழ் மலையாளப் புதினங்களில் பண்பாட்டியல்	49-56
12. ச. மலர்க்கொடி, ச. இராமமூர்த்தி	கதைசொல்லலை ஆராயும் கதையாடலியல்	57-60
13. மு. முகமது அலி ஜின்னா	இறையன்பு படைப்பில் சமுதாய மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்	61-64
14. சா. ரெக்லண்ட் வால்டர்	பாரதிபாலன் சிறுகதைகளில் மொழிநடை	65-69
15. விஜயராஜேஸ்வரி	நாஞ்சில் நாடன் புதினங்களில் மொழிநடை	70-73
16. இ. ஜாஸ்மின், கு. சின்னப்பன்	மலையாளம்	
17. ப. ஜெயகிருஷ்ணன்	ஆங்கில வழிக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடக்கற்றலில்	74-79
18. கே. எம். சி. காமராஜினி	ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்	80-89
19. A. THEEBA	ஐங்குறுநூறு திணைமயக்கம் காட்டும் வாழ்வியல்	90-92
20. த. விஜயலெட்சுமி	உளவியல் தோக்கில் நடனக்கலை	
21. அ. சுஜாதா ஜாய்ஸ்	LOCKUP DEATHS AND QUESTION HOUR IN THE MADRAS STATE	93-99
22. வே. செல்வி	LEGISLATIVE ASSEMBLY	100-102
23. சோ. மனோன்மணி	கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் குறிப்புப் பொருளின் பங்கு	103-106
24. ம. இராமச்சந்திரன்	வேங்கை மலரும் திருமணமும்	107-111
25. கா. ராதாருக்மணி	சங்க இலக்கியத்தில் ஐங்குறுநூறு பெறுமிடம்	112-115
26. எம். பானுமதி	வைரமுத்துவின் கள்ளிக்காட்டு இதிகாசத்தில் மருத்துவம்	116-122
27. வே. இராஜா	பூராம் கவிதைகளில் சமூக வெளிப்பாட்டுப் பண்புகள்	123-126
28. இரா. சி. சுந்தரமயில்	சங்க இலக்கியத்தின் ஐந்திணைகளில் தொழில்கள்	127-132
29. அ. கோவிந்தராஜன்	சங்க இலக்கிய அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்	133-136
30. கா. இராஜமாணிக்கம்	நா. பார்த்தசாரதி புதினங்களில் கனவு உத்திக்கோட்பாடுகள்	137-140
31. சி. யுவராஜ்	பெரும்பாணாற்றுப்படை காட்டும் இல்லம்	141-143
32. மா. விஜயலெட்சுமி	தலைவன் தலைவியின் ஊடலும் முல்லைப்பாட்டின் சிறப்பும்	144-146
33. ப. மணிகண்டன்	தெருக்கூத்தில் காணப்படும் இசை, நடனக் கூறுகள்	147-151
34. இரா. வைதேகி	பாவேந்தரின் காதல் கவிதைகள்	152-153
35. பி. அனூராதா	பரிதிமாற் கலைஞரின் நினைவலைகள்	154-156
36. ச. கலைச்செல்வன்	அகநானூற்றில் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனின் மாண்புகள்	157-159
37. சு. சுதா	சங்க இலக்கியப் பெண்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும்	160-163
38. அ. டெல்பின்	தமிழ்ச் சூழலில் - சூழலியல் பெண்ணியம்	164-171
39. முனைவர் சி. பானுமதி	பார்வையில் சமூகம்	172-177
40. ர. சங்கமேஸ்வரன்	ஜெகதாவின் சிறுகதையில் மொழிநடை	178-182
41. இரா. வெங்கடேசன்	காலச்சுவடு சிறுகதைகளில் சமூகச் சிக்கல்கள்	183-186
42. ம. வனத்தையன்	நெடுநல்வாடையில் இயற்கை காட்சிகள்	187-194
43. சு. சுதா	ஆவணங்களில் கொங்கு வேளாளப் பட்டக்காரர்களும் பாளையக்காரர்களும்	195-202
44. ப. ஆனந்தகுமார்	சுபின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு	203-207
45. ஆர். சண்முகநாதன்	சங்க இலக்கியத்தில் அரசர்சுருயி அறம்	208-214
46. மு. அலிபிதிஷா	பெண்ணுரிமை சார்ந்த பதிவுகள்	215-222
47. ஜே. கசிதா ரோஸி	சங்கப் புலமை மரபினரின் வாழ்வியல்	223-225
48. இரா. திவேதா	தமிழில் ஹைக்கூ - ஓர் அறிமுகம்	226-230
49. சோ. இலக்கியா	அப்துல்கலாம் அடைந்த வெற்றிச் சிகரங்கள்	231-236
50. பா. அமுதா	கோவேறு கருதைகள் புதினத்தில் விளிம்புநிலை மக்கள்	237-242
51. கு. கார்த்திகா	தேனிச் சீருடையானின் வாழ்வும் பணியும்	243-252
52. சு. சுதா	இடைக்காலத் தமிழ்ச் சமூகமும் நன்னூல் உருவாக்கமும்	253-259
53. கோ. ருபாதேவி	நாஞ்சில் நாடன் சிறுகதைகளில் உத்திகள்	260-268
54. ஆ. இயேசு விஜயா	அற இலக்கியங்களில் சாதிப்பிரிவுகள்	269-273
55. லெ. அலமேஷ்	வேடிக்கை மனிதர்களில் பெண்ணியம்	274-280
56. கா. காந்தி	நற்றிணை உரையில் சொல்லமைப்பு	281-286
57. சி. கருணாதேவி	படைப்புலகில் சோலை சுந்தரபெருமாள்	287-290
58. மு. பார்த்திபராஜா	கம்பராமாயணத்தில் பழமொழி	291-295
59. வெ. நிர்மலா	சிவகாமியின் சபதம் நாவலில் பெண்களின் கலை மற்றும் அரசியலில் எதிர்நிலை	296-300
60. தெ. மேகநாதன்	நீல பத்மநாபனின் இலை உதிர்காலம் நாவலில் தலைமுறைகளும் உறவுகளும்	301-306
61. ப. அருளமுதம், இரா. சிவக்குமார்	சங்கப் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில் கருத்தாடல் உத்திகள்	
62. ந. கௌரி	நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணப்படும் வழிபாடுகள்	
63. RAJASHEKARAN. L	(திருத்தணி வட்டாரத்தை முன்வைத்து)	
64. இ. இரஃபிக்	கலித்தொகையில் பொருள்வயிற்பிரிவு	
65. சி. ஆரோக்கிய தன்ராஜ்	சங்ககாலப் போர் மரபுச் செய்திகள்	
66. A. AROCKIADASS, V. RAMAKRISHNAN	ராஜம் கிருஷ்ணன் திலகவதி புதினங்களில் தொழிலாளர் நிலை	
67. இரா. சந்திரசேகரன்	WORSHIP AND RITUALS OF MALAYARAYAN IN KOTTAYAM DISTRICT	
68. போ. அனா	காவற்கோட்டம் புதினத்தில் அடித்தட்டு மக்களின் வழிபாடுகள்	
69. மு. அப்துல் காதர்	உலகப் பொதுமறையில் கல்வியியல் சிந்தனைகள்	
	MYSTICAL QUEST IN SRI AUROBINDO'S 'SAVITRI'	
	பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பாலின நிகர்நிலையும் கற்பியல் தெறிமுறையும்	342-347
	புறநானூற்றில் மனிதநேயம்	348-352
	பாரதியின் படைப்பும் உளவியலும்	353-356

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(மன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்வு)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

27 பகுதி-2
Part -2

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் விலங்குகள்

எம். பானுமதி

(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது), திருச்சிராப்பள்ளி-22, தமிழ்நாடு, இந்தியா)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கிய காலம் தொடங்கி இன்றைய காலம் வரை மனித வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் உயிரினங்களின் பங்களிப்பு இயற்கையாய் நிகழ்ந்திடும். சங்க இலக்கியம் அகம் புறம் என இரு திணையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு திணைகளிலும் நிகழ்கின்ற காதல், போர், வீரம், வெற்றி, புகழ், கொடை என்ற அனைத்து செயல் பாடுகளிலும் விலங்கினங்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. பெரும்பான்மையாக உள்ளூரை இறைச் சியாக விலங்கினங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதுடன் உள்ளூரை உவமையாகவும் வைத்து பாடப்பட்டுள்ளன. விலங்குகள் திணைவாரியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில் காட்டு விலங்குகள் அதிகம் காணப்பட்டுள்ளன. மருத நிலத்தில் வளர்ப்பு விலங்குகள் அதிகம்முண்டு. எனவே அந்தந்த திணைகளில் சூழலுக்கேற்ப விலங்குகள் வாழ்ந்துள்ளன. குறிஞ்சி திணைகளில் காணப்படும் விலங்குகளான யானை, கரடி, குரங்கு, காட்டுப் பன்றி, முள்ளம் பன்றி, கருங்குரங்கு, சிங்கம், செந்நாய், புலி போன்ற விலங்கினங்கள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சித் திணையானது மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகும். எனவே இவ் விலங்கினங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவ்விலங்கினங்களின் இயல்பும் செயல்பாடும் தனித்துவமும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிபோதல் இவையனைத்தும் இக்கட்டுரையில் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

ஓங்கி உயர்ந்துக் காணப்படும் மலைகளின் பிறப்பிடம் குறிஞ்சி திணையாகும்.

“இயற்கை எழிலின் ஓலக்கமாய்-இலங்கும் மலைகளின் கொள்கை அழகுக்குத் தம் நெஞ்சையே திறையாகக் கொடுத்துத் திளைப்பவர் கபிலர்”¹

என்ற மு.வ.அவர்களின் கூற்று குறிஞ்சித் திணையின் சிறப்பினையும், அதை ரசித்துப் பாடுவதில் வல்லவரான கபிலரின் திறத்தினையும் எடுத்துரைப்பதாகும்.

“கபிலர் பாக்களில் நாம் காணும் மலைகள் வளம் நிறைந்தவை.

கனி சுமக்கும் பலா, வாழை மரங்களும், மணம் பரப்பும் வேங்கை, காந்தள் மலர்களும், கவின ஓழுகும் மயில், கிளி முதலான பறவைகளும், யானை, புலி, குரங்குக்குட்டி, காட்டுப்பன்றி முதலிய விலங்கினங்களும் விரவப் பெற்று கபிலர் வழங்கும் குறிஞ்சிக் காட்சிகள் இயற்கைப் பொருளின் செறிவு மிக்குச் சிறந்துள்ளன”²

என்ற மு.வரதராசன் அவர்களின் கூற்று, குறிஞ்சித் திணையின் காட்சிகளைக் கவினுறத் தருகிறது.

1. கிளிகள் 2. குருவிகள் 3. சேவல்கள் போன்ற பறவையினங்களுடன் 1.யானை 2.கரடி 3. குரங்கு 4. காட்டுப்பன்றி 5.முள்ளம்பன்றி 6. கருங்குரங்கு 7.சிங்கம் 8. செந்நாய் 9. புலி போன்ற விலங்கினங்கள் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன.

1.யானை

விலங்குகளில் உருவத்தில் பெரிதாக இருக்கும் யானைகள், கூட்டமாக வாழ்ந்திடுவதைப் பெரிதும் விரும்பக் கூடியதாகும்.

“யானை தன்னையும் தன் துணையையும் பகை விலங்குகளிடமிருந்து பிற இடர்களிலிருந்தும்

காத்துக் கொள்ளும் வலிமையைப் பெற்றிருக்கிறது.”³

என்கிறார் மு.வ.இயல்பாகவே ஏனைய விலங்குகளைவிட அறிவு நிரம்பியதாக யானைகள் உள்ளன.

கிணறு ஒன்று அரைகுறையாய் தோண்டப்பட்ட நிலையில் இருக்குமிடத்து, இலைகளும் தழைகளும் அதனை மூடியிருப்பதைக் கண்ட யானைக் கூட்டம், வேடர்கள் வைத்திருக்கும் படுகுழி என்று நினைத்து அதனை மூடுவதை,

**“வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கோவலர்
ஊறாது இட்ட உவலைக் கூவல்
வேண்கோடு நயந்த அன்பில் கானவர்
இகழ்ந்து இயங்கு இயவின் அகழ்ந்த குழிசெத்து
இருங்களிற்று இனநிறை தூர்க்கும்”⁴**

என்கிறது அகநானூறு. யானைகள் தமது கூட்டத்தின் மீதும் கன்றுகளின் மீதும் மிகுந்த அன்பினை வெளிப்படுத்தும் குணமுடையதாகும்.

**“களிறு ஒன்று வழக்கலான பள்ளத்தில்
விழுந்துவிட, பெண்யானை பெருமரங்களின்
கிளைகளை முறித்து பள்ளத்தில்
இடுதிறபோது, களிறு படிக்களாகப் பயன்படுத்தி
மேலே ஏறி வருகிறது”⁵**

என்று பெண்யானையின் செயல்பாட்டினைத் தமது உரையில் சிறப்புற கூறியுள்ளார் மு.வரதராசனார். இதனை,

**“மாரியங் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த
பெயலுறு நீலம் போன்றன` விரலே
பாஅய் அவ்வயிறு அலைத்தலின், ஆனாது
ஆடுமழை தவமும் கோடுயர் பொதியில்
ஓங்கிருஞ் சிலம்பில் பூத்த
காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே”⁶**

என அகநானூறு யானையின் செயல்பாட்டினைக் கூறுகிறது. யானை கன்று ஈனுமிடத்து ஆண்யானை பெண்யானையுடன் நின்று காவல் புரிவதுடன் ஈன்ற கன்றுடன் இரவு தங்கிடும் தன்மையுடையதாகக் குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ள யானை காணப்படுவதை,

**“ஒளி திகழ் விலக்கத்து, ஈன்ற மடப்பிடி
களிறு புறங்காப்ப, கன்றொடு வதியும்”⁷**

நற்றிணைப் பாடல் காட்டுகிறது.

பிடியானையின் பசியினைப் போக்க எண்ணிய களிறு தினைக்கதிரை அழித்திடும் செயலை,

**“நெடுங் கழை நிவந்த நிழல் படு - சிலம்பின்
கடுஞ்சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று - உயங்க”⁸**

என்பதில் கோவூர்கிழார் யானையின் செயலைப் பாடியுள்ளார்.

**“பிடியொடு மேயும் சிறுபுன் யானை
அடியொதுங்கும் இயக்கம் கேட்ட கானவன்”⁹**

என கலித்தொகையும், ஞெகிழியால் யானையை விரட்டுவதைக் குறுந்தொகையில்,

**“ஏனலம் சிறுதினை காக்கும்
சேனோன் ஞெகிழியிற் பெயர்ந்த
நெடுநல் யானை மீன்பட சுடரொளி வருஉம்”¹⁰**

எனவும்,

**“காம்பின் விளை கழையுடைந்த கவண்விசைக்
கடியிடி கனைசுடரமயத்து”¹¹**

அகநானூறும் யானைக் கூட்டத்தையும், அதனை விரட்டிடும் கானவர்களின் செயல்பாட்டினையும் கூறுகிறது. மேலும், காட்டு யானை தினைப்புனத்தை அழிப்பதைக் கண்ட கானவன் ஒருவன், அம்பு எய்திட, அம்பு தைக்கப் பெற்ற காட்டுயானை மிகுந்த கோபத்துடன் வருவதை,

**“மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர
கார்ப்பெயல் உருமின் பிளிறி, சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை இருநிலம் சேர்த்தி
சினம்திகழ் கடாஅம் செருக்கி, மரம்- கொல்பு
மையல் வேழம், மடங்கலின் எதிர்வர”¹²**

குறிஞ்சிப்பாட்டில் காட்டு யானையின் செயலினைக் காணமுடிவதுடன், இசைக்கு மயங்கியதாக யானைகள் இருந்துள்ளதை அகநானூறு காட்சிப்படுத்துகிறது.

“ஒலியல் வார்மயிரு எரினன் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றெய்யென
மறம் புகன் மழகளிறு றங்கும் நாடன்” ¹³

இதனில் அழகுடைய குன்றுதனில் குறிஞ்சிப் பண்ணினைப் பாடிக் கொண்டு பரண் மீது பாவையொருத்தி நிற்கிறான். அப்போது,

“கடும்பசி கொண்ட களிறு ஒன்று பயிரை
அழித்துத் திணைக்
கதிரைத் தின்று தன் பசியைப் போக்கிக்
கொள்ள திணைப்புன
வயலில் நுழைந்தவிடத்து, இன்பத் தென்றலில்
மிதந்து வந்த அமுத
இசை யானையின் காதில் பட, அது
தன்வசமிழந்து இன்னிசையில்
முழ்கி நின்றுது” ¹⁴

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இதனைப் போன்று குறிஞ்சிப்பாட்டில் களிறு தரும் கூட்டமாகக் காணப்படும் நிகழ்வானது தலைவியையும் தோழியையும் தலைவன் நீருனுள் இருந்து காப்பாற்றிடும் நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

“கார்ப்பெய ஒருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
உய்விட மறிமே மாகி பொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
குருறு மஞ்ஞையி னடுங்க பார்கோல்
உடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
அண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுதலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய் திமிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதையா நில்லா
தயர்ந்து புறங் கொடுத்த பின்னர்” ¹⁵

என்று கனல்மிகு களிற்றிடமிருந்து மங்கையர்கள் இருவரைக் காப்பாற்றிய நிகழ்வினைச் சுவைபட சித்திரிக்கிறது குறிஞ்சிப்பாட்டு. பண்டைய காலத்தில் மதங் கொண்ட யானையினை

வெளியில் அழைத்து வரும்போது மக்களை எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படியும், யாரும் வெளியில் வரவேண்டாம் என பறையடித்து சொல்லும் வழக்கமிருந்ததை கலித்தொகை,

“நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு
பறை அறைந்தல்லது செல்லற்க! என்னா” ¹⁶

எனும் பாடலால் அறியமுடிகிறது. மேலும் ,

“பறையறைத்தல்லது செல்லற்க- வெருஉப்பறை
நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை , வெருவரு
செலவின் வெகுளிவேழம்” ¹⁷

ஏன பொருநராற்றுப்படையும் முரசறைந்து தெரிவிக்கின்ற நிகழ்வாக யானையின் செயல்கள் அமைந்துள்ளன.

உயர்ந்த மலைகளும் வெண்ணிறமான அருவியையும் உடைய குறிஞ்சி நிலத்தில்,

“ஒலிவெள் ளருவி ஓங்குமலை நாடன்
சிறுகண் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்
தொல்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சாரல்
நடுநாள் வருதலும் வருஉம்
வடுநாண லமே தோழி நாமே” ¹⁸

புலியுன் யானையும் போரிடும் மலைச்சாரலாகவும். மக்களால் நெருங்குதற்கு அரிய இடமாகவும் இருந்துள்ளதையும்,

“சிறிய கண்களையுடைய பெரிய களிறு,
வலிமையான புலியை
எதிர்த்துப் போரிட்டுத் தன்னுடைய பழைய
பகையை தீர்த்துக்
கொள்கின்ற மலைப்பக்கம்” ¹⁹

என்கிறார் உ.வே.சாமிநாதையார்.

“பரியது, கூர்ங்கோட்டது, ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலி தாக்குறின்” ²⁰

என வள்ளுவரும்,

“நெடுங்கை வனமான் கடும்பகை உழந்த
குறுக்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை” ²¹

என குறுந்தொகையும்,

“படு கடுங் களிற்றின் வருத்தம் சொலிய”²²

என அகநானூறும் “களிறு” பற்றி உரைக்கின்றன. பார்ப்பதற்குப் பெரியதாக, அறிவுதனில் சிறியதாக, வலிமையுடையதாக களிறு காணப்பட்டுள்ளது. மக்களும் விலங்குகளும் இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திட்ட வாழ்க்கை முறையை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன.

2. புலி

சங்க காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை வலிமை மிகு விலங்காகக் கருதப்படுவது புலி ஆகும். மலையைச் சார்ந்துள்ள இடங்களில்தான் புலிகள் அதிகம் வாழ்ந்துள்ளன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் 1. செந்நாய் 2. மரையினம் முதலியவைகளைக் கொண்டு தின்று புலியினம் வாழ்ந்துள்ளது.

புலிக்கும் யானைக்கும் நிறைய இடங்களில் போர் நடைபெற்றுள்ளதைப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். வீரத்திற்கு உவமையாகப் புலி பாடப்பட்டுள்ளது.

“போரினில் யானைப் புலியை வெற்றிப் பெறுதலும், புலி வலுவிலந்தும் போவதும் உண்டு”²³

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. சிவநக கண்களையும் உடலில் வளைந்த கோடுகளையும் உடைய புலியானது இருபக்கத்தினையும் ஒரே நேரத்தில் பார்க்கும் இயல்புடையது என்பது இவ்விலங்கின் தனிச்சிறப்பாகும்.

“நெடுமலை அடுக்கம் கண் கெட மின்னி படுழை பொழிந்த பானாட் கங்குல் குஞ்சரம் நடுங்கத் தாக்கி, கொடு வரிச் செங்கண் இரும்புலி குழும் சாரல்”²⁴

என்பதில் உயர்ந்த மலையின் பக்கங்களின் கண்ணின் ஒளி கெடுமாறு மிக்க மழைப் பொழிகின்ற நள்ளிரவில் வளைந்த கோடுகளையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய பெரிய புலி, யானையை நடுங்குமாறு தாக்கியது

என்கிறார் மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார் என்னும் புலவர். இதனை போன்று,

“கருங்கால் வேங்கை வீயுரு துறுகல் இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றுங் காட்டின”²⁵

என்பதில் குருளை என்பது (அ) நரி (ஆ) நாய் (இ) பன்றி (ஈ) புலி (உ) மான் (ஊ) முயல் இவற்றின் இளமைப் பெயர்களைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

“வேங்கையின் மலர்கள் கருமை நிறமுடைய பாரையின் மீது கொட்டிக் கிடப்பதால் தலைவன் புலிக்குட்டி என்று கருதி அஞ்சக் கூடும். புலிக்குட்டி அங்கிருந்தால் புலிகள் நிறைய இருக்கலாம் என்ற என்ன மிகுதியும் தோன்றும்”²⁶

என்று தோழி கூறுவதிலிருந்து புலிகளும் கூட்டமாக வசிக்கும் இயல்பினை உடையது என்று அறியமுடிகிறது.

“அரும்பு அற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை மாத் தகட்டு ஒள்வீ தாய துறுகல் இரும் புலி வரிப்புறம் கடுக்கும்”²⁷

என புறநானூற்றுப் பாடலில் வேங்கை மலர்கள் வரிவரியாகக் கொட்டிக் கிடப்பது பெரிய புலியின் மீதுள்ள கோடுகளைப் போன்றுள்ளது என்பதில் வயதில் மூத்த புலி இனங்களைப் பற்றியும் குருதியினை மிகுந்த விருப்பத்தினுடன் உண்ணும் அஞ்சத்தக்க மிருகமாகப் புலி இருக்கிறது.

அத்தகைய புலி தனக்கு எதிரே வரும் இளமை வாய்ந்த களிற்றினை நோக்குவதை.

“குருதி வேட்கை வருகெழு வயமான் வலிமிகு முன்பின் மழ களிறு பார்க்கும் மரம் பயில் சோலை மலிய”²⁸

என்கிறது நற்றிணை. மேலும்,

“மறப்புலி உழந்த, வசிபடு சென்னி உறுநோய் வருத்தமொடு உணீய மண்டி படிமுழம் ஊன்றிய நெடுநல்யானை கைதோய்த்து உயிர்க்கும் வறுஞ்சுனை மை தோய் சிமைய மலைமுதல் ஆறே”²⁹

காட்டு யானை வலிய புலியோடு போரிட்டு வருந்தியமையால் அதனின் தலை பிளவுபட்டு வலியால் வருந்தியது. பின்னர் நீர் அருந்துவதற்கு சென்று தும்பிக்கையால் சுனை நீரை உறிஞ்ச முற்படுமிடத்து, இறந்து விடுகிறது. புலியின் வலிமை யானையைத் தாங்கி இறக்கச் செய்யுமளவிற்கு உள்ளது. இதனைப் போன்று,

**“கருநிறப் பிடியொடும் கன்றுடன் கூடிய
அகன்ற வாயினையும்
பெரிய கையினையும் உடைய களிற்றினை
இரையாகக்
கொள்ளும்படி புலி ஒன்று உலவத் திரிகிறது”³⁰**

என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். இக்கூற்றினை,

**“இரும்பிடி கன்றொடு விரையி கயவாய்ப்
பெருங்கை யானைக் கோள்பிழைத்து, இரீயி
அடுபுலி வழங்கும் ஆர்இருள் நடுநாள்”³¹**

என்கிறது அகநானூறு. ஆண்மானை அடித்துக் கொன்று தின்றுவிட்டு கருங்கற் பாரையினில் கிடத்தி, அதனின் மீதியை விட்டுச் செல்லும் புலியைப் பற்றி காரிக்கண்ணனார்

**“கருங் கல் வியல் அறைக் கிடப்பி, வயிறுதின்று
இரும் புலி துறந்த, ஏற்றுமான் உணங்கல்”³²**

என்பதில் புலியின் வேட்டையாடும் திறனை பார்க்க முடிகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் புலிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்துள்ளமையுடன், அவை யானை, மான், செந்நாய் போன்ற விலங்கினங்களை வேட்டையாடி உண்பதையும், கூட்டமாகக் குட்டிகளுடன் வாழ்வதையும் பார்க்க முடிகிறது.

புலிப்பால் தாலி

குறிஞ்சித்திணையில் வாழ்ந்திட்ட மக்கள் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடியும் காட்டுப் புனங்களில் காவல் புரியும் தொழிலைச் செய்து வாழ்ந்துள்ளனர்.

**“புலிகளைக் கொன்று வேட்டையாடி வந்த
வீரமகன்கள் அதனின்**

**பற்களை அணிந்து கொள்ளுமாறு கொடுக்க,
பெண்கள் அதனை
தாலியாக அணிந்துக் கொண்டனர்”³³**

என்பார் அ.முத்துசிவம். முதலில் பெண்கள் அணிந்து கொண்டது புலிப்பால் தாலியாகும். அதன் பின்னர் தான் தாலி அணியும் வழக்கம் உருவானது என்கிறார்.

3.கரடி

குறிஞ்சித்திணையின் மலைகளில் “ஏற்றை” என்று குறிப்பிடப்படும் புலி. கரடிகள் வசித்துள்ளதையும், புலி இனம் பற்றி முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவ்விடத்து கரடி குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது.

கருமையான ரோமங்களை உடையதாக கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளதுடன், குறிஞ்சித் திணையிலும், சில நேரங்களில் மலைக்கு கீழுள்ள முல்லை நிலக் காடுகளிலும் வாழ்ந்துள்ளன.

**“ஈசல் புற்றுக்களின் குளிர்த் துளிர்ந்த
மேற்புறத்தே தங்கியிருக்கின்ற
புற்றாஞ்சோறாகிய இரையினைப் பெரிய
கையினையுடைய
ஆண்கரடி அகழ்ந்தெடுக்கும்போது அதன்
தொங்கும் தோல்
உறைக்குள் இருக்கும் கூரிய நகம் பட்டு
பாம்பின் வலிமை ஆழிந்துபடும்”³⁴**

என்கிறார் இரா.செயபால். வலிமை பொருந்தியதாகவும், கரிய நிறமுடையதாகவும் கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளன. இதனை,

**“ஈயற் புற்றத்து ஈர்ம் புறத்து இறுத்த
குரும்பி வல்கிப் பெருங்கை ஏற்றை
துாங்கு தோல் துதிய வள்கிர் கதுவலின்
பாம்பு மதன் அழியும்”³⁵**

என்கிறது அகநானூறு. நல்ல மழைப் பெய்கின்ற மாரிக்காலத்து கரடிகள் கூட்டமானது வைகறைப் பொழுதில் மேய்கின்ற வழித்தடம் என்பதை,

**“மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீள்இடை
நீ நயந்து வருதல் எவன்” ³⁶**

தலைவன் வரும் வழியில் கரடிக் கூட்டம் மேய்வதைத் தலைவி கூறுகிறாள். மேலும், குறிஞ்சி நிலத்தின் மலைகளில் கரடிக் கூட்டங்கள் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. மக்கள் காட்டு விலங்குகளுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்திட்டதை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணமுடிவதுடன், மனிதர்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் எவ்வித இடையூறுமின்றி (அ) பரண்கள் அமைத்தும், (ஆ) கவண் ஒலி எழுப்பியும் (இ) தீப் பந்தம் காட்டியும் விலங்குகளை வேட்டையாடி மகிழ்ந்துள்ளதையும், இறந்துபட்ட விலங்கினங்களை இறைச்சியாக உண்டதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

4.காட்டுப்பன்றி

கரிய நிறமுடையதாகப் பன்றிகள் உள்ளன. சங்க இலக்கியத்தின் குறிஞ்சித்திணையில் பன்றிகள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன.

(அ) பன்றி (ஆ) காட்டுப்பன்றி (இ) முள்ளம்பன்றி என்று மூன்று வகையாக உள்ளன. காட்டுப்பன்றி காடுகளில் அலைந்தும் திரிந்தும் சேற்றினில் உறழ்ந்தும் இறக்குமிடத்து, அதனின் மேலே வெண்மையான கூதளஞ் செடியினின்று கொட்டிய மலர்களும், பூந்தாதுகளும் மேலே உதிர்ந்துள்ளமையால்,

**“பொன் உரைத்து மாற்று அறியும் கட்டளைக்
கல்லைப் போன்று
அப்பன்றி அழகுறக் காட்சி தந்தது பின்னர்
நன்கு கிளைத்து வளர்ந்த
சிறிய தினையின் முற்றிய கதிரினை மேய்ந்து
இனிது உறங்கியது” ³⁸**

என்கிறார் உரையாசிரியர் இரா.செயபால். இதனை,

**“வயிரத் தன்ன வைரந்து மருப்பின்
வெதிர்வேர் அன்ன பருமையிர்ப் பன்றி
பறைக்கண் அன்ன நிறைச்சுவை பருகி”**

என்று அகநானூறும் காட்டுப்பன்றி பற்றி கூறுகின்றன.

குறிஞ்சித்திணையில் கொடிய விலங்குகளாகக் கருதப்படும் யானை, புலி, கரடி மற்றும் குரங்குகள் வாழ்ந்துள்ளதைப் பார்க்குமிடத்து மலைகளின் அமைப்பு விலங்குகள் வாழ்ந்திடுவதற்காக சிறந்த தகவமைப்பை உடையதாக இருந்துள்ளது.

5.குரங்குகள்

ஆண் குரங்குகள், பெண் குரங்கு என்று அழைக்கப்படும் மந்திகள் குறிஞ்சித்திணையில் அதிகளவில் வாழ்ந்துள்ளன.

**“மரம் ஏறுவதில் வல்ல மந்திகள் மரங்கள்
செறிந்திருக்கும்
நிலையில் ஏறியறியாத மரங்கள்” ³⁹**

நிறைய உள்ளன. மந்திகள் ஏறாத மரங்கள் குறிஞ்சித்திணையில் இருப்பதை நோக்குமிடத்து, மரங்கள் அழிக்கப்படாமல், எண்ணற்ற வகையான மரங்களைக் கொண்டு மலை முழுவதும் நிரம்பியிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

“மந்தியும் அறியா மரம்பயில் ஒருசிறை” ⁴⁰

என நற்றிணையும் கணவனாகிய கடுவன் இறந்துபட, கைம்மை வாழ்வை விரும்பாத குரங்கு தானும் இறந்துபடுவதற்கு முற்படுமிடத்து, தன் குட்டியை இனத்திடுத்து கொடுத்துவிட்டு உயிர்விகிறது. இதனை,

**“கருங்கட் பாக்கலை பெரும்பிறி துள்ளெனக்
கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி” ⁴¹**

என்று கூறுகின்றது குறுந்தொகை.

இரண்டு வகையான குரங்குகள்

குரங்கு இரண்டு விதமான பண்புநலன்களை உடையதாக உள்ளன.

1.திருட்டுக் குரங்கு 2.முரட்டுக் குரங்கு என்ற இரண்டும் ஆகும்.

**“பிறர் சோர்வுற்றிருக்கும் நேரத்தை அறிந்து
அவர்களிடம் உள்ள உணவுப் பொருட்களைக்**

**கவர்ந்து செல்லும் குணமுடையது
மந்திகள் ஆகும்”⁴²**

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இவ்வகைதனில் குறிஞ்சி மலைதனில் பாறைகளின் மீது சிவந்த திணையானது பரப்பிக் காய வைக்கப்பட்டுள்ள போது, கொடிச்சி ஒருத்தி திணைக்குக் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்குமிடத்து, சில பெண் குரங்குகள் தங்கள் குட்டிகளுடன் வந்து திணையை கவர்ந்திடும் முயற்சியினால் ஈடுபடுகின்றன. திணைப்புனம் காத்தலில் சோர்வுற்ற கொடிச்சி சுனைநீரை அருந்திடச் செல்கிறாள். இதனை தக்க நேரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திருட்டுக் குரங்குகள் திணைகளைக் கைகளில் அள்ளிக் கொண்டு மரத்தின் மீது ஏறிக் கொள்கின்றன. இந்நிகழ்வினை இருத்தையூர் கொற்றன் என்னும் புலவன்,

**“கிரைவளை முன்கை நேரிழை மகளிர்
இருங்கல் வியலறைச் செந்தினை பரப்பிச்
சுனைபாய் சோர்வடை நோக்கிச் சினையிழந்து
பைங்கண் மந்தி பார்ப்பொடு கவரும்”⁴³**

என்பதில் திருட்டுத்தனம் உடைய மந்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகிறது. இதனைப் போன்று, பின்விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காத முரட்டுக் குரங்குகளையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

பயம் என்பதை அறியாத முரட்டு மந்திகள் மலையின்கண்ணுள்ள ஒரு பெரிய தேன்கூட்டை விரல்களால் களைத்து விடுகிறது. அப்பொழுது தேன்பூச்சிகள் குரங்கின் உடம்பு முழுவதும் கடிப்பதைக் கபிலர்,

**“கருவீரன் மந்திக் கல்லா வன்பற
முருவரைத் தீந்தே நெடுப்பி யயலே
துருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயும்”⁴⁴**

என்று சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

மயக்கத்திலிருக்கும் மந்திகள்

“உண்ட மயக்கம் தொண்டனுக்கும் உண்டு” என்ற பழமொழிக்கேற்ப தேனை உண்ட மந்திகள் மயக்கத்தில் தள்ளாடுவதைக் கபிலர்,

**“கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை
ஊழுறு தீங்களி உண்ணுநர்த் தடுத்த”⁴⁵**

என்றும்,

**“சாரற் பலவின் களையொடுந் படு
பாறை நெடுஞ்சனை விளைந்த தேறல்
அறியா துண்ட கடுவின் அயலது
அறிவளர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது
நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகள் படுக்கும்”⁴⁶**

என்பதில் மந்திகள் தேனை உண்டு மயக்கத்திலிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை :

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அகம் சார்ந்த நூல்கள் ஐந்து திணைகளில் ஒன்றை அடிப்படையாக கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளது.

ஐந்து திணைகளில் ஒன்று குறிஞ்சித் திணையாகும். குறிஞ்சித் திணைப்பாடல்கள் மலைகளின் பிறப்பிடமாக அமைகின்றது. குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களை பாடுவதில் வல்லவர் கபிலர் ஆவர்.

குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களில் காணப்படும் யாணை, கரடி, குரங்கு, காட்டுப்பன்றி, முள்ளம்பன்றி, கருங்குரங்கு, சிங்கம், செந்நாய், புலி போன்ற விலங்குகள் பற்றியும் பாடப் பெற்றுள்ளன. இவ் விலங்குகளின் இயல்பினையும் அவற்றின் செயல்பாட்டையும் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்பு

1. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப-108 பதிப்பு 2011, பாரி நிலையம், சென்னை-108
2. மேலது, ப-108
3. மேலது, ப-329
4. அகநாநூறு, பா-21 பதிப்பு 2005, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை

5. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப.329 பதிப்பு 2011, பாரி நிலையம், சென்னை-108
6. பெ.வே.சோமசுந்தரனார், அகநாநாறு, பா-349, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
7. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ) நற்றிணை பா-399, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
8. மேலது, பா- 393
9. அ.விசுவனாதன்(உ.ஆ),கலித்தொகை பா-41, பதிப்பு- 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
10. நாகராஜன் (உ.ஆ),குறுந்தொகை. பா- 375, 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
11. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ)அகநாநாறு, பா-309, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
12. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) குறிஞ்சிப் பாட்டு, பா101-175, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
13. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ) அகநாநாறு, பா-208, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
14. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-8
15. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) குறிஞ்சி பாட்டு, பா.வ. 103-175, 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
16. நச்சினர்கினியர் (உ.ஆ) கலித்தொகை, பா-56, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
17. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ) பொருநராற்றுப்படை, பா.வ -171-173, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
18. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ),குறுந்தொகை, பா-56 பதிப்பு- 2000, டாக்டர்.உ.வே.சா.நூல் நிலையம் சென்னை.
19. மேலது, ப.50
20. பரிமேலழகர்(உ.ஆ)திருக்குறள், குறள் 599, 1992, பாரதி பதிப்பகம் சென்னை
21. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ),குறுந்தொகை, பா-141 பதிப்பு 2000, டாக்டர்.உ.வே.சா.நூல் நிலையம் சென்னை.
22. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ)அகநாநாறு, பா-8,பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
23. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும், ப-32
24. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ) அகநாநாறு, பா-92 பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
25. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ) குறுந்தொகை, பா-98 பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
26. மேலது, ப.52
27. ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (பகுதி-2), பதிப்பு 2002, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
28. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) நற்றிணை, பா-192, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
29. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), அகநாநாறு, பா-119, 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.

30. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), அகநானூறு, ப, 362, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
31. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-118, 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
32. மேலது, -108
33. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-48
34. இரா. செயபால், அகநானூறு, ப-23
35. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.),அகநானூறு, பா-8, 1977இ திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
36. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, பா-192, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
37. இரா. செயபால், அகநானூறு, ப-320
38. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-178, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
- 39.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப-356, பதிப்பு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
40. மேலது, பா-194
41. நாகராசன், குறுந்தொகை, பா-69, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
42. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-66
43. பொ.வே. சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-218, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
44. மேலது, பா-179

௧௩

51. ப. கோபிகிருஷ்ணன்	புலச்சொல் கூறுகள்	329-332
52. P. SADASIVAM & M.R. RAJKUMAR	IMPACT OF EDUCATIONAL WELFARE SCHEMES ON EMPOWERMENT OF DALITS IN TAMIL NADU (1991-2011)	333-339
53. ப. ராஜேஸ்வரி & சே. தெய்வக்கன்னி	ஆழ்வார் பாசுரங்களில் திருமால் அவதாரங்கள்	340-345
54. JIJA, M.B.,	AXIAL DIMENSION OF LOCATIVES IN MALAYALAM	346-356
55. நா. இரமேசு & பெ. கண்ணன்	சங்க அகப்பாடல்களில் தோழி	357-364
56. ரா. கலைவாணி	தற்காலக் கவிதைகளின் நோக்கும் போக்கும்	365-369
57. கு. சுங்காதரன் & டி. ஜார்ஜ்	உமாதேவி பாடல்களில் பயின்று வரும் பண்பாட்டுக் கூறுகள்	370-373
58. S. SIVAKUMAR	GROWTH AND DEVELOPMENT OF SAIVISM IN TAMIL NADU	374-377
59. பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி & மு. பாண்டி	புதுக்கவிதைகளில் புலப்பாட்டு உத்திகள்	378-385
60. K. THANGARAJ & C. SELVARAJ	FAIRS AND FESTIVALS IN CHETTINAD	386-393
61. இல. மேனகா & பெ. கண்ணன்	சி.எம். முத்துவின் படைப்புகளில் உழவும், வேளாண்மையும்	394-399
62. சே. மேரி & து. மேஷாக்	தமிழ்க் கிறித்தவ நாடகங்கள் காட்டும் இறையாட்சியும் இவ்வுலக ஆட்சியும்	400-404
63. ஞா. பெஸ்கி	எஸ்.பொ.வின் நனவிடை தோய்தல் சித்திரிக்கும் பொருள்சார் பண்பாடு	405-411
64. இரா. முரளி கிருட்டினன்	முல்லைத் திணையில் காணலாகும் இல்லறநெறி	412-416
65. எஸ். ஸ்ரீதர் & க. இக்பால்	திருமங்கையாழ்வாரும் மற்றைய ஆழ்வார்களும்	417-426
66. J. SASIKALA	HISTORY OF POLITICAL PARTICIPATION OF WOMEN IN INDIA	427-433
67. P. SANKAR	STATUS OF WOMEN THROUGH AGES	434-440
68. மு. பாரதி	புறநானூறு காட்டும் இல்லற நெறி	441-444
69. AJITH R. PILLAI & P. SETHURAJAKUMAR	PARENTING AND JOB-RELATED STRESS AMONG EMPLOYED MOTHERS OF ADOLESCENTS- A SOCIOLOGICAL ANALYSIS	445-450
70. NAGAVENI. E & D. THIRUMALRAJA	SOCIAL WELL-BEING FOR THE PERSON WITH A DISABILITY IN INDIA: THE ESSENTIAL FOR AN INCLUSIVE REDRESSAL MECHANISM	451-459
71. மு.செந்தில்குமார்	தாய்மொழி பற்றில் கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் பங்கு	460-466
72. வெ. திருவேணி	கார்நாற்பது காட்டும் தலைவியின் மாண்பு	467-473
73. அ. தென்.பீக் ரமீஸ்	யுவன் சந்திரசேகரின் கவிதை மொழிபெயர்ப்புத் திறன்	474-481
74. கு. விமலாரமணி & தே. இந்திரகுமாரி	ஒப்பீட்டு நோக்கில் பெண்ணிய சிந்தனைகள்	482-488
75. இரா. இராஜா & ம. இளையராஜா	சு. சமுத்திரம் நாவல்களில் பெண்ணிய விழுமியங்கள்	489-492
76. எம். பானுமதி	குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் விலங்குகள்	493-501
77. S. உமா கௌரி & சுனிதா	ஊத்துக்காடு வெங்கட சுப்பையாரால் பாடப் பெற்ற தெய்வங்கள் மற்றும் ஸ்ரீமத் பாகவதபுராண இசை நாடகப் பாடல்கள் மூவர் பதிசுத்தில் இடம்பெறும் புராண வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	502-511
78. வெ. கலைச்செல்வி & இரா. அருள்மொழி	கவிஞர் மித்ரா கவிதைகளில் அறிவியல் சிந்தனைகள்	512-516
79. வே.தா. தர்மராஜா	சிறுகதைகளில் பெண்கள் ஒருக்கப்படும் நிலை	517-524
80. பெ. சுமதி	அறநூல்களில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்	525-534
81. ஆர். சரவணன் & நீல. மாதவன்	சுஜாதாவின் கணினி அறிவியல் குறித்த ஆளுமை	535-543
82. சா. அனி கரோலின் & ஆ. விஜயலெட்சுமி	திலகவதியின் புதினங்களில் குடும்பச் சிக்கல்கள்	544-549
83. ஸ்ரீ. அழகுலெட்சுமி & இரா. பழனிச்சாமி	இசை வளர்ச்சியில் எண்மவியல் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தின் பங்களிப்பு	550-554
84. P. பிரேம்குமார் & D. ஆக்னஸ் ஷர்மீலி	கிரதார்ஜுனியம் : சிற்பம், காவியம், தெருக்கூத்து	555-559
85. கா. இரவிச்சந்திரன்	சங்க இலக்கிய நோக்கில் மருதநில மக்கள்	560-565
86. மு. ஜோதி & டே. கிறிஸ்துமணி	அணி இலக்கணம் கற்றல்-கற்பித்தலில் திரையிசைப்பாடல்களின் பங்கு	566-570
87. இரா. அருணா	THE IMPORTANT JAIN PILGRIMAGE CENTRES OF TOURIST INTEREST IN VILLUPURAM DISTRICT	571-575
88. K. SARANYA & V. VIJAYARANGAM	AN ASSESSMENT OF REPRESENTATION AMONG PANGAL IN MANIPUR: FROM GENDER DISPARITY PERSPECTIVE	576-581
89. Md. CHINGIZ KHAN & Md. BAHARUDDIN SHAH	CROSS-CULTURAL DIVERSITY IN TOURISM BUSINESS OPERATIONS: FINDING SPACE FOR STRATEGIC PARTNERSHIP AMONGST THE NATIONS (INDIA-EU).	582-592
90. TRILOCHAN KUMAR & PARIKSHAT SINGHMANHAS	தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலமும் மேலாண்மையும்	593-606
91. மா. செல்வகுமார்	இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் சிலுவைப்பாடுகள்	607-610
92. பொ. தீபா	எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் யாமம் புதினத்தில் கனவு மனம்	611-615
93. பா.விஜய சோபியா & கோ. கோதண்டராமன்	DIFFUSION OF DIGITAL INDIA PROGRAMS AMONG YOUTH IN TAMIL NADU: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES	616-620
94. M. JEBAKUMAR & V. SUNDARAMAN	ஜங்குறுநூறு செவிலிக் கூற்றுப் பத்து கூறும் தாய்-தந்தை-சேய் உறவு நிலைகள்"	621-627
95. க. இக்பால்	A STUDY OF SEMIOTIC ANALYSIS OF REALITY SHOW [SOLLUVATHU YELLAM UNMAI]	628-633
96. M. EVANGELIN & V. SUNDARAMAN	IMPACT OF SIMPLIFIED KUNDALINI YOGA ON MENTAL WELLBEING	634-638
97. J. THAMARAI SELVI & C. VISWANATHAN	ஒப்பீட்டு நோக்கில் பொருள்கோள் கோட்பாடு	639-646
98. செ. ரவிசங்கர்	WHY MALE DOMINANCE IN KATHAKALI	647-652
99. P.SIVARAMAN & Y.SUNITHA	மிருதங்க பாணிகள் ஓர் ஆய்வு	653-657
100. அ.ல.மகேஷ்குமார் & ப. நடராஜன்		658-662

5. குறிஞ்சி kurin̄ci

- Common Name: Kurunji, Neelakurinji
- Botanical name: *Strobilanthes kunthiana* (Nees) T. Anderson

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Kurinji.html>

<http://karkanirka.org/>

9

46. முல்லை mullai

- Common Name: Juhi
- Botanical name: *Jasminum auriculatum* Vahl

http://en.wikipedia.org/wiki/Jasminum_auriculatum

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Juhi.html>

<http://karkanirka.org/>

55

33. மருதம் marutam

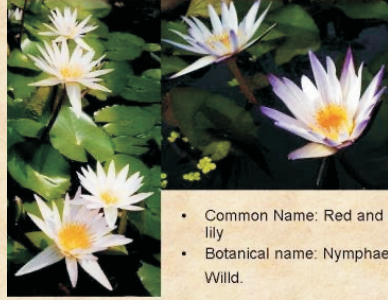
- Common Name: Indian Laurel
- Botanical name: *Terminalia elliptica* Willd.
- Leaves are worn as dress by many tribes

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Asan.html>

<http://karkanirka.org/>

38

52. நெய்தல் neytal

- Common Name: Red and blue water lily
- Botanical name: *Nymphaea stellata* Willd.

http://en.wikipedia.org/wiki/Nymphaea_nouchali

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Blue%20Water%20Lily.html>

<http://karkanirka.org/>

61

45. பாலை pālai

- Common Name: Wongai Plum
- Botanical name: *Mimusops kauki* L.

http://en.wikipedia.org/wiki/Manilkara_kauki

<http://www.sybout.com/trees.htm>

<http://karkanirka.org/>

52

72. கொன்றை konrai

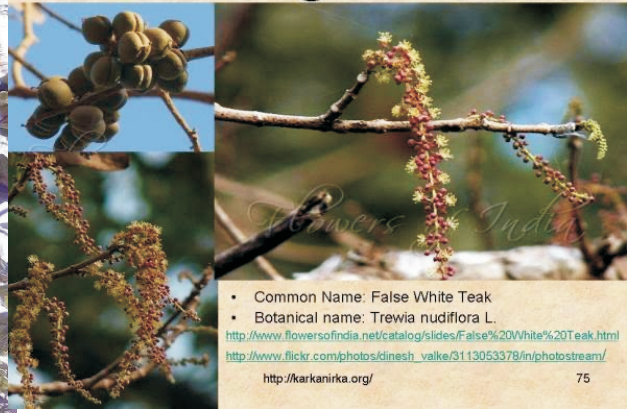
வேங்கை மரம்

VENGAI MARAM

Vengai Tree Benefits

65. காஞ்சி kāñci

38. செருந்தி cerunti

- Common Name:
Golden champak
- Botanical name:
Ochna squarrosa L.

http://www.biotik.org/india/species/o/ochnobtu/ochnobtu_en.html
<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Ramadhan%20Champa.html>

<http://karkanirka.org/>

43

56. ஞாழல் ñāḷal

- Botanical name: Caesalpinia cucullata Roxb.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Raqi.html>
<http://karkanirka.org/>

66

1. காந்தள் kāntal

kāntal can possibly be either Malabar glory lily or Indian Coral Tree or Scarlet Bauhinia

- Common name: Variety of glory lily
- Botanical name: Gloriosa superba L. (variety)

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Glory%20Lily.html>
[http://en.wikipedia.org/wiki/Gloriosa_\(genus\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Gloriosa_(genus))

<http://karkanirka.org/>

3

90. குருக்கத்தி kurukkatti

- Common Name: Helicopter Flower
- Botanical name: Hiptage madablota Gaertn.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Madhavi%20Lata.html>

<http://karkanirka.org/>

101

48. பிடவம் piṭavam

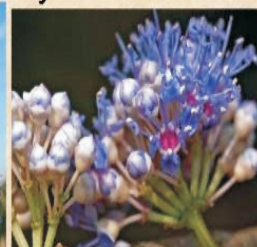
- Common Name: Bedaly emetic-nut
- Botanical name: Randia malabarica Lam.

http://www.biotik.org/india/species/b/benkmala/benkmala_en.html
http://species.wikimedia.org/wiki/Benkara_malabarica

<http://karkanirka.org/>

57

26.காயா kāyā

- Common Name: Ironwood tree
- Botanical name: Memecylon edule Roxb.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Ironwood%20Tree.html>

http://www.biotik.org/india/species/m/memeumba/memeumba_en.html

<http://karkanirka.org/>

31

54. துளவம் taḷavam

- Common Name: Red Kunda
 - Botanical name: *Jasminum elongatum* (P. J. Bergius) Willd.
- <http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Red%20Kunda.html>
<http://karkanirka.org/>

63

40. சண்பகம் caṇpakam

- Common Name: Champak
 - Botanical name: *Michelia champaca* L.
- http://www.biotik.org/india/species/m/michcham/michcham_en.html
<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Champa.html>
<http://karkanirka.org/>

http://karkanirka.org/

45

57. மௌவல் mauval

- Common Name: Poet's jasmine
 - Botanical name: *Jasminum officinale* L.
- <http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Common%20Jasmine.html>
<http://karkanirka.org/>

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Common%20Jasmine.html>

<http://karkanirka.org/>

67

37. பாதிரி pātiri

- Common Name: Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree
 - Botanical name: *Stereospermum chelonoides* (L. f.) DC.
- http://species.wikimedia.org/wiki/Stereospermum_chelonoides
http://www.flickr.com/photos/dinesh_valke/tags/stereospermumchelonoides/
<http://karkanirka.org/>

http://species.wikimedia.org/wiki/Stereospermum_chelonoides

<http://karkanirka.org/>

42

குறிஞ்சி

(மேற்கு தொடர்ச்சி மலைத்தொடர்)

முல்லை

(களக்காடு சரணாலயம்)

மருதம் (சீரன்மகாதேவி)

நெய்தல் (உவரி)

பாலை (நீசையன்விளை)

முடிவுரை

தன்னிகரில்லாதப் பெருமையினை உடைய மொழி நமது தாய்மொழியாகியத் தமிழ்மொழியாகும். உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் மூத்த மொழியாகி விளங்கிடும் தனித்துவம் பெற்றது. எண்ணற்ற இலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியின் அடையாளமாகக் காணப்படுகின்றன. அதனில் குறிப்பிடத்தக்கவை சங்க இலக்கியங்களாகும். பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் மக்களின் எதார்த்த வாழ்வியலையும் அன்பின் நிலைப்பாட்டையும் புலப்படுத்தக் கூடியனவாகும்.

தமிழகத்தில் வாழ்ந்திட்ட எண்ணற்ற புலவர்ப் பெருமக்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகச் சங்கப் பாடல்கள் காணப்பட்டாலும், அவை பா, வடிவம், அளவு, பொருள் என்றதன் அடிப்படையில் பத்துப்பாட்டாகவும் எட்டுத்தொகையாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மனித வாழ்வியல், வாழ்வியலுக்கான ஒழுக்கலாறுகள், மனிதநேயம், விலங்குநேயம், இரக்கஉணர்வு, உள்ளுணர்வுகளின் காதல் நிலைப்பாடு, வீர உணர்வு, நிகழ்வுகள் என்ற அனைத்தையும் இயற்கை அழகின் மீதேற்றி, பாடியுள்ளதுடன் அதனில் வசித்திட்ட உயிரினங்களையும் உவமையாக்கிப் பாடல்களைப் புனைந்துள்ளனர்.

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காதல், வீரம் என்ற இருவிதமான உணர்வுகளையும் பதிவு செய்திடுமிடத்து உயிரினங்களான (அ) பறவைகள் (ஆ) விலங்குகள் (இ) தாவரங்கள் (ஈ) பூச்சியினங்கள் குறித்து பாடப்பட்டிருப்பது பண்டைய புலவர்ப் பெருமக்களின் மேம்பட்ட அறிவினை எடுத்துக்காட்டக் கூடியதாகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் தாவரங்கள் என்னும் முதலாவது இயலில் புலவர்கள் பெரும்பான்மையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது தாவர வகைகளான (1)வேங்கை (2) மூங்கில் (3) அரசமரம் (4) ஆலமரம் (5) வில்வ மரம் (6)நெல்லி மரம் (7) வெள்ளருக்கு (8)துளசி (9)பனைமரம் (10)வாழை (11)கமுகுமரம் (12) நெற்பயிர்கள் (13) பலா (14) சந்தனமரம் (15) அகில் (16) புன்னை (17) கொன்றை (18) மருதநிலமரம் (19) ஓமை போன்ற மரச்செடி

வகைகளையும் பூக்கள் அதிகம் பூக்கும் செடிகளாகப் பின்வருவனவற்றையும் கூறியுள்ளனர்.

1. செங்காந்தள்	2. ஆம்பல்	3. அனிச்சம்
4. குவளை	5. குறிஞ்சி	6. வெட்சி
7. செங்கோடுவேரி	8 தேமா	9. மணிச்சிகை
10. கூவிளம்	11. எறுழம்	12. சுள்ளி
13. கூவிரம்	14. வடவனம்	15. வாகை
16. எருவை	17. செருவிளை	18. கருவிளை
19. குடசம்	20. பயினி	21. வாணி
22. குரவம்	23. வகுளம்	24. காயா
25. விரிமலர்	26. ஆவிரை	27. வேரல்
28. சூரல்	29. பூளை	30. நறுங்கண்ணி
31. மருதம்	32. கோங்கம்	33. போங்கம்
34. திலகம்	35. பாதிரி	36. செருந்தி
37. அதிரல்	38. சண்பகம்	39. கரந்தை
40. குளவி	41. கலிமா	42. தில்லை
43. பாலை	44. முல்லை	45. குல்லை
46. பிடவம்	47. சிறுமா ரோடம்	48. வாழை
49. வள்ளி	50. நெய்தல்	51. தாழை
52. தளவம்	53. தாமரை	54. ஞாழல்
55. மௌவல்	56. கொருடி	57. சேடல்
58. செங்கல்	59. செங்குரலி	60. கோடல்
61. கைதை	62. நறுவழை	63. காஞ்சி
64. மணிக்குலை	65. நெய்தல்	66. பாங்கர்
67. மராஅம்	68. தணக்கம்	69. ஈங்கை
70. இலவம்	71. கொன்றை	72. அடும்பு
73. ஆத்தி	74. அவரை	75. பகன்றை
76. பலாசம்	77. பிண்டி	78. வஞ்சி
79. பித்திகம்	80. சிந்துவாரம்	81. தும்பை
82. துழாஅய்	83. சுடர்பூ	84. நந்தி

85. நறவம்	86. நறும்புன்னாகம்	87. பாரம்88
88. பீரம்	89. குறுக்கத்தி	90. ஆரம்
91. காழ்வாய்	92. புன்னை	93. நரந்தம்
94. நாகம்	95. நள்ளிருள் நாறி	96. மாவிலை
97. குருத்தம்	98. வேங்கை	99 இன்னும் பிற வகை பூக்கள்

என 99 வகையான மலர்களின் செடி வகைகளைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பட்டியலிடுகின்றது. காய்களைக் காய்க்கும் கொடி வகைகளாகப் பீர்க்கங்காய், பூசணிக்காய், பரங்கிக்காய் கொடி வகைகளையும், பயிர் வகைகளில் நெல், உளுந்து, பாசிப்பயிறு போன்றவைகளுடன் தாமரை, அல்லி போன்ற நீர்நிலைத் தாவரங்களையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் செம்மையுறக் காட்டுகின்றன.

‘சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகள்’ என்னும் இரண்டாவது இயலில் ஒவ்வொரு திணையிலும் வசித்திட்ட எண்ணற்ற விலங்கினங்களைப் பதிவுச் செய்துள்ளது. சங்க இலக்கியம் மக்களின் வாழ்வியலில் ஒன்றியும், தகவமைப்புக்கு ஏற்ப பயன்பட்டும், நன்னெறிகளைப் போதிப்பதற்கு உவமையாகவும் விலங்கினங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைகளிலும் அன்புடைமையைத் தலைமக்களுக்கு உணர்த்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட விலங்கினங்கள் அதிகமாகும். தலைவன் நாட்டின் இயற்கை அழகு, காதல், மலைவளம், போர்வீரம், வழித்தடம் என்றனைத்திற்கும் விலங்கினங்கள் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சித்திணையில் யானை, புலி, கரடி, காட்டுப்பன்றி, குரங்கு போன்ற விலங்குகளும்

முல்லைத்திணையில் பசு, காட்டுப்பசு, காளை, குதிரை, ஆடு, மாடு, மான், முயல், உடும்பு போன்றவையும்

மருதத்திணையில் வரும் விலங்குகளாக எருமை, நீர்நாய், பசு, முதலை, எருது, கழுதை, பூனை, காட்டுப்பூனை போன்றவைகளும்

நெய்தல் திணையில் விலங்குகளாகக் கடல்வாழ் உயிரினங்களான சுறாமீன், கடற்குதிரை, கடற்காக்கையும் பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பாலைத்திணையில் வருகின்ற விலங்கினங்களாக வெருகுப்பூனை, காட்டுப்பூனை, செந்நாய், கரடி போன்றவைகள் பாலைத்திணையின் விலங்குகளாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஐந்து திணைகளிலும் புலவர்கள் இயற்கைக் காட்சியைக் கவினுறப் பாடுவதற்கு விலங்கினங்களைக் காட்சிப்படுத்தியும் உவமையாக்கியும் பாடல் புனைந்துள்ளதில் பல்வேறுபட்ட விலங்கினங்கள் பற்றியக் குறிப்புகளைச் செம்மையுறக் காணமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் பறவைகள்’ என்ற மூன்றாவது இயலில் மனித வாழ்வியலுக்கும் வேளாண்மைக்கும் உற்ற துணையாக இருக்கக் கூடிய பறவையினங்கள் பற்றி அறியமுடிகின்றது. இயற்கையை போற்றுதற்கும் மரத்தினை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற்கும் விதைக் கடத்தியாகச் செயல்படுவது பறவையினங்களாகும். மரம் அதிகம் உண்டாகுவதினால் மண்ணின் வளம் காக்கப்பட்டு வருகின்றது. இன்றைக்குத் தகவல் தொடர்புக்கு அதிகம் பயன்படக்கூடிய ‘செல்போன் டவர்களால்’ எண்ணற்ற பறவையினங்கள் அழிந்துப்பட்டு வருகின்றன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்

குறிஞ்சித்திணையில் வருகின்ற பறவையினங்களாக கிளி, குயில், குருவி, மயில் போன்றவைகளும்

முல்லைத்திணைப் பறவைகளாக மயில், கோழி, தூக்கணாங்குருவிகளும்

மருத்திணையில் வரும் பறவைகளாக அன்னம், கோழி, குருவி, குருகினங்கள், அன்றில் பறவை, நீர்க்கோழி, ஆந்தை, காக்கைகள் போன்றவைகளும்

நெய்தல் திணையில் நாரை, பூநாரை, கடற்காக்கை, வெண்காக்கை, குருவி, மீன்கொத்திப்பறவை, பருந்து போன்ற பறவை இனங்களும்,

பாலைத்திணைப் பறவைகளாக கழுகு, ஆந்தை, பருந்து போன்றவைகளுடன் மேலும் வங்கா, எழால், கணந்துள், ஆறுகால் பறவை போன்றவைகளும், இன்னும் பிற பறவையினங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் பிற உயிரினங்கள்’ என்ற நான்காவது இயலில் ஒட்டுண்ணிகள், தாவர உண்ணிகள் மற்றும் சிற்சில உயிரினங்களாக உள்ள பூச்சியினங்களான எறும்புகள், எறும்புகளின் வகைகள், தேனீக்கள், தேனீக்களின் வகைகள், தும்பிகள், ஈசல்கள், குளவிகள், சிலந்திகள், ஞிமிறுகள், அரும்புகள், வண்டுகள் போன்றவை பூச்சியினங்களாகவும் பிற உயிரினங்கள் என்பதில் பாம்புகள், மீன்கள், பாம்புகளின் வகைகள், மீன்களின் வகைகள், முதலைகளின் வகைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி திறம்பட நான்காவது இயல் எடுத்துரைக்கின்றது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் இப்பூமியில் பல்வேறுவகைப்பட்ட பூச்சியினங்கள் மற்றும் உயிரினங்கள் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

‘சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள்’ என்னும் ஐந்தாவது இயலில் மக்கள் பற்றிய செய்திகள், மக்களின் ஒழுகலாறுகள், இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்க்கைமுறை, ஐவகைத் திணைகளிலும் மக்கள், ஆடவர்கள் - பெண்களின் நிலைப்பாடு, தோழி, செவிலி, நற்றாய், தலைவன், பாங்கன், பாடினி, விறலி, கூத்தர், இளையோர் போன்றோர்க் குறித்த செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளதையும் மனித இனம் வாழ்வதற்கானத் தகவமைப்புக் கூறுகளையும் சிறப்புறப் பதிவு செய்துள்ளது சங்க இலக்கியம். இயற்கையைப் பாதுகாத்திட்டு எண்ணற்ற உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கானத் தகவமைப்பினை உருவாக்கிட விழைந்திடல் வேண்டும் என்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகவும் முடிவாகவும் அமைகின்றது.

௮

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மை ஆதாரங்கள்

சாமிநாதைய்யர், உ.வே.,
(உ.ஆ)

குறுந்தொகை,
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
சென்னை,
ஐந்தாம் பதிப்பு 2000

ஐங்குறுநூறு
டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம்
சென்னை,
ஏழாம் பதிப்பு 2012

பத்துப்பாட்டு - 1
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்
சென்னை
மூன்றாம் பதிப்பு 1956

சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.)

அகநானூறு (நித்திலக்கோவை)
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்
சென்னை
ம.ப. 2005

ஐங்குறுநூறு
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1976.

அகநானூறு (மணிமிடைப்பவளம்)
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 1977.

துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை
(உ.ஆ.)

நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.)

நாகராசன், வீ. (உ.ஆ.)

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

புறநானூறு (பகுதி 1)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 2002

புறநானூறு (பகுதி 2)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 2002

கலித்தொகை

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1999.

குறுந்தொகை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

நற்றிணை

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பதிற்றுப்பத்து

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

ஐங்குறுநூறு

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.
(உ.ஆ.)

பத்துப்பாட்டு - 1,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

பத்துப்பாட்டு - 2,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ.)

புறநானூறு
அருணா வெளியீடு
சென்னை
இ.ப. 1986

சிலப்பதிகாரம்
அருணா வெளியீடு
சென்னை
மூ.ப. 1981

மோகன், அ. (உ.ஆ.)

நெடுநல்வாடை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

சிறுபாணாற்றுப்படை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ.)

கலித்தொகை,
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை,
மூ.ப. 2007.

இலக்கண நூல்கள்

இளம்பூரணர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (எழுத்ததிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தொல்காப்பியம்

(சொல்லதிகாரம்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
எ.ப. 1983.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்

(களவியல், கற்பியல், பொருளியல்),

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

சேனாவரையர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (சொல்லதிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ஒ.ப. 1986.

தட்சிணாமூர்த்தி (உ.ஆ.)

நம்பியகப்பொருள்,

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை - 108,
இருபத்தொன்றாம் பதிப்பு 2004

நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
இ.ப. 1986

நாற்கவிராச நம்பி

அகப்பொருள் விளக்கம்

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
ம.ப. 2004.

பாலசுந்தரம் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்),

தாமரை வெளியீட்டகம்,
தஞ்சாவூர்,
மு.ப. 1989.

வெள்ளைவாரணர், க. (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (களவியல்),

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை,
மு.ப. 1999.

துணைமை ஆதாரங்கள்

அறவாணன், க.ப.,

தமிழ் மக்கள் வரலாறு

தமிழ்க் கோட்டம்
சென்னை
மு.ப. 2000

அற்றைநாட் காதலும் வீரமும்
தமிழ்க் கோட்டம்
சென்னை
மு.ப. 2005

அறிவுடைநம்பி, மா.அ. (தொ.ஆ.)

வான்புகழ் (தொகுதி 1),

சுப்பிரமணிய பாரதியார் மொழியியற்புலம்,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்,
புதுச்சேரி,
மு.ப. 2011.

அருணாச்சலம், ச.,

தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதிதாசனின் தாக்கம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
சிதம்பரம்
பதிப்பு 2001

ஆச்சார்யா, பி.எஸ். (உ.ஆ.)

திருக்குறள்,
நர்மதா பதிப்பகம்,
சென்னை,
மு.ப. 2002.

ஆனந்தன், சு.,

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
கண்மணி பதிப்பகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி - 2,
மு.ப. 2003.

கழகப் புலவர்க் குழு

தமிழ்ப் பேரகராதி,
தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
பத்தொன்பதாம் பதிப்பு 2004.

காரிமாறன் கலைக்காப்பகம்

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்,
சென்னை - 5
மு.ப. 2001

கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு.வி.,

தமிழரும் தாவரமும்,
முல்லை நிலையம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1961

கோவேந்தன் புலவர்

அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை,
வேமன் பதிப்பகம்,
சென்னை,
மூ.ப. 1985.

சரளா ராசகோபாலன்

சங்க இலக்கியம் (அகம்),
ஒளிப்பதிப்பகம்,
சென்னை,
பதிப்பு 1998.

சரளா ராசகோபாலன்

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி

ஒளிப்பதிப்பகம்,

சென்னை,

பதிப்பு 2006

சாமி, பி.எல்.,

சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியற்கலை,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1991.

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகளும்

பறவைகளும்,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1991.

சங்க நூல்களில் சில உயிரினங்கள்,

சேகர் பதிப்பகம்,

சென்னை - 78,

மு.ப. 1993.

சிங்காரவேலர்

அபிதான சிந்தாமணி,

சாரதா பதிப்பகம்,

சென்னை,

பதிப்பு 2001.

சுசிலா அப்பாதுரை

சுற்றுச்சூழல் கல்வி

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

சென்னை - 2

மு.ப. 1999

சுப்பிரமணிய பாரதி

பாரதியார் கவிதைகள்,

மெர்க்குரி புத்தக நிலையம்,

கோவை,

மு.ப. 1969.

சுப்பிரமணியன், ச.வே.,

தமிழிலக்கிய வரலாறு,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1994.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்

அகம்,
பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை,
மு.ப. 1976.

சுப்புரெட்டியார், ந. (உ.ஆ.)

கம்பராமாயணம்,
கழக வெளியீடு,
சென்னை,
மு.ப. 1962.

சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,
பாவை பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை,
இ.ப. 2003.

தமிழண்ணல்

சங்க மரபு,
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2004.

இலக்கிய வரலாறு,
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2010.

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)
(தொகுதி 2),
செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மதுரை - 1,
மு.ப. 2014

தமிழன்பன், ஈரோடு

வணக்கம் வள்ளுவ,
நர்மதா பதிப்பகம்
சென்னை,
ம.ப. 1990.

தனிநாயக அடிகளார்

நில அமைப்பும் தமிழ்க் கவிதையும்,

(கட்டுரைகள்)

www.koodaltamil.com / April / 2018

தருமபுரம் ஆதீனம்

கலைக்களஞ்சிய மலர்,

தருமபுரம் ஆதீனம் வெளியீடு,

பதிப்பு 2002.

திருஞானசம்பந்தர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்)

கதிர் பதிப்பகம்,

திருவையாறு,

மு.ப. 2018.

திருமலை முத்துசுவாமி

சங்க இலக்கியத்தில் விலங்குகளும்

பறவைகளும்

ஒளவை நூலகம்,

சென்னை,

மு.ப. 1959.

நக்கீரர்

திருமுருகாற்றுப்படை,

கழக வெளியீடு,

சென்னை,

ம.ப. 1975.

நெடுஞ்செழியன்

தமிழர் கண்ட தாவரவியல்,

பாரி நிலையம்,

சென்னை - 108,

ம.ப. 2011.

பாரதிதாசன்

அழகின் சிரிப்பு,

செந்தமிழ் நிலையம்,

சென்னை,

மு.ப. 1995.

பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

செந்தமிழ் நிலையம்,

சென்னை,

மு.ப. 1995.

தமிழியக்கம்

செண்பகா பதிப்பகம்,
சென்னை,
பதிப்பு

பரிமேலழகர் (உ.ஆ.)

திருக்குறள்,

கழக வெளியீடு,
சென்னை,
ஐ.ப. 1992

பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ.,

பரிபாடல்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.
பதிப்பு

சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்பு,

உமா நூல் வெளியீட்டகம்,
தஞ்சாவூர்,
மு.ப. 2000.

----- (உ.ஆ.)

புறநானூறு உரை 1, 2

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை.

பிரேமா

நற்றிணையில் இயற்கை

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
மு.ப. 1996.

புலியூர்கேசிகன் (உ.ஆ.)

சிலப்பதிகாரம்,

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
மு.ப. 1985.

புலியூர்கேசிகன் (உ.ஆ.)

புறநானூறு,

பாரி நிலையம்,
சென்னை,
ம.ப. 1995.

மாணிக்கம், வ.சுப.,

தமிழ்க்காதல்,
சாரதா பதிப்பகம்,
சென்னை ,
மு.ப. 2007.

மாணிக்கவாசகர் (உ.ஆ.)

சிலப்பதிகாரம்,
உமா பதிப்பகம்,
சென்னை,
ஆறாம் பதிப்பு 2010.

முத்துலக்குமி, வே.,

பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்,
அனிதா வெளியீட்டகம்,
திருச்சி,
மு.ப. 2002.

வரதராசனார், மு,

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை
பாரி நிலையம்,
சென்னை
ம.ப. 2011

தமிழிலக்கிய வரலாறு,
சாகித்ய அகாடமி பதிப்பு,
புதுதில்லி,
இருபத்தைந்தாம் பதிப்பு 2008.

வாணிதாசன்

வாணிதாசன் கவிதைகள் 1, 2,
வாணிதாசன் பதிப்பகம்,
புதுச்சேரி,
மு.ப. 1981.

கொடிமுல்லை
மலர் நிலையம்
சென்னை,
மு.ப. 1956.

விஜயன்

விந்தைமிகு உயிரினங்கள்,
ஒளவை நூலகம்,
சென்னை,
மு.ப. 2011.

விசுவநாதன், அ., (உ.ஆ.)

மலர்கள்

பெருஞ்சித்திரனார்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

ஆய்வுக்கோவை

பன்னாட்டு இதழ்கள்

ராஜா பப்ளிகேஷன்ஸ்

ஆய்விதழ்)

கலித்தொகை,

பாவை பிரிண்டர்ஸ்,

சென்னை - 14,

மு.ப. 2004.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தோற்றமும்
வளர்ச்சியும்,

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர்,
மதுரை,

1981.

தமிழ்ப்பொழில்,

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,

தஞ்சாவூர்.

ஒன்பதாம் ஆய்வுக்கோவை

அனைத்திந்திய பல்கலைக்கழக

தமிழாசிரியர் கருத்தரங்க மலர்,

கோவை,

1978.

பாரதிதாசன் ஆய்வுக்கோவை

கங்கை புத்தக நிலையம்

சென்னை

1989

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டு பன்முகத் தமிழ் அரையாண்டு

திருச்சிராப்பள்ளி

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டு காலாண்டு ஆய்விதழ்)

திருச்சிராப்பள்ளி

சான்லாக் பன்னாட்டு இதழ்

மதுரை

ஆய்வுக்கு உதவிய ஆய்வேடுகள்

அழகம்மை கே.பி.,

**சங்க இலக்கியம் காட்டும்
பெண்களின் வாழ்வியல்,
அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம்,
கொடைக்கானல்,
1993.**

பொம்மி, அ.,

**சங்க கால கற்புக்கோட்பாடு,
கரந்தைக் கல்லூரி,
தஞ்சாவூர்,
1994.**

ஜான்சிராணி, அ.,

**சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி,
தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி,
தருமபுரம்,
2015.**

சிவசங்கரி, மு.,

**சங்க இலக்கியத்தில் கற்புக்கோட்பாடு,
தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி,
தருமபுரம்,
மார்ச் 2008.**

English Journal

Encycloedia

Concise Encyclopedia of Nature

Purnell Publishers Bristo

1984

இணையதள முகவரி

www.openreadingroom.com

www.Tamilkoodal.com

www.eegarai.com

[www.wikipedia](http://www.wikipedia.org) / கட்டுரைகள்

www.tamilauthors.com

www.tamilini.com

7/17/2020

SearchList

UGC-CARE List

You searched for "Raja Publications". Total Journals : 1

Search:

Sr.No.	Journal Title	Publisher	ISSN	E-ISSN	Action
1	Modern Thamizh Research- An International Multi-Lateral Thamizh Journal	Raja Publications	2321-984X	NA	View

Showing 1 to 1 of 1 entries

Previous [1](#) Next

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. R. Jeya Raman

Dr. M. Pandi

Dr. Aranga, Pari

Dr. A. Ra. Sivakumaran

Dr. A. Syed Zakir Hasan

Dr. Kumar

Dr. S. Easwaran

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. G. Veeramani

Dr. K. Narmatha

Dr. S. Balasubramanian

Dr. K. Vasudevan

Dr. F. Selvakumaran

Dr. T. Vishnu Kumaran

Dr. S. Rajendran

Dr. B. Sathiyamoorthy

Dr. Govindaraj

Dr. Kumara Selva

Dr. Senthil Prakash

Dr. Sr. Jeusin Francis

Dr. R. Rajalakshmi

Dr. M. John Jebaraj

Dr. K. Sirajudeen

Mr. K. Saravanan

Dr. T. Jegathesan

புத்தகங்களைக் கழக மானியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றதில் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காவாண்டு ஆய்விதழ்)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

சங்க இலக்கிய அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்

எம்.பானுமதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, அரக கலைக் கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி - 22, தமிழ்நாடு, இந்தியா

முன்னுரை

அகத்திணை என்பது இயற்கையின் மாறுதல்களாக எழும், மானுட சமூகத்தின் உள்ளத்தின் 'போக நுகர்ச்சியினை' எடுத்து இயம்புதலாகும். போக நுகர்ச்சி - உள்ளத்தின் மாறுபாடு. காதல் வயப்பட்ட தலைமக்களிடத்து நிகழும் அற்புதமான உணர்வு. அகத்திணைகளில் சாதி, சமய என்ற தீவினைகளுக்கு இடமின்றி, சமூக, நில, உளவியல் பற்றிய மனத்துணிவுகளை உரைப்பதாகும். பண்டைத் தமிழ் மக்களின் எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், செயல்கள் என்றனைத்தும் பாலியல் சிந்தனை சார்ந்தது மட்டுமின்றி அறத்தின் வயப்பட்டதாய் இடம்பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கிய மக்களின் பால்வேட்கை தமிழரின் வாழ்வியலுக்கான அளவுகோலோடு மிகவும் பொருந்திருப்பனவாகும். களவு, கற்பு என்றிரு வாழ்க்கை முறையிலும் நாடெங்கிலும் ஊரெங்கிலும் காணப்பட்ட ஒரு சிறந்த ஒழுக்கமாக களவு வாழ்க்கை அன்று அமைந்திருந்தது. கற்பின் திறம் களவிலும் சற்று மாறுபட்டது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை இவற்றினுடன் கைக்கிளை, பெருந்திணை இவற்றிலும் காதலின் நோக்கங்கள் இயல்பாக வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணமுடிகிறது. அத்தகு, சிறப்புமிகு அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் தகவமைப்பும் வாழ்வியலும் இயற்கையோடு இயைந்து நின்று காட்சியளிப்பதாக அமைந்துள்ளது. அவ்உயிரினங்களின் பதிவுகளை சங்ககாலப் புலவர்கள் காட்சிப்படுத்தியுள்ள தன்மையினை உரைப்பது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு

சங்க இலக்கிய அகத்திணைப் பாடல்களின் தனிச்சிறப்பு யாதெனின் மானுட வாழ்வின் இன்ப, துன்ப உணர்வுகள் அனைத்தையும் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த சூழலியல் பதிவுகளாகப் புலவர்கள் பாடியிருப்பதாகும்.

“சங்க இலக்கியத்தின் எந்தவொரு பாடலும் இயற்கையை விட்டு முற்றிலும் விலகி நிற்காமல், மானுட வாழ்வின் ஒரு நாடகம் அரங்கேறும் மேடையைப் போன்றும் காட்சிக்கானப் பின்னணியாகவும் இடம்பெறுகிறது” என்கிறார் முனைவர் சாமுண்டிஸ்வரி.

இக்கூற்று இயற்கையோடு மனித வாழ்வியலுக்கானத் தொடர்பை தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் இயற்கையின் எல்லாக் கூறுகளும் சங்க இலக்கியத்தில் மனித வாழ்வியலாக மிளிர்ந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம்.

இயற்கை என்பது ஓரறிவு உயிர்களில் தொடங்கி ஆறறிவு உயிர்களுடனான வாழ்க்கை கூறுகளினுடன் அசையும் மற்றும் அசையா நிலைப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகிறது.

மனித வாழ்வியலில் இன்பம் பெருகி, இனிமை சூழ்ந்து, துன்பம் தொலைத்திடுதற் குரிய வழியாய் இயற்கையும் உயிரினங்களும் காணப்பட்டுள்ளதைச் சங்கப் பாடல்கள் நயம்படக் காட்டுகின்றன.

காதலனைப் பிரிந்து துயருற்ற தலைவி, அழுகின்ற ஓசையானது கடலலையின் 'இழும்' (கலித். 129) என்ற ஓசையினுடன் ஒத்துப் போவதாகவும், கண்களில் கண்ணீர், கடலின் நீர் என்று புலவர் பாடியிருப்பது இயற்கையோடு இயைந்திட்ட வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்துவதுடன் எதார்த்த நிலையையும் சேர்த்து காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

கடல் நீர் அலைகளின்றி அமைதியாக இருப்பது தலைவியின் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் வெறுமனே இருப்பதாக ஐங்குறுநூற்றின் 141ஆவது பாடல் பாடப்பட்டுள்ளது.

உயிரினங்களின் பதிவுகள்

ஆணும் பெண்ணும் காதல்வயப்பட்ட பின்பு ஒருவர் விருப்பத்தை இன்னொருவர் புரிந்து கொள்ளாதல் அவசியமாகும். இதற்கு வார்த்தைகள் மட்டுமின்றி பல்வேறு வாயில்கள் துணைநின்றுள்ளன. தலைவி, தன்னுடைய கருத்தைப் பதிவு செய்யவும், தோழி நன்மை, தீமைகளை எடுத்துரைத்து களவு, கற்பு வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகளை கூறுமிடத்து செவிலிக்குத் தோழியும், நற்றாய்க்குச் செவிலியும் அறத்தொடு நிற்குமிடத்தும், இற்செறிப்பின் போதும் வெறியாட்டு நிகழ்த்துமிடத்தும், நொதுமலர் வரைவு மேற்கொள்ளுமிடத்தும் எடுத்துக்காட்டாகவும், தோழமையுடனும் அன்பு காட்டுதற்கு உரியதாகவும் உயிரினங்களைப் புலவர் பெருமக்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். தொல்காப்பிய சொல்லதிகாரத்தில்,

“உயர்திணை என்மனார் மக்கட் கூட்டே”

“அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே”

என்பதற்கேற்ப, மக்கள் நுதலிய உயிர்கள் உயர்திணை என்றும் மக்களன்றிய பிற உயிர்கள் அஃறிணையாகவும் கொள்ளப் பெறுகின்றன. மேலும்,

“நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக் கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்”

அறிவால் ஒத்த தலைமக்கள் காதல்வயப்பட்ட பின்பு, அக்காதலை களவுக் காலத்தில் நகர்த்திச் செல்வதற்கும், கற்பு வாழ்க்கையில் இடையீடு ஏற்படும் காலத்தில் அத்தொய்வினைப் போக்குவதற்கும் உயிரினங்கள் எடுத்துக்காட்டாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அகத்திணை இலக்கியங்களில் நன்கு காணமுடிகிறது.

“சங்ககாலத் தலைமக்களின் வாழ்வியலில் இயற்கை தாய்மடியாகவும் வளர்ச்சிப்படிநிலையாகவும் அறிவூட்டும் ஆசான்களாகவும் உயிரினங்கள் இருந்துள்ளதோடு, இயற்கையின் மெய்ம்மை மொழிகளாகவும் குருவாகவும் இருந்துள்ளதை சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன” என்ற கூற்று உயிரினங்களின் வாழ்வியலோடு மானுடர்கள் வாழ்வியல் கலந்துள்ளதைக் காட்டுகிறது. மேலும்,

ஆமைக் குயின்ற அவிந்துளை மருங்கில் கோடை யவ்வளி குழலிசை யாகப் பாடின அருவிப் பனிநீர் இன்னிசைத் தோடமை முழலின் துதை குரலாகக் கணக்கலை இகுக்கும் கடுங்குரல் தூம்பொடு மலைப்பூஞ்சாரல் வண்டு யாழாக இன்பல் இமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக் கழை வளர் அடுக்கத்து இயலிஆகும் மயில் நனவுப் புகு விறலியல் தோன்றும்

(அகம். 82:1)

என்ற பாடலில் புலவரின் கற்பனையானது இயற்கையைச் சார்ந்தும் உயிரினங்களின் பாற்பட்டும் காணப்படுகிறது. பாடுபொருள் குறிஞ்சி மலையும் அதனின் இயற்கையழகும், அதனில்,

1. மூங்கில் துளைக் காற்றின் இனிய குழலோசை
2. அதனில் முழங்கி சத்தமிட்டு இறங்கும் அருவிகளின் முழவோசை
3. மான்களின் சத்தம்
4. வண்டுகளின் ரீங்கார ஓசை
5. மயில்கள் ஆடுகின்ற ஓசை - அதனை
6. பார்வையாளராக அமர்ந்து காண்கின்ற மந்திகளின் ஓசை

என்று பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களின் ஓசையைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் புலவர்.

கோட்டான் குமுறுதல்

கார்காலத்தின் நள்ளிரவு நேரத்தில் மழையானது பெய்து ஓய்கிறது. அன்னை தூங்குகிறாள். அன்றிரவு இல்லத்தில் தந்தையும் இருக்கிறார். வீட்டின் விளக்கொளியானது நின்றுவிடும் நேரத்தில் தலைவன் தோட்டத்தில் வந்து நிற்க தலைவி புதுத்துணிவு பெற்று தலைவனைப் பார்க்கச் செல்வதை வ.சுப.மாணிக்கனார்,

இவளுக்கு அஞ்சிலள்; கோட்டான்
குமுறலுக்கு
வெருவிலள்; முருகன் போலச் சீற்றம்
கொள்ளும்
தந்தை இரும்பதையும்
பொருட்படுத்திலள்

என்றுரைக்கிறார்.

யாவற்றையும் தலைவனைக் கண்டு இன்புற்று திரும்பி வந்து படுத்துக் கொள்கிறாள். அதனைக் கண்ட நற்றாய் தோழியிடம் வினவ, 'நனவு போல் வந்த கனவு' என்று மறுத்துரைக்கிறாள்.

**அலையல் வாழிவேண்டு அன்னை நம்
மடப்பைச்**

சூருடைச் சிலம்பிற் கடர்பூ வேய்ந்து
தாம் வேண்டுருவின் அணங்குமார்
வருமே (அகம். 158)

இதனில் நம்பிக்கையும் களவு நம்பிக்கையும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் காணப்படுவது போன்று அன்றைய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை 'கோட்டான்', 'ஆந்தை' போன்ற பறவையினங்களின் குமுறலை இரவு நேரத்தில் கேட்க முடிவதையும் காணலாம்.

யானைகள், புலிகள் நிறைந்த சுரம்

நிழலற்ற தன்மையுடைய ஓமை மரங்கள் நிறைந்த, நீரற்ற பாலை சுரத்தின் வழியே தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருளிட்டச் செல்லுகிறான். அப்பொருள் தேடச் செல்லுகின்ற காட்சியை,

காய்சினக் கடுவள் எடுத்தலின்
வெங்காட்டு

அழல்பொழி யானையின் ஐயெனத்
தோன்றும்

நிழலில் ஓமை நீரில் நீளினுட

இறந்தனர் ஆயினும் (அகம். 223)

புல்லிய இலையை உடைய ஓமை மரங்கள் நிறைந்த காட்டினில் செறிந்த புலி வழங்கும் சுரநெறியில் தலைவன் பொருள் ஈட்டச் செல்கிறான் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பருத்த அடியை உடைய ஓமை மரத்தின் கிளைகளிலுள்ள இலைகளை யானைகளானது ஓடித்து தின்னும். அத்தன்மையுடைய இலைகள் தீய்ந்த மரத்தின் அடியில் தலைவன் தலைவியுடன் தங்கியிருத்தலை,

பனைத்தாள் ஓமைப் படுகினை பயந்த
பொருந்தாப் புகர் நிழல் இருந்தெனமாக
நடுக்கம் செய்யாது, நண்ணுவழித் தோன்றி
ஓடித்து மிசைக் கொண்ட ஓங்கு மருப்பு
யானை (நற். 318)

என்னும் நற்றிணையின் பாடற்பகுதி யானையின்

செயற்பாட்டைக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இதனைப் போன்று புலியின் தன்மையை,

..... இலைதீர் நெற்றம்

கல்இழி அருவியின் ஒல்லென ஒலிக்கும்
புல்இலை ஓமைய புலி வழங்கு அத்தம்

என்று நற்றிணையின் 107ஆவது பாடலும், ஐங்குறுநூற்றின் 316ஆவது பாடலும் புலியினது செயற்பாட்டைப் பதிவு செய்துள்ளது.

பெரும்பான்மையாக பாலைத்திணையினைக் காட்சிப்படுத்த விரும்பிய புலவர் பெருமக்கள் ஓமை மரங்களையும் யானை, புலி போன்ற உயிரினங்களின் செயற்பாடுகளைப் பதிவு செய்யத் தவறியதில்லை.

பருந்துகள் முட்டையிட்டு அடைக்காத்தல்

குறிஞ்சித்திணைக்குரிய மலைகளில் வளம் பொருந்திய காலத்து பசுமையுடன் விளங்கும் ஓமை மரங்கள், வளம் குன்றியபோது இயற்கை வளம் கெட்டழிந்தபோது பாலைநிலமாக காட்சியளிக்கிறது. வளம் பொருந்திய குறிஞ்சித்திணையாக விளங்கும் காலத்து பருந்துகள் மரக்கிளைகளில் முட்டையிட்டுக் குஞ்சுகளை ஈன்று அடைக்காத்து காவல் செய்வதை,

பருந்து இளைப்பேஉம் பாறுதலை ஓமை
இருங்கல் விடரகத்து (அகம். 21)

என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. குறிஞ்சி நில மக்கள் பல்வகைப்பட்ட உயிரினங்களுடன் இயைந்த வாழ்க்கையை நடத்தினர் என்பதை,

யானை தாக்கினும் அரவுமேல் செலினும்
நீலநிற விசம்பின் வல்ஏறு சிலைப்பினும்
சூல்மகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட்டு உணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போந்து அன்ன புல்அணற் காளை
செல்நாய் அன்ன கருவில் சுற்றமொடு

.....

நாள் ஆ தந்து நறவுகொடை தொலைச்சி
(பெரும். 135-141)

பாடல் வரிகள் காட்டுகிறது. யானை தன்னைத் தாக்க வந்தாலும், பாம்பு மேலே ஊர்ந்து சென்றாலும் இடி இடித்தாலும் சூல் கொண்ட பெண் கூட இவற்றிற்கெல்லாம் அஞ்சாத மறத்தன்மையுடைய குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் தனது வளமையால் பகைவரைக் கொள்ளையடித்து உண்ணும் புலி போன்ற வலிமையையுடைய தலைவன், வேட்டைமேல் செல்லும் நாய் போன்ற காவலர்களுடன் சென்று பகைமன்னர்களின் பசுக்கூட்டங்களை கவர்ந்து வருகின்ற மன்னன் மன்றத்தின் நடுவில் ஏறுகளைக் கொன்று சமைத்து உண்டான் என்ற குறிப்புகளில் யானை, பாம்பு, புலி, நாய், பசு, ஏறு போன்ற பல்வேறுபட்ட உயிரினங்களின் பதிவுகளைக் காணமுடிகிறது.

பச்சிளங் கன்றுகள்

முல்லைப்பாட்டினில் சிறிய கயிறால் கட்டப்பட்ட பச்சிளங் கன்றுகள் குளிர்காலத்தின்போது பாலுண்ணாமையால் ஏற்பட்ட பசியால் வருந்தி சுழலுவதைக் கண்ட இளம்பெண் ஒருத்தி, நடுங்கும் தோள்களை கைவைத்து தடுத்து, அக்கன்றுகளை நோக்கி,

சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
வறுதுயர் அலமரல் நோக்கி, ஆய்மகள்
நடுங்குகுவல் அசைத்த கையன், 'கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர
இன்னே வருகுவர், தாயர்' என்போள்
(முல்லை. 20-24)

உன்னுடைய தாய்ப்பசு சற்று நேரத்தில் வந்துவிடும். அதனால் நீ வருந்த வேண்டாம் என்று கன்றுகளை நோக்கி கூறும் மொழிகளானது தலைவியை

தேற்றுவதாகவும் போர்மேற் சென்ற
தலைவன் உடனடியாக திரும்பி வருவான்
என்றுரைப்பதாகவும் நப்பூதனார்
பாடியிருப்பது பசுக்கன்றினது துயரினை
வெளிப்படுத்துவதாகும்.

கலைமானும் பிணை மானும், களிறுகளும்
பிழிகளும்

பிரிவினைத் தாங்காத தலைவியின்
நிலைப்பாட்டை உரைக்கும் குறுந்தொகைப்
பாடலானது,

மான்ஐறு மடப்பினை தழீஇ, மருள் கூர்ந்து
கானம் நண்ணிய புதல்மறைந்து ஒடுங்கவும்
கையுடை நல்மாம் பிடியொடு பொருந்தி
மைஅணி மருங்கின் மலையகம் சேரவும்
மாலை வந்தன்று, மாரி மா மழை
பொன்ஏர் மேனிநல் நலம் சிதைத்தோர்
(குறுந். 319)

என்பதில் கலைமான் பிணைமானுடன்,
களிறுகள் தம் பிழிகளுடன் கூடி நின்று
மழைக்காலத்தின் போது களிக்கின்ற இன்பக்
காட்சியைக் கண்டபோதிலும் தலைவன்
தலைவியைக் காண்பதற்கு வராமல் காலம்
தாழ்த்துமிடத்து, உயிர் எவ்வாறு
நிலைத்திருக்கும் என்பதில் தலைவன் -
தலைவி காதலுக்கு கலைமான், பிணைமான்,
களிறு, பிடி ஆகிய உயிரினங்களைக்
குறிப்பிட்டுள்ளனர் புலவர் பெருமக்கள்.

காளையும் திருமணமும்

சங்ககாலப் பெண்கள் தமக்கு வரும்
கணவன்கள் வீரமுடையவனாகவும், அஞ்சா
நெஞ்சமும் உள்ள உறுதியும் உடையவனாக
இருத்தல் வேண்டும் என்பதை பெரிதும்
விரும்பினர். அதனால் காளையை அடக்கிய
ஆடவனையே கைப்பிடிக்கும் ஆயமகளிரின்
திருமணத்தைக் கலித்தொகை காட்டுகிறது.
இதனை,

நேரிழையாய் கோள்அரிதாக
நிறுத்த கொலை ஏற்றுக்
காரிகதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே
ஆர்வுற்று எமர்கொடை நேர்ந்தார்
(கலித். 104)

என்ற பாடல்வரிகள் தமிழரின் வாழ்வியலில்
வீரத்திற்கு காளை எடுத்துக்காட்டாக
அமைந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

காட்டுப்பூனைகள், கோழிக் குஞ்சுகள்

கற்பு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் தலைவி,
தன்னுடைய தலைவனைப் பரத்தையர்கள்
அபகரித்துக் கொள்வார்களோ என்ற பயத்தில்
கோழிக்குஞ்சுகளாய் வெதும்புவதைப் போன்றும்,
காட்டுப்பூனைகளாகப் பரத்தையர்கள் வீதிகளில்
திரிவதாய் குறுந்தொகைப் பாடல்,

மனை உறைக் கோழிக் குறுங்காற் பேடை
வேலி வெருகினம் மாலை உற்றென
புகும் இடன் அறியாது, தொகுபு உடன் குழீஇய
பைதற் பிள்ளைக் கிளைப் பயிர்ந்தார் அங்கு
இன்னாது இசைக்கும் அம்பலொடு
வாரல் வாழியர் ஐய எம் தெருவே
(குறுந். 139)

காட்டுகிறது.

“திருமணத்திற்கு முன்பு தலைவன், தலைவி
மீது காட்டிய அன்பினை திருமணத்திற்குப்
பின்பு காட்டததுதான் இவ்வுவமைக்குக்
காரணம்” என்பார் பிரபஞ்சன். பரத்தையர்கள்
காட்டுப் பூனைகளாய் வலிமைப் பெற்றும்
தலைவிகள் கோழிக் குஞ்சுகளாய் மெலிந்தும்
உள்ளதைக் குறிக்கிறது. இதனில் குறிக்கப்
பெற்ற உயிரினங்கள் காட்டுப்பூனை,
கோழிக்குஞ்சுகள் ஆகும்.

பறவைகளும் விலங்குகளும் இரவு
நேரத்தில் தனிமைத் துயருடன் இருப்பதைப்
போன்று, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி
புணர்ச்சியின்றி இருப்பதை நன்னாகையார்
என்ற புலவர்,

புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய
நள்ளென வந்த நார்டில் மாலை
பலர்ப்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்
வருவீர் உளரோ? எனவும்
வாரார் - தோழி நம் காதலோரே (குறுந்.118)

என்று பாடியுள்ளதில் பறவையினங்களும்
விலங்கினங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஊர்க்குருவியும் அன்றில் பறவையும்

சங்க இலக்கியத்தில் பறவையினங்கள்
பெரும்பான்மையாக அன்பு பாராட்டுவதற்கும்
கூடி வாழ்வதற்கும் எடுத்துக்காட்டாய் கூறப்
பெற்றுள்ளன.

தன்னுடைய பெடையை பிரியாது வாழும்
சேவலான ஆண்குருவி எங்கு சென்றாலும்
இணையாக செல்வதுடன் இணைந்து வாழும்
இனிமையான இயல்பினை உடையது.

அத்தகு, ஊர்க்குருவி போன்ற
இனியவனான தலைவன் பரத்தையருடன்
மட்டுமே அன்பு பாராட்டுகிறான் என்று
எங்குகிறான் தலைவி. இதனை,

யாரினும் இனியன்; பேர் அன்பினனே
உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளநடை சேவல்
சூல் முதிர் மேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீம்கழைக்
கரும்பின்

நாறா வெண்பூக் கொழுதும்

யாணர் ஊரன் பாணன் வாயே (குறுந். 85)

என்ற பாடலில் வடம் வண்ணக்கண்
தாமோதரன் என்னும் புலவர் பறவை
யினங்களின் சிறப்புமிகு வாழ்வியலைப்
பதிவு செய்துள்ளார்.

புன்னையின் சிறப்பு

ஓரறிவு உயிர்களில் தொடங்கி ஆறறிவு
உயிர்கள் வரை சங்க இலக்கியப் பாடல்களில்
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தலைவியை காண வரும் தலைவனிடத்து
தன் தாய் கூறியதாக புன்னை மரத்தின்
இயல்புதனை எடுத்துரைத்து, தமக்கையாக
ஏற்றுக் கொண்டதையும் அதனால்
ஏற்படுகின்ற வெட்கத்தையும் புலவர் பதிவு
செய்திருப்பது மிக்கச் சிறப்புடையதாகும்.

மணி நா ஆர்த்தன்ன

தலைவியை விரைந்து வந்து காணுதற்கு
முயலுகின்ற சங்கத் தலைவனின் தேரிலுள்ள
மணிகளின் ஓசையினால் இணைந்து
வாழ்கின்ற, மகிழ்கின்ற இன்பத்தைப் பெற்ற
பறவையினங்கள் பிரிந்து கலைந்து
செல்வதைக் கண்ட தலைவன், தன்
தேரினிலுள்ள மணியின் நாவினைக்
கட்டுவதுடன் சத்தமின்றி செல்வது சங்கத்
தமிழின், தமிழனின் பெருமைமிகுச்
செயலுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தின் அகத்திணைகளில்
உயிரினங்களின் பதிவுகள் செம்மை
நிறைந்ததாகவும் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தக்
கூடியதாகவும், அஃறிணை உயிர்கள் உயர்திணை
உயிர்களுக்கு பாடம் புகட்டுவதாகவும்
அதிகளவில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளன.

உலகினில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும்
இன்புறும் பொருட்டு, உவகை தந்திடும்
நன்மொழியாக தமிழ்மொழி விளங்குவதுடன்,
இலக்கிய படைப்பிற்கும் அக, புற
வாழ்வியலுக்கும் துணைநிற்பதாய் கொண்டு
எண்ணற்ற உயிரினங்களின் வாழ்வியலை
உவமையாய் பதிவு செய்துள்ள புலவர் பெருமக்கள்
எக்காலத்திற்கும் பாராட்டுதற்குரியவர்களாவர்.

௮

1. இரா. அன்பழகன், க. செல்லப்பெருமாள்	தமிழர்களின் பொருளாதாரக் கோட்பாடு	1-2
2. பெ. கண்ணதாஸ்	கவிஞர் வைரமுத்துவின் கவிதைகளில் சமுதாயம்	3-7
3. செ. கென்னடி	ஏட்டிலக்கியத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகள்	8-14
4. சு. சரஸ்வதி	இலக்கண - இலக்கியங்களில் கரு தோன்றும் காலம்	15-17
5. பெ. சங்கர்	கடலூர் வட்டார வரலாற்றுப் பின்னணி	18-21
6. G. சுதா	(வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலம் முதல் விஜயநகர காலம் வரை)	22-25
7. சு. சுரேஷ்	சிறநிலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள்	26-31
8. து. செல்வகுமார்	காமத்துப்பாலும் சிருங்கார சதகமும்	32-34
9. MS.J. DILANI	நாகம்பள்ளி பண்டாரவர்கள் ஒப்பந்தப்பட்டயம்	35-41
10. சு. பாத்திமா	முக்கியம் பெற்று விளங்கும் காமமத்துவத்தின் திட்டமிடலின் பங்களிப்பு	42-48
11. ஞா. பெஸ்கி	தமிழ் மலையாளப் புதினங்களில் பண்பாட்டியல்	49-56
12. ச. மலர்க்கொடி, ச. இராமமூர்த்தி	கதைசொல்லலை ஆராயும் கதையாடலியல்	57-60
13. மு. முகமது அலி ஜின்னா	இறையன்பு படைப்பில் சமுதாய மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள்	61-64
14. சா. ரெக்லண்ட் வால்டர்	பாரதிபாலன் சிறுகதைகளில் மொழிநடை	65-69
15. விஜயராஜேஸ்வரி	நாஞ்சில் நாடன் புதினங்களில் மொழிநடை	70-73
16. இ. ஜாஸ்மின், கு. சின்னப்பன்	மலையாளம்	
17. ப. ஜெயகிருஷ்ணன்	ஆங்கில வழிக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பாடக்கற்றலில்	74-79
18. கே. எம். சி. காமராஜினி	ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்	80-89
19. A. THEEBA	ஐங்குறுநூறு திணைமயக்கம் காட்டும் வாழ்வியல்	90-92
20. த. விஜயலெட்சுமி	உளவியல் நோக்கில் நடனக்கலை	
21. அ. சுஜாதா ஜாய்ஸ்	LOCKUP DEATHS AND QUESTION HOUR IN THE MADRAS STATE	93-99
22. வே. செல்வி	LEGISLATIVE ASSEMBLY	100-102
23. சோ. மனோன்மணி	கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் குறிப்புப் பொருளின் பங்கு	103-106
24. ம. இராமச்சந்திரன்	வேங்கை மலரும் திருமணமும்	107-111
25. கா. ராதாருக்மணி	சங்க இலக்கியத்தில் ஐங்குறுநூறு பெறுமிடம்	112-115
26. எம். பானுமதி	வைரமுத்துவின் கள்ளிக்காட்டு இதிகாசத்தில் மருத்துவம்	116-122
27. வே. இராஜா	பூராம் கவிதைகளில் சமூக வெளிப்பாட்டுப் பண்புகள்	123-126
28. இரா. சி. சுந்தரமயில்	சங்க இலக்கியத்தின் ஐந்திணைகளில் தொழில்கள்	127-132
29. அ. கோவிந்தராஜன்	சங்க இலக்கிய அகத்திணைகளில் உயிரினங்களின் பதிவுகள்	133-136
30. கா. இராஜமாணிக்கம்	நா. பார்த்தசாரதி புதினங்களில் கனவு உத்திக்கோட்பாடுகள்	137-140
31. சி. யுவராஜ்	பெரும்பாணாற்றுப்படை காட்டும் இல்லம்	141-143
32. மா. விஜயலெட்சுமி	தலைவன் தலைவியின் ஊடலும் முல்லைப்பாட்டின் சிறப்பும்	144-146
33. ப. மணிகண்டன்	தெருக்கூத்தில் காணப்படும் இசை, நடனக் கூறுகள்	147-151
34. இரா. வைதேகி	பாவேந்தரின் காதல் கவிதைகள்	152-153
35. பி. அனாராதா	பரிதிமாற் கலைஞரின் நினைவலைகள்	154-156
36. ச. கலைச்செல்வன்	அகநானூற்றில் குறிஞ்சிநிலத் தலைவனின் மாண்புகள்	157-159
37. க. சுதா	சங்க இலக்கியப் பெண்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும்	160-163
38. அ. டெல்பின்	தமிழ்ச் சூழலில் - சூழலியல் பெண்ணியம்	164-171
39. முனைவர் சி. பானுமதி	பார்வையில் சமூகம்	172-177
40. ர. சங்கமேஸ்வரன்	ஜெகதாவின் சிறுகதையில் மொழிநடை	178-182
41. இரா. வெங்கடேசன்	காலச்சுவடு சிறுகதைகளில் சமூகச் சிக்கல்கள்	183-186
42. ம. வனத்தையன்	நெடுநல்வாடையில் இயற்கை காட்சிகள்	187-194
43. சு. சுதா	ஆவணங்களில் கொங்கு வேளாளப் பட்டக்காரர்களும் பாளையக்காரர்களும்	195-202
44. ப. ஆனந்தகுமார்	சுபின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு	203-207
45. ஆர். சண்முகநாதன்	சங்க இலக்கியத்தில் அரசர்சுருயி அறம்	208-214
46. மு. அலிபிதிஷா	பெண்ணுரிமை சார்ந்த பதிவுகள்	215-222
47. ஜே. கசிதா ரோஸி	சங்கப் புலமை மரபினரின் வாழ்வியல்	223-225
48. இரா. திவேதா	தமிழில் ஹைக்கூ - ஓர் அறிமுகம்	226-230
49. சோ. இலக்கியா	அப்துல்கலாம் அடைந்த வெற்றிச் சிகரங்கள்	231-236
50. பா. அமுதா	கோவேறு கருதைகள் புதினத்தில் விளிம்புநிலை மக்கள்	237-242
51. கு. கார்த்திகா	தேனிச் சீருடையானின் வாழ்வும் பணியும்	243-252
52. சு. சுதா	இடைக்காலத் தமிழ்ச் சமூகமும் நன்னூல் உருவாக்கமும்	253-259
53. கோ. ருபாதேவி	நாஞ்சில் நாடன் சிறுகதைகளில் உத்திகள்	260-268
54. ஆ. இயேசு விஜயா	அற இலக்கியங்களில் சாதிப்பிரிவுகள்	269-273
55. லெ. அலமேஷ்	வேடிக்கை மனிதர்களில் பெண்ணியம்	274-280
56. கா. காந்தி	நற்றிணை உரையில் சொல்லமைப்பு	281-286
57. சி. கருணாதேவி	படைப்புலகில் சோலை சுந்தரபெருமாள்	287-290
58. மு. பார்த்திபராஜா	கம்பராமாயணத்தில் பழமொழி	291-295
59. வெ. நிர்மலா	சிவகாமியின் சபதம் நாவலில் பெண்களின் கலை மற்றும் அரசியலில் எதிர்நிலை	296-300
60. தெ. மேகநாதன்	நீல பத்மநாபனின் இலை உதிர்காலம் நாவலில் தலைமுறைகளும் உறவுகளும்	301-306
61. ப. அருளமுதம், இரா. சிவக்குமார்	சங்கப் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில் கருத்தாடல் உத்திகள்	
62. ந. கௌரி	நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணப்படும் வழிபாடுகள்	
63. RAJASHEKARAN. L	(திருத்தணி வட்டாரத்தை முன்வைத்து)	
64. இ. இரஃபிக்	கலித்தொகையில் பொருள்வயிற்பிரிவு	
65. சி. ஆரோக்கிய தன்ராஜ்	சங்ககாலப் போர் மரபுச் செய்திகள்	
66. A.AROCKIADASS, V. RAMAKRISHNAN	ராஜம் கிருஷ்ணன் திலகவதி புதினங்களில் தொழிலாளர் நிலை	
67. இரா. சந்திரசேகரன்	WORSHIP AND RITUALS OF MALAYARAYAN IN KOTTAYAM DISTRICT	
68. போ. அனா	காவற்கோட்டம் புதினத்தில் அடித்தட்டு மக்களின் வழிபாடுகள்	
69. மு. அப்துல் காதர்	உலகப் பொதுமறையில் கல்வியியல் சிந்தனைகள்	
	MYSTICAL QUEST IN SRI AUROBINDO'S 'SAVITRI'	
	பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பாலின நிகர்நிலையும் கற்பியல் தெறிமுறையும்	342-347
	புறநானூற்றில் மனிதநேயம்	348-352
	பாரதியின் படைப்பும் உளவியலும்	353-356

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(மன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்வு)

Journal of Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

27 பகுதி-2
Part -2

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் விலங்குகள்

எம். பானுமதி

(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது), திருச்சிராப்பள்ளி-22, தமிழ்நாடு, இந்தியா)

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கிய காலம் தொடங்கி இன்றைய காலம் வரை மனித வாழ்க்கையில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் உயிரினங்களின் பங்களிப்பு இயற்கையாய் நிகழ்ந்திடும். சங்க இலக்கியம் அகம் புறம் என இரு திணையாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு திணைகளிலும் நிகழ்கின்ற காதல், போர், வீரம், வெற்றி, புகழ், கொடை என்ற அனைத்து செயல் பாடுகளிலும் விலங்கினங்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. பெரும்பான்மையாக உள்ளூரை இறைச் சியாக விலங்கினங்கள் கூறப்பட்டுள்ளதுடன் உள்ளூரை உவமையாகவும் வைத்து பாடப்பட்டுள்ளன. விலங்குகள் திணைவாரியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சி, முல்லைத் திணைகளில் காட்டு விலங்குகள் அதிகம் காணப்பட்டுள்ளன. மருத நிலத்தில் வளர்ப்பு விலங்குகள் அதிகம்முண்டு. எனவே அந்தந்த திணைகளில் சூழலுக்கேற்ப விலங்குகள் வாழ்ந்துள்ளன. குறிஞ்சி திணைகளில் காணப்படும் விலங்குகளான யானை, கரடி, குரங்கு, காட்டுப் பன்றி, முள்ளம் பன்றி, கருங்குரங்கு, சிங்கம், செந்நாய், புலி போன்ற விலங்கினங்கள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சித் திணையானது மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகும். எனவே இவ் விலங்கினங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவ்விலங்கினங்களின் இயல்பும் செயல்பாடும் தனித்துவமும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிபோதல் இவையனைத்தும் இக்கட்டுரையில் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முன்னுரை

ஓங்கி உயர்ந்துக் காணப்படும் மலைகளின் பிறப்பிடம் குறிஞ்சி திணையாகும்.

“இயற்கை எழிலின் ஓலக்கமாய்-இலங்கும் மலைகளின் கொள்கை அழகுக்குத் தம் நெஞ்சையே திறையாகக் கொடுத்துத் திளைப்பவர் கபிலர்”¹

என்ற மு.வ.அவர்களின் கூற்று குறிஞ்சித் திணையின் சிறப்பினையும், அதை ரசித்துப் பாடுவதில் வல்லவரான கபிலரின் திறத்தினையும் எடுத்துரைப்பதாகும்.

“கபிலர் பாக்களில் நாம் காணும் மலைகள் வளம் நிறைந்தவை.

கனி சுமக்கும் பலா, வாழை மரங்களும், மணம் பரப்பும் வேங்கை, காந்தள் மலர்களும், கவின ஓழுகும் மயில், கிளி முதலான பறவைகளும், யானை, புலி, குரங்குக்குட்டி, காட்டுப்பன்றி முதலிய விலங்கினங்களும் விரவப் பெற்று கபிலர் வழங்கும் குறிஞ்சிக் காட்சிகள் இயற்கைப் பொருளின் செறிவு மிக்குச் சிறந்துள்ளன”²

என்ற மு.வரதராசன் அவர்களின் கூற்று, குறிஞ்சித் திணையின் காட்சிகளைக் கவினுறத் தருகிறது.

1. கிளிகள் 2. குருவிகள் 3. சேவல்கள் போன்ற பறவையினங்களுடன் 1.யானை 2.கரடி 3. குரங்கு 4. காட்டுப்பன்றி 5.முள்ளம்பன்றி 6. கருங்குரங்கு 7.சிங்கம் 8. செந்நாய் 9. புலி போன்ற விலங்கினங்கள் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளன.

1.யானை

விலங்குகளில் உருவத்தில் பெரிதாக இருக்கும் யானைகள், கூட்டமாக வாழ்ந்திடுவதைப் பெரிதும் விரும்பக் கூடியதாகும்.

“யானை தன்னையும் தன் துணையையும் பகை விலங்குகளிடமிருந்து பிற இடர்களிலிருந்தும்

காத்துக் கொள்ளும் வலிமையைப் பெற்றிருக்கிறது.”³

என்கிறார் மு.வ.இயல்பாகவே ஏனைய விலங்குகளைவிட அறிவு நிரம்பியதாக யானைகள் உள்ளன.

கிணறு ஒன்று அரைகுறையாய் தோண்டப்பட்ட நிலையில் இருக்குமிடத்து, இலைகளும் தழைகளும் அதனை மூடியிருப்பதைக் கண்ட யானைக் கூட்டம், வேடர்கள் வைத்திருக்கும் படுகுழி என்று நினைத்து அதனை மூடுவதை,

**“வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கோவலர்
ஊறாது இட்ட உவலைக் கூவல்
வேண்கோடு நயந்த அன்பில் கானவர்
இகழ்ந்து இயங்கு இயவின் அகழ்ந்த குழிசெத்து
இருங்களிற்று இனநிறை தூர்க்கும்”⁴**

என்கிறது அகநானூறு. யானைகள் தமது கூட்டத்தின் மீதும் கன்றுகளின் மீதும் மிகுந்த அன்பினை வெளிப்படுத்தும் குணமுடையதாகும்.

**“களிறு ஒன்று வழக்கலான பள்ளத்தில்
விழுந்துவிட, பெண்யானை பெருமரங்களின்
கிளைகளை முறித்து பள்ளத்தில்
இடுதிறபோது, களிறு படிக்களாகப் பயன்படுத்தி
மேலே ஏறி வருகிறது”⁵**

என்று பெண்யானையின் செயல்பாட்டினைத் தமது உரையில் சிறப்புற கூறியுள்ளார் மு.வரதராசனார். இதனை,

**“மாரியங் கிடங்கின் ஈரிய மலர்ந்த
பெயலுறு நீலம் போன்றன` விரலே
பாஅய் அவ்வயிறு அலைத்தலின், ஆனாது
ஆடுமழை தவமும் கோடுயர் பொதியில்
ஓங்கிருஞ் சிலம்பில் பூத்த
காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே”⁶**

என அகநானூறு யானையின் செயல்பாட்டினைக் கூறுகிறது. யானை கன்று ஈனுமிடத்து ஆண்யானை பெண்யானையுடன் நின்று காவல் புரிவதுடன் ஈன்ற கன்றுடன் இரவு தங்கிடும் தன்மையுடையதாகக் குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ள யானை காணப்படுவதை,

**“ஒளி திகழ் விலக்கத்து, ஈன்ற மடப்பிடி
களிறு புறங்காப்ப, கன்றொடு வதியும்”⁷**

நற்றிணைப் பாடல் காட்டுகிறது.

பிடியானையின் பசியினைப் போக்க எண்ணிய களிறு தினைக்கதிரை அழித்திடும் செயலை,

**“நெடுங் கழை நிவந்த நிழல் படு - சிலம்பின்
கடுஞ்சூல் வயப்பிடி கன்று ஈன்று - உயங்க”⁸**

என்பதில் கோவூர்கிழார் யானையின் செயலைப் பாடியுள்ளார்.

**“பிடியொடு மேயும் சிறுபுன் யானை
அடியொதுங்கும் இயக்கம் கேட்ட கானவன்”⁹**

என கலித்தொகையும், ஞெகிழியால் யானையை விரட்டுவதைக் குறுந்தொகையில்,

**“ஏனலம் சிறுதினை காக்கும்
சேனோன் ஞெகிழியிற் பெயர்ந்த
நெடுநல் யானை மீன்பட சுரொளி வருஉம்”¹⁰**

எனவும்,

**“காம்பின் விளை கழையுடைந்த கவண்விசைக்
கடியிடி கனைசுடரமயத்து”¹¹**

அகநானூறும் யானைக் கூட்டத்தையும், அதனை விரட்டிடும் கானவர்களின் செயல்பாட்டினையும் கூறுகிறது. மேலும், காட்டு யானை தினைப்புனத்தை அழிப்பதைக் கண்ட கானவன் ஒருவன், அம்பு எய்திட, அம்பு தைக்கப் பெற்ற காட்டுயானை மிகுந்த கோபத்துடன் வருவதை,

**“மடிவிடு வீளையர் வெடிபடுத்து எதிர
கார்ப்பெயல் உருமின் பிளிறி, சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை இருநிலம் சேர்த்தி
சினம்திகழ் கடாஅம் செருக்கி, மரம்- கொல்பு
மையல் வேழம், மடங்கலின் எதிர்வர”¹²**

குறிஞ்சிப்பாட்டில் காட்டு யானையின் செயலினைக் காணமுடிவதுடன், இசைக்கு மயங்கியதாக யானைகள் இருந்துள்ளதை அகநானூறு காட்சிப்படுத்துகிறது.

“ஒலியல் வார்மயிரு எரினன் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றெய்யென
மறம் புகன் மழகளிறு றங்கும் நாடன்” ¹³

இதனில் அழகுடைய குன்றுதனில் குறிஞ்சிப் பண்ணினைப் பாடிக் கொண்டு பரண் மீது பாவையொருத்தி நிற்கிறான். அப்போது,

“கடும்பசி கொண்ட களிறு ஒன்று பயிரை
அழித்துத் திணைக்
கதிரைத் தின்று தன் பசியைப் போக்கிக்
கொள்ள திணைப்புன
வயலில் நுழைந்தவிடத்து, இன்பத் தென்றலில்
மிதந்து வந்த அமுத
இசை யானையின் காதில் பட, அது
தன்வசமிழந்து இன்னிசையில்
முழ்கி நின்றுது” ¹⁴

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இதனைப் போன்று குறிஞ்சிப்பாட்டில் களிறு தரும் கூட்டமாகக் காணப்படும் நிகழ்வானது தலைவியையும் தோழியையும் தலைவன் நீருனுள் இருந்து காப்பாற்றிடும் நிகழ்வு கூறப்படுகிறது.

“கார்ப்பெய ஒருமிற் பிளிறிச் சீர்த்தக
இரும்பிணர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொல்
மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர
உய்விட மறிமே மாகி பொய்யெனத்
திருந்துகோ லெல்வளை தெழிப்ப நாணுமறந்து
விதுப்புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச்
குருறு மஞ்ஞையி னடுங்க பார்கோல்
உடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவிசை
அண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுதலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய் திமிதரப்
புள்ளி வரிநுதல் சிதையா நில்லா
தயர்ந்து புறங் கொடுத்த பின்னர்” ¹⁵

என்று கனல்மிகு களிற்றிடமிருந்து மங்கையர்கள் இருவரைக் காப்பாற்றிய நிகழ்வினைச் சுவைபட சித்திரிக்கிறது குறிஞ்சிப்பாட்டு. பண்டைய காலத்தில் மதங் கொண்ட யானையினை

வெளியில் அழைத்து வரும்போது மக்களை எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படியும், யாரும் வெளியில் வரவேண்டாம் என பறையடித்து சொல்லும் வழக்கமிருந்ததை கலித்தொகை,

“நிறை அழி கொல் யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு
பறை அறைந்தல்லது செல்லற்க! என்னா” ¹⁶

எனும் பாடலால் அறியமுடிகிறது. மேலும் ,

“பறையறைத்தல்லது செல்லற்க- வெருஉப்பறை
நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை , வெருவரு
செலவின் வெகுளிவேழம்” ¹⁷

ஏன பொருநராற்றுப்படையும் முரசறைந்து தெரிவிக்கின்ற நிகழ்வாக யானையின் செயல்கள் அமைந்துள்ளன.

உயர்ந்த மலைகளும் வெண்ணிறமான அருவியையும் உடைய குறிஞ்சி நிலத்தில்,

“ஒலிவெள் ளருவி ஓங்குமலை நாடன்
சிறுகண் பெருங்களிறு வயப்புலி தாக்கித்
தொல்முரண் சோருந் துன்னருஞ் சாரல்
நடுநாள் வருதலும் வருஉம்
வடுநாண லமே தோழி நாமே” ¹⁸

புலியுன் யானையும் போரிடும் மலைச்சாரலாகவும். மக்களால் நெருங்குதற்கு அரிய இடமாகவும் இருந்துள்ளதையும்,

“சிறிய கண்களையுடைய பெரிய களிறு,
வலிமையான புலியை
எதிர்த்துப் போரிட்டுத் தன்னுடைய பழைய
பகையை தீர்த்துக்
கொள்கின்ற மலைப்பக்கம்” ¹⁹

என்கிறார் உ.வே.சாமிநாதையார்.

“பரியது, கூர்ங்கோட்டது, ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலி தாக்குறின்” ²⁰

என வள்ளுவரும்,

“நெடுங்கை வனமான் கடும்பகை உழந்த
குறுக்கை இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை” ²¹

என குறுந்தொகையும்,

“படு கடுங் களிற்றின் வருத்தம் சொலிய”²²

என அகநானூறும் “களிறு” பற்றி உரைக்கின்றன. பார்ப்பதற்குப் பெரியதாக, அறிவுதனில் சிறியதாக, வலிமையுடையதாக களிறு காணப்பட்டுள்ளது. மக்களும் விலங்குகளும் இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்ந்திட்ட வாழ்க்கை முறையை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன.

2. புலி

சங்க காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை வலிமை மிகு விலங்காகக் கருதப்படுவது புலி ஆகும். மலையைச் சார்ந்துள்ள இடங்களில்தான் புலிகள் அதிகம் வாழ்ந்துள்ளன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் 1. செந்நாய் 2. மரையினம் முதலியவைகளைக் கொண்டு தின்று புலியினம் வாழ்ந்துள்ளது.

புலிக்கும் யானைக்கும் நிறைய இடங்களில் போர் நடைபெற்றுள்ளதைப் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். வீரத்திற்கு உவமையாகப் புலி பாடப்பட்டுள்ளது.

“போரினில் யானைப் புலியை வெற்றிப் பெறுதலும், புலி வலுவிலந்துப் போவதும் உண்டு”²³

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. சிவநக கண்களையும் உடலில் வளைந்த கோடுகளையும் உடைய புலியானது இருபக்கத்தினையும் ஒரே நேரத்தில் பார்க்கும் இயல்புடையது என்பது இவ்விலங்கின் தனிச்சிறப்பாகும்.

“நெடுமலை அடுக்கம் கண் கெட மின்னி படுழை பொழிந்த பானாட் கங்குல் குஞ்சரம் நடுங்கத் தாக்கி, கொடு வரிச் செங்கண் இரும்புலி குழும் சாரல்”²⁴

என்பதில் உயர்ந்த மலையின் பக்கங்களின் கண்ணின் ஒளி கெடுமாறு மிக்க மழைப் பொழிகின்ற நள்ளிரவில் வளைந்த கோடுகளையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய பெரிய புலி, யானையை நடுங்குமாறு தாக்கியது

என்கிறார் மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார் என்னும் புலவர். இதனை போன்று,

“கருங்கால் வேங்கை வீயுரு துறுகல் இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றுங் காட்டின”²⁵

என்பதில் குருளை என்பது (அ) நரி (ஆ) நாய் (இ) பன்றி (ஈ) புலி (உ) மான் (ஊ) முயல் இவற்றின் இளமைப் பெயர்களைக் குறிக்கக் கூடியதாகும்.

“வேங்கையின் மலர்கள் கருமை நிறமுடைய பாறையின் மீது கொட்டிக் கிடப்பதால் தலைவன் புலிக்குட்டி என்று கருதி அஞ்சக் கூடும். புலிக்குட்டி அங்கிருந்தால் புலிகள் நிறைய இருக்கலாம் என்ற என்ன மிகுதியும் தோன்றும்”²⁶

என்று தோழி கூறுவதிலிருந்து புலிகளும் கூட்டமாக வசிக்கும் இயல்பினை உடையது என்று அறியமுடிகிறது.

“அரும்பு அற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை மாத் தகட்டு ஒள்வீ தாய துறுகல் இரும் புலி வரிப்புறம் கடுக்கும்”²⁷

என புறநானூற்றுப் பாடலில் வேங்கை மலர்கள் வரிவரியாகக் கொட்டிக் கிடப்பது பெரிய புலியின் மீதுள்ள கோடுகளைப் போன்றுள்ளது என்பதில் வயதில் மூத்த புலி இனங்களைப் பற்றியும் குருதியினை மிகுந்த விருப்பத்தினுடன் உண்ணும் அஞ்சத்தக்க மிருகமாகப் புலி இருக்கிறது.

அத்தகைய புலி தனக்கு எதிரே வரும் இளமை வாய்ந்த களிற்றினை நோக்குவதை.

“குருதி வேட்கை வருகெழு வயமான் வலிமிகு முன்பின் மழ களிறு பார்க்கும் மரம் பயில் சோலை மலிய”²⁸

என்கிறது நற்றிணை. மேலும்,

“மறப்புலி உழந்த, வசிபடு சென்னி உறுநோய் வருத்தமொடு உணீய மண்டி படிமுழம் ஊன்றிய நெடுநல்யானை கைதோய்த்து உயிர்க்கும் வறுஞ்சுனை மை தோய் சிமைய மலைமுதல் ஆறே”²⁹

காட்டு யானை வலிய புலியோடு போரிட்டு வருந்தியமையால் அதனின் தலை பிளவுபட்டு வலியால் வருந்தியது. பின்னர் நீர் அருந்துவதற்கு சென்று தும்பிக்கையால் சுனை நீரை உறிஞ்ச முற்படுமிடத்து, இறந்து விடுகிறது. புலியின் வலிமை யானையைத் தாங்கி இறக்கச் செய்யுமளவிற்கு உள்ளது. இதனைப் போன்று,

**“கருநிறப் பிடியொடும் கன்றுடன் கூடிய
அகன்ற வாயினையும்
பெரிய கையினையும் உடைய களிற்றினை
இரையாகக்
கொள்ளும்படி புலி ஒன்று உலவத் திரிகிறது”³⁰**

என்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்ரமணியன். இக்கூற்றினை,

**“இரும்பிடி கன்றொடு விரையி கயவாய்ப்
பெருங்கை யானைக் கோள்பிழைத்து, இரீயி
அடுபுலி வழங்கும் ஆர்இருள் நடுநாள்”³¹**

என்கிறது அகநானூறு. ஆண்மானை அடித்துக் கொன்று தின்றுவிட்டு கருங்கற் பாரையினில் கிடத்தி, அதனின் மீதியை விட்டுச் செல்லும் புலியைப் பற்றி காரிக்கண்ணனார்

**“கருங் கல் வியல் அறைக் கிடப்பி, வயிறுதின்று
இரும் புலி துறந்த, ஏற்றுமான் உணங்கல்”³²**

என்பதில் புலியின் வேட்டையாடும் திறனை பார்க்க முடிகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் புலிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்துள்ளமையுடன், அவை யானை, மான், செந்நாய் போன்ற விலங்கினங்களை வேட்டையாடி உண்பதையும், கூட்டமாகக் குட்டிகளுடன் வாழ்வதையும் பார்க்க முடிகிறது.

புலிப்பால் தாலி

குறிஞ்சித்திணையில் வாழ்ந்திட்ட மக்கள் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடியும் காட்டுப் புனங்களில் காவல் புரியும் தொழிலைச் செய்து வாழ்ந்துள்ளனர்.

**“புலிகளைக் கொன்று வேட்டையாடி வந்த
வீரமகன்கள் அதனின்**

**பற்களை அணிந்து கொள்ளுமாறு கொடுக்க,
பெண்கள் அதனை
தாலியாக அணிந்துக் கொண்டனர்”³³**

என்பார் அ.முத்துசிவம். முதலில் பெண்கள் அணிந்து கொண்டது புலிப்பால் தாலியாகும். அதன் பின்னர் தான் தாலி அணியும் வழக்கம் உருவானது என்கிறார்.

3.கரடி

குறிஞ்சித்திணையின் மலைகளில் “ஏற்றை” என்று குறிப்பிடப்படும் புலி. கரடிகள் வசித்துள்ளதையும், புலி இனம் பற்றி முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவ்விடத்து கரடி குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளது.

கருமையான ரோமங்களை உடையதாக கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளதுடன், குறிஞ்சித் திணையிலும், சில நேரங்களில் மலைக்கு கீழுள்ள முல்லை நிலக் காடுகளிலும் வாழ்ந்துள்ளன.

**“ஈசல் புற்றுக்களின் குளிர்த் துளிர்ந்த
மேற்புறத்தே தங்கியிருக்கின்ற
புற்றாஞ்சோறாகிய இரையினைப் பெரிய
கையினையுடைய
ஆண்கரடி அகழ்ந்தெடுக்கும்போது அதன்
தொங்கும் தோல்
உறைக்குள் இருக்கும் கூரிய நகம் பட்டு
பாம்பின் வலிமை ஆழிந்துபடும்”³⁴**

என்கிறார் இரா.செயபால். வலிமை பொருந்தியதாகவும், கரிய நிறமுடையதாகவும் கரடிகள் காணப்பட்டுள்ளன. இதனை,

**“ஈயற் புற்றத்து ஈர்ம் புறத்து இறுத்த
குரும்பி வல்கிப் பெருங்கை ஏற்றை
துாங்கு தோல் துதிய வள்கிர் கதுவலின்
பாம்பு மதன் அழியும்”³⁵**

என்கிறது அகநானூறு. நல்ல மழைப் பெய்கின்ற மாரிக்காலத்து கரடிகள் கூட்டமானது வைகறைப் பொழுதில் மேய்கின்ற வழித்தடம் என்பதை,

**“மாரி எண்கின் மலைச்சுர நீள்இடை
நீ நயந்து வருதல் எவன்” ³⁶**

தலைவன் வரும் வழியில் கரடிக் கூட்டம் மேய்வதைத் தலைவி கூறுகிறாள். மேலும், குறிஞ்சி நிலத்தின் மலைகளில் கரடிக் கூட்டங்கள் இருந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. மக்கள் காட்டு விலங்குகளுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்திட்டதை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணமுடிவதுடன், மனிதர்களுக்கும், விலங்குகளுக்கும் எவ்வித இடையூறுமின்றி (அ) பரண்கள் அமைத்தும், (ஆ) கவண் ஒலி எழுப்பியும் (இ) தீப் பந்தம் காட்டியும் விலங்குகளை வேட்டையாடி மகிழ்ந்துள்ளதையும், இறந்துபட்ட விலங்கினங்களை இறைச்சியாக உண்டதையும் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

4.காட்டுப்பன்றி

கரிய நிறமுடையதாகப் பன்றிகள் உள்ளன. சங்க இலக்கியத்தின் குறிஞ்சித்திணையில் பன்றிகள் பற்றி பாடப்பட்டுள்ளன.

(அ) பன்றி (ஆ) காட்டுப்பன்றி (இ) முள்ளம்பன்றி என்று மூன்று வகையாக உள்ளன. காட்டுப்பன்றி காடுகளில் அலைந்தும் திரிந்தும் சேற்றினில் உறழ்ந்தும் இறக்குமிடத்து, அதனின் மேலே வெண்மையான கூதளஞ் செடியினின்று கொட்டிய மலர்களும், பூந்தாதுகளும் மேலே உதிர்ந்துள்ளமையால்,

**“பொன் உரைத்து மாற்று அறியும் கட்டளைக்
கல்லைப் போன்று
அப்பன்றி அழகுறக் காட்சி தந்தது பின்னர்
நன்கு கிளைத்து வளர்ந்த
சிறிய தினையின் முற்றிய கதிரினை மேய்ந்து
இனிது உறங்கியது” ³⁸**

என்கிறார் உரையாசிரியர் இரா.செயபால். இதனை,

**“வயிரத் தன்ன வைரந்து மருப்பின்
வெதிர்வேர் அன்ன பருமயிர்ப் பன்றி
பறைக்கண் அன்ன நிறைச்சுவை பருகி”**

என்று அகநானூறும் காட்டுப்பன்றி பற்றி கூறுகின்றன.

குறிஞ்சித்திணையில் கொடிய விலங்குகளாகக் கருதப்படும் யானை, புலி, கரடி மற்றும் குரங்குகள் வாழ்ந்துள்ளதைப் பார்க்குமிடத்து மலைகளின் அமைப்பு விலங்குகள் வாழ்ந்திடுவதற்காக சிறந்த தகவமைப்பை உடையதாக இருந்துள்ளது.

5.குரங்குகள்

ஆண் குரங்குகள், பெண் குரங்கு என்று அழைக்கப்படும் மந்திகள் குறிஞ்சித்திணையில் அதிகளவில் வாழ்ந்துள்ளன.

**“மரம் ஏறுவதில் வல்ல மந்திகள் மரங்கள்
செறிந்திருக்கும்
நிலையில் ஏறியறியாத மரங்கள்” ³⁹**

நிறைய உள்ளன. மந்திகள் ஏறாத மரங்கள் குறிஞ்சித்திணையில் இருப்பதை நோக்குமிடத்து, மரங்கள் அழிக்கப்படாமல், எண்ணற்ற வகையான மரங்களைக் கொண்டு மலை முழுவதும் நிரம்பியிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

“மந்தியும் அறியா மரம்பயில் ஒருசிறை” ⁴⁰

என நற்றிணையும் கணவனாகிய கடுவன் இறந்துபட, கைம்மை வாழ்வை விரும்பாத குரங்கு தானும் இறந்துபடுவதற்கு முற்படுமிடத்து, தன் குட்டியை இனத்திடுத்து கொடுத்துவிட்டு உயிர்விகிறது. இதனை,

**“கருங்கட் பாக்கலை பெரும்பிறி துள்ளெனக்
கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி” ⁴¹**

என்று கூறுகின்றது குறுந்தொகை.

இரண்டு வகையான குரங்குகள்

குரங்கு இரண்டு விதமான பண்புநலன்களை உடையதாக உள்ளன.

1.திருட்டுக் குரங்கு 2.முரட்டுக் குரங்கு என்ற இரண்டும் ஆகும்.

**“பிறர் சோர்வுற்றிருக்கும் நேரத்தை அறிந்து
அவர்களிடம் உள்ள உணவுப் பொருட்களைக்**

**கவர்ந்து செல்லும் குணமுடையது
மந்திகள் ஆகும்” ⁴²**

என்கிறார் அ.முத்துசுவாமி. இவ்வகைதனில் குறிஞ்சி மலைதனில் பாறைகளின் மீது சிவந்த திணையானது பரப்பிக் காய வைக்கப்பட்டுள்ள போது, கொடிச்சி ஒருத்தி தினைக்குக் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்குமிடத்து, சில பெண் குரங்குகள் தங்கள் குட்டிகளுடன் வந்து திணையை கவர்ந்திடும் முயற்சிதனில் ஈடுபடுகின்றன. தினைப்புனம் காத்தலில் சோர்வுற்ற கொடிச்சி சுனைநீரை அருந்திடச் செல்கிறாள். இதனை தக்க நேரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திருட்டுக் குரங்குகள் தினைகளைக் கைகளில் அள்ளிக் கொண்டு மரத்தின் மீது ஏறிக் கொள்கின்றன. இந்நிகழ்வினை இருத்தையூர் கொற்றன் என்னும் புலவன்,

**“கிரைவளை முன்கை நேரிழை மகளிர்
இருங்கல் வியலறைச் செந்தினை பரப்பிச்
சுனைபாய் சோர்வடை நோக்கிச் சினையிழந்து
பைங்கண் மந்தி பார்ப்பொடு கவரும்” ⁴³**

என்பதில் திருட்டுத்தனம் உடைய மந்திகளைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகிறது. இதனைப் போன்று, பின்விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காத முரட்டுக் குரங்குகளையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

பயம் என்பதை அறியாத முரட்டு மந்திகள் மலையின்கண்ணுள்ள ஒரு பெரிய தேன்கூட்டை விரல்களால் களைத்து விடுகிறது. அப்பொழுது தேன்பூச்சிகள் குரங்கின் உடம்பு முழுவதும் கடிப்பதைக் கபிலர்,

**“கருவீரன் மந்திக் கல்லா வன்பற
முருவரைத் தீந்தே நெடுப்பி யயலே
துருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயும்” ⁴⁴**

என்று சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

மயக்கத்திலிருக்கும் மந்திகள்

“உண்ட மயக்கம் தொண்டனுக்கும் உண்டு” என்ற பழமொழிக்கேற்ப தேனை உண்ட மந்திகள் மயக்கத்தில் தள்ளாடுவதைக் கபிலர்,

**“கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை
ஊழுறு தீங்களி உண்ணுநர்த் தடுத்த” ⁴⁵**

என்றும்,

**“சாரற் பலவின் களையொடுப் படு
பாறை நெடுஞ்சனை விளைந்த தேறல்
அறியா துண்ட கடுவின் அயலது
அறிவளர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது
நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகள் படுக்கும்” ⁴⁶**

என்பதில் மந்திகள் தேனை உண்டு மயக்கத்திலிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை :

சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் அகம் சார்ந்த நூல்கள் ஐந்து திணைகளில் ஒன்றை அடிப்படையாக கொண்டு பாடப்பெற்றுள்ளது.

ஐந்து திணைகளில் ஒன்று குறிஞ்சித் திணையாகும். குறிஞ்சித் திணைப்பாடல்கள் மலைகளின் பிறப்பிடமாக அமைகின்றது. குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களை பாடுவதில் வல்லவர் கபிலர் ஆவர்.

குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களில் காணப்படும் யாணை, கரடி, குரங்கு, காட்டுப்பன்றி, முள்ளம்பன்றி, கருங்குரங்கு, சிங்கம், செந்நாய், புலி போன்ற விலங்குகள் பற்றியும் பாடப் பெற்றுள்ளன. இவ் விலங்குகளின் இயல்பினையும் அவற்றின் செயல்பாட்டையும் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்பு

1. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப-108 பதிப்பு 2011, பாரி நிலையம், சென்னை-108
2. மேலது, ப-108
3. மேலது, ப-329
4. அகநாநூறு, பா-21 பதிப்பு 2005, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை

5. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, ப.329 பதிப்பு 2011, பாரி நிலையம், சென்னை-108
6. பெ.வே.சோமசுந்தரனார், அகநாநாறு, பா-349, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
7. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ) நற்றிணை பா-399, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
8. மேலது, பா- 393
9. அ.விசுவனாதன்(உ.ஆ),கலித்தொகை பா-41, பதிப்பு- 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
10. நாகராஜன் (உ.ஆ),குறுந்தொகை. பா- 375, 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
11. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ)அகநாநாறு, பா-309, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
12. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) குறிஞ்சிப் பாட்டு, பா101-175, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
13. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ) அகநாநாறு, பா-208, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
14. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-8
15. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) குறிஞ்சி பாட்டு, பா.வ. 103-175, 2007இ நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
16. நச்சினர்கினியர் (உ.ஆ) கலித்தொகை, பா-56, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
17. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ) பொருநராற்றுப்படை, பா.வ -171-173, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
18. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ),குறுந்தொகை, பா-56 பதிப்பு- 2000, டாக்டர்.உ.வே.சா.நூல் நிலையம் சென்னை.
19. மேலது, ப.50
20. பரிமேலழகர்(உ.ஆ)திருக்குறள், குறள் 599, 1992, பாரதி பதிப்பகம் சென்னை
21. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ),குறுந்தொகை, பா-141 பதிப்பு 2000, டாக்டர்.உ.வே.சா.நூல் நிலையம் சென்னை.
22. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ)அகநாநாறு, பா-8,பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
23. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும், ப-32
24. பொ.வே.சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ) அகநாநாறு, பா-92 பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
25. உ.வே.சாமிநாதய்யர்(உ.ஆ) குறுந்தொகை, பா-98 பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
26. மேலது, ப.52
27. ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (பகுதி-2), பதிப்பு 2002, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
28. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்(உ.ஆ) நற்றிணை, பா-192, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
29. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ), அகநாநாறு, பா-119, 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.

30. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), அகநானூறு, ப, 362, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
31. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-118, 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
32. மேலது, -108
33. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-48
34. இரா. செயபால், அகநானூறு, ப-23
35. பொ.வே.சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.),அகநானூறு, பா-8, 1977இ திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
36. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, பா-192, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
37. இரா. செயபால், அகநானூறு, ப-320
38. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-178, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
- 39.கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ.), நற்றிணை, ப-356, பதிப்பு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
40. மேலது, பா-194
41. நாகராசன், குறுந்தொகை, பா-69, 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிமிடெட்.
42. அ.முத்துசுவாமி, இலக்கியத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும், ப-66
43. பொ.வே. சோமசுந்தரனார்(உ.ஆ.), அகநானூறு, பா-218, பதிப்பு 1977, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
44. மேலது, பா-179

௧௩

51. ப. கோபிகிருஷ்ணன்	புலச்சொல் கூறுகள்	329-332
52. P. SADASIVAM & M.R. RAJKUMAR	IMPACT OF EDUCATIONAL WELFARE SCHEMES ON EMPOWERMENT OF DALITS IN TAMIL NADU (1991-2011)	333-339
53. ப. ராஜேஸ்வரி & சே. தெய்வக்கன்னி	ஆழ்வார் பாசுரங்களில் திருமால் அவதாரங்கள்	340-345
54. JIJA, M.B.,	AXIAL DIMENSION OF LOCATIVES IN MALAYALAM	346-356
55. நா. இரமேசு & பெ. கண்ணன்	சங்க அகப்பாடல்களில் தோழி	357-364
56. ரா. கலைவாணி	தற்காலக் கவிதைகளின் நோக்கும் போக்கும்	365-369
57. கு. சுங்காதரன் & டி. ஜார்ஜ்	உமாதேவி பாடல்களில் பயின்று வரும் பண்பாட்டுக் கூறுகள்	370-373
58. S. SIVAKUMAR	GROWTH AND DEVELOPMENT OF SAIVISM IN TAMIL NADU	374-377
59. பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி & மு. பாண்டி	புதுக்கவிதைகளில் புலப்பாட்டு உத்திகள்	378-385
60. K. THANGARAJ & C. SELVARAJ	FAIRS AND FESTIVALS IN CHETTINAD	386-393
61. இல. மேனகா & பெ. கண்ணன்	சி.எம். முத்துவின் படைப்புகளில் உழவும், வேளாண்மையும்	394-399
62. சே. மேரி & து. மேஷாக்	தமிழ்க் கிறித்தவ நாடகங்கள் காட்டும் இறையாட்சியும் இவ்வுலக ஆட்சியும்	400-404
63. ஞா. பெஸ்கி	எஸ்.பொ.வின் நனவிடை தோய்தல் சித்திரிக்கும் பொருள்சார் பண்பாடு	405-411
64. இரா. முரளி கிருட்டினன்	முல்லைத் திணையில் காணலாகும் இல்லறநெறி	412-416
65. எஸ். ஸ்ரீதர் & க. இக்பால்	திருமங்கையாழ்வாரும் மற்றைய ஆழ்வார்களும்	417-426
66. J. SASIKALA	HISTORY OF POLITICAL PARTICIPATION OF WOMEN IN INDIA	427-433
67. P. SANKAR	STATUS OF WOMEN THROUGH AGES	434-440
68. மு. பாரதி	புறநானூறு காட்டும் இல்லற நெறி	441-444
69. AJITH R. PILLAI & P. SETHURAJAKUMAR	PARENTING AND JOB-RELATED STRESS AMONG EMPLOYED MOTHERS OF ADOLESCENTS- A SOCIOLOGICAL ANALYSIS	445-450
70. NAGAVENI. E & D. THIRUMALRAJA	SOCIAL WELL-BEING FOR THE PERSON WITH A DISABILITY IN INDIA: THE ESSENTIAL FOR AN INCLUSIVE REDRESSAL MECHANISM	451-459
71. மு.செந்தில்குமார்	தாய்மொழி பற்றில் கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் பங்கு	460-466
72. வெ. திருவேணி	கார்நாற்பது காட்டும் தலைவியின் மாண்பு	467-473
73. அ. தென்.பீக் ரமீஸ்	யுவன் சந்திரசேகரின் கவிதை மொழிபெயர்ப்புத் திறன்	474-481
74. கு. விமலாரமணி & தே. இந்திரகுமாரி	ஒப்பீட்டு நோக்கில் பெண்ணிய சிந்தனைகள்	482-488
75. இரா. இராஜா & ம. இளையராஜா	சு. சமுத்திரம் நாவல்களில் பெண்ணிய விழுமியங்கள்	489-492
76. எம். பானுமதி	குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் விலங்குகள்	493-501
77. S. உமா கௌரி & சுனிதா	ஊத்துக்காடு வெங்கட சுப்பையாரால் பாடப் பெற்ற தெய்வங்கள் மற்றும் ஸ்ரீமத் பாகவதபுராண இசை நாடகப் பாடல்கள் மூவர் பதிசுத்தில் இடம்பெறும் புராண வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	502-511
78. வெ. கலைச்செல்வி & இரா. அருள்மொழி	கவிஞர் மித்ரா கவிதைகளில் அறிவியல் சிந்தனைகள்	512-516
79. வே.தா. தர்மராஜா	சிறுகதைகளில் பெண்கள் ஒருக்கப்படும் நிலை	517-524
80. பெ. சுமதி	அறநூல்களில் சமுதாயச் சிந்தனைகள்	525-534
81. ஆர். சரவணன் & நீல. மாதவன்	சுஜாதாவின் கணினி அறிவியல் குறித்த ஆளுமை	535-543
82. சா. அனி கரோலின் & ஆ. விஜயலெட்சுமி	திலகவதியின் புதினங்களில் குடும்பச் சிக்கல்கள்	544-549
83. ஸ்ரீ. அழகுலெட்சுமி & இரா. பழனிச்சாமி	இசை வளர்ச்சியில் எண்மவியல் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தின் பங்களிப்பு	550-554
84. P. பிரேம்குமார் & D. ஆக்னஸ் ஷர்மீலி	கிரதார்ஜுனியம் : சிற்பம், காவியம், தெருக்கூத்து	555-559
85. கா. இரவிச்சந்திரன்	சங்க இலக்கிய நோக்கில் மருதநில மக்கள்	560-565
86. மு. ஜோதி & டே. கிறிஸ்துமணி	அணி இலக்கணம் சுற்றல்-கற்பித்தலில் திரையிசைப்பாடல்களின் பங்கு	566-570
87. இரா. அருணா	THE IMPORTANT JAIN PILGRIMAGE CENTRES OF TOURIST INTEREST IN VILLUPURAM DISTRICT	571-575
88. K. SARANYA & V. VIJAYARANGAM	AN ASSESSMENT OF REPRESENTATION AMONG PANGAL IN MANIPUR: FROM GENDER DISPARITY PERSPECTIVE	576-581
89. Md. CHINGIZ KHAN & Md. BAHARUDDIN SHAH	CROSS-CULTURAL DIVERSITY IN TOURISM BUSINESS OPERATIONS: FINDING SPACE FOR STRATEGIC PARTNERSHIP AMONGST THE NATIONS (INDIA-EU).	582-592
90. TRILOCHAN KUMAR & PARIKSHAT SINGHMANHAS	தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலமும் மேலாண்மையும்	593-606
91. மா. செல்வகுமார்	இரட்சணிய யாத்திரிகத்தில் சிலுவைப்பாடுகள்	607-610
92. பொ. தீபா	எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் யாமம் புதினத்தில் கனவு மனம்	611-615
93. பா.விஜய சோபியா & கோ. கோதண்டராமன்	DIFFUSION OF DIGITAL INDIA PROGRAMS AMONG YOUTH IN TAMIL NADU: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES	616-620
94. M. JEBAKUMAR & V. SUNDARAMAN	ஜங்குறுநூறு செவிலிக் கூற்றுப் பத்து கூறும் தாய்-தந்தை-சேய் உறவு நிலைகள்"	621-627
95. க. இக்பால்	A STUDY OF SEMIOTIC ANALYSIS OF REALITY SHOW [SOLLUVATHU YELLAM UNMAI]	628-633
96. M. EVANGELIN & V. SUNDARAMAN	IMPACT OF SIMPLIFIED KUNDALINI YOGA ON MENTAL WELLBEING	634-638
97. J. THAMARAI SELVI & C. VISWANATHAN	ஒப்பீட்டு நோக்கில் பொருள்கோள் கோட்பாடு	639-646
98. செ. ரவிசங்கர்	WHY MALE DOMINANCE IN KATHAKALI	647-652
99. P.SIVARAMAN & Y.SUNITHA	மிருதங்க பாணிகள் ஓர் ஆய்வு	653-657
100. அ.ல.மகேஷ்குமார் & ப. நடராஜன்		658-662

5. குறிஞ்சி kurin̄ci

- Common Name: Kurunji, Neelakurinji
- Botanical name: *Strobilanthes kunthiana* (Nees) T. Anderson

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Kurinji.html>

<http://karkanirka.org/>

9

46. முல்லை mullai

- Common Name: Juhi
- Botanical name: *Jasminum auriculatum* Vahl

http://en.wikipedia.org/wiki/Jasminum_auriculatum

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Juhi.html>

<http://karkanirka.org/>

55

33. மருதம் marutam

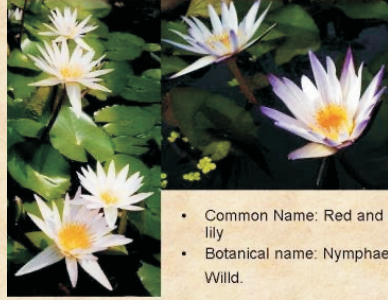
- Common Name: Indian Laurel
- Botanical name: *Terminalia elliptica* Willd.
- Leaves are worn as dress by many tribes

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Asan.html>

<http://karkanirka.org/>

38

52. நெய்தல் neytal

- Common Name: Red and blue water lily
- Botanical name: *Nymphaea stellata* Willd.

http://en.wikipedia.org/wiki/Nymphaea_nouchali

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Blue%20Water%20Lily.html>

<http://karkanirka.org/>

61

45. பாலை pālai

- Common Name: Wongai Plum
- Botanical name: *Mimusops kauki* L.

http://en.wikipedia.org/wiki/Manilkara_kauki

<http://www.sybout.com/trees.htm>

<http://karkanirka.org/>

52

72. கொன்றை konrai

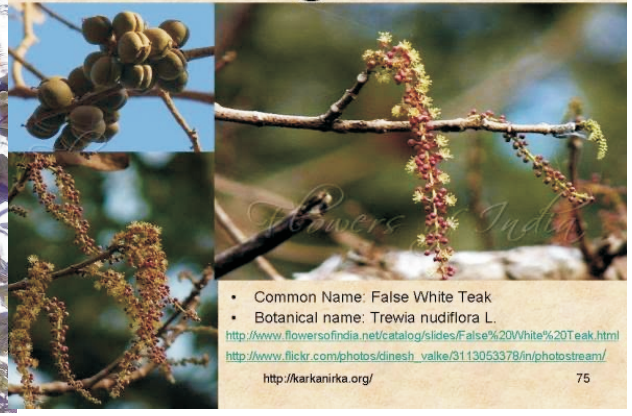
வேங்கை மரம்

VENGAI MARAM

Vengai Tree Benefits

65. காஞ்சி kāñci

38. செருந்தி cerunti

- Common Name: Golden champak
- Botanical name: Ochna squarrosa L.

http://www.biotik.org/india/species/o/ochnobtu/ochnobtu_en.html
<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Ramadhan%20Champa.html>

<http://karkanirka.org/>

43

56. ஞாழல் ñāḷal

- Botanical name: Caesalpinia cucullata Roxb.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Raqi.html>
<http://karkanirka.org/>

66

1. காந்தள் kāntaḷ

kāntaḷ can possibly be either Malabar glory lily or Indian Coral Tree or Scarlet Bauhinia

- Common name: Variety of glory lily
- Botanical name: Gloriosa superba L. (variety)

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Glory%20Lily.html>
[http://en.wikipedia.org/wiki/Gloriosa_\(genus\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Gloriosa_(genus))

<http://karkanirka.org/>

3

90. குருக்கத்தி kurukkatti

- Common Name: Helicopter Flower
- Botanical name: Hiptage madablota Gaertn.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Madhavi%20Lata.html>

<http://karkanirka.org/>

101

48. பிடவம் piṭavam

- Common Name: Bedaly emetic-nut
- Botanical name: Randia malabarica Lam.

http://www.biotik.org/india/species/b/benkmala/benkmala_en.html
http://species.wikimedia.org/wiki/Benkara_malabarica

<http://karkanirka.org/>

57

26.காயா kāyā

- Common Name: Ironwood tree
- Botanical name: Memecylon edule Roxb.

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Ironwood%20Tree.html>

http://www.biotik.org/india/species/m/memeumba/memeumba_en.html

<http://karkanirka.org/>

31

54. துளவம் taḷavam

- Common Name: Red Kunda
 - Botanical name: Jasminum elongatum (P. J. Bergius) Willd.
- <http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Red%20Kunda.html>
<http://karkanirka.org/>

63

40. சண்பகம் canpakam

- Common Name: Champak
 - Botanical name: Michelia champaca L.
- http://www.biotik.org/india/species/m/michcham/michcham_en.html
<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Champa.html>
<http://karkanirka.org/>

http://karkanirka.org/

45

57. மௌவல் mauval

- Common Name: Poet's jasmine
 - Botanical name: Jasminum officinale L.
- <http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Common%20Jasmine.html>
<http://karkanirka.org/>

<http://www.flowersofindia.net/catalog/slides/Common%20Jasmine.html>

<http://karkanirka.org/>

67

37. பாதிரி pātiri

- Common Name: Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree
 - Botanical name: Stereospermum chelonoides (L. f.) DC.
- http://species.wikimedia.org/wiki/Stereospermum_chelonoides
http://www.flickr.com/photos/dinesh_valke/tags/stereospermumchelonoides/
<http://karkanirka.org/>

http://species.wikimedia.org/wiki/Stereospermum_chelonoides

<http://karkanirka.org/>

42

குறிஞ்சி

(மேற்கு தொடர்ச்சி மலைத்தொடர்)

முல்லை

(களக்காடு சரணாலயம்)

மருதம் (சீரன்மகாதேவி)

நெய்தல் (உவரி)

பாலை (நீசையன்விளை)